

การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงาน
สู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรม
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

BUDDHADHAMMA INTEGRATION FOR MANAGING FACTORIES TOWARDS
AN ECO-INDUSTRIAL TOWN OF PHRA NAKHON SRI AYUTTHAYA
PROVINCIAL INDUSTRIAL OFFICE

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา
ภาควิชารัฐศาสตร์

นางสาวปฐมา ภู่น้อย

ดุขฎิณิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุขฎิณิบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๘

การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงาน
สู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรม
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

นางสาวปัทมา ภู่น้อย

ดุขฎฐินิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุขฎฐิบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๘

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

Buddhadhamma Integration for Managing Factorial Estate towards
Eco-Industrial Town of Phra Nakhon Sri Ayutthaya
Provincial Industrial Office

Miss Pattama Poonoy

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of
the Requirements for the Degree of
Doctor of Philosophy
(Public Administration)

Graduate School
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
C.E. 2025

(Copyright by Mahachulalongkornrajavidyalaya University)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติให้นับดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” เป็นส่วนหนึ่งของ การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

(พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจสอบดุษฎีนิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รศ. พล.ท. ดร.วีระ วงศ์สรรค์)

กรรมการ

(รศ. ดร.สุรพล สุยะพรหม)

กรรมการ

(รศ. ดร.เต็มศักดิ์ ทองอินทร์)

กรรมการ

(ศ. ดร.บุญทัน ดอกไธสง)

กรรมการ

(รศ. ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือ)

คณะกรรมการควบคุมดุษฎีนิพนธ์

ศ. ดร.บุญทัน ดอกไธสง

ประธานกรรมการ

รศ. ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือ

กรรมการ

ชื่อผู้วิจัย

(นางสาวปฐมา ภู่น้อย)

- ชื่อคุณิพนธ์ : การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- ผู้วิจัย : นางสาวปัทมา ภู่น้อย
- ปริญญา : ปรัชญาคุณิพนธ์บัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์)
- คณะกรรมการควบคุมคุณิพนธ์
- : ศ. ดร. บุญทัน ดอกไธสง, B.A. (Political Science), M.A. (Political Development), Ph.D. (Leadership and Human Behavior with Specialization in Urban Development)
- : รศ. ดร. เกียรติศักดิ์ สุขเหลือ, พธ.บ. (การบริหารรัฐกิจ), ศศ.ม. (การจัดการการพัฒนาสังคม), รป.ด. (รัฐประศาสนศาสตร์)
- วันที่สำเร็จการศึกษา : ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

บทคัดย่อ

คุณิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ คือ ๑. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๒. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๓. เพื่อนำเสนอการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดำเนินการวิจัยแบบผสมวิธีโดยการวิจัยเชิงปริมาณเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๒๙๗ คน ใช้แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๙๗๙ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการศึกษาภาคสนามด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน ๑๘ รูปหรือคน โดยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา และการสนทนากลุ่มเฉพาะจำนวน ๑๐ รูปหรือคน เพื่อยืนยันองค์ความรู้หลังจากการสังเคราะห์ข้อมูลผลวิจัยพบว่า

๑. การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๘$) โดยเรียงลำดับดังนี้ ด้านมิติบริหารจัดการ ด้านมิติสังคม ด้านมิติสิ่งแวดล้อม ด้านมิติกายภาพ และด้านมิติเศรษฐกิจ ตามลำดับซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่า สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเน้นความสมดุลระหว่างการพัฒนาอุตสาหกรรมกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตชุมชน โดยให้ความสำคัญทั้งในมิติกายภาพ เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคม และการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วม โปร่งใส และยั่งยืน

๒. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ๑) ด้านวงจรคุณภาพ ประกอบด้วย การตรวจสอบ การประเมินผล การวางแผน การบริหารงาน มีผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๑ และบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศได้ร้อยละ ๔๘.๙ (Adjusted $R^2 = 48.9$) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงคุณภาพที่ระบุว่า สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้ความสำคัญกับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน, การใช้เทคโนโลยี, การตรวจสอบ และการประเมินผลอย่างโปร่งใส เพื่อสร้างสมดุลทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ๒) หลักผล ๔ ประกอบด้วย ปัญญาผล พลังปัญญา, วิริยะผล พลังความเพียร, อนวัชผล พลังความซื่อตรง และสังคผล พลังเกื้อกูล มีผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๑ โดยร่วมกันสามารถบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานได้ร้อยละ ๔๔.๘ (Adjusted $R^2 = 44.8$) ซึ่งสะท้อนว่าสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาขับเคลื่อนเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน โดยใช้หลักปัญญาผล พลังปัญญา, วิริยะผล พลังความเพียร, อนวัชผล พลังความซื่อตรง และสังคผล พลังเกื้อกูล เพื่อสร้างความร่วมมือจากทุกภาคส่วน

๓. การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า วงจรคุณภาพ ได้แก่ การวางแผน การบริหารงาน การตรวจสอบ และการตรวจสอบ บูรณาการกับหลักผล ๔ ได้แก่ (๑) ด้านปัญญาผล พลังปัญญา (๒) ด้านวิริยะผล พลังความเพียร (๓) ด้านอนวัชผล พลังความซื่อตรง (๔) ด้านสังคผล พลังเกื้อกูล ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังนี้ มีติกายภาพ มีติเศรษฐกิจ มีติสิ่งแวดล้อม มีติสังคม และมีติบริหารจัดการ

Dissertation Title: Buddhadhamma Integration for Managing Factorial Estate
towards Eco-Industrial Town of Phra Nakhon Sri Ayutthaya
Provincial Industrial Office

Researcher: Miss Pattama Poonoy

Degree: Doctor of Philosophy (Public Administration)

Dissertation Supervisory Committee

Prof. Dr. Boonton Dockthaisong, B.A. (Political Science),
M.A. (Political Development), Ph.D. (Leadership and
Human Behavior with Specialization in Urban
Development)

Assoc. Prof. Dr.Kiettisak Suklueang, B.A. (Public
Administration), M.A. (Social Development Management),
D.P.A. (Public Administration)

Date of Graduation: August 29, 2025

Abstract

Objectives of this dissertation were: 1. To study the management of factorial estate towards eco-industrial town by the Ayutthaya Provincial Industrial Office, 2. To study the factors affecting the management of factorial estate towards eco-industrial town and 3. To propose the Buddhadhamma integration for managing factorial estate towards an eco-industrial town by the Ayutthaya Provincial Industrial Office, conducted by the mixed methods. The quantitative research collected data from 297 samples using a questionnaire with reliability value of 0.979, analyzed using descriptive and inferential statistics. The qualitative research, data were collected by in-depth interviewing 18 key informants, analyzed by descriptive content interpretation, and from 10 participants in focus group discussion to confirm the body of knowledge after data synthesis.

Findings were as follows:

1. The management of industrial establishments toward an eco-industrial town by the Ayutthaya Provincial Industry Office, by overall, was found to be at a high level ($\bar{X}$ =3.68). which aligned with the qualitative data revealing that the Ayutthaya Provincial Industry Office emphasized a balance between industrial development, environmental conservation, and the quality of life of surrounding communities as well as inclusive, transparent, and sustainable management.

2. Factors affecting the management of factorial estate towards an eco-industrial town were found: 1) Administration significantly impacted the management at statistically significant level of 0.01. predicting the management by 48.9 percent.in line with the qualitative research finding that the Ayutthaya Provincial Industrial Office emphasized sustainable eco-industrial town development to create economic, social, and environmental balance. 2) Bala 4 significantly impacted the management of factorial estate with statistically significant level of 0.01. predicting the management by 44.8 percent. reflecting that the Ayutthaya Provincial Industrial Office drove sustainable eco-industrial town development integrating Bala 4 principle to foster cooperation from all sectors.

3. Buddhadhamma integration for the managing factorial estate towards an eco-industrial town using management principle integrated with Bala 4 by the Ayutthaya Provincial Industrial Office to create an eco-industrial town in the following dimensions: physical, economic, environmental, social, and management dimensions.

กิตติกรรมประกาศ

ดุชนิพนธ์เรื่อง “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ด้วยความเมตตาและความกรุณาอย่างดียิ่งจาก ศ.ดร.บุญทัน ดอกไธสง ประธานกรรมการ และ รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือ กรรมการ ผู้ซึ่งได้กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจทานความถูกต้องของเนื้อหาและให้ความอนุเคราะห์อย่างยิ่งในการปรับปรุงแก้ไขดุชนิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น นับตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการศึกษาจนถึงการจัดทำแล้วเสร็จ ผู้จัดทำขอน้อมกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์และบุคลากรหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำ ความช่วยเหลือ ตลอดจนแนะแนวทางในการดำเนินงานด้านเอกสารและขั้นตอนต่าง ๆ ทั้งในช่วงเวลาการศึกษาและระหว่างการจัดทำดุชนิพนธ์ฉบับนี้ จนสามารถดำเนินงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอแสดงความขอบพระคุณต่อกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๒๙๗ ท่าน ผู้ให้ข้อมูลเชิงลึกจำนวน ๑๘ รูปหรือคน และผู้ทรงคุณวุฒิที่เข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะจำนวน ๑๐ รูปหรือคน ซึ่งไม่สามารถเอ่ยนามได้ทั้งหมด ผู้จัดทำขอกราบแสดงความกตเวทิตาในความร่วมมือและการให้ข้อมูลเชิงประจักษ์อันมีคุณค่าซึ่งได้นำมาวิเคราะห์และสรุปผลในงานวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงต่อ คณะกรรมการตรวจสอบดุชนิพนธ์ ทั้ง ๕ ท่าน ได้แก่ รศ.พล.ท. ดร.วีระ วงศ์สรรค์ ประธานกรรมการ รศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม กรรมการ ศ.ดร.บุญทัน ดอกไธสง กรรมการ รศ.ดร.เต็มศักดิ์ ทองอินทร์ กรรมการ รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือ กรรมการ

ขอกราบขอบพระคุณ บิดาและมารดา ผู้มีพระคุณสูงสุดในชีวิต ที่ได้อบรมเลี้ยงดู ให้การศึกษา และปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนเป็นกำลังใจสำคัญในการก้าวผ่านอุปสรรคต่าง ๆ จนสามารถดำเนินการศึกษาระดับปรัชญาดุษฎีบัณฑิตได้สำเร็จ

ในโอกาสนี้ ข้าพเจ้าขอน้อมอุทิศอันสูงส่งแห่งความเพียรพยายามในการศึกษาและการปฏิบัติปณิธานธรรมฐาน หากมีส่วนแห่งกุศล ขอถวายเป็นพุทธบูชาแด่ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า น้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายแด่ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงสถาปนามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อุทิศแด่ บุรพจารย์ ของมหาวิทยาลัย และบูชาพระคุณ บิดา มารดา ครูบาอาจารย์ทุกท่านในทุกระดับชั้น รวมทั้งผู้มีพระคุณทั้งหลายที่มีส่วนส่งเสริมให้ข้าพเจ้ามีวันนี้

นางสาวปัทมา ภู่น้อย

๔ สิงหาคม ๒๕๖๘

สารบัญ

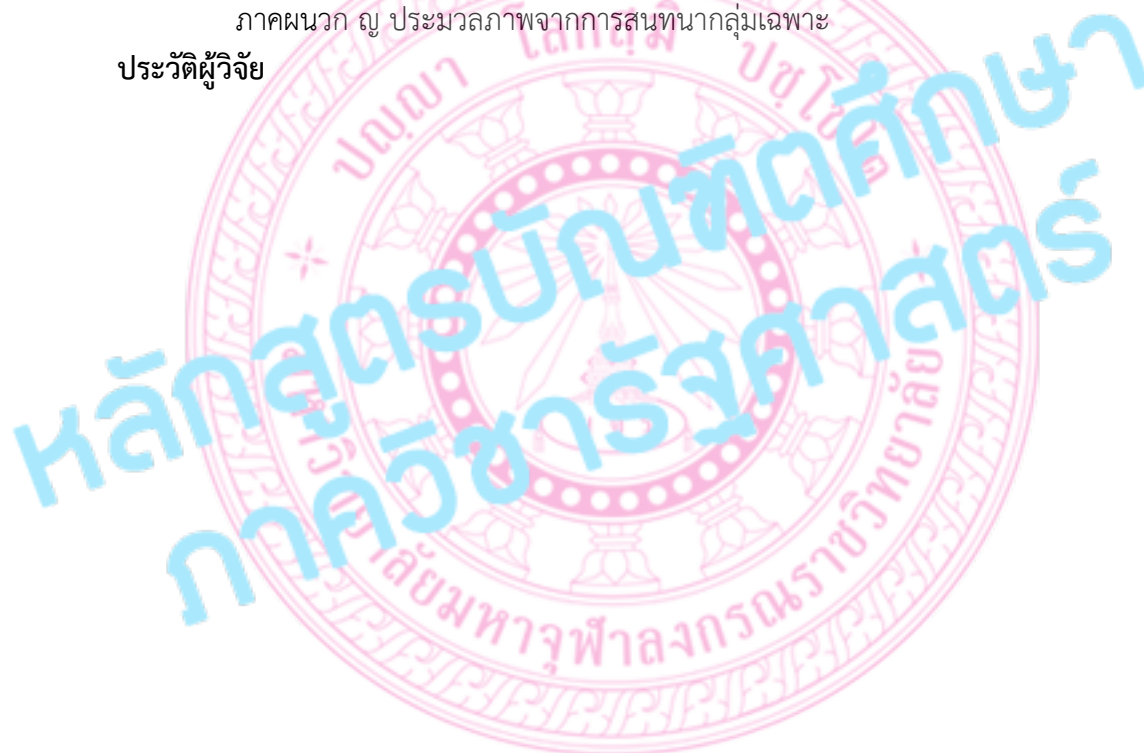
เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญแผนภาพ	ญ
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	ฎ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ คำถามการวิจัย	๖
๑.๓ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๖
๑.๔ ขอบเขตการวิจัย	๗
๑.๕ สมมติฐานการวิจัย	๙
๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๙
๑.๗ ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย	๑๒
บทที่ ๒ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑๓
๒.๑ หลักฟลั ๔	๑๓
๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการบูรณาการ	๒๓
๒.๓ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ	๒๗
๒.๔ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๓๕
๒.๕ ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย	๔๒
๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๕๒
๒.๗ กรอบแนวคิดในการวิจัย	๖๙
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๗๑
๓.๑ รูปแบบการวิจัย	๗๑
๓.๒ การวิจัยเชิงปริมาณ	๗๒
๓.๒.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๗๒
๓.๒.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๗๓
๓.๒.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๗๖
๓.๒.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล	๗๖
๓.๓ การวิจัยเชิงคุณภาพ	๗๗

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
๓.๓.๑ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	๗๘
๓.๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๗๙
๓.๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๗๙
๓.๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล	๘๑
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๘๓
๔.๑ การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	๘๓
๔.๒ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	๑๑๖
๔.๓ การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการ โรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา	๑๒๒
๔.๔ ผลการสนทนากลุ่มเฉพาะ	๑๕๖
๔.๕ พุทธนวัตกรรม : องค์ความรู้ใหม่	๑๖๐
๔.๕.๑ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย	๑๖๐
๔.๕.๒ องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย	๑๖๔
บทที่ ๕ สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	๑๖๗
๕.๑ สรุปผลการวิจัย	๑๖๘
๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย	๑๗๐
๕.๓ ข้อเสนอแนะ	๑๗๗
๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	๑๗๗
๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ	๑๗๘
๕.๓.๓ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	๑๗๘
บรรณานุกรม	๑๗๙
ภาคผนวก	๑๘๕
ภาคผนวก ก เครื่องมือการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ	๑๘๖
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ	๑๙๙
ภาคผนวก ค การวิเคราะห์ค่า IOC (Index of Item Objective Congruence)	๒๐๒

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Try Out)	๒๐๖
ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)	๒๐๘
ภาคผนวก ฉ หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ	๒๑๐
ภาคผนวก ช หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ	๒๑๕
ภาคผนวก ซ ประมวลภาพจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	๒๒๐
ภาคผนวก ฌ หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเข้าร่วมสนทนากลุ่มเฉพาะ	๒๒๕
ภาคผนวก ญ ประมวลภาพจากการสนทนากลุ่มเฉพาะ	๒๒๙
ประวัติผู้วิจัย	๒๓๒

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
๒.๑	สาระสำคัญของแนวคิดเกี่ยวกับหลักผล ๔	๒๑
๒.๒	สาระสำคัญของแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบูรณาการ	๒๖
๒.๓	สรุปแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ	๓๔
๒.๔	สาระสำคัญของแนวคิดเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๔๑
๒.๕	โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	๔๔
๒.๖	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักผล ๔	๕๕
๒.๗	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ	๖๐
๒.๘	สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๖๖
๓.๑	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งตามสัดส่วนที่ใช้ในการวิจัย	๗๓
๔.๑	จำนวน และร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล	๘๔
๔.๒	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับวงจรคุณภาพ ในภาพรวม	๘๕
๔.๓	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับวงจรคุณภาพ จำแนกเป็นรายชื่อ	๘๕
๔.๔	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติตามหลักผล ๔ ในภาพรวม	๘๘
๔.๕	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับหลักผล ๔ จำแนก เป็นรายชื่อ	๘๙
๔.๖	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการสถานประกอบการ โรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ในภาพรวม	๙๑
๔.๗	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับประสิทธิผลการบริหารจัดการสถาน ประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกเป็นรายชื่อ	๙๒
๔.๘	สรุปประเด็นสำคัญมิติกายภาพ	๙๘
๔.๙	สรุปประเด็นสำคัญมิติเศรษฐกิจ	๑๐๒
๔.๑๐	สรุปประเด็นสำคัญมิติสิ่งแวดล้อม	๑๐๖
๔.๑๑	สรุปประเด็นสำคัญมิติสังคม	๑๑๑
๔.๑๒	สรุปประเด็นสำคัญมิติบริหารจัดการ	๑๑๕
๔.๑๓	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพื่อใช้สร้างเมทริกซ์สหสัมพันธ์ใน การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงาน สู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	๑๑๘
๔.๑๔	ค่า Tolerance และค่า Variance Inflation Factor (VIF) ของวงจรคุณภาพ และหลักผล ๔	๑๑๙

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
๔.๑๕	การบริหารจัดการที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	๑๒๐
๔.๑๖	หลักผล ๔ ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	๑๒๑
๔.๑๗	สรุปประเด็นสำคัญการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านการวางแผน	๑๒๖
๔.๑๘	สรุปประเด็นสำคัญการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านการบริหาร	๑๓๐
๔.๑๙	สรุปประเด็นสำคัญการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านการตรวจสอบ	๑๓๔
๔.๒๐	สรุปประเด็นสำคัญการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านการประเมิน	๑๓๘
๔.๒๑	สรุปประเด็นสำคัญการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านปัญญาพละ พลังปัญญา	๑๔๒
๔.๒๒	สรุปประเด็นสำคัญการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านวิริยะพละ พลังความเพียร	๑๔๖
๔.๒๓	สรุปประเด็นสำคัญการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านอนวัชพละ พลังความซื่อตรง	๑๕๑
๔.๒๔	สรุปประเด็นสำคัญการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านสังคหพละ พลังเกื้อกูล	๑๕๕
๔.๒๕	ผลการประเมินความเหมาะสมของวงจรคุณภาพ	๑๕๙
๔.๒๖	ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักผล ๔ โดยภาพรวม	๑๖๐
๔.๒๗	ผลการประเมินความเหมาะสมของการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	๑๖๐

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่		หน้า
๒.๑	กรอบแนวคิดในการวิจัย	๗๐
๔.๑	ข้อมูลเกี่ยวกับมิติกายภาพ	๙๘
๔.๒	ข้อมูลเกี่ยวกับมิติเศรษฐกิจ	๑๐๓
๔.๓	ข้อมูลเกี่ยวกับมิติสิ่งแวดล้อม	๑๐๗
๔.๔	ข้อมูลเกี่ยวกับมิติสังคม	๑๑๑
๔.๕	ข้อมูลเกี่ยวกับมิติการบริหารจัดการ	๑๑๕
๔.๖	ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการวางแผน	๑๒๖
๔.๗	ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการบริหาร	๑๓๐
๔.๘	ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการตรวจสอบ	๑๓๔
๔.๙	ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการประเมินผล	๑๓๙
๔.๑๐	ข้อมูลเกี่ยวกับด้านปัญญาพละ พลังปัญญา	๑๔๓
๔.๑๑	ข้อมูลเกี่ยวกับด้านวิริยะพละ พลังความเพียร	๑๔๗
๔.๑๒	ข้อมูลเกี่ยวกับด้านอนวัชพละ พลังความซื่อตรง	๑๕๑
๔.๑๓	ข้อมูลเกี่ยวกับด้านสังคหพละ พลังเกื้อกูล	๑๕๕
๔.๑๔	องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย	๑๖๑
๔.๑๕	องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย	๑๖๕

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

อักษรย่อในดัชนีฉบับนี้ใช้อ้างอิงจากพระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๙

การอ้างอิงพระไตรปิฎก ได้ระบุ เล่ม/ข้อ/หน้า หลังอักษรย่อชื่อคัมภีร์ เช่น ที.สี. (บาลี) ๙/๒๗๖/๙๗, ที.สี. (ไทย) ๙/๒๗๖/๙๘. หมายถึง ทีฆนิกาย สีลขันธวรรค ปาติโมกข์ ภาษาบาลี เล่ม ๙ ข้อ ๒๗๖ หน้า ๙๗ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๙, ทีฆนิกาย สีลขันธวรรค ภาษาไทย เล่ม ๙ ข้อ ๒๗๖ หน้า ๙๘ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๙ ตามลำดับดังนี้

๑. คำอธิบายคำย่อในภาษาไทย

พระสุตตันตปิฎก				ภาษา
คำย่อ	ชื่อคัมภีร์	ทีฆนิกาย	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
ที.ม.	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	มหาวรรค
ม.ม.	=	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มัชฌิมปัณณาสก์
อง.จตุกก.	=	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ติกนิบาตร

พระอภิธรรมปิฎก				ภาษา
อภ.วิ.	=	อภิธัมมปิฎก	วิภังค์	(ภาษาไทย)

๒. คำอธิบายคำย่อในภาษาไทย

คำย่อ	คำเต็ม	หมายเหตุ
กรอ.	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	
กนอ.	การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	
สอท.	สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	

๓. คำอธิบายคำย่อในภาษาอังกฤษ

คำย่อ	คำเต็ม	ความหมาย	หมายเหตุ
Inc.	Incorporated	บริษัทจำกัด	
p.	page	หน้า	พหุพจน์ใช้ pp.
VIF	Variance Inflation Factor	ค่าปัจจัยการขยายตัวของความแปรปรวน	
CSR	Corporate Social Responsibility	ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร	
EIT	Eco Industrial Town	เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

๑.๑.๑ ความเป็นมา

แนวคิดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town: EIT) ในประเทศไทยเริ่มต้นจากการดำเนินการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๗ โดยเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีที่ยกระดับคุณภาพการผลิต การควบคุมมาตรฐาน และการรับรองคุณภาพสินค้า ต่อมาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๙ ได้ให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงธุรกิจขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กอย่างสมดุล เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในภาคการผลิตและบริการ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๐ ที่มีจุดมุ่งหมายหลักในการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อผลักดันให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในประเทศเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน โดยสนับสนุนความเชื่อมโยงระหว่างสาขาการผลิต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา สร้างสมดุลการพัฒนาในทุกมิติโดยจัดการปรับกระบวนการพัฒนา และขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมสีเขียว เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มประสิทธิภาพการใช้และสร้างสมดุลการใช้และการผลิตพลังงานในภาคคมนาคมและขนส่งเพื่อลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก พัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การควบคุมและลดมลพิษมุ่งลดปริมาณมลพิษทางอากาศ^๑ โดยมอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกันบูรณาการดำเนินโครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

แนวคิดอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Industrial Ecology) เป็นเครื่องมือในการพัฒนาความยั่งยืนตาม Agenda 21 ที่มุ่งเน้นความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาออกแบบระบบอุตสาหกรรม ใหม่ให้คล้ายคลึงกับระบบนิเวศทางธรรมชาติที่อยู่บนหลักการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน (Symbiosis) และดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืน เพื่อคงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และพลังงานให้ชนรุ่นหลังสืบต่อไป^๒

^๑ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา, แผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) อำเภอนครหลวง, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <https://ayutthaya.industry.go.th/th/opoj> [๑๐ กันยายน ๒๕๖๗].

^๒ สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, ข้อกำหนดมาตรฐานโรงงานอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <https://eco.ieat.go.th/development-guide/downloadAll?id=1162> [๑๐ กันยายน ๒๕๖๗].

จากแนวคิดอุตสาหกรรมเชิงนิเวศได้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เกิดเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) ที่เป็นเมืองหรือพื้นที่ที่พัฒนาอุตสาหกรรมให้มีความเชื่อมโยง อุตสาหกรรมกับกลุ่มโรงงาน องค์กร หน่วยงานท้องถิ่น และชุมชนโดยรอบให้เจริญเติบโตไปด้วยกันอย่างสมดุลทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ดังนั้นกระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้รับผิดชอบในการผลักดันให้เกิดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และสนับสนุนให้มีการดำเนินการร่วมกันระหว่างกรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.) สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (สอท) และการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ในการพัฒนาแผนที่นำทาง (Roadmap) เชิงยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) ระดับประเทศ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาซึ่งได้วางกรอบการพัฒนา เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศออกเป็น ๒ ระยะ ได้แก่ ระยะที่ ๑ การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ในพื้นที่นำร่อง (ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๘) และระยะที่ ๒ การขยายผลและต่อยอดการพัฒนาในพื้นที่อื่น ๆ (ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒)^๓ ซึ่งครอบคลุมใน ๕ มิติ ได้แก่ มิติด้านกายภาพ มิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสังคม มิติด้านสิ่งแวดล้อม และมิติด้านการบริหารจัดการ โดยมอบหมายให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมและการนิคมอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก

จังหวัดพระนครศรีอยุธยาตั้งอยู่ในภาคกลางตอนบน ห่างจากกรุงเทพมหานครไปทางทิศเหนือตามถนนสายเอเชียประมาณ ๗๕ กิโลเมตร ตามทางรถไฟประมาณ ๗๒ กิโลเมตร และทางเรือประมาณ ๑๐๓ กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งสิ้นประมาณ ๒,๕๕๖.๖๗ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑,๕๙๗,๙๐๐ ไร่ นับว่าเป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ ๖๓ ของประเทศไทย และเป็นอันดับที่ ๑๑ ของจังหวัดภาคกลาง แบ่งการปกครองส่วนภูมิภาคออกเป็น ๑๖ อำเภอ ๒๐๙ ตำบล ๑,๕๕๙ หมู่บ้าน^๔ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นพื้นที่ที่มีผู้ประกอบการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมหลากหลายประเภท อาทิ โรงงานประกอบรถยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ อาหารแปรรูปและเครื่องดื่ม คลังสินค้าเกษตร หอถาวร และโรงสีข้าว ซึ่งผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมเหล่านี้จะถูกส่งไปยังกรุงเทพมหานคร จังหวัดต่าง ๆ รวมถึงส่งออกไปยังต่างประเทศ อุตสาหกรรมส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมและเขตประกอบการอุตสาหกรรม และมีการกระจายตัวอยู่ในอำเภอต่าง ๆ ของจังหวัด โดยจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีนิคมอุตสาหกรรมที่สำคัญ ๓ แห่ง ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมบางปะอิน ซึ่งมีพื้นที่ทั้งหมด ๑,๙๒๖ ไร่, นิคมอุตสาหกรรมบ้านหว้า (ไฮเทค) ที่มีพื้นที่รวม ๒,๕๖๕ ไร่, และนิคมอุตสาหกรรมนครหลวง ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ ๑,๔๔๑ ไร่ นอกจากนี้ ยังมีเขตประกอบการอุตสาหกรรมอีก ๒ แห่ง ได้แก่ แฟคตอรีแลนด์วังน้อย ที่มีพื้นที่ทั้งหมด ๑๗๖ ไร่ และบริษัทสวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีพื้นที่กว้างขวางถึง ๑๑,๐๐๐ ไร่ ด้วยศักยภาพด้านภูมิศาสตร์ที่เอื้ออำนวย ระบบคมนาคมที่สะดวก และโครงสร้างพื้นฐานที่ครบครัน ซึ่งสนับสนุนการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม ประกอบกับการมีนิคมอุตสาหกรรมและโรงงานที่หลากหลาย เช่น อุตสาหกรรมเหล็ก ปูนซีเมนต์ เซรามิก อาหาร และยาน

^๓ กรมโรงงานอุตสาหกรรม, **การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ**, (กรุงเทพมหานคร : โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเชิงพื้นที่, ๒๕๕๕), หน้า ๑๕.

^๔ สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, **รายงานสถิติจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ.๒๕๖๖**, (พระนครศรีอยุธยา : สำนักงานสถิติจังหวัดพระนครศรีอยุธยา, ๒๕๖๖), หน้า ๑๐.

ยนต์ ทำให้จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นหนึ่งในจังหวัดที่มีบทบาทสำคัญในการรองรับอุตสาหกรรม และกลายเป็นศูนย์กลางทางอุตสาหกรรมที่สำคัญของภาคกลาง^๕

สำนักงานมีหน้าที่หลักในการออกใบอนุญาตโรงงาน ตรวจสอบและกำกับดูแลโรงงาน ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสะอาด และพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว นอกจากนี้ยังรับเรื่องร้องเรียนและ แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างประชาชนกับผู้ประกอบการในพื้นที่

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีมาตรการกำกับดูแลในระดับหนึ่ง แต่หลายพื้นที่ของจังหวัด พระนครศรีอยุธยาก็กลับเผชิญกับผลกระทบจากกิจกรรมภาคอุตสาหกรรมอย่างชัดเจน โดยเฉพาะใน เขตอำเภอนครหลวง ซึ่งมีสถานประกอบการโรงงานรวมถึง ๑๔๔ แห่ง โดยแบ่งเป็นโรงงานในนิคม อุตสาหกรรม ๔๑ แห่ง และโรงงานนอกนิคมอีก ๑๐๓ แห่ง ประกอบกับลักษณะภูมิประเทศที่เป็นที่ราบต่ำ และมีการกระจายตัวของบ้านเรือนชุมชนอยู่ไม่ไกลจากพื้นที่โรงงาน ส่งผลให้เกิดการร้องเรียน จากชาวบ้านในตำบลคลองสะแก ตำบลบ่อโพรง และตำบลแม่ลา อำเภอนครหลวง ที่ได้รับความเดือดร้อนจากมลภาวะทางอากาศ ทางน้ำ ทางเสียง และปัญหาอื่น ๆ ซึ่งเกิดจากการขนถ่ายสินค้าจากท่าเทียบเรือในแม่น้ำป่าสัก สินค้าที่ขนถ่าย ได้แก่ ปูนซีเมนต์ แป้งมันสำปะหลัง ปุ๋ย แร่เหล็ก ถ่านหิน และสินค้าอื่น ๆ โดยสินค้าเหล่านี้จะถูกขนถ่ายจากท่าเทียบเรือสู่รถบรรทุก และนำไปเทกองไว้กลางแจ้ง ส่งผลให้เกิดฝุ่นละอองฟุ้งกระจายรบกวนความเป็นอยู่ของชาวบ้าน รวมถึงเสียงดังจากการทำงานในเวลากลางคืน และปัญหาการพังทลายของตลิ่งจากการจอดเรือที่ขวางลำน้ำ

ในรายงานการประชุมของชมรมผู้ประกอบการท่าเรือและคลังสินค้า อำเภอนครหลวง เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ ได้ระบุปัญหาหลักในแม่น้ำป่าสักขณะนั้นคือ ๑) การจอดเรือซ้อนลำ และ ๒) การบรรทุกสินค้ามากเกินไป นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องฝุ่นละอองจากท่าเทียบเรือถ่านหินและ แป้งมันสำปะหลังที่ฟุ้งกระจายอีกด้วย^๖ รายงานจากหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ระบุว่ามียานพาหนะร้องเรียนจากประชาชนในเขตอำเภอ นครหลวงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงหลายปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะในเรื่อง “ปัญหาฝุ่นละออง”^๗

๑.๑.๒ ความสำคัญของปัญหา

ในบริบทของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทยในยุคปัจจุบัน ประเทศไทยกำลังเผชิญกับความท้าทายสำคัญที่เกิดจากความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในมิติต่าง ๆ ทั้งทางเศรษฐกิจ

^๕ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา, แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐), [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <https://ayutthaya.industry.go.th/th/abcd/download?did=197379> [๑๐ กันยายน ๒๕๖๗]

^๖ ไทยพับลิก้า, ท่าเรือนครหลวงกับความไร้ระเบียบ(๑) : ชาวบ้านร้องเรียนมลภาวะ "ฝุ่นถ่านหิน ฝุ่นแป้งมันสำปะหลัง" ปัญหาเรื้อรังกว่า ๑๐ ปี ที่ยังแก้ไม่ได้, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <https://thaipublica.org/2014/06/port-of-nakornluang-and-lawlessness-1/> [๑๐ กันยายน ๒๕๖๗]

^๗ ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา, สรุปปัญหาและแนวทางแก้ไขร้องเรียนฝุ่นละอองจาก ถ่านหินและแป้งมันสำปะหลังในพื้นที่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <https://thaipublica.org/wp-content/uploads/2014/08> [๑๐ กันยายน ๒๕๖๗]

เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม และสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอุตสาหกรรมซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ การขยายตัวของอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่ ได้ก่อให้เกิดผลกระทบทั้งในด้านบวกและด้านลบ กล่าวคือ แม้ว่าภาคอุตสาหกรรมจะช่วยขับเคลื่อน GDP การจ้างงาน และการพัฒนาทางเทคโนโลยี แต่ขณะเดียวกันก็สร้างแรงกดดันต่อทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวิถีชีวิตของชุมชนโดยรอบอย่างมีนัยสำคัญ

ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากกระบวนการผลิต เช่น มลพิษทางอากาศ น้ำเสียของโรงงาน ฝุ่นละออง รวมไปถึงของเสียอุตสาหกรรม กลายเป็นประเด็นที่กระทบต่อสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ และก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างภาคธุรกิจกับชุมชนในหลายพื้นที่ทั่วประเทศ ตัวอย่างที่ชัดเจนปรากฏในกรณีของอำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งมีสถานประกอบการโรงงานรวมจำนวนถึง ๑๔๔ แห่ง แบ่งเป็นโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมจำนวน ๔๑ แห่ง และโรงงานนอกนิคมฯ อีก ๑๐๓ แห่ง พื้นที่ดังกล่าวจึงเป็นจุดรวมของภาคการผลิตที่มีศักยภาพสูง แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นพื้นที่ที่ประสบปัญหาเรื่องฝุ่นละออง^๔ ซึ่งส่งผลให้เกิดการร้องเรียนจากประชาชนและสร้างความตึงเครียดในความสัมพันธ์ระหว่างโรงงานกับชุมชน

แนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวไม่สามารถพึ่งพาเพียงมาตรการควบคุมและกำกับจากภาครัฐเท่านั้น แต่จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนแนวคิดการพัฒนาอุตสาหกรรมเสียใหม่ โดยเน้นการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน ทั้งในมิติของสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม แนวคิดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco-Industrial Town) และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Industrial Ecology) จึงถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นแนวทางสำคัญของการพัฒนาอุตสาหกรรมในยุคใหม่ ซึ่งเป็นการพัฒนาในลักษณะบูรณาการและมีระบบ โดยมุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ลดของเสีย ใช้พลังงานสะอาด รวมถึงการสร้างเสริมเชื่อมโยงของระบบผลิตและชุมชนในลักษณะพึ่งพาอาศัยกัน (Industrial Symbiosis)

เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจึงไม่ใช่เพียงแค่แนวคิดหรือภาพในอุดมคติ แต่เป็นแนวนโยบายที่ได้รับการผลักดันอย่างจริงจัง โดยเฉพาะในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ซึ่งระบุเป้าหมายหลักด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่ และให้ความสำคัญกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ (Smart and Sustainable Cities) ที่น่าอยู่ ปลอดภัย และยั่งยืน ซึ่งรวมถึงเมืองอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อำเภอ นครหลวงจึงได้รับการกำหนดให้เป็นพื้นที่นำร่องใน “ระยะที่ ๑” ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างเป็นระบบ และได้จัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของพื้นที่ อำเภอ นครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)^๕

^๔ ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา, สรุปปัญหาและแนวทางแก้ไขร้องเรียนฝุ่นละอองจากถ่านหินและแอมโมเนียในพื้นที่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <https://thaipublica.org/wp-content/uploads/2014/08> [๑๐ กันยายน ๒๕๖๗]

^๕ กนกกาญจน์ น้อยนาช, “แนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) อย่างยั่งยืน: กรณีศึกษา นิคมอุตสาหกรรมบางชัน”, หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การจัดการสิ่งแวดล้อม), (บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๕๘), หน้า ๒.

การดำเนินงานเชิงพื้นที่ การดำเนินการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วยคณะกรรมการ จำนวน ๒ คณะ ดังนี้

๑. คณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วย คณะกรรมการจำนวน ๕๓ คน ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นประธาน ผู้แทนส่วนราชการของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับ ดูแลให้ส่วนราชการและองค์กรที่เกี่ยวข้องในจังหวัดดำเนินงานตามแผนแม่บทการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว กำหนดนโยบาย ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือและกำกับ ติดตาม ประเมินผลการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้เป็นไปตามแผนแม่บทที่กำหนดไว้

๒. คณะทำงานขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วยคณะทำงาน จำนวน ๓๓ คน ซึ่งมีรองผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่กำกับดูแลกลุ่มภารกิจด้านเศรษฐกิจ เป็นประธานคณะทำงาน ผู้แทนส่วนราชการของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนปฏิบัติการหรือ จัดทำโครงการภายใต้แผนแม่บทการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติการฯและรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดพระนครศรีอยุธยา^{๑๐}

ในชุดคณะกรรมการทั้ง ๒ คณะ มีสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นกรรมการและเลขานุการทำหน้าที่รวบรวมข้อมูล สนับสนุนการมีส่วนร่วม และติดตามการดำเนินงานเชิงพื้นที่

อย่างไรก็ตาม การจะเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมในพื้นที่หนึ่งไปสู่รูปแบบ “อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” ได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นองค์ความรู้และแรงจูงใจในระดับบุคคล ทักษะและการมีส่วนร่วมของผู้บริหารในระดับองค์กร ไปจนถึง ความร่วมมือระหว่างโรงงานและองค์กรต่าง ๆ ที่อยู่ร่วมในพื้นที่เดียวกัน ซึ่งอาจมีวัฒนธรรมองค์กรและผลประโยชน์แตกต่างกัน ความต่อเนื่องของการไหลของวัสดุและพลังงานในระบบจึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำนายและจำเป็นต้องออกแบบอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการวิจัยมีส่วนช่วยกระตุ้น ในการพัฒนาวิธีการเทคนิค และเครื่องมือในการสนับสนุนความร่วมมือในระดับภูมิภาค^{๑๑}

นอกจากนี้ ยังพบว่าในกระบวนการเปลี่ยนผ่านดังกล่าวมักประสบปัญหาในเชิงโครงสร้าง ได้แก่ การขาดการเชื่อมโยงข้อมูล การขาดกลไกสนับสนุนจากท้องถิ่น และการมีทรัพยากรบุคคลไม่เพียงพอ โดยเฉพาะในด้านที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิตสะอาด การจัดการสิ่งแวดล้อม และการวางระบบความร่วมมือที่ยั่งยืน ความล้มเหลวของโครงการลักษณะนี้ในหลายพื้นที่ในอดีต จึงชี้ให้เห็นถึง

^{๑๐} สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ๒๕๖๕. รายงานการประชุมคณะทำงานขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ [ไม่เผยแพร่], ณ ห้องมงคลพิตร(๒) ชั้น ๔ อาคาร ๔ ชั้น ศูนย์ราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา, ๒๖ เมษายน ๒๕๖๕

^{๑๑} Fichtner, W., Tietze-Stöckinger, I., Frank, M. & Rentz, O.. Barriers of inter-organisational environmental management: two case studies on industrial symbiosis. (Progress in Industrial Ecology – an International Journal, Vol.2 No1(2005)): 73–88.

ความจำเป็นในการมีกรอบการบริหารจัดการที่ยืดหยุ่น แต่มีหลักการที่ชัดเจน และควรแฝงไว้ด้วย “คุณค่าทางจริยธรรม” ที่สามารถปลูกจิตสำนึกของผู้เกี่ยวข้องได้จริงจากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการวิจัยในการศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ เพื่อศึกษาการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและนำเสนอการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑.๒ คำถามการวิจัย

๑.๒.๑ การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นอย่างไร

๑.๒.๒ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีอะไรบ้าง

๑.๒.๓. การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรเป็นอย่างไร

๑.๓ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๓.๑ เพื่อศึกษาการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑.๓.๒. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑.๓.๓. เพื่อนำเสนอการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่องการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักพละ ๔ และการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดและใช้ตัวแปรที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามดังนี้

๑.๑ ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

๑) วงจรคุณภาพ ตามหลัก PDCA^{๑๒} ประกอบด้วย (๑) ด้านการวางแผน(Plan) (๒) ด้านการบริหาร (Do) (๓) ด้านการตรวจสอบ (Check) (๔) ด้านการประเมินผล (Action) ด้วยเหตุผลว่า เป็นแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้สำหรับตัดสินใจเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ทั้งที่เป็นองค์กรที่เป็นหน่วยงานของรัฐและเอกชน ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายโดยนำทรัพยากรมาใช้อย่างเป็นระบบให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดต่อองค์กร

๒) หลักพะละ ๔^{๑๓} ประกอบด้วย (๑) ด้านปัญญาพะละ พลังปัญญา (๒) ด้านวิริยะพะละ พลังความเพียร (๓) ด้านอนวัชพะละ พลังความซื่อตรง (๔) ด้านสังคพะละ พลังแก้แกล ด้วยเหตุผลว่า เป็นหลักพุทธธรรมที่ใช้สำหรับบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๑.๒ ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา^{๑๔} ประกอบด้วย (๑) ด้านกายภาพ (๒) ด้านเศรษฐกิจ (๓) ด้านสิ่งแวดล้อม (๔) ด้านสังคม (๕) ด้านการบริหารจัดการ เนื่องจากเป็นแนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๕ มิติ ตามข้อกำหนดของกรมโรงงานอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับงานวิจัย

๒. การวิจัยคุณภาพ (Qualitative Research) ตัวแปรเชิงคุณภาพ ได้แก่ การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

วิจัยเรื่องการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ไว้ ดังนี้

๑) ประชากร (Population) ได้แก่ บุคลากรในสถานประกอบการโรงงานในอำเภอนครหลวง ประกอบด้วย บริษัท พระนคร คอฟฟี่ โรสเตอร์ จำกัด, บริษัท ไอ ซี พี อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด, บริษัท อีสเทอร์น เฟล จำกัด, บริษัท ไอ ซี พี เพอติไลเซอร์ จำกัด, บริษัท อายโนะโมะโต้ะ (ประเทศไทย) จำกัด, บริษัท เทอรากอร์ เพอร์ติไลเซอร์ จำกัด, บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน), บริษัท เอจีอี เทอร์มินอล จำกัด, บริษัท ไรซ์แลนด์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด, บริษัท เปรม

^{๑๒} Deming, Edward W., *Out of the Crisis*. Cambridge, (Mass: Massachusetts Institute of Technology 2009), p.18.

^{๑๓} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), *พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม*, พิมพ์ครั้งที่ ๓๔, (กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิการศึกษาเพื่อสันติภาพ พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), ๒๕๕๙), หน้า ๑๖๙.

^{๑๔} กรมโรงงานอุตสาหกรรม, *คู่มือความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ*, (กรุงเทพมหานคร : สำนักการมีส่วนร่วมของประชาชน, ๒๕๕๘), หน้า ๒๓.

ไทย เอ็นเนอร์ยี่ จำกัด, บริษัท ชิงเฮงเส็ง จำกัด, บริษัท เอเชีย กรีน เอนเนอจี จำกัด (มหาชน), บริษัท ทรัพย์เกษตรสยาม จำกัด, บริษัท สุวรรณเกลียวทอง จำกัด จำนวนทั้งหมด ๑,๑๔๕ คน^{๑๕}

๒) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) สำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) คือ ผู้บริหารสถานประกอบการโรงงานในอำเภอนครหลวง บุคลากรข้าราชการจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ตัวแทนผู้นำชุมชน ผู้บริหารองค์กรท้องถิ่นในอำเภอ นครหลวง นักวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ นักวิชาการหรือผู้ปฏิบัติงานด้านพระพุทธศาสนา จำนวน ๑๘ รูปหรือคน ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ ผู้บริหารของสถานประกอบการโรงงานในอำเภอ นครหลวง	จำนวน ๔ คน
กลุ่มที่ ๒ ข้าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	จำนวน ๓ คน
กลุ่มที่ ๓ ตัวแทนผู้นำชุมชน	จำนวน ๓ คน
กลุ่มที่ ๔ ผู้บริหารองค์กรท้องถิ่นในอำเภอ นครหลวง	จำนวน ๔ คน
กลุ่มที่ ๕ นักวิชาการหรือผู้ปฏิบัติงานด้านรัฐประศาสนศาสตร์	จำนวน ๒ คน
กลุ่มที่ ๖ นักวิชาการหรือผู้ปฏิบัติงานด้านพระพุทธศาสนา	จำนวน ๒ คนหรือคน
	รวม ๑๘ รูปหรือคน

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านพื้นที่

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้พื้นที่วิจัยครั้งนี้ มีเป้าหมายคือ บริษัท พระนคร คอฟฟี่ โรสเตอร์ จำกัด, บริษัท ไอ ซี พี อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด, บริษัท อีสเทอร์น เฟล จำกัด, บริษัท ไอ ซี พี เฟอติไลเซอร์ จำกัด, บริษัท อายิโนะโมะโต๊ะ (ประเทศไทย) จำกัด, บริษัท เทอร่าโกร เฟอर्टิไลเซอร์ จำกัด, บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน), บริษัท เอจีอี เทอร์มินอล จำกัด, บริษัท ไรซ์แลนด์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด, บริษัท เปรมไทย เอ็นเนอร์ยี่ จำกัด, บริษัท ชิงเฮงเส็ง จำกัด, บริษัท เอเชีย กรีน เอนเนอจี จำกัด (มหาชน), บริษัท ทรัพย์เกษตรสยาม จำกัด, บริษัท สุวรรณเกลียวทอง จำกัด ด้วยเหตุผลว่า เป็นตัวแทนสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมีการเริ่มดำเนินโครงการภายใต้กรอบโครงการเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเริ่มตั้งแต่ เดือน มกราคม ๒๕๖๗ ถึง เดือน มิถุนายน ๒๕๖๘ รวมเป็นระยะเวลา ๑๘ เดือน

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ ๑ วงจรคุณภาพ ประกอบด้วย (๑) ด้านการวางแผน (Plan) (๒) ด้านการบริหาร (Do) (๓) ด้านการตรวจสอบ (Check) (๔) ด้านการประเมินผล (Action) อย่างน้อย ๑ ด้าน

^{๑๕} สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา, แผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) อำเภอ นครหลวง, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <https://ayutthaya.industry.go.th/th/opoj> [๑๐ กันยายน ๒๕๖๗].

ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สมมติฐานที่ ๒ หลักผล ๔ ประกอบด้วย (๑) ด้านปัญญาพละ พลังปัญญา (๒) ด้านวิริยะพละ พลังความเพียร (๓) ด้านอนวัชชพละ พลังความซื่อตรง (๔) ด้านสังคหพละ พลังเกื้อกูล อย่างน้อย ๑ ด้านส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่องการบริหารจัดการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยไว้ดังนี้

๑.๖.๑ พุทธบูรณาการ หมายถึง หลักธรรมสำหรับการบูรณาการ เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา คือ หลักผล ๔ ประกอบด้วย

๑) ด้านปัญญาพละ พลังปัญญา การสามารถวิเคราะห์สถานการณ์และสภาพแวดล้อมต่างๆ เพื่อการบริหารงาน การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ รวมถึงการคิดวิเคราะห์ คัดคะแนนแนวโน้ม และใช้ศาสตร์และศิลป์ในการบริหารงานได้ดี พร้อมทั้งค้นคว้าความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ โดยสถานประกอบการต้องส่งเสริมการเรียนรู้ของบุคลากร ฝึกอบรมเพื่อให้ดำเนินงานได้อย่างเต็มที่ และอำนวยความสะดวกพร้อมติดตามประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ

๒) ด้านวิริยะพละ พลังความเพียร หมายถึง การมีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ และมุ่งมั่นในการบริหารงาน ส่งเสริมบุคลากรให้ทำงานเต็มศักยภาพอย่างขยันขันแข็ง มีความรับผิดชอบสูง รู้รอบ มีสติและสมาธิ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งรวมถึงการที่บุคลากรมีความขยันหมั่นเพียร ซื่อสัตย์ อดทนต่อสิ่งยั่วยุ ก้าวข้ามความกลัวและพร้อมเผชิญหน้ากับปัญหาอุปสรรค โดยไม่ย่อท้อ

๓) ด้านอนวัชชพละ พลังความซื่อตรง หมายถึง การบริหารงานอย่างสุจริตเที่ยงธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน โดยยึดหลักจริยธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และกฎระเบียบขององค์กรอย่างเคร่งครัด ซึ่งรวมถึงการที่บุคลากรประพฤติอย่างซื่อตรงทั้งทางกายด้วยการไม่เบียดเบียนผู้อื่น ไม่ทุจริต การพูดจาดีไพเราะ ไม่นินทาหรือใส่ร้ายผู้อื่น และการยึดหลักคำมั่นสัญญา กฎหมาย และส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในการทำงาน

๔) ด้านสังคหพละ พลังเกื้อกูล หมายถึง การเอาใจใส่สวัสดิภาพและความเป็นอยู่ของบุคลากรอย่างทั่วถึง ช่วยแก้ปัญหาด้วยความปรารถนาดี ถ่ายทอดความรู้ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ซึ่งรวมถึงการที่สถานประกอบการสนับสนุนสวัสดิอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน ให้คำแนะนำวิธีการทำงานเพื่อให้ได้ผลดี และให้อภัยเมื่อเกิดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงาน หรือการล่วงเกินกันของบุคลากร

๑.๖.๒ วงจรคุณภาพ หมายถึง กระบวนการในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ อย่างมีเทคนิค และวิธีการต่างๆ ที่ใช้ในการดำเนินงานในองค์กรเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายที่ตั้งไว้ การดำเนินงานให้

บรรล่วัตถุประสงค์ขององค์การ ประกอบด้วย การวางแผน การบริหาร การตรวจสอบ และการประเมินผล

๑) การวางแผน (Plan) หมายถึง การวางแผนการดำเนินงานเพื่อให้เกิดผลงาน การปรับปรุง การพัฒนาสิ่งใหม่ และการแก้ปัญหา โดยมีการกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ ลำดับความสำคัญ แผนงาน ระยะเวลา ผู้รับผิดชอบ และงบประมาณที่ชัดเจน ซึ่งรวมถึงการที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาการจัดประชุมเพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการของสถานประกอบการเพื่อนำมาวางแผนพัฒนา เปิดโอกาสให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงาน และมีการจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานพร้อมกำหนดบทบาทหน้าที่เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจน

๒) การบริหาร (Do) หมายถึง การดำเนินการให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด โดยอาจมีการจัดตั้งคณะทำงาน กำหนดวิธีการ ขั้นตอน ผู้รับผิดชอบ ผู้ตรวจสอบ และประเมินผลอย่างเป็นระบบ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร หรือเป็นการใช้ทรัพยากรอย่างมีระเบียบ ซึ่งรวมถึงการจัดสัมมนาแลกเปลี่ยนความรู้ ประสานงานเพื่อปรับปรุงฐานข้อมูลกับสถานประกอบการ และมีเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน

๓) การตรวจสอบ (Check) หมายถึง การประเมินการดำเนินงานของระบบ แผนงาน หรือโครงการอย่างเป็นอิสระและเป็นกลาง โดยมุ่งเน้นที่ความประหยัด ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ซึ่งรวมถึงการที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาตรวจสอบการใช้พลังงานของสถานประกอบการ ตรวจสอบความคุ้มค่าในการผลิต (ลดของเสีย) และตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อมของสถานประกอบการ

๔) การประเมินผล (Action) หมายถึง การนำผลการประเมินมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาแผน ปรับปรุงแก้ไขปัญหา หรือพัฒนาระบบให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งรวมถึงการที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาประเมินผลตัวชี้วัดตามมาตรฐานโรงงานอุตสาหกรรม ประเมินผลการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และให้คำแนะนำในการปรับปรุงพร้อมประเมินผล

๑.๖.๓ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) หมายถึง พื้นที่ที่มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรม และเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเหนี่ยวนำให้เศรษฐกิจชุมชนเติบโตไปด้วยกันภายใต้สภาวะแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีโดยมุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ภายภาคและการบริหารจัดการพื้นที่ให้เกิดความสมดุลในทุกมิติ ซึ่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีการประกาศพื้นที่ระยะที่ ๑ คือ อำเภอนครหลวง

๑.๖.๔ การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา หมายถึง ดำเนินโครงการต่าง ๆ เพื่อจัดทำกิจกรรมและแผนงานสนับสนุนการดำเนินงานและแก้ไขปัญหาเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ประกอบด้วย ๕ มิติ คือ มิติกายภาพ มิติเศรษฐกิจ มิติสิ่งแวดล้อม มิติสังคม มิติด้านการบริหารจัดการ

๑) มิติกายภาพ หมายถึง การใช้พื้นที่อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับผังเมือง รวมถึงการออกแบบอาคารและสิ่งปลูกสร้างให้กลมกลืนกับสิ่งแวดล้อม โดยเน้นที่การปรับปรุงและจัดทำผังเมืองที่สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและการจัดการสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งพัฒนาพื้นที่และสิ่งปลูกสร้างให้ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ

๒) มิติเศรษฐกิจ หมายถึง การสร้างความคุ้มค่าในการผลิต การเติบโตทางเศรษฐกิจที่มั่นคงทั้งระดับท้องถิ่นและภาคอุตสาหกรรม รวมถึงการเชื่อมโยงด้านการตลาดและระบบขนส่ง โดยการพัฒนาอุตสาหกรรมเกื้อกูลการใช้ประโยชน์ในพื้นที่เพื่อเพิ่มรายได้แก่ชุมชน สร้างการเชื่อมโยงผลผลิตเกษตร ประมง ท่องเที่ยว และที่พัวอาศัยกับอุตสาหกรรม รวมถึงมีการจัดสาธารณูปโภคอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับทุกภาคส่วน

๓) มิติสิ่งแวดล้อม หมายถึง การจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อลดและป้องกันมลพิษ ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และส่งเสริมการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมถึงการยกระดับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของภาคอุตสาหกรรมให้เป็นที่ยอมรับ มีกระบวนการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบต่อชุมชน และการทำให้คุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อุตสาหกรรมดีขึ้น

๔) มิติสังคม หมายถึง การยกระดับคุณภาพชีวิตของแรงงานและชุมชนโดยรอบ เพื่อสร้างสังคมที่น่าอยู่และอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน ซึ่งรวมถึงการเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ การลดความเหลื่อมล้ำด้วยการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้เติบโตพร้อมภาคอุตสาหกรรม และการที่การพัฒนาอุตสาหกรรมส่งผลให้ประชาชนท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๕) มิติด้านการบริหารจัดการ หมายถึง การบริหารจัดการพื้นที่อย่างมีระบบ โดยมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และส่งเสริมการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อยกระดับสู่มาตรฐานสากล ซึ่งรวมถึงการสร้าง ความเข้าใจและความรู้ให้กับชุมชนในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ การที่ประชาชนสามารถตรวจสอบความโปร่งใส การเปิดเผยข้อมูล และความรับผิดชอบในการดำเนินโครงการได้ และการได้รับรายงานข่าวสารการดำเนินงานของภาคอุตสาหกรรมที่รวดเร็วและเหมาะสม

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑.๗.๒ ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑.๗.๓ ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑.๗.๔ ผลที่ได้จากการวิจัยเป็นองค์ความรู้นี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการบูรณาการหลักพระ ๔ เพื่อใช้ในการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดอื่นๆ ได้

บทที่ ๒

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” มีวัตถุประสงค์ คือ ๑) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๒) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๓) เพื่อนำเสนอการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งผู้วิจัยได้มีการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้ทำการทบทวนวรรณกรรมเพื่อใช้ในการศึกษา ดังต่อไปนี้

๒.๑ หลักผล ๔

๒.๑.๑ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบูรณาการ

๒.๑.๒ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

๒.๑.๓ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๒.๑.๔ ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย

๒.๑.๕ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๑.๖ กรอบแนวคิดในการวิจัย

๒.๑ หลักผล ๔

จากการศึกษาพระไตรปิฎกเกี่ยวกับหลักผล ๔ เพื่อสนับสนุนการศึกษาเรื่อง “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” สรุปได้ดังนี้

๒.๑.๑ แนวคิดเกี่ยวกับหลักผล ๔

ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเรื่อง “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” โดยมีหลักธรรมสำหรับประยุกต์ใช้กับการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา คือ “หลักผล ๔” เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนให้เป็นผู้ที่ถึงพร้อม เป็นธรรมคำสอนที่เหมาะสมนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ การงาน การศึกษาเล่าเรียน ซึ่งในพระพุทธศาสนา มองการพัฒนาคนว่าคนจะเก่ง มีความรู้หรือความสามารถเพียงอย่างเดียวไม่ได้ แต่จะต้องมีคุณธรรม ความดีอยู่ในตัวด้วย พระพุทธศาสนาเป็นหลักวิชาที่จะพัฒนาให้คนเป็นคนเก่ง (วิชา) และดี (จริย) จึงจะได้ชื่อว่าเป็น

มนุษย์ที่สมบูรณ์ (วิชาจรรณสัมปันโน) ในขณะเดียวกันพระพุทธศาสนาก็ได้ปฏิเสธแนวคิดทฤษฎีแบบตะวันตก หากแต่หลักการทางพระพุทธศาสนาสอนให้นำเอาหลักวิชามานำมาบูรณาการร่วมกัน เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์พร้อมและสอดคล้องกันตามหลักธรรมชาติ หลักไตรสิกขาเป็นหลักธรรมที่นำมาพัฒนามนุษย์ให้เป็นผู้ที่จะมีทั้ง "วิชาและจรรยา" ธรรมอันเป็นกำลังที่เกิดจากคุณธรรม ความประพฤติปฏิบัติที่เป็นหลักประกันของชีวิต ซึ่งให้เกิดความมั่นใจในตนเอง ไม่หวาดหวั่นกลัวภัย มี ๔ ประการ ผู้ประพฤติตนตามหลักพระ ๔ นี้อยู่เสมอ จะเป็นผู้ที่มีความมั่นคงในการดำเนินชีวิต รอดพ้นจากภัยทั้ง ๕ คือ ภัยจากการครองชีพ ภัยจากการเสื่อมเสียชื่อเสียงและการถูกกล่าวร้าย ภัยจากการครั่นคร้ามในที่ชุมนุม ภัยจากการกังวลเรื่องความตายเพราะเข้าใจในกฎไตรลักษณ์ และภัยจากการกังวลเรื่องชีวิตหลังความตายเพราะรู้ดีว่าเมื่อสังขารดับแล้วย่อมไปสู่สุคติภพ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอเกี่ยวกับหลักพุทธธรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติงานของบุคลากรดังต่อไปนี้

พลัง ๔ คือ หลักธรรม ๔ ประการที่เป็นกำลังในการดำเนินชีวิตให้ประสบความสำเร็จด้วยความมั่นใจและปลอดภัย นอกจากนี้พลัง ๔ ยังเป็นธรรมอันเป็นกำลัง ธรรมอันเป็นพลัง ทำให้ดำเนินชีวิตด้วยความมั่นใจ ไม่หวั่นต่อภัยทุกอย่าง (strength, force, power) พลัง ๔ หรือกำลังทั้ง ๔ ประการนี้ เป็นสิ่งที่ทำให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทั้งการเป็นคนฉลาดเป็นคนขยัน เป็นสุจริตชน เป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ดี ซึ่งทุกข้อล้วนมีความสำคัญทั้งสิ้น ขาดข้อใดข้อหนึ่งไม่ได้ ต้องครบเครื่องจึงจะทำให้เกิดผลงานตามต้องการได้ ซึ่งหมวดธรรมพลัง ๔^๑ นี้แบ่งออกเป็น พลัง ๔ (ธรรมอันเป็นกำลัง, ธรรมอันเป็นพลัง ทำให้ดำเนินชีวิตด้วยความมั่นใจ ไม่หวั่นต่อภัยทุกอย่าง)

๑. **ปัญญาพลัง (กำลังปัญญา)** คือ กำลังแห่งองค์ความรู้ ความรอบรู้หรือความฉลาด หรืออีกนัยหนึ่งหมายถึงการที่รู้มากกว่าที่เห็น มีความเข้าใจมากกว่าที่ได้ยิน

ปัญญาพลังนี้ยังมีความสำคัญต่อการบริหารจัดการ ๓ เรื่องด้วยกัน คือ รู้เรื่องตน รู้เรื่องคน รู้เรื่องงาน นับเป็นปัจจัยแรกที่สำคัญยิ่ง เพราะหากขาดกำลังแห่งสัมมาปัญญาแล้ว คงไม่สามารถทำให้องค์กรประสบความสำเร็จได้ เพราะปัจจุบันสภาพแวดล้อม การแข่งขัน และปัจจัยภายนอกต่าง ๆ ล้วนมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ทั้งในระดับท้องถิ่นถึงระดับโลก การพัฒนาปัญญาพลังตามแนวทางเชิงพุทธ ได้กำหนดแนวทาง ขั้นตอน หรือวงจรการพัฒนาไว้ ๓ ขั้นตอน ดังนี้

- สุตมยปัญญา คือ ปัญญาที่ได้จากการรับฟัง การอ่าน รับรู้ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ
- จินตามยปัญญา คือ ปัญญาที่ได้จากการนำคำพูด ข้อมูล มาคิดวิเคราะห์ไตร่ตรอง
- ภาวนามยปัญญา คือ ปัญญาที่ได้จากการปฏิบัติ ประสบการณ์ที่ได้จากการลงมือทำ

สรุปได้ว่า ปัญญาพลัง เป็นปัญญาทางโลกและทางธรรม โดยปัญญาทางโลกนั้นจะเน้นไปในเรื่องของการประกอบอาชีพ ต้องมีความรู้ในเรื่องการปฏิบัติงาน หรืองานที่ตนกระทำนั้นเป็นอย่างดี มีใช้ฉาบฉวย

๒. **วิริยพลัง (กำลังความเพียร)** ความเพียรพยายามที่เป็นพลัง ซึ่งพลังนั้นจะกระทำให้บุคคลไปสู่จุดมุ่งหมาย โดยความเพียรนั้นต้องเป็นความเพียรชอบ คือ ความเพียรพยายามไม่ให้เกิดความชั่ว ความเพียรพยายามที่จะละความชั่ว ความเพียรพยายามที่จะสร้างคุณดี และความเพียรพยายามที่

^๑ วจ.จตุกก. (ไทย) ๒๑/๑๕๔/๒๑๕.

จะรักษาความดี และความเพียรพยายามที่จะสร้างความดีเพิ่มขึ้น หรือในระดับของการปฏิบัติธรรม วิทยพละนั้นก็คือ "สัมมาวายามะ" หนึ่งในมรรคมีองค์ ๘ อันประกอบด้วย

- การละลายความชั่ว หรืออกุศลที่เกิดขึ้นแล้วให้ตกไปโดยเร็ว ไม่เพิลิตเพิลินกับความโกรธนั้น เช่น ไม่มัวแต่ย่ำคิด ย่ำแค้น หาโอกาสเอาคืน ให้รับแก้ไขความผิดชั่วเขานั้นออกจากใจให้ได้โดยเร็ว

- การป้องกันความชั่วที่ยังไม่เกิดขึ้น คือ ความพยายามหลีกเลี่ยงกับเหตุใกล้ที่จะทำให้ใจตกไปในทางอกุศล หากสถานการณ์ใดที่รู้ว่าจะยั่วให้เกิดอกุศลได้ ก็ต้องป้องกันตั้งแต่ยังไม่เกิด

- การทำกุศลที่ยังไม่เกิดให้มีขึ้น คือ ความพยายามสร้างความดี หาโอกาสในการสั่งสมบุญทำทาน ช่วยเหลือผู้อื่น

- การรักษาความดีนั้นให้คงอยู่และเจริญขึ้น คือ การไม่ประมาทในกุศลธรรมแม้เล็กน้อย ความดีที่มีอยู่ก็หมั่นพยายามที่จะทำให้มากขึ้น หรือขยายผลของความดีนั้นไปให้กว้างขึ้น^๒

สรุปได้ว่า วิทยพละ คือ ความเพียร ความขยัน ความขยันขันแข็ง ความไม่ย่อท้อในหน้าที่การงานของตน ไม่เกียจคร้าน ข้อนี้เป็นที่น่าสังเกตอีกข้อว่า ก็ตรงกับองค์ประกอบคุณธรรมที่เป็นฐานคู่กับความดีในหลักของความซื่อสัตย์ ความซื่อตรงสุจริต แต่ยังมีมุ่งไปในเรื่องของความอดทน อดกลั้น คือ อดทนที่จะรอคอยความสำเร็จ มุ่งสร้างเหตุและรอที่จะให้ผลเกิดขึ้นตามปัจจัยนั้นได้ ไม่ด่วนได้ อยากได้แต่ผลโดยไม่ประกอบเหตุให้สุกงอม อันนำมาซึ่งปัญหาการทุจริต คอร์รัปชันที่ฝังรากลึกในสังคมไทยนั่นเอง

๓. อนวัชชพละ (กำลังสุจริต หรือ กำลังความบริสุทธิ์) ตามศัพท์แปลว่า กำลังการกระทำที่ไม่มีโทษ คือ กายกรรม วาจากรรม มโนกรรมบริสุทธิ์ เช่น มีความประพฤติและหน้าที่การงานสุจริต ไม่มีข้อบกพร่องเสียหาย พุดจริง มีเหตุผล มุ่งดี ไม่รุกรานให้ร้ายใคร ทำการด้วยเจตนาบริสุทธิ์ (power of faultlessness, blamelessness or cleanliness) อริยสาวกในธรรมวินัยนี้ เป็นผู้ประกอบด้วยกายกรรมที่ไม่มีโทษ ประกอบด้วยวาจากรรมที่ไม่มีโทษ ประกอบด้วยมโนกรรมที่ไม่มีโทษ การกระทำที่ไม่มีโทษเป็นกำลัง คือ ทำในสิ่งที่ดีที่เป็นมงคลผู้กระทำจะเกิดความเจริญก้าวหน้า โดยหลักเกณฑ์การพิจารณาว่า การกระทำใดเป็นอนวัชชพละ ได้แก่ ๑. ไม่ผิดกฎหมาย ๒. ไม่ผิดจารีตประเพณี ๓. ไม่ผิดศีลและ ๔. ไม่ผิดธรรม^๓

สรุปได้ว่า คือ อนวัชชพละ หมายถึง การรู้ถูกผิด ดีชั่ว การรู้ว่ามีใช้การรู้ว่าอะไรแปลว่าอะไร หรือสิ่งดีถูกผิดตามกฎหมายเท่านั้น แต่เป็นความรู้ที่สามารถชั่งน้ำหนักของทางเลือกที่ขัดแย้งกันได้ อย่างเหมาะสม เช่น บางเรื่องเป็นเรื่องผิดศีลธรรมแต่ถูกกฎหมาย บางเรื่องผิดกฎหมายแต่ถูกค่านิยมของสังคม ฯลฯ อนวัชชพละคือปัญญาที่สามารถแยกแยะตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง มีความกล้าที่จะกระทำในสิ่งถูกต้อง แม้รอบตัวจะไม่เห็นด้วย

๔. สังคหพละ (กำลังการสงเคราะห์ คือ การยึดเหนี่ยวน้ำใจคนและประสานหมู่ชนไว้ในสามัคคี) สงเคราะห์ด้วยสังคหวัตถุ ๔ ประการนี้ ได้แก่ (๑) ทาน (การให้) (๒) เปยยวัชชะ (วาจาเป็นที่รัก) (๓) อตถจริยา (การประพฤติประโยชน์) (๔) สมานัตตตา (การวางตนสม่ำเสมอ)

^๒ พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม, พิมพ์ครั้งที่ ๓๔, (กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิการศึกษาเพื่อสันติภาพ พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), ๒๕๕๙), หน้า ๑๖๙.

^๓ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๖๙.

๔.๑ ทาน (การให้ปัน โดยปกติหมายถึง ช่วยเหลือในด้านทุนหรือปัจจัยเครื่องยังชีพ ตลอดจนเพื่อแผ่กันด้วยไมตรีอย่างเลิศ หมายถึงธรรมทาน คือ แนะนำสั่งสอนให้ความรู้ความเข้าใจ จนเขารู้จักพึ่งตนเองได้)

๔.๒ เปยยวัชชะ (บำเพ็ญประโยชน์ คือ ช่วยเหลือรับใช้ ทำงานสร้างสรรค์ ประพฤติการที่เป็นประโยชน์ อย่างเลิศ หมายถึง ช่วยเหลือส่งเสริมคนให้มีความเชื่อถือถูกต้อง (สัทธาสัมปทา) ให้ประพฤติดีงาม (ศีลสัมปทา) ให้มีความเสียสละ (จาคสัมปทา) และให้มีปัญญา (ปัญญาสัมปทา)

๔.๓ อตถจริยา (บำเพ็ญประโยชน์ คือ ช่วยเหลือรับใช้ ทำงานสร้างสรรค์ ประพฤติการที่เป็นประโยชน์อย่างเลิศ หมายถึง ช่วยเหลือส่งเสริมคนให้มีความเชื่อถือถูกต้อง (สัทธาสัมปทา) ให้ประพฤติดีงาม (ศีลสัมปทา) ให้มีความเสียสละ (จาคสัมปทา) และให้มีปัญญา (ปัญญาสัมปทา)

๔.๔ สมานัตตตา (มีตนเสมอ คือ เสมอภาค ไม่เอาเปรียบ ไม่ถือสูงต่ำ ร่วมสุข ร่วมทุกข์ ด้วย อย่างเลิศ หมายถึง มีความเสมอกันโดยธรรม เช่น พระโสดาบันมีตนเสมอกับพระโสดาบัน เป็นต้น)^๔

พละหมัดนี้เป็นหลักประกันของชีวิต ผู้ประพฤติธรรม ๔ นี้ย่อมดำเนินชีวิตด้วยความมั่นใจ เพราะเป็นผู้มีพลังในตน ย่อมข้ามพ้นภัยทั้ง ๕ คือ

๑. อาชีwitภัย (ภัยเนื่องด้วยการครองชีพ)
๒. อสัโลกภัย (ภัยคือความเสื่อมเสียชื่อเสียง)
๓. ปริสสารชภัย (ภัยคือความครั่นคร้ามเกรงใจในที่ชุมนุม)
๔. มรณภัย (ภัยคือความตาย)
๕. ทุกคติภัย (ภัยคือทุกคติ)^๕

สรุปได้ว่า สังคหผล หมายถึง กำลังในการสร้างสังคมให้เข้มแข็ง สามัคคี หรือก็คือ สังคหวัตถุ ๔ แต่มองในด้านของการเป็น “กำลัง” การสะสม “ผละ” ที่จะค่อย ๆ กลืนทั้ง ๔ ข้อย่อยนี้เข้าเป็นเนื้อเดียว จากที่ต้องมีความตั้งใจในการให้ทาน ในการพูดสมานฉันท์ ในการบำเพ็ญประโยชน์ และในการรู้หน้าที่ ทั้งหมดจะค่อย ๆ รวมเป็นหนึ่ง ดังคำสมัยใหม่ที่นิยมนำมาใช้ คือ “การบูรณาการเข้าด้วยกัน” จะไม่มีเส้นแบ่งแยกระหว่างการใช้ชีวิตกับการให้ทานช่วยเหลือผู้อื่น เพราะสิ่งเหล่านี้ได้หลอมรวมเข้าเป็นหน้าที่ในตัวของผู้ปฏิบัติไปแล้ว ทั้งนี้ได้ขึ้นอยู่กับตำแหน่งหน้าที่แต่อย่างใด แต่ผู้ที่มีสังคหผลมากจะรู้ด้วยตนเองว่า ไม่ว่าตนจะทำอะไรอยู่ ก็เป็นการช่วยเหลือผู้อื่นได้เสมอ ธรรมะสำหรับนักบริหารแบบธรรมาธิปไตยที่ใช้ทั้งพระเดชและพระคุณ ซึ่งทำให้ได้ทั้งน้ำใจคนและได้ผลงาน ยึดธรรมเป็นหลักในการบริหาร ที่เรียกว่า “ผละ ๔” ประกอบด้วยกำลัง ๔ ประการ คือ^๖

๑. ปัญญาผละ หมายถึง กำลังหรือพลังแห่งความรู้ ความรู้ หรือปัญญา ที่กล่าวนี้ ผู้นำจะต้องนำมาใช้ในการบริหารตนเอง บริหารคน และบริหารงานให้ดำเนินไปได้เป็นปกติ ซึ่งลักษณะของปัญญาที่เกี่ยวข้องกับปัญญาผละ มีดังนี้

^๔ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๖๙-๑๗๐.

^๕ อ.สตุตทก. (ไทย) ๒๓/๕/๔๔๑.

^๖ พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), **พุทธวิธีการบริหาร**, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙), หน้า ๔๔-๔๕.

๑) สุตมยปัญญา หมายถึง ความรอบรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ด้วยวิธีการอ่านและการฟังจากหนังสือ ตำราวิชาการ จากผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ในแต่ละสาขา โดยจะต้องจดจำความรู้เรื่องราวต่าง ๆ ไว้ให้ได้มากมาย เพราะสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาและตัดสินใจสั่งการในการบริหารงานได้ ไม่ให้ได้รับความเสียหาย

๒) จินตามยปัญญา หมายถึง ความรอบรู้ที่ได้จากการคิดวิเคราะห์ พินิจไตร่ตรอง ข้อมูลที่ได้รับทั้งจากการฟังหรือการอ่าน รวมถึงการตรวจสอบแหล่งที่มาว่ามีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด การน้อมนำมาพิจารณาไว้ในใจอย่างแยบคาย ซึ่งอาจนำไปสู่การพิสูจน์ข้อเท็จจริง ความคิดแบบจินตามยปัญญาเป็นลักษณะความคิดตามหลักโยนิโสมนสิการ มี ๔ วิธี คือ ๑. คิดถูก (อปายมนสิการ) คือ การคิดที่อาศัยวิธีการที่สอดคล้องกับเรื่องที่ศึกษาเพื่อให้ได้คำตอบถูกต้องตรงความจริง เช่น การตรวจสอบความจริงในบางเรื่องต้องใช้วิธีอุปนัย หรือวิธีนรนัย หรือต้องใช้ประสบการณ์ตรงเป็นเครื่องตรวจสอบยืนยัน ในสมัยที่พระพุทธเจ้าทรงค้นหาหนทางดับทุกข์ พระองค์ทรงใช้วิธีการทรมานตนเองหรือทุกขกิริยา แต่ก็ไม่สามารถได้หนทางดับทุกข์ เพราะทรงใช้วิธีผิด ๒. คิดมีระเบียบ (ปตมนสิการ) คือ การคิดที่ดำเนินตามขั้นตอนของวิธีการนั้นไม่มีการลัดขั้นตอน หรือด่วนสรุป ซึ่งในการด่วนสรุปข้อมูลจัดเป็นเหตุผลวิบัติตัวอย่างเช่น ถ้าหยิบผลส้มในถัง ๑ ลูกมาชิมแล้วมีรสเปรี้ยวก็ไม่ควรด่วนสรุปว่า ส้มทั้งถังเปรี้ยวหมดทุกลูกเพราะอาจมีบางลูกมีรสชาติหวานอร่อยก็เป็นได้ และนอกจากนี้แล้วก็ต้องไม่มีความคิดฟุ้งซ่านออกนอกกลุ่มทางต้องมีสมาธิอยู่ในเรื่องที่คิดพิจารณาอยู่ไม่ทั้งกลางทางเมื่อมีเรื่องใหม่ๆ เข้ามา ๓. คิดมีเหตุผล (การณมนสิการ) คือ การคิดจากเหตุโยงไปหาผลและการคิดจากผลวกกลับมาหาเหตุ การคิดในลักษณะนี้จะทำให้นักบริหารหรือผู้นำเป็นคนรู้เท่าทัน เหตุการณ์ในการสั่งการแต่ละครั้ง สามารถคาดการณ์ได้ว่าจะได้ผลดีหรือผลเสียตามมา เมื่อมีความผิดปกติเกิดขึ้นในองค์กรต้องบอกได้ว่ามาจากสาเหตุอะไร ๔. คิดเป็นกุศล (อุปาทมนสิการ) คือ การ คิดสร้างสรรค์คิดให้เกิดความหวังได้กำลังใจใน การปฏิบัติงานเมื่อได้ความรู้ใหม่ ๆ ก็สามารถนำมาปรับประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อองค์กรของตนและยังหมายรวมถึงความคิดที่รู้จักแสวงหาประโยชน์ได้จากสิ่งที่ดีเหมือนว่าไม่มีประโยชน์

๓) ภวานามยปัญญา หมายถึง ความรอบรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ในทางธรรมก็คือ การฝึกจิตภาวนาเมื่อได้เรียนรู้วิธีการในภาคทฤษฎีแล้วก็ต้องลงมือปฏิบัติจริง จะได้ผลเป็นการแปลงยุทธวิธีเป็นยุทธการในสนามรบปัญญาทั้ง ๓ นี้ทำให้ผู้นำมีความรอบรู้เกี่ยวกับงานในหน้าที่ และบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้นำหรือนักบริหารที่ต้องรอบรู้เกี่ยวกับตนเองและบริหารตนเองได้ ต้องรอบรู้คนและบริหารคนได้และต้องรอบรู้งานและบริหารงานได้เป็นผู้มีความรู้ใน ๓ เรื่องเป็นอย่างดีกล่าวคือ ๑. รู้ตน หมายถึง รู้จักความเด่นหรือความด้อยของตนเองทั้งนี้ก็เพื่อปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับความสามารถของตน ๒. รู้คน หมายถึง ความรอบรู้เกี่ยวกับคนร่วมงานต้องรู้ว่าลูกน้องคนไหนมีความสามารถทางด้านใดมีจริตแบบไหนเพื่อจะได้ใช้งานให้ถูกกับความสามารถและนิสัยของแต่ละคน (จริตหรือ นิสัยมี ๖ แบบ คือ รากจริต ชอบรักความสวยงามคนกลุ่มนี้ชอบทำงานที่ต้องใช้ความ ละเอียด ประณีต, โทสจริตชอบความเร็วคนกลุ่มนี้ชอบปฏิบัติงานที่ต้องใช้ความรวดเร็ว โมหจริตจะขาดความ กระตือรือร้นปฏิบัติงานแบบเฉื่อยชา สัทธาจริตเชื่อคนง่ายคนกลุ่มนี้ถ้าถูกใจผู้ใดจะปฏิบัติงานให้ผู้นั้นอย่างเต็ม กำลังพุทธจริตชอบใฝ่รู้ ช่างสงสัย รักการศึกษาหาความรู้คนกลุ่มนี้มีความถนัดงานทางด้านวิชาการและวิตรกจริตชอบกังวลไม่กล้าตัดสินใจ) ๓. รู้งาน หมายถึง

ความรู้เกี่ยวกับงานที่รับผิดชอบเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการบริหารคน การอำนวยความสะดวก และการติดตามประเมินผลงานความรู้เรื่องงานมี ๒ ลักษณะ ได้แก่ การรู้เท่ามีความรู้เกี่ยวกับงานว่ามีขั้นตอนอย่างไรเกี่ยวข้องกับคนอื่นอย่างไรรู้เท่าถึงเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตและสามารถที่จะหาทางป้องกันเอาไว้ได้และอีกลักษณะหนึ่งคือการรู้ทันหมายถึง ความรู้เท่าทันสถานการณ์สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้

๒. วิริยะพละ หมายถึง กำลังแห่งความเพียรหรือความขยัน มีกำลังใจที่เข้มแข็ง กล้าตัดสินใจ กล้าได้กล้าเสีย ไม่กลัวความยากลำบาก ไม่ย่อถอยต่อปัญหาและอุปสรรคใดๆ มีความบากบั่นพากเพียรเป็นนิจ ความพากเพียรหรือความขยันที่เกี่ยวข้องกับวิริยะพละ มีดังนี้ ๑. สัจจาริกวิริยะ คือ ความขยันที่ต้องอาศัยคนอื่นให้มาปลุกใจหรือมีสถานการณ์บีบบังคับถ้าไม่มีใครบังคับก็หมดกำลังใจที่จะปฏิบัติงานต่อไปได้ ๒. อสังจาริกวิริยะ คือ ความขยันที่เกิดจากการปลุกใจตนเองแม้คนอื่นจะหมดกำลังใจ ล้มเลิกการปฏิบัติงานไปแล้ว แต่คนที่ปลุกใจตนเองได้จะลุกขึ้นสู้ต่อไปผู้นำมีหน้าที่ต้องนำบุคคลอื่น ให้ดำเนินงานไปตามปกติ จึงต้องมีความขยันแบบ “อสังจาริกวิริยะ” ไม่ยอมแพ้อะไรง่ายๆ เมื่อเผชิญอุปสรรคจะต้องปลุกใจตนเองและปลุกกระตุ้นคนอื่นให้ปฏิบัติงานต่อไป ถ้าหัวขบวนยอมแพ้คนเดียว องค์กรทั้งหมดก็ล่มสลายได้ ผู้นำที่ยิ่งใหญ่และประสบผลสำเร็จเมื่อถึงคราวล้มนักต้องล้ม แต่ล้มแล้วต้องลุกขึ้นสู้ให้ได้เอาเหตุการณ์ที่ผ่านมาเป็นบทเรียนในการแก้ไขปัญหการปฏิบัติงานในครั้งต่อไป ต้องมีความเพียรเป็นเลิศเพื่อบรรลุเป้าหมาย

๓. อนุวัชพละ หมายถึง กำลังการทำงานที่ไม่มีโทษหรือข้อเสียมีความซื่อสัตย์สุจริตในหน้าที่การงานไม่ประพฤติปฏิบัติไปในทางเสื่อมเสียละเว้นอบายมุขทั้ง ๖ การประพฤติปฏิบัติที่จะทำให้อนุวัชพละสมบูรณ์ มีดังนี้ ๑. การประพฤติตามหลักเบญจศีล คือ การรักษาศีล ๕ ทั้งกาย วาจา และจิตใจ อย่างเนื่องนิจ ประกอบด้วย ศีลข้อที่ ๑ ไม่ฆ่าสัตว์ หรือใช้ให้ผู้อื่นฆ่า ศีลข้อที่ ๒ ไม่ขโมยหรือลักทรัพย์ของผู้อื่น ศีลข้อที่ ๓ ไม่ประพฤติผิดในกาม ล่วงละเมิดคู่สามีภรรยาของบุคคลอื่น ศีลข้อที่ ๔ ไม่กล่าว ความเท็จ พูดโกหก พูดเพ้อเจ้อ พูดไร้สาระ ศีลข้อที่ ๕ ไม่ดื่มแอลกอฮอล์ หรือของมึนเมา ๒. ละเว้นอบายมุข อบายมุขทั้ง ๖ ทำให้ชีวิตของบุคคลที่เข้าไปเกี่ยวข้องไปสู่หนทางแห่งความเสื่อมและอาจทำให้บุคคลผู้นั้นต้องทุจริตต่อหน้าที่การงาน อบายมุขทั้ง ๖ ตามที่กล่าวมี อบายมุข ๑. การดื่มสุรา อบายมุข ๒. การท่องเที่ยวยามวิกาล อบายมุข ๓. การดูการละเล่นที่ผิด ศีลธรรมอันดี อบายมุข ๔. การคบคนชั่ว คบโจร อบายมุข ๕. การเล่นการพนัน อบายมุข ๖. การเกียจคร้าน ประกอบอาชีพการงาน

๔. สังคหพละ หมายถึง กำลังแห่งการสงเคราะห์หรือมนุษยสัมพันธ์ ซึ่งเป็นธรรมที่สำคัญสำหรับนักบริหารที่อาศัยคนอื่นปฏิบัติงานให้เกิดผลสำเร็จ ผู้นำหรือนักบริหารสามารถผูกใจเพื่อนร่วมงาน หรือผู้ใต้บังคับบัญชาไว้ได้ ต้องมีสังคหวัตถุ ๔ ประการ คือ ๑) ทาน การแบ่งปัน การให้ ซึ่งประกอบได้ด้วยทาน ๓ แบบ ได้แก่ อามิสทาน คือ การให้สิ่งของ ทุนทรัพย์ วิทยาทานหรือธรรมทาน คือ การให้คำแนะนำสั่งสอน บอกวิธีการปฏิบัติงานให้ได้ผลการสนับสนุนทางด้านการศึกษาการพัฒนามนุษย์ภัยทาน คือ การให้อภัยเมื่อเกิดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงาน หรือการล่วงเกินซึ่งกันและกัน ๒) ปิยวาจา การพูดจาด้วยถ้อยคำไพเราะอ่อนหวาน ผูกใจคนด้วยคำพูดอ่อนหวาน ๓) อุตถจริยาการทำตัวให้เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น หรือการสงเคราะห์ต่อผู้ใต้บัญชา หรือเพื่อนร่วมงาน ๔) สมานัตตา การวางตัวถูกกาลเทศะ วางตนสม่ำเสมอไม่เปลี่ยนแปลงในสิ่งที่ทำให้ผู้นำหรือ

ผู้บริหารประพฤติตามหลักสังคหวัตถุได้อย่างจริงใจ ผู้นำจะต้องมีหลักพรหมวิหารธรรม ประจำใจด้วย หลักธรรม ๔ ข้อ คือ เมตตา ความรัก ความหวังดีที่ปรารถนาให้ผู้อื่นพ้นทุกข์ มองแต่ส่วนดีของเพื่อนร่วมงาน ให้มองข้ามในส่วนเสียและให้อภัย กรุณา ความสงสารเห็นใจ ปรารถนาให้ผู้อื่นพ้นจากทุกข์ เมื่อเห็นผู้ร่วมงานประสบความลำบาก คิดหาทางช่วยเหลือให้เขารอดพ้นจากความยากลำบาก มุทิตา ความรู้สึกพลอยยินดีเมื่อผู้อื่นได้ดีมีความสุข มีความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน ไม่มีจิตใจริษยา ผู้ร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชา อุเบกขา ความรู้สึกวางเฉยเป็นกลาง มีความยุติธรรม ไม่มีอคติลำเอียง

พละ ๔ คือ ธรรมที่ช่วยทำให้ผู้นำปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ “พละ” หมายถึง กำลัง หรือพลังแห่งคุณธรรม ซึ่งมี ๔ ประการ เป็นกำลังของผู้นำที่จะนำพาหมู่คณะ องค์กร ผู้ใต้บังคับบัญชา บริวาร ไปสู่จุดหมายปลายทางได้สำเร็จ เปรียบเสมือนกับบุคคลที่จะเดินทางไกล ๆ ได้ หรือต้องขึ้นสู่ภูเขาที่สูงชันได้ก็ต้องมีกำลังที่แข็งแรง ฉะนั้นผู้นำทั้งหลายจะสามารถขับเคลื่อน องค์กร หมู่คณะไปข้างหน้าได้ก็ต้องอาศัยกำลัง คือ พละ ๔ ซึ่งประกอบด้วย กำลัง ๔ ประการ” ดังนี้

๑. ปัญญาพละ หมายถึง ความฉลาดรอบรู้ ความสามารถ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มองการณ์ไกล มีโยนิโสมนสิการ คือ วิธีการไตร่ตรองใคร่ครวญอย่างพินิจพิเคราะห์ความสามารถในการวินิจฉัยสั่งการ การบริหารงาน การบริหารบริวารผู้ใต้บังคับบัญชา คนมีปัญญาพละจะมีกลยุทธ์ในการปฏิบัติงานที่ดี การที่จะเป็นผู้ที่มีปัญญาความฉลาดรอบรู้ได้นั้น ต้องเป็นคนใฝ่ศึกษาปฏิบัติฝึกฝนตนเองอยู่เสมอ หลักธรรมที่สอดคล้องกับปัญญาพละมีอริยสัจ ๔ จริต ๖ ปัญญา ๓ โกศล ๓ ความรอบรู้ที่ผู้นำพึงเข้าใจหลักแห่งปัญญารอบรู้ดังที่พระพุทธเจ้าทรงตรัสเรียกปัญญาว่า โกศล หมายถึง ความฉลาด ๓ ประการ ประกอบด้วย อายโกศล อปายโกศล อุปายโกศล” คือ

๑) อายโกศล หมายถึง ฉลาดในความเจริญ รู้จักเหตุปัจจัยหนทางไปสู่ความสำเร็จ สามารถนำพาองค์กร นำพาหมู่คณะ นำทีมงานไปสู่ความเจริญก้าวหน้า รู้ว่าเส้นทางนี้หากดำเนินไปแล้วก็จะเกิดความเจริญรุ่งเรืองแน่นอน

๒) อปายโกศล หมายถึง ฉลาดในทางเสื่อม รู้จักเหตุปัจจัยและความประพฤตินี้จะนำไปสู่ความเสื่อมเป็นโทษเป็นความทุกข์เดือดร้อน การรู้ถึงเหตุ วิธีการ หนทาง แนวทาง ถ้าหากดำเนิน หรือปฏิบัติไปในทางนี้จะเกิดแต่โทษฝ่ายเดียวเกิดผลเสียอย่างเดียวก็น่าพยายามหลีกเลี่ยงละเว้นทางนั้น เช่น การทุจริตต่อหน้าที่ การเบียดเบียนผู้อื่น การพูดจาจู้จี้ การก่อความขัดแย้งในองค์กร เป็นต้น

๓) อุปายโกศล หมายถึง ฉลาดในอุบาย รอบรู้ที่จะหลีกเลี่ยงเหตุปัจจัยที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมและในขณะเดียวกันก็ฉลาดในการดำเนินไปในทางที่ให้ถึงความสำเร็จ ความเจริญและสันติสุขในชีวิต รู้วิธีการที่จะเว้นหลักหนทางที่จะนำพาตนและองค์กรไปสู่ความเสียหายและรู้วิธีการนำตนและคณะองค์กรไปสู่ความเจริญ วิธีการปฏิบัติตนให้ดี ได้แก่ ดำรงตนอยู่ในศีล ๕ ไม่ทุจริตต่อหน้าที่ ยึดหลักธรรมในการดำรงชีวิตและทำหน้าที่การเป็นผู้นำที่ดี

๒. วิริยะพละ หมายถึง ความขยันหมั่นเพียรในหน้าที่ที่มีความพยายามตั้งมั่นตั้งใจในการปฏิบัติงานมีความอดทนสูงซึ่งความเพียรนี้เป็นตัวแปรสำคัญที่จะทำให้วัตถุประสงค์สำเร็จดังคำสอน

^๗ พระพรชัย สุกธมโม, พุทธธรรมกับการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ, (กรุงเทพมหานคร : ๒๑เซ็นจูรี, ๒๕๕๔), หน้า ๔๓-๔๘.

^๘ อภิ.วิ. (ไทย) ๓๕/๗๕๓/๔๘๕.

“วิริ เยนทุกขมจเจติ บุคคลจะล่วงทุกข์ไปสู่ความสำเร็จได้ด้วยความเพียร” พระพุทธองค์ทรงตรัสถึงความเพียรมี ๔ ประการที่เรียกว่าปธาน ๔ มีสาระสำคัญสอดคล้องกับวิริยะพละ

๑) สังวรปธาน เพียรระวังบาป (อกุศลกรรม) มิให้เกิดขึ้น ได้แก่ การมีสติความระลึกได้ สัมผัสปัญญารู้ตัวมีความใคร่ครวญพิจารณาโดยแยบคายตามหลักโยนิโสมนสิการ ไตรตรองอย่าง ถี่ถ้วนไม่ให้เกิดกิจการงานที่มีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดเสียหายได้ ซึ่งการเพียรระวังนี้คือ ความรอบคอบความระมัดระวังไม่ให้ความดีที่ทำอยู่ถูกลบล้าง เช่น ถูกความโลภครอบงำทำให้ต้องประพฤติดีชอบต่อหน้าที่การงาน เป็นต้น

๒) ปหานปธาน เพียรละหรือกำจัดบาปมิให้เกิดขึ้น ได้แก่ ความเพียรในการละเว้นข้อโต้แย้งที่ไม่เป็นประโยชน์นำมาสู่ความแตกแยกแตกความคิด โดยพิจารณาว่าการเป็นผู้นำต้องเข้าใจคน ต้องประพฤติดนให้ลูกน้องหรือเพื่อนร่วมงานรัก อาทิ ละเว้นอบายมุขละเว้นความทุจริต ละเว้นการเอาเปรียบบริวารหรือผู้ใต้บังคับบัญชา ข้อประพฤตินี้เหล่านี้เป็นสิ่งที่ควรละทิ้ง เพราะจะเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการเป็นผู้หน้าที่ดี

๓) ภavanaปธาน เพียรเจริญกุศลให้เกิดขึ้น ได้แก่ ความขยันในกิจการงานผลักดันผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมที่เกี่ยวข้องให้พึงมีปรากฏอย่างสม่ำเสมอ เพื่อความเจริญของชุมชนหมู่คณะและองค์กร

๔) อนรรักขนาปธาน เพียรรักษากุศลที่ทำไว้ดีแล้วให้ตั้งมั่นถาวร ผลงานใดที่ทำให้ปรากฏและมีประสิทธิภาพก็ต้องรักษามาตรฐานสิ่งดีๆ ที่ทำไว้อย่าให้หย่อนหรือลดระดับความดีลง ต้องรักษา ระดับผลงานให้ได้มาตรฐานต่อเนื่องซึ่งจะส่งผลต่อความเชื่อถือศรัทธาต่อตัวผู้นำเอง ปธาน ๔ หรือ ความเพียร ๔ ประการนี้ เป็นความเพียรความขยันอดสาหัสผู้มีหน้าที่เป็นผู้นำต้องยึดถือปฏิบัติ หากไม่ปฏิบัติแล้วก็จะไม่สามารถนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายได้ต้องมีความเพียร ความขยันระมัดระวังไม่ให้สิ่งไม่ดีทั้งหลาย เช่น การทุจริตการคอร์รัปชันอบายมุขเกิดขึ้นแก่ตัวผู้นำเองหรือหมู่คณะเพียรละสิ่งที่ประพฤติดีไม่ได้ หรือกำลังประพฤติดีอันเป็นสิ่งที่ผู้นำไม่ควรปฏิบัติ เช่น ความอาฆาต ความขัดแย้ง ความ อคติลำเอียง เป็นต้น สิ่งทีผู้นำควรถือปฏิบัติ คือเพียรทำความเจริญให้เกิดขึ้นแก่หมู่คณะ เพียรรักษาระดับผลงานความดีที่ทำอยู่ตลอดเวลาเมื่อทำได้เช่นนี้ก็เชื่อว่าจะมีความเพียรขยันตามหลักปธาน ๔

๓. อนวัชชพละ การประพฤติดีดีทำการงานที่ไม่มีโทษภัยมีความซื่อสัตย์สุจริต บริสุทธิ์ ยุติธรรม ไม่ข้องเกี่ยวกับอบายมุขมีหิริโอตตัปปะสิ่งเหล่านี้ส่งผลให้ผู้นำหรือผู้ปฏิบัติมีความเจริญก้าวหน้าในชีวิตการงานและนำพาผู้ใต้บังคับบัญชาไปสู่เป้าหมายได้

๔. สังคหพละ ความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีมีความโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับบุคคลทุกคนมี อหยาภัยดียิ้มแย้ม แจ่มใส พุดจาสุภาพ อ่อนหวาน ชอบเสียสละช่วยเหลือสังคมวางตนเสมอต้น เสมอปลาย ไม่เห็นแก่ตนเองมากกว่าส่วนรวม

สรุปได้ว่า พละ หรือกำลังแห่งคุณธรรม ๔ ประการนี้เป็นข้อปฏิบัติที่ทำให้การบริหารจัดการภายในองค์กรหรือหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพนั้นก็คือ ผู้บริหารจะสามารถวางแผนในการจัดองค์กรนั้นต้องมีความฉลาด ขยัน สุจริต และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีนอกจากนี้เมื่อบุคลากรปฏิบัติตามหลักพละ ๔ นี้แล้ว จะสามารถครอบคลุมและบริหารถึงหลักการครองตนครองคนและครองงานซึ่งจะทำให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ในการปฏิบัติงาน ในหลักพละ ๔ แล้วย่อมจะต้องประพฤติและปฏิบัติ

ตน ประกอบไปด้วยคุณธรรม มีความสามารถปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้ดี มีการประสานสัมพันธ์และสนใจให้เกิดการยอมรับนับถือพร้อมที่จะได้รับความร่วมมือจากทุกๆ ฝ่ายและเป็นแบบอย่างที่ดี

ตารางที่ ๒.๑ สารสำคัญของแนวคิดเกี่ยวกับหลักพละ ๔

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
อง.จตุกก. (ไทย) ๒๑/๑๕๔/๒๑๕.	พละ ๔ (ธรรมอันเป็นกำลัง, ธรรมอันเป็นพลัง ทำให้ดำเนินชีวิต ด้วยความมั่นใจไม่หวั่นต่อภัยทุกอย่าง) ๑. ปัญญาพละ (กำลัง) ๒. วิริยพละ (กำลังความเพียร) ๓. อนุวัชชพละ (กำลังสุจริต หรือ กำลังความบริสุทธิ์, ตามศัพท์ แปลว่า กำลังการกระทำที่ไม่มีโทษ คือ กายกรรม วาจากรรม มโนกรรมบริสุทธิ์ เช่นมีความประพฤติ และหน้าที่ การงานสุจริต ไม่มีข้อบกพร่องเสียหาย พุดจริง มีเหตุผล มุ่งดีไม่รุกรานให้ร้ายใคร ทำการด้วยเจตนาบริสุทธิ์) ๔. สังคหพละ (กำลังการสงเคราะห์ คือ การยึดเหนี่ยวน้ำใจคน และประสานหมู่ชนไว้ในสามัคคี)
พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต)	พละ ๔ ยังเป็นธรรมอันเป็นกำลัง, ธรรม อันเป็นพลังทำให้ดำเนินชีวิตด้วยความมั่นใจ ไม่หวั่นต่อภัยทุกอย่าง (strength force power) พละ ๔ หรือกำลังทั้ง ๔ ประการนี้เป็นสิ่งที่ทำให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ทั้งการเป็นคนฉลาด เป็นคนขยัน เป็นสุจริตชน เป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ดี
อง.สตตก.(ไทย) ๒๓/๒๐๙/๓๓๓	พละหมวดนี้ เป็นหลักประกันของชีวิต ผู้ประพฤติธรรม ๔ นี้ ย่อมดำเนินชีวิตด้วยความมั่นใจ เพราะเป็นผู้มีพลังในตนย่อมข้ามพ้นภัยทั้ง ๕ คือ ๑. อาชีวิตรภัย (ภัยเนื่องด้วยการครองชีพ) ๒. อสิลอกภัย (ภัยคือความเสื่อมเสียชื่อเสียง) ๓. ปริสสารัชชภัย (ภัยคือความครั่นคร้ามแก้อะไรในที่ชุมนุม) ๔. มรณภัย (ภัยคือความตาย) ๕. ทุกคติภัย (ภัยคือทุกคติ)
พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต)	ธรรมะสำหรับนักบริหารแบบธรรมาธิปไตยที่ใช้ทั้งพระเดชและพระคุณ ซึ่งทำได้ทั้งน้ำใจคน และได้ผลงานยึดธรรมเป็น หลักในการบริหารที่เรียกว่า พละ ๔

ตารางที่ ๒.๑ สารสำคัญของแนวคิดเกี่ยวกับหลักผล ๔ (ต่อ)

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
พระพรชัย สุกรมโม อภิ. วิ. (ไทย) ๓๕/๗๕๓/๔๘๕.	ธรรมที่ช่วยให้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ “ผล” หมายถึง กำลังหรือพลังแห่งคุณธรรมซึ่งมี ๔ ประการ เป็นกำลังของผู้นำที่จะนำพาหมู่คณะองค์กรผู้ใต้บังคับบัญชาบริวาร ไปสู่จุดหมายปลายทางได้สำเร็จเปรียบเสมือนกับบุคคลที่จะเดินทางไกล ๆ ได้หลักแห่งปัญญาที่พระพุทธรเจ้าทรงตรัสเรียกปัญญาว่า โสกล หมายถึง ความฉลาด ๓ ประการ คือ ๑) อายโสกล หมายถึง ฉลาดในความเจริญ รู้จักเหตุปัจจัย หนทางไปสู่ความสำเร็จ สามารถนำพาองค์กร นำพาหมู่คณะ นำทีมงานไปสู่ความเจริญก้าวหน้า รู้ว่าเส้นทางนี้หากดำเนินไปแล้วก็จะเกิดความเจริญรุ่งเรืองแน่นอน ๒) อปายโสกล หมายถึง ฉลาดในทางเสื่อม รู้จักเหตุปัจจัย และความประหลาดที่จะนำไปสู่ความเสื่อมเป็นโทษ เป็นความทุกข์เดือดร้อนการรู้ถึงเหตุ วิธีการ หนทาง แนวทาง ถ้าหากดำเนินหรือปฏิบัติไปในทางนี้จะเกิดแต่โทษฝ่ายเดียว ผล ๔ คือหลักประกันความมั่นใจในตนเอง ประกอบด้วย ปัญญาผล (ความรู้ความเข้าใจ), วิริยะผล (ความเพียร), อนวัชชผล (ความสุจริต), และ สังคหผล (ความสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้อื่น) ซึ่งรวมกันเป็นกำลังสำคัญให้เราใช้ชีวิตได้อย่างมั่นคง ไม่หวาดหวั่นต่อสิ่งใด

จากการทบทวนหลักผล ๔ ผู้วิจัยสามารถสรุปองค์ประกอบของหลักผล ๔ ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีดังนี้ ๑) ด้านปัญญาผล พลังปัญญา ๒) ด้านวิริยะผล พลังความเพียร ๓) ด้านอนวัชชผล พลังความซื่อตรง ๔) ด้านสังคหผล พลังเกื้อกูล

๒.๒ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบูรณาการ

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการบูรณาการเพื่อนำมาใช้เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

๒.๒.๑ ความหมายของการบูรณาการ

บูรณาการ หมายถึง การเชื่อมโยงองค์ความรู้และประสบการณ์ทุกอย่างในสาระวิชาการเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งประกอบไปด้วย ๓ ด้านคือความรู้ทางด้านพุทธิพิสัย ความรู้ทางด้านทักษะพิสัย และความรู้ทางด้านจิตพิสัย มารวมเข้ากับกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้อย่างสมดุลและยืดหยุ่นจนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้^๙ การทำสิ่งที่บกพร่องให้สมบูรณ์ไม่มีสิ่งใดขาดหาย หรือเป็นการรวมสิ่งหนึ่งเข้ากับอีกสิ่งหนึ่งเพื่อทำให้สิ่งเดิมเพิ่มพูนหรือสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเป็นการเอื้อประโยชน์ต่อกัน^{๑๐}การนำศาสตร์หรือความรู้วิชาต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กันนำมาเข้าด้วยกันหรือผสมผสานได้อย่างกลมกลืน เพื่อนำมาจัดเป็นการเรียนการสอนภายใต้หัวข้อเดียวกัน เชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีการเน้นองค์รวมของเนื้อหามากกว่าองค์ความรู้ของแต่ละรายวิชา และเน้นการสร้างความรู้ของผู้เรียนที่มากกว่า การให้เนื้อหาโดยครูเป็นผู้กำหนดซึ่งการทำให้สมบูรณ์ หมายถึง ทำให้หน่วยย่อย ๆ ที่มีความสัมพันธ์กันร่วมกันทำหน้าที่อย่างผสมกลมกลืนเป็นองค์รวมหนึ่งเดียวที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์ในตนเอง^{๑๑} การทำให้เต็ม หรือความเต็ม ความสมบูรณ์ ที่มนุษย์ทุกคนต้องการที่จะนำมาประยุกต์ใช้เพื่อให้หลุดพ้นจากปัญหาต่าง ๆ^{๑๒} หรือเป็นการทำให้หน่วยย่อยที่อิงอาศัยความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเข้ามาร่วมทำหน้าที่ประสานกลมกลืนเป็นองค์รวมหนึ่งเดียว และมีความหมายครบถ้วนสมบูรณ์ในตัวเอง^{๑๓} การทำให้บุคคลและองค์การมีเป้าหมายร่วมกันและพยายามหลีกเลี่ยงความขัดแย้งระหว่างสมาชิกในองค์กร^{๑๔}

^๙ Frederick W. Taylor, *The Principles of Scientific Management*, (New York: Harper and Brothers, 1919), p. 7.

^{๑๐} เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, *การคิดเชิงวิเคราะห์*, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร : ชัคเชสมิเดีย, ๒๕๔๖), หน้า ๔-๘.

^{๑๑} พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส และคณะ, *คู่มือปฏิบัติงานการบูรณาการพันธกิจ*, (พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๕), หน้า ๑.

^{๑๒} สาโรช บัวศรี, *หนังสือความรู้สำหรับครูเรื่องบูรณาการ*, (กรุงเทพมหานคร : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, ๒๕๒๑), หน้า ๓.

^{๑๓} พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), *พุทธธรรม*, ฉบับปรับปรุงและขยายความ, (กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๘), หน้า ๓๐.

^{๑๔} ดิน ปรัชญพฤทธิ, *ศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์*, พิมพ์ครั้งที่ ๑๑, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท วี.พรินท์, ๒๕๕๕), หน้า ๒๐๔.

๒.๒.๒ ความสำคัญของการบูรณาการ

การบูรณาการเป็นการนำความรู้ทางศาสตร์ต่างๆ ตั้งแต่ ๒ ศาสตร์ขึ้นไปมาเชื่อมโยงให้มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกันซึ่งอาจเป็นเนื้อหาหรือกระบวนการก็ได้^{๑๕} สำคัญจะต้องมีตัวยีนที่เป็นหลักอยู่ ๓ อย่าง ในเรื่องบูรณาการ

๑) มีหน่วยย่อยองค์ประกอบ ชิ้นส่วน อวัยวะ ชิ้น ระดับหรือแง่ด้านที่จะเอามาประมวลเข้าด้วยกัน อันนี้เป็นสิ่งที่จะเอามาประมวลเข้าด้วยกันคือ สิ่งย่อย ส่วนย่อย

๒) หน่วยย่อยเป็นต้นนั้น มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงอิงอาศัยซึ่งกันและกัน อันนี้อาจจะเลยไปถึงลักษณะที่ว่ายืดหยุ่นปรับตัวได้ มีความเคลื่อนไหวตลอดเวลาด้วย

๓) เมื่อรวมเข้าด้วยกันแล้วก็จะเกิดความครบถ้วนเต็มบริบูรณ์ โดยมีความประสานกลมกลืนเกิดภาวะได้ทีพอดีหรือสมดุลก็จะทำให้การรวมนั้นก็มีชีวิตดำรงอยู่และดำเนินไปด้วยดี อันจะเป็นภาวะของบูรณาการ^{๑๖}

ถ้าครบสามอย่างนี้ก็เป็นบูรณาการ สามอย่างนี้เป็นตัวยีนที่จำเป็นตามสภาวะ ส่วนในทางปฏิบัติจะมีหลักและกระบวนการวิธีอย่างไรก็พิจารณาว่าอันอีกส่วนหนึ่ง แต่สิ่งที่ต้องเน้นก็คือ ความพอดีหรือความสมดุล ซึ่งเป็นภาวะที่ต้องการของบูรณาการนั้น เราจะแสดงลักษณะออกมาให้เห็นเป็นข้อสำคัญได้ ๒ อย่างคือ เมื่อเป็นองค์รวมแล้วองค์รวมนั้นมีชีวิตหรือดำเนินไปด้วยดี องค์รวมนั้นเกิดมี ภาวะและคุณสมบัติของมันเองที่ต่างหากจากภาวะและคุณสมบัติขององค์ประกอบทั้งหลาย ขั้นตอนของวิธีคิดแบบบูรณาการประกอบด้วย ๓ ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ ๑ ถอดกรอบ เพื่อที่จะให้หลุดจากกับดักทางความคิด ทางวัฒนธรรม ทางความรู้ทางประสบการณ์ เป็นต้น

ขั้นที่ ๒ ขยายกรอบ โดยอาศัยฐานแนวคิดในเรื่ององค์รวม สหวิทยาการ คิดโดยวิธีอุปนัย การมองประสานข้ามตรงข้าม และมองแบบทุกฝ่ายชนะ

ขั้นที่ ๓ คุมกรอบ ซึ่งเป็นขั้นกลับมาบูรณาการอีกครั้ง โดยเงื่อนไขความสำเร็จของการบูรณาการสวัสดิการของชุมชนในระดับนโยบาย คือ

๑) ผู้ดำเนินกิจกรรมหลักและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๒) เป้าประสงค์

๓) ทรัพยากร

๔) กระบวนการและแนวทางการทำงาน

๕) ผลกระทบ ผลผลิต และวิวัฒนาการ^{๑๗}

การศึกษาวิชาความรู้ถูกครอบงำตามแนวทางของวิทยาศาสตร์มี ๒ ประเภท คือ

^{๑๕} Peter F. Drucker, **Management Revisited Edition**, (New York: HarperCollins Publishers Inc., 2008), p.4.

^{๑๖} นันทนีย์ กมลศิริพิชัยพร, “ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน”, เอกสารประกอบการสอนวิชา ๒๖๘๑๖๐๒ ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน, (คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, ม.ป.ป.), หน้า ๓. (อัดสำเนา).

^{๑๗} เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, **การคิดเชิงวิเคราะห์**, หน้า ๔-๘.

๑) แบบลดทอนหรือที่เรียกว่าพวก Atomism ที่แยกแยะปัญหาต่าง ๆ ลงเป็นส่วนย่อย ๆ เพื่อค้นหาต้นตอของปัญหา เมื่อทราบแล้วก็แก้ไขที่ปัญหานั้น ๆ เป็นเรื่อง ๆ ไป

๒) และอีกพวกหนึ่งคือ พวกที่มองข้ามส่วนย่อย ๆ ไป จะมองแต่ภาพรวม เรียกพวกนี้ว่า Wholism เช่นนี้ เห็นว่าทำให้ขาดความเข้าใจปัญหาอย่างแท้จริงเพราะปัญหาทุกเรื่องมันไม่ได้เกิดขึ้นเองอย่างลอย ๆ มันต้องมีผลกระทบเนื่องจากสิ่งต่างๆ ที่แวดล้อมตัวปัญหานั้นๆ จึงต้องนำทุกเรื่องที่เป็นองค์ประกอบเชื่อมโยงกัน เกี่ยวข้องกันมาพิจารณาด้วย จึงจะเป็นแนวคิดที่ถูกต้องจริง ๆ ลักษณะของการบูรณาการ

๑) เป็นการบูรณาการระหว่างความรู้ กระบวนการ และการปฏิบัติ

๒) เป็นการบูรณาการระหว่างวิชาได้อย่างกลมกลืน

๓) เป็นการบูรณาการระหว่างสิ่งที่เรียนกับชีวิตจริง

๔) เป็นการบูรณาการเพื่อจัดความซับซ้อนของเนื้อหาต่าง ๆ

๕) เป็นการบูรณาการให้เกิดความสัมพันธ์กันระหว่างความคิดรวบยอดของวิชาต่าง ๆ เพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย^{๑๘}

สรุปได้ว่า การเชื่อมโยงองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ ตั้งแต่ ๒ ศาสตร์ขึ้นไปที่มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กันมาจัดกระทำให้เป็นเนื้อเรื่องเดียวกันจนเกิดการเรียนรู้ที่กว้างขวางและครอบคลุมความรู้ทั้งสามด้าน คือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย และสามารถนำความรู้นั้นไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

๒.๒.๓ ปัจจัยหลักเกี่ยวกับการบูรณาการ

ทฤษฎีการบูรณาการจึงเป็นทฤษฎีที่นำเสนอปัญหาทุกอย่างในโลกปัจจุบัน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ สามารถแก้ไขด้วยการพิจารณาสิ่งต่างๆ อย่างรอบด้าน โดยมีปัจจัยหลักๆ อยู่ ๔ ด้าน ได้แก่

๑) ด้านเจตจำนงหรือเจตนา (Intention) เรียกว่า “I” หรือ “ฉัน” เป็นด้านที่เกี่ยวข้องกับภายในของมนุษย์ (Interior) เป็นเรื่องของความรู้สึกนึกคิด จิต วิวัฒนาการของจิตและสิ่งที่เป็นอัตวิสัย เป็นต้น

๒) ด้านพฤติกรรม (Behavior) เรียกว่า “It” หรือ “สิ่งนั้น” หรือ “มัน” เป็นด้านเกี่ยวกับกายภาพ โครงสร้างของร่างกาย วิวัฒนาการเชิงกายภาพ กฎทางฟิสิกส์ หรือเคมี และการแสดงออกเป็นเรื่องของภายนอกที่มองเห็น (Exterior) เป็นต้น

๓) ด้านวัฒนธรรม (Culture) เรียกว่า “We” หรือ “พวกเรา” เป็นวิถีชีวิตในชุมชน วิวัฒนาการในเรื่องความสัมพันธ์เชิงชาติพันธุ์ ระบบการให้คุณค่า ทศนะในการมองโลกในสังคม หรือสิ่งที่ปรากฏภายใน (Interior) ของสังคมที่เป็นนามธรรม เป็นต้น

๔) ด้านสังคม (Social) เรียกว่า “Its” หรือ “สิ่งเหล่านั้น” เป็นด้านที่เกี่ยวกับสังคมในภาพกว้าง รูปแบบการปกครอง นิเวศวิทยา ความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม หรือสิ่งที่ปรากฏภายนอก (Exterior) ของสังคมที่มองเห็นเป็นรูปธรรม เป็นวิวัฒนาการของสังคม ชุมชน ประเทศ หรือระดับโลก จักรวาล กาแล็กซีต่าง ๆ เป็นต้น

^{๑๘} จันทราณี สงวนนาม, เอกสารประกอบการสอนบรรยายหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง, (กรุงเทพมหานคร : ม.ท.ป., ๒๕๓๖), หน้า ๔.

ทฤษฎีบูรณาการนำเสนอว่ามีปัจจัยสำคัญๆ และจำเป็นที่ทำให้มนุษย์มีการพัฒนาหรือมีวิวัฒนาการทั้งในด้านร่างกายและจิตใจอยู่ในการตระหนักรู้ของมนุษย์ทุกคนและเป็นลักษณะของจิต ซึ่งรูปแบบการบูรณาการนี้เป็นรูปแบบที่ง่ายที่สุดที่ใช้ในการตอบสาระสำคัญที่เป็นความจริงของทุกสรรพสิ่ง และสิ่งที่นำเสนอมานั้นเป็นเพียงเครื่องมือ แผนที่ ในการเดินทางที่จะนำทุกคนไปสู่ความสำเร็จทั้งทางด้านการประกอบอาชีพและการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางในการบูรณาการสิ่งที่สร้างเป็นเครื่องมือในการพัฒนาให้กาย จิต วิญญาณ วัฒนธรรมและธรรมชาติเจริญงอกงามยิ่งขึ้น^{๑๙}

สรุปได้ว่า การบูรณาการเป็นการนำเอาหลักความสำคัญมาผสมผสานเพิ่มเติมหรือเติมเต็ม เพื่อต้องการลดปัญหาข้อผิดพลาดจากที่มีอยู่ หรือการเชื่อมโยงองค์ความรู้ให้มีความสัมพันธ์กัน สอดคล้องกับความต้องการ ตรงกับสภาพความเป็นจริงและมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด

ตารางที่ ๒.๒ สาระสำคัญของแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการบูรณาการ

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
Frederick W. Taylor	บูรณาการ หมายถึง การเชื่อมโยงองค์ความรู้ และประสบการณ์ทุกอย่างในสาระวิชาการ เรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่ง ประกอบไปด้วย ๓ ด้านคือ ความรู้ทางด้านพุทธิพิสัย ความรู้ทางด้านทักษะ พิสัยและความรู้ทางด้านจิตพิสัย มารวมเข้ากับ กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้อย่าง สมดุลและยืดหยุ่นจนสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้
เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์	การบูรณาการ หมายถึง การทำสิ่งที่ยากหรือให้ สมบูรณ์ไม่มีสิ่งใดขาดหาย หรือเป็นการรวมสิ่ง หนึ่งเข้ากับอีกสิ่งหนึ่งเพื่อทำให้สิ่งเดิมเพิ่มพูน หรือสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเป็นการเอื้อประโยชน์ต่อกัน
พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส และคณะ	การทำให้สมบูรณ์ หมายถึง ทำให้หน่วยย่อย ๆ ที่มีความสัมพันธ์กันร่วมกันทำหน้าที่อย่างผสม กลมกลืนเป็นองค์รวมหนึ่งเดียวที่มีความ ครบถ้วนสมบูรณ์ในตนเอง
สาโรช บัวศรี	การบูรณาการเป็นการทำให้หน่วยย่อยที่อิง อาศัยความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเข้ามาร่วมทำ หน้าที่ประสานกลมกลืนเป็นองค์รวมหนึ่งเดียว และมีความหมายครบถ้วนสมบูรณ์ในตัวเอง

^{๑๙} อรทัย มีแสง, ทฤษฎีบูรณาการเชิงพุทธ, หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา พระพุทธศาสนา, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๕), หน้า ๕๑.

ตารางที่ ๒.๒ สารสำคัญของแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการบูรณาการ (ต่อ)

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
ติน ปรัชญพฤทธิ์	การบูรณาการนั้นเราจะเอาหน่วยย่อยหน่วยหนึ่งมารวมเข้าในองค์กรวมที่มีหน่วยย่อยอื่นอยู่แล้วก็ได้ หรือจะเอาหน่วย
Peter F. Drucker	การบูรณาการเป็นการนำความรู้ทางค่านศาสตร์ต่างๆ ตั้งแต่ ๒ ศาสตร์ขึ้นไปมาเชื่อมโยงให้มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกันได้
อรรถัย มีแสง	ทฤษฎีบูรณาการมีปัจจัยสำคัญๆ และจำเป็นที่ทำให้ มนุษย์มีการพัฒนาหรือมีวิวัฒนาการทั้งในด้านร่างกายและจิตใจอยู่ในการตระหนักรู้ของมนุษย์ทุกคน และสิ่งที่นำเสนอมานั้นเป็นเพียงเครื่องมือที่จะนำทุกคนไปสู่ความสำเร็จ

๒.๓ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

การบริหาร (Administration) เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานขององค์กร เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะชี้ให้เห็นความสำเร็จ หรือความล้มเหลว ความมีประสิทธิภาพ หรือความไร้ประสิทธิภาพของหน่วยงาน การบริหารเป็นมรรคที่สำคัญจะนำไปสู่ความก้าวหน้า การบริหารจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจและจำเป็นต่อการที่จะดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคม มีนักบริหาร นักวิชาการ และนักการศึกษามากมายหลายท่านได้ให้ความหมายของการบริหารไว้หลายทัศนะ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

๒.๓.๑ ความหมายเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

การบริหาร (Administration) หมายถึง การกำหนดแนวทางหรือนโยบาย การสั่งการ การอำนวยการ การสนับสนุนและการตรวจสอบให้ผู้ปฏิบัติสามารถ ดำเนินงานให้ได้ตามเป้าหมายที่ต้องการ^{๒๐} กระบวนการนำทรัพยากรการบริหารมาใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามขั้นตอนการบริหารคือ ๑.การวางแผน (Planning) ๒.การบริหารจัดการองค์การ (Organizing) ๓.การชี้นำ (Leading) ๔. การควบคุม (Controlling)^{๒๑} การบริหารจัดการ(Management Administration) เป็นแนวทางหรือวิธีการบริหารงานที่หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่นำมาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารโดยมีกระบวนการบริหารงานที่ประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน คือ การคิด (Thinking) หรือการวางแผน (Planning) การดำเนินงาน (Acting) และการประเมินผล (Evaluating) และมีจุดหมายปลายทาง คือ การพัฒนาประเทศไปในทิศทางที่ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้าและมั่นคงเพิ่มขึ้น สำหรับส่วนที่แตกต่างกัน คือ แต่ละคำมีจุดเน้น

^{๒๐} มัลลิกา ต้นสอน, **พฤติกรรมองค์กร**, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร : เอ็กสเปอร์เน็ท, ๒๕๕๔), หน้า ๑๐.

^{๒๑} ศิริวรรณ เสรีรัตน์, สมชาย หิรัญภิตติ, และธนวรรณ ตั้งสินทรัพย์ศิริ, **การบริหารการตลาดยุคใหม่**, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท ไดมอนด์ อิน บิสซิเนส เวิลด์, ๒๕๖๐), หน้า ๓๕.

ต่างกัน กล่าวคือ การบริหารจัดการเน้น^{๒๒} อีกทั้งยังเป็นศิลปะในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกับผู้อื่น การทำงานต่าง ๆ ให้ลุล่วงไปโดยอาศัยคนอื่นเป็นผู้ทำภายในสภาพองค์การที่กล่าวนั้น ทรัพยากรด้านบุคคลจะเป็นทรัพยากรหลักขององค์การที่เข้ามาร่วมกันทำงานในองค์การ ซึ่งคนเหล่านี้จะเป็นผู้ใช้ทรัพยากร ด้านวัตถุอื่น ๆ เครื่องจักร อุปกรณ์ วัตถุดิบ เงินทุน รวมทั้งข้อมูลสนเทศต่าง ๆ เพื่อผลิตสินค้าหรือบริการออกจำหน่ายและตอบสนองความพอใจให้กับสังคม^{๒๓} กระบวนการนำเอาการตัดสินใจ และนโยบายไปปฏิบัติ ส่วนการบริหารรัฐกิจนั้น หมายถึง เกี่ยวข้องกับการนำเอานโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ^{๒๔} ภาระหน้าที่ของผู้นำของกลุ่มจะต้องจัดการให้ทรัพยากรทั้งที่เป็นตัวคน และวัตถุดิบสามารถประสานเข้าด้วยกันเพื่อร่วมกันทำงานเป็นองค์การที่มีประสิทธิภาพได้ และขณะเดียวกันจะต้องจัดการนำองค์การให้สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมภายนอกได้อย่างดีที่สุดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์การ^{๒๕} การใช้ศาสตร์และศิลป์นำเอาทรัพยากรการบริหาร (administrative resource) มาประกอบการตามกระบวนการบริหาร (process of administration) ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด^{๒๖} หมายถึง การดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยอาศัยปัจจัยต่าง ๆ อันได้แก่ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุสิ่งของ (Material) และวิธีการปฏิบัติงาน (Method) เป็นอุปกรณ์ในการดำเนินงาน^{๒๗}

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการ หมายถึงกิจกรรมใด ๆ ก็ตามจะดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้ประสิทธิผลนั้นจะต้องมีผู้ร่วมดำเนินการในกิจกรรมนั้น ๆ เพื่อให้การดำเนินงานนั้นเกิดผลสำเร็จให้เป็นไปตามนโยบายเป้าหมายและวัตถุประสงค์อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

๒.๓.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

กระบวนการบริหารจัดการ โดยแบ่งหน้าที่ของการบริหารจัดการออกเป็น ๔ หน้าที่คือ^{๒๘}

๑. การวางแผนเป็นขั้นตอนในการกำหนดวัตถุประสงค์และพิจารณาถึงวิธีการที่ควรปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องตัดสินใจว่าองค์กรมีวัตถุประสงค์อะไรในอนาคตและจะต้องดำเนินการอย่างไรเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์นั้น ลักษณะการวางแผนมีดังนี้

^{๒๒} วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, แนวคิด ตัวชี้วัด ตัวแบบของการบริหารจัดการ และการบริหารจัดการที่ยั่งยืน, (กรุงเทพมหานคร : โพรเพซ, ๒๕๖๐), หน้า ๑๐๕.

^{๒๓} สมพงศ์ เกษมสิน, การบริหารงานบุคคลแผนใหม่, พิมพ์ครั้งที่ ๕, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๕๖), หน้า ๖.

^{๒๔} ดิน ปรัชญพฤทธิ, ศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์, หน้า ๘.

^{๒๕} ธงชัย สันติวงษ์, องค์การและการบริหาร, พิมพ์ครั้งที่ ๙, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๕๔), หน้า ๒๖.

^{๒๖} สมพงศ์ เกษมสิน, การบริหารงานบุคคลแผนใหม่, พิมพ์ครั้งที่ ๕, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๕๖), หน้า ๑๕.

^{๒๗} สมาน รังสิโยภักษ์ และสุธี สุทธิสมบุรณ์, หลักการบริหารเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ ๑๙, (กรุงเทพมหานคร : สวัสดิการสำนักงาน ก.พ., ๒๕๕๘), หน้า ๑๒.

^{๒๘} ศิริวรรณ เสรีรัตน์, สมชาย หิรัญกิตติ, และชนวรรณ ตั้งสินทรัพย์ศิริ, การบริหารการตลาดยุคใหม่, (กรุงเทพมหานคร : อีระฟิล์มและไซเท็กซ์, ๒๕๕๐), หน้า ๓๕.

- ๑.๑ การดำเนินการตรวจสอบตัวเอง เพื่อกำหนดสถานภาพในปัจจุบันขององค์กร
- ๑.๒ การสำรวจสภาพแวดล้อม
- ๑.๓ การกำหนดวัตถุประสงค์
- ๑.๔ การพยากรณ์สถานการณ์ในอนาคต
- ๑.๕ การกำหนดแนวทางปฏิบัติงานและความจำเป็นในการใช้ทรัพยากร
- ๑.๖ การประเมินแนวทางการปฏิบัติงานที่วางไว้
- ๑.๗ การทบทวนและปรับแผนเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์ของการควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนด

๑.๘ การติดต่อสื่อสารในกระบวนการของการวางแผนเป็นไปอย่างทั่วถึง

๒. การจัดองค์การ เป็นขั้นตอนในการจัดบุคคลและทรัพยากรที่ใช้ในการทำงานเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายในการทำงานนั้นหรือเป็นการจัดแบ่งงานและจัดสรรทรัพยากรสำหรับงานเพื่อให้งานเหล่านั้นสำเร็จ การจัดองค์การประกอบด้วย ๑) การระบุและอธิบายงานที่จะถูกนำไปดำเนินการ ๒) การกระจายงานออกเป็นหน้าที่ ๓) การรวมหน้าที่ต่าง ๆ เป็นตำแหน่งงาน ๔) การอธิบายสิ่งที่จำเป็นหรือความต้องการของตำแหน่งงาน ๕) การรวมตำแหน่งงานต่าง ๆ เป็นหน่วยงานที่มีความสัมพันธ์อย่างเหมาะสมและสามารถบริหารจัดการได้ ๖) การมอบหมายงานความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ ๗) การทบทวนและปรับโครงสร้างขององค์การเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์ของการควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนด ๘) การติดต่อสื่อสารในกระบวนการของการจัดองค์การเป็นไปอย่างทั่วถึง ๙) การกำหนดความจำเป็นของทรัพยากรมนุษย์ ๑๐) การสรรหาผู้ปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ ๑๑) การคัดเลือกจากบุคคลที่สรรหามา ๑๒) การฝึกอบรมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ต่าง ๆ ๑๓) การทบทวนและปรับคุณภาพและปริมาณของทรัพยากรมนุษย์เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์ของการควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนด ๑๔) การติดต่อสื่อสารในกระบวนการของการจัดคนเขาทำงานเป็นไปอย่างทั่วถึง

๓. การจูงใจเป็นขั้นตอนในการกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นและชักนำความพยายามของพนักงานให้บรรลุเป้าหมายองค์การซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการใช้ความพยายามของผู้จัดการที่จะกระตุ้นให้พนักงานมีศักยภาพในการทำงานสูง ดังนั้นการชักนำจะช่วยให้งานบรรลุผลสำเร็จเสริมสร้างขวัญและจูงใจผู้ใต้บังคับบัญชา การชักนำประกอบด้วย ๑) การติดต่อสื่อสารและอธิบายวัตถุประสงค์ให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาได้ทราบ ๒) การมอบหมายมาตรฐานของการปฏิบัติงานต่าง ๆ ๓) การให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานของการปฏิบัติงาน ๔) การให้รางวัลแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาบนพื้นฐานของผลการปฏิบัติงาน ๕) การยกย่อง สรรเสริญ และการตำหนิติเตียนอย่างยุติธรรมและถูกต้องเหมาะสม ๖) การจัดหาสภาพแวดล้อมมากระตุ้นการจูงใจโดยการติดต่อสื่อสารเพื่อสำรวจความต้องการและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง ๗) การทบทวนและปรับวิธีการของภาวะความเป็นผู้นำเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์ของการควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนด ๘) การติดต่อสื่อสารโดยทั่วทุกแห่งในกระบวนการของภาวะความเป็นผู้นำ

๔. การควบคุมเป็นการติดตามผลการทำงาน และแก้ไขปรับปรุงสิ่งที่จำเป็นหรือเป็นขั้นตอนของการวัดผลการทำงานและดำเนินการแก้ไขเพื่อให้บรรลุผลที่ต้องการซึ่งการควบคุมประกอบด้วย ๑) การกำหนดมาตรฐาน ๒) การเปรียบเทียบและติดตามผลการปฏิบัติงานกับ

มาตรฐาน ๓) การแก้ไขความบกพร่อง ๔) การทบทวนและปรับวิธีการควบคุม เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์ไม่เป็นไปตามที่กำหนด ๕) การติดต่อสื่อสารในกระบวนการเป็นไปอย่างทั่วถึง

๒.๓.๓ การบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพ

การจัดการอย่างมีคุณภาพเป็นกระบวนการที่ดำเนินการต่อเนื่องเพื่อให้เกิดผลผลิตและบริการที่มีคุณภาพขึ้น โดยหลักการที่เรียกว่า วงจรคุณภาพ (PDCA) หรือวงจรเดมมิง ซึ่งประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน คือ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข ดังนี้^{๒๙}

๑. การวางแผน (Plan) คือ การวางแผนการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดการทำงานที่ได้ผลงาน การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการพัฒนาสิ่งใหม่การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานมีส่วนที่สำคัญ เช่น การกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ การจัดอันดับความสำคัญของเป้าหมาย กำหนดการดำเนินงาน กำหนดระยะเวลาการดำเนินงาน กำหนดผู้รับผิดชอบดำเนินการ และกำหนดงบประมาณที่จะใช้ การวางแผนที่ดีควรต้องเกิดจากการศึกษาที่ดี มีการวางแผนไว้รัดกุมรอบคอบปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมของงานและเหตุการณ์ แผนที่ได้ต้องช่วยในการคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นและสามารถช่วยลดความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นได้ การวางแผนควรมีการกำหนด การกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ กำหนดผู้รับผิดชอบ ระยะเวลาดำเนินการ งบประมาณที่กำหนด มีการเสนอเพื่อขออนุมัติก่อนดำเนินการ เป็นต้น

๒. ปฏิบัติตามแผน (Do) คือ การดำเนินการเพื่อให้ได้ตามแผนที่มีการกำหนดไว้ อาจมีการกำหนดโครงสร้างคณะกรรมการรองรับการดำเนินการ เช่น คณะกรรมการ ฯลฯ กำหนดวิธีในการดำเนินงาน ขั้นตอน ผู้ดูแลรับผิดชอบ ผู้ตรวจสอบและทำการประเมินผลการปฏิบัติการ ควรมีคณะกรรมการคอยควบคุม กำหนดนโยบาย ติดตามตรวจสอบการทำงาน มีการกำหนดขั้นตอนที่ชัดเจน มีวิธีการดำเนินการที่สามารถดำเนินการได้จริง ไม่ยากจนเกินความสามารถของผู้ที่จะทำ มีผู้รับผิดชอบดำเนินการที่ชัดเจน เพียงพอ มีระยะเวลาที่กำหนดที่เหมาะสม และมีงบประมาณที่สามารถสนับสนุนการปฏิบัติงาน

๓. ตรวจสอบการปฏิบัติตามแผน (Check) คือ ขั้นตอนที่เริ่มเมื่อมีการดำเนินโครงการตามข้อ ๒ ควรจะต้องทำการประเมินผลการดำเนินงานว่าเป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้หรือไม่ อาจประเมินในส่วนการประเมินผลงานการดำเนินการ การประเมินผลการดำเนินตามขั้นตอนและการประเมินผลงานตามเป้าหมายของแผนงานที่ได้มีการกำหนดไว้ ในการประเมินนี้เราอาจสามารถทำได้เองโดยใช้คณะกรรมการที่รับผิดชอบในแผนการดำเนินงานภายในเป็นการประเมินตนเอง แต่การใช้คนภายนอกทำให้ขาดความน่าเชื่อถือหรือประเมินผลได้ไม่เต็มที่ จะดีหากมีการตั้งคณะประเมินจากภายนอกมาช่วย เพราะน่าจะได้ผลการประเมินที่ดีกว่าทีมงานภายใน เพราะอาจมีปัญหาช่วยกันประเมินผลให้ดีขึ้นจริง แนวทางที่จะใช้ในการประเมินเช่น กำหนดวิธีการประเมินแยกให้ชัดเจน สามารถทำได้ง่าย มีรูปแบบการประเมินตรงกับเป้าหมายในงานที่ทำ มีคณะผู้จะเข้าทำการประเมินที่มีความรู้เพียงพอ แนวคำตอบผลของการประเมิน ต้องสามารถตอบโจทย์และตรงกับวัตถุประสงค์ที่

^{๒๙} Deming, Edward W., *Out of the Crisis*. Cambridge, (Mass: Massachusetts Institute of Technology 2009), p.18.

วางไว้ เน้นการประเมินปัญหา / จุดอ่อน / ข้อดี / จุดแข็ง ที่มีในการดำเนินการและตามเป้าหมายของแผนงาน เป็นต้น

๔. ปรับปรุงแก้ไขพัฒนาต่อเนื่อง (Act) คือ การนำผลประเมินที่ได้มาทำการวิเคราะห์ เพื่อพัฒนาแผนในการปรับปรุงต่อไป ในส่วนนี้ควรจะเสนอแนะปัญหาแนวทางการปรับปรุงแก้ไขปัญหา หรือการพัฒนากระบวนการที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นไปอีกไม่มีที่สิ้นสุด ทำการระดมสมองเพื่อหาทางแก้ไข ปัญหา / จุดอ่อน / ข้อดี / จุดแข็ง ที่พบปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น นำผลที่ได้จากการระดมสมองเสนอผู้เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาใช้วางแผนต่อไป กำหนดกลยุทธ์ในการจัดทำแผนครั้งต่อไปและกำหนดผู้รับผิดชอบดำเนินงานครั้งต่อไป

วงจรคุณภาพ (PDCA : plan do check act) คือองค์ประกอบหลักของวงจรในการจัดการ ดังนี้^{๓๐}

๑. ขั้นตอนการวางแผน (Plan) ครอบคลุมถึงการกำหนดกรอบหัวข้อที่ต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงซึ่งรวมถึงการพัฒนาสิ่งใหม่ๆ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน เป็นต้น พร้อมกับ พิจารณาว่า มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลใดบ้างเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนั้นโดยระบุวิธีการเก็บข้อมูลให้ชัดเจนนอกจากนี้ จะต้องวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้แล้วกำหนดทางเลือกในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงดังกล่าวการวางแผนช่วยให้เราสามารถคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตและช่วยลดความสูญเสียต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ทั้งในด้านแรงงาน วัตถุดิบ ชั่วโมงการทำงาน เงิน เวลา เป็นต้น โดยสรุปแล้วการวางแผนช่วยให้รับรู้สภาพปัจจุบัน พร้อมกับ กำหนดสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต ด้วยการผสานประสบการณ์ความรู้และทักษะอย่างลงตัว โดยทั่วไปการวางแผนมีอยู่ด้วยกัน ๒ ประเภทหลัก ๆ ดังนี้

๑.๑ การวางแผนเพื่ออนาคต เป็นการวางแผนสำหรับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตหรือกำลังจะเกิดขึ้นบางอย่างที่เราไม่สามารถควบคุมสิ่งนั้นได้เลยแต่เป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับสิ่งนั้น

๑.๒ การวางแผนเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เป็นการวางแผนเพื่อเปลี่ยนแปลงสภาพที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เพื่อสภาพที่ดีขึ้น ซึ่งเราสามารถควบคุมผลที่เกิดในอนาคตได้ด้วยการเริ่มต้นเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ปัจจุบัน

๒. ขั้นตอนการปฏิบัติ (DO) ขั้นตอนการปฏิบัติ คือ การลงมือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามทางเลือกที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนการวางแผน ในขั้นนี้ต้องตรวจสอบระหว่างการปฏิบัติด้วยว่าได้ดำเนินไปในทิศทางที่ตั้งใจหรือไม่ พร้อมกับสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบด้วย เราไม่ควรปล่อยให้ถึงวินาทีสุดท้ายเพื่อดูความคืบหน้าที่เกิดขึ้น หากเป็นการปรับปรุงในหน่วยงานผู้บริหารย่อมต้องการทราบความคืบหน้าอย่างแน่นอน เพื่อจะได้มั่นใจว่าโครงการปรับปรุงเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด

๓. ขั้นตอนการตรวจสอบ (Check) ขั้นตอนการตรวจสอบ คือ การประเมินผลที่ได้รับจากการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง โดยประเมินว่าได้ตามแผนที่วางไว้ว่าเป็นไปตามความคาดหวังหรือไม่ โดยใช้ตัวชี้วัดที่กำหนดไว้มาตรวจสอบ ในการตรวจสอบจะมีทั้งที่เป็นไปตามแผนและไม่เป็นไปตามแผน ผู้ตรวจสอบควรรู้ว่า ถ้าเป็นไปตามแผน ปัจจัยอะไรที่ทำให้สำเร็จ แต่ขั้นตอนนี้มักจะถูกมองข้ามเสมอ การตรวจสอบทำให้ทราบว่าการปฏิบัติในขั้นที่สองสามารถบรรลุเป้าหมายหรือ

^{๓๐} วิฑูรย์ สิมะโชคดี, TQM คู่มือพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศ, (กรุงเทพมหานคร : WPS (Thailand), ๒๕๕๘), หน้า ๑๕.

วัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ สิ่งสำคัญก็คือต้องรู้ว่าตรวจสอบอะไรบ้างและบ่อยครั้งแค่ไหน ข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบจะเป็นประโยชน์สำหรับขั้นตอนถัดไป

๔. ขั้นตอนการดำเนินงานให้เหมาะสม (Action) ขั้นตอนการดำเนินงานให้เหมาะสมจะพิจารณาผลที่ได้จากการตรวจสอบ ซึ่งมีอยู่ ๒ กรณี คือ ผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามแผนที่วางไว้หรือไม่ เป็นไปตามแผนที่วางไว้ หากเป็นกรณีแรก ก็ให้หันแนวทางหรือกระบวนการปฏิบัตินั้นมาจะทำให้เป็นมาตรฐานพร้อมทั้ง หาวิธีการที่จะปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นไปอีก ซึ่งอาจหมายถึงสามารถบรรลุเป้าหมายได้เร็วกว่าเดิมหรือเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่า เดิมหรือทำให้คุณภาพดียิ่งขึ้นก็ได้ แต่หากเป็นกรณีที่สอง ซึ่งก็คือผลที่ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนที่วางไว้ โดยนำข้อมูลที่รวบรวมไว้มามีวิเคราะห์ และพิจารณาว่าควรจะทำอะไรต่อไป อาทิ มองหาทางเลือกใหม่ที่มีที่น่าจะเป็นไปได้ ใช้ความพยายามให้มากขึ้นกว่าเดิม ขอความช่วยเหลือจากผู้รู้หรือเปลี่ยนเป้าหมายใหม่

วงจรคุณภาพ PDCA เป็นวัฏจักรเดมมิง (Deming Cycle) หรือวงจรควบคุมคุณภาพ (Quality Control Circle : PDCA) หรือวัฏจักรแห่งการบริหารคุณภาพและได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลาย สำหรับขั้นตอนที่สำคัญของวงจรเดมมิง(Deming Cycle)ประกอบด้วย ๔ ขั้นตอนดังนี้^{๓๑}

ขั้นตอนที่ ๑ การวางแผน (Planning) การวางแผนงานจะช่วยพัฒนาความคิดต่าง ๆ เพื่อนำไปสรุปแบบที่เป็นจริงขึ้นมาในรายละเอียดให้พร้อมในการเริ่มต้นลงมือปฏิบัติ แผนที่ดีควรมีลักษณะ ๕ ประการ ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

๑. อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง (Realistic)
๒. สามารถเข้าใจได้ (Understandable)
๓. สามารถวัดได้ (Measurable)
๔. สามารถปฏิบัติได้ (Behavioral)
๕. สามารถบรรลุผลสำเร็จได้ (Achievable)

การวางแผนที่ดีควรมีองค์ประกอบ ดังนี้

๑. กำหนดขอบเขตปัญหาให้ชัดเจน วางแผน อะไร ทำไม่ อย่างไร ปฏิบัติ ตรวจสอบ แก้ไข กำหนดปัญหา วิเคราะห์ปัญหา หาสาเหตุ วางแผนร่วมกัน นำไปปฏิบัติ ยืนยันผลลัพธ์ทำมาตรฐานในการดำเนินการ

๒. กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

๓. กำหนดวิธีการที่จะบรรลุถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายให้ชัดเจนและถูกต้องแม่นยำที่สุด เท่าที่เป็นไปได้

ขั้นตอนที่ ๒ ปฏิบัติ (Doing) ประกอบด้วยการทำงาน ๓ ระยะ คือ

๑. การวางแผนกำหนดการ

- ๑.๑ การแยกกิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องการกระทำ
- ๑.๒ กำหนดเวลาที่คาดว่าจะต้องใช้ในกิจกรรมแต่ละอย่าง
- ๑.๓ การจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ

^{๓๑} Chanida, การคิดเชิงประยุกต์, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : http://oumchanida.blogspot.com/2012/11/blog-post_22.html [๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๖].

๒. การจัดการแบบแมทริกซ์ การจัดการแบบนี้สามารถช่วยดึงเอาผู้เชี่ยวชาญหลายแขนงจากแหล่งต่าง ๆ มาได้ และเป็นวิธีช่วยประสานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ

๓. การพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานของผู้ร่วมงาน

๓.๑ ให้ผู้ร่วมงานเข้าใจถึงงานทั้งหมดและทราบเหตุผลที่ต้องกระทำ

๓.๒ ให้ผู้ร่วมงานพร้อมในการใช้ดุลพินิจที่เหมาะสม

๓.๓ พัฒนาจิตใจให้รักการร่วมมือ

ขั้นตอนที่ ๓ การตรวจสอบ (Checking) การตรวจสอบทำให้รับรู้สภาพการณ์ของงานที่เป็นอยู่เปรียบเทียบกับสิ่งที่วางแผน ซึ่งมีกระบวนการ ดังนี้

๑. กำหนดวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบ

๒. รวบรวมข้อมูล

๓. การทำงานเป็นตอน ๆ เพื่อแสดงจำนวนและคุณภาพของผลงานที่ได้รับในแต่ละขั้นตอน เปรียบเทียบกับที่ได้วางแผนไว้

๔. การรายงานจะเสนอผลการประเมิน รวมทั้งมาตรการป้องกันความผิดพลาดหรือความล้มเหลว

๔.๑ รายงานเป็นทางการอย่างสมบูรณ์

๔.๒ รายงานแบบอย่างไม่เป็นทางการ

ขั้นตอนที่ ๔ การแก้ไขปัญหา (Acting) ผลของการตรวจสอบหากพบว่าเกิดข้อบกพร่องขึ้นทำให้งานที่ได้ไม่ตรงตามเป้าหมายหรือผลงานไม่ได้มาตรฐาน ให้ปฏิบัติการแก้ไขปัญหาตามลักษณะปัญหาที่ค้นพบ

๑. ถ้าผลงานเบี่ยงเบนไปจากเป้าหมายต้องแก้ไขที่ต้นเหตุ

๒. ถ้าพบความผิดปกติใด ๆ ให้สอบสวนค้นหาสาเหตุแล้วทำการป้องกัน เพื่อมิให้ความผิดปกตินั้นเกิดขึ้นซ้ำอีก ในการแก้ไขปัญหาเพื่อให้ผลงานได้มาตรฐานอาจใช้มาตรการ ดังต่อไปนี้

๒.๑ การย้ายนโยบาย

๒.๒ การปรับปรุงระบบหรือวิธีการทำงาน

๒.๓ การประชุมเกี่ยวกับกระบวนการทำงาน

สรุปได้ว่า แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งซึ่งเป็นกระบวนการทางสังคมที่ผู้บริหารใช้สำหรับตัดสินใจเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ทั้งที่เป็นองค์กรที่เป็นหน่วยงานของรัฐและเอกชน ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายโดยนำทรัพยากรมาใช้ให้ประหยัดซึ่งการดำเนินการดังกล่าวนี้ต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์เพื่อให้บุคคลต่าง ๆ เกิดความร่วมมือกันในการปฏิบัติงานซึ่งกระบวนการบริหารเป็นภารกิจที่ผู้บริหารต้องปฏิบัติหน้าที่ตามลำดับขั้นตอน เป็นระบบให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดต่อองค์กร

ตารางที่ ๒.๓ สรุปแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
มัลลิกา ต้นสอน	การบริหาร (Administration) หมายถึง การกำหนดแนวทางหรือนโยบาย การสั่งการ การอำนวยความสะดวก และการสนับสนุนและการตรวจสอบให้ผู้ปฏิบัติสามารถ ดำเนินงานให้ได้ตามเป้าหมายที่ต้องการ
ศิริวรรณ เสรีรัตน์, สมชาย หิรัญกิตติ, และ ธนวรรณ ตั้งสินทรัพย์ศิริ	การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการนำทรัพยากรการบริหารมาใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามขั้นตอน การบริหารคือ ๑.การวางแผน (Planning) ๒.การบริหารจัดการองค์การ (Organizing) ๓.การชี้นำ (Leading) ๔. การควบคุม (Controlling)
วิรัช วิรัชนิการวรรณ	การบริหารจัดการ (Management Administration) หมายถึง แนวทางหรือวิธีการบริหารงานที่หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่นำมาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหาร โดยมีกระบวนการบริหารงานที่ประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน คือ การคิด (Thinking) หรือการวางแผน (Planning) การดำเนินงาน (Acting) และการประเมินผล (Evaluating)
สมพงศ์ เกษมสิน	การบริหาร หมายถึง ศิลปะในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกับผู้อื่น การทำงานต่าง ๆ ให้ลุล่วง การใช้ศาสตร์และศิลป์นำเอาทรัพยากรการบริหาร (administrative resource) มาประกอบการตามกระบวนการบริหาร (process of administration) ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ ๒.๓ สรุปแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ (ต่อ)

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
ติน ปรัชญพฤทธิ	การบริหาร หมายถึง กระบวนการนำเอาการตัดสินใจ และนโยบายไปปฏิบัติ
ธงชัย สันติวงษ์	การบริหารว่า ภาระหน้าที่ของผู้นำของกลุ่มซึ่งจะต้องจัดการให้ทรัพยากรทั้งที่เป็นตัวคน และวัสดุสามารถประสานเข้าด้วยกันเพื่อร่วมกันทำงานเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพได้
สมาน รั้งสิโยภักดิ์ และ สุธี สุทธิสมบูรณ์	การบริหาร หมายถึงการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยอาศัยปัจจัยต่างๆ อันได้แก่ คน(Man) เงิน (Money) วัสดุสิ่งของ(Material)และวิธีการปฏิบัติงาน (Method) เป็นอุปกรณ์ในการดำเนินงาน

๒.๔ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๒.๔.๑ ความหมายของอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

กระทรวงอุตสาหกรรมได้ให้ความหมายของอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) หมายถึง พื้นที่ที่มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรม และเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเหนี่ยวนำให้เศรษฐกิจชุมชนเติบโตไปด้วยกันภายใต้สภาวะแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีโดยมุ่งเน้นการพัฒนาตามเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม กายภาพ และการบริหารจัดการพื้นที่ให้เกิดความสมดุลในทุกมิติ^{๓๒}

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้กำหนดความหมายของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ในการจัดทำข้อกำหนดคุณลักษณะมาตรฐานและเกณฑ์ตัวชี้วัดของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ไว้ว่า รูปแบบการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนบนพื้นฐานความสมดุลของเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคม ความสอดคล้องกับกฎหมาย และความเป็นไปได้ทางเทคโนโลยีด้วยการลดการใช้ทรัพยากรและพลังงาน หรือการใช้ทรัพยากรและพลังงานให้คุ้มค่า^{๓๓}

๒.๔.๒ แนวคิดของอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ฐานทรัพยากรธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมของประเทศมีแนวโน้มเสื่อมโทรมรุนแรง จากการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านกายภาพ การใช้ประโยชน์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลให้สถานการณ์และแนวโน้มความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทวีความรุนแรง โดยเฉพาะน้ำท่วม ภัยแล้ง การใช้ทรัพยากร

^{๓๒} “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๕”, ราชกิจจานุเบกษา ๑๓๙ (๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๕) : ๑๘.

^{๓๓} กิตติคุณ แสงนิล, “ปัจจัยความสำเร็จในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ :กรณีศึกษา นิคมอุตสาหกรรมบางปู”, วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี, ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๓ (เดือนกันยายน - ธันวาคม ๒๕๖๑) : หน้า ๔๖๕.

อย่างสิ้นเปลือง ไม่คุ้มค่า และปริมาณของเสียที่เพิ่มขึ้น นำไปสู่ความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ รวมไปถึงการกัดเซาะชายฝั่งอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ภัยพิบัติจะเกิดขึ้นบ่อยครั้งกระทบต่อฐานการผลิตภาคเกษตร ความมั่นคงด้านอาหาร พลังงาน สุขภาวะและคุณภาพชีวิตของประชาชน

แนวคิดการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของกรมโรงงานอุตสาหกรรม อ้างอิงตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ดังนั้นนโยบายกระทรวงอุตสาหกรรมในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ของกระทรวงอุตสาหกรรม (พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๖) “การส่งเสริมอุตสาหกรรมที่รับผิดชอบต่อสังคม บริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล” ในกลยุทธ์หัวข้อที่ ๔.๒ จึงได้กำหนดให้มีการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยส่งเสริมสถานประกอบการให้เข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ^{๓๔}

การพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จำแนกตามพื้นที่ สามารถแบ่งได้เป็น ๔ ระดับ^{๓๕} คือ

๑. ระดับโรงงานอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Factory, Green Factory Level) คือ การที่โรงงานอุตสาหกรรมแต่ละแห่งนำแนวคิดหลักของพัฒนาระบบการจัดการต่าง ๆ เช่น ISO ๙๐๐๑ ISO๑๔๐๐๑ ISO๑๘๐๐๑ CSR-DIW โรงงานสีเขียว (Green Industry) ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ยึดมั่นในการประกอบกิจการ ด้วยการมุ่งเน้นในเรื่องของการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการผลิต และการบริหารจัดการ มีการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงความรับผิดชอบต่อสังคมทั้งภายในและภายนอกองค์กรตลอดห่วงโซ่อุปทาน โดยกระทรวงอุตสาหกรรมจัดทำเกณฑ์กำหนดไว้ ๕ ระดับ คือ ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment) ปฏิบัติการสีเขียว (Green Activity) ระบบสีเขียว (Green System) วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture) และเครือข่ายสีเขียว (Green Network) เพื่อส่งเสริมและผลักดันให้ภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว สู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Factory)

๒. ระดับกลุ่มอุตสาหกรรม/นิคมอุตสาหกรรม (Eco Industrial Estate หรือ Eco Industrial Park Level) เป็นรูปแบบการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมที่สอดคล้องกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในเชิงพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ระหว่างโรงงานต่าง ๆ ในพื้นที่กับสิ่งแวดล้อมโดยรอบ และระบบนิเวศท้องถิ่น ที่สำคัญการยกระดับนิคมอุตสาหกรรมสู่นิคม อุตสาหกรรมเชิงนิเวศจะสำเร็จไม่ได้หากขาดการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น^{๓๖}

^{๓๔} ภัทรกร โอบอ้อม, "อุตสาหกรรมสีเขียวและโรงงานสีเขียวในประเทศไทย", **หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาผู้นำทางสังคม ธุรกิจและการเมือง วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรังสิต, ๒๕๖๓), หน้า ๒๓-๒๔.

^{๓๕} กรมโรงงานอุตสาหกรรม, **คู่มือความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ**, (กรุงเทพมหานคร : สำนักการมีส่วนร่วมของประชาชน, ๒๕๕๘), หน้า ๒.

^{๓๖} พงศ์เทพ วิวรรณเดช, “การทบทวนสถานการณ์และประเมินผลการพัฒนา นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ และการเสริมศักยภาพและขีดความสามารถของชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ นิคมอุตสาหกรรมสู่รูปแบบเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ”, **รายงานการวิจัย**, (บัณฑิตศึกษา : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๒๕๕๙).

๓. ระดับเมือง (Eco Industrial Town Level) คือ การพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่คู่อุตสาหกรรม มีความเชื่อมโยงของพื้นที่อุตสาหกรรมกับกลุ่มโรงงาน องค์กร หน่วยงาน ท้องถิ่น และชุมชนโดยรอบ ที่มีความสมดุลของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

๔. ระดับเมืองใหญ่หรือนคร (Eco City Level) คือ เมืองนำอยู่ เมืองยั่งยืน ที่เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เกิดจากการพัฒนาของทั้งภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การใช้บริการ และการดำเนินงานในส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่ทุกฝ่ายอยู่ร่วมกันและเกื้อหนุนกัน โดยภายในเมืองประกอบด้วย Eco Family/Eco Community / Eco School เป็นชุมชนโดยรอบ อาจประกอบด้วย วัด โรงพยาบาล โรงเรียน บ้านพักอาศัย แหล่งชุมชนต่าง ๆ เป็นต้น ที่นำแนวคิดการประหยัดพลังงาน การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและการอุปโภคและบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมเชิงนิเวศต้องเริ่มจากการสร้างความเข้าใจกับผู้ประกอบการ ในวิธีการปฏิบัติที่ไม่ส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของประชาชนในชุมชนที่อาศัยใกล้เคียงกับโรงงาน อุตสาหกรรม โดยต้องมีการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีการจัดการของเสียที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และต้องสามารถเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชน รวมถึงมีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ การบริหารจัดการกากอุตสาหกรรมมุ่งเน้นเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อให้สถานประกอบการต่าง ๆ เกิดความตระหนักและเล็งเห็นถึงความสำคัญในการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดของเสียจากกระบวนการผลิตน้อยที่สุด เช่น การผนวกแนวทางปฏิบัติเรื่องการรีไซเคิล และการนำกลับมาใช้ใหม่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของขั้นตอนการปฏิบัติงานของสถานประกอบการ เพื่อส่งเสริมให้มีการเก็บรวบรวมเศษวัสดุหรือผลพลอยได้จากขั้นตอนการผลิต/กระบวนการทำงานมาใช้ให้เกิดประโยชน์ หรือการส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างยั่งยืนที่ช่วยเพิ่มโอกาสของการใช้วัสดุและพลังงานอย่างเป็นวัฏจักรมากขึ้น อาทิ การออกแบบเพื่อการรีไซเคิล (Design for Recycle) การออกแบบเพื่อการนำกลับไปผลิตใหม่ (Design for Remanufacturing) เป็นต้น และเปิดโอกาสให้สถานประกอบการมีการรวมกลุ่มกัน หรือการนำของเสียกลับมาใช้ประยุกต์ใช้ในรูปแบบของการแลกเปลี่ยนของเสียหรือวัสดุเหลือใช้ระหว่างสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในพื้นที่อุตสาหกรรมเดียวกัน (Recycling Cluster) ทั้งนี้ สถานประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมให้เข้าร่วมดำเนินการในรูปแบบแนวทางดังกล่าวนี้ ต้องมีความสอดคล้องกันในด้านของผลพลอยได้ของการผลิตผลิตภัณฑ์และของเสีย (By-product Synergy) เพื่อเพิ่มโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนและขยายผลการดำเนินการไปสู่การแลกเปลี่ยนระหว่างพื้นที่อุตสาหกรรมในระดับเมืองหรือระดับภูมิภาค (Eco Industrial Network : EIN) อันจะส่งผลให้อุตสาหกรรมสามารถลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์การบริการได้ และที่สำคัญที่สุด คือ การทำให้เกิดความร่วมมือในชุมชนหรือท้องถิ่นนั้น ๆ อย่างเป็นรูปธรรม และสามารถพัฒนาเป็นเมืองนิเวศ (Eco Town) ได้ในที่สุด

ประโยชน์ของอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มีอย่างน้อย ๓ ด้านคือ ๑) ประโยชน์ด้านสิ่งแวดล้อม โดยช่วยลดการใช้วัตถุดิบใหม่ลดการปล่อยของเสีย มลพิษ และการทิ้งวัสดุเหลือใช้ ๒) ประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันโดยช่วยให้มีการลดต้นทุนวัตถุดิบและพลังงาน ลดต้นทุนการ จัดการกับปัญหาสิ่งแวดล้อมลดต้นทุนการขนส่ง เสริมสร้างภาพลักษณ์องค์กร และเพิ่มศักยภาพทางการตลาด และ ๓) ประโยชน์ด้านสังคม โดยช่วยเพิ่มการจ้างงาน

และเพิ่มความร่วมมือและการมีส่วนร่วม^{๓๗}

๒.๔.๓ แนวทางการดำเนินอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

หน่วยงานหลักของประเทศไทยในการดำเนินการเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ คือ กระทรวงอุตสาหกรรม โดยมีการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กำกับดูแลการดำเนินการในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม โดยการขับเคลื่อนพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมเป็นนิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco industrial estate) กรมโรงงานอุตสาหกรรม ดูแลการดำเนินการในพื้นที่อุตสาหกรรมนอกเขตนิคมอุตสาหกรรม เช่น เขตประกอบการอุตสาหกรรม เป็นต้น ทั้งสองหน่วยงานได้กำหนดกรอบแนวทางรูปแบบและแนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมถึงการวางหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติต่างๆ เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ดำเนินการในปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ได้ดำเนินการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศครอบคลุมพื้นที่เมืองหรืออำเภอที่มีการประกอบอุตสาหกรรมหนาแน่น ในพื้นที่นำร่อง ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๖ ประกอบด้วย จังหวัดระยอง สมุทรปราการ สมุทรสาคร ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา พร้อมทั้งได้ดำเนินโครงการต่าง ๆ เพื่อจัดทำกิจกรรมและแผนงานสนับสนุนการดำเนินงานและแก้ไขปัญหาเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ขยายพื้นที่อีก ๑๐ จังหวัด ได้แก่ นครปฐม ชลบุรี พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี ขอนแก่น นครราชสีมา สระบุรี ราชบุรี สุราษฎร์ธานี และสงขลา โดยมีแนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๕ มิติ ๒๐ ด้าน ๔๑ ตัวชี้วัด ดังนี้

๑. มิติกายภาพ

การใช้พื้นที่อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับผังเมือง รวมถึงการออกแบบอาคารและสิ่งปลูกสร้างให้กลมกลืนกับสิ่งแวดล้อม โดยแบ่งออกเป็น ๒ ด้าน คือ

- ๑) การวางผังที่ตั้งและการจัดพื้นที่
- ๒) การออกแบบอาคารและบริเวณโดยรอบ

๒. มิติเศรษฐกิจ

การสร้างมูลค่าในการผลิต การเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมั่นคงทั้งระดับท้องถิ่นและภาคอุตสาหกรรม รวมถึงการเชื่อมโยงด้านการตลาดและระบบขนส่ง โดยแบ่งออกเป็น ๔ ด้าน คือ

- ๑) เศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม
- ๒) เศรษฐกิจของท้องถิ่น
- ๓) การตลาด
- ๔) การขนส่ง

๓. มิติสิ่งแวดล้อม

การจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ ลดและป้องกันมลพิษ ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และส่งเสริมการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยแบ่งออกเป็น ๔ ด้าน คือ

- ๑) การจัดการคุณภาพน้ำ
- ๒) การจัดการคุณภาพอากาศ
- ๓) การจัดการกากของเสียและวัสดุเหลือใช้

^{๓๗} ชัยนันทน์ ดันติวิสาการ, “การพัฒนา นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือสู่รูปแบบเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ”, รายงานการวิจัย, (สถาบันธรรมรัฐเพื่อการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม ๒๕๖๐).

- ๔) การจัดการพลังงาน
- ๕) การจัดการเสียง
- ๖) กระบวนการผลิต
- ๗) ประสิทธิภาพเชิงนิเวศ
- ๘) การจัดการด้านความปลอดภัยและสุขภาพ
- ๙) การเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๔. มิติสังคม

การยกระดับคุณภาพชีวิตของแรงงานและชุมชนโดยรอบ สร้างสังคมที่น่าอยู่ และอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน โดยแบ่งออกเป็น ๒ ด้าน คือ

- ๑) คุณภาพชีวิตและสังคมของพนักงาน
- ๒) คุณภาพชีวิตและสังคมของคนในท้องถิ่นโดยรอบ

๕. มิติด้านการบริหารจัดการ

การบริหารจัดการพื้นที่อย่างมีระบบ โดยมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และส่งเสริมการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับสู่มาตรฐานสากล โดยแบ่งออกเป็น ๓ ด้าน คือ

- ๑) การบริหารจัดการพื้นที่อย่างมีส่วนร่วม
- ๒) การพัฒนาและรักษาระบบบริหารระดับสากล
- ๓) ข้อมูลข่าวสารและการรายงาน^{๓๘}

ทั้งนี้กรอบการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) ข้อ ๕.๖ ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ดังนี้

- อนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- การเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยการจัดทำแผนที่และจัดระดับพื้นที่เสี่ยงภัยในระดับประเทศ
- การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ
- การควบคุมและลดมลพิษมุ่งลดปริมาณมลพิษทางอากาศ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะและน้ำเสียชุมชน พัฒนาระบบการจัดการของเสียอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์และขยะติดเชื้อ
- การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ

^{๓๘} ภัทรกร โอบอ้อม, "อุตสาหกรรมสีเขียวและโรงงานสีเขียวในประเทศไทย", หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาผู้นำทางสังคม ธุรกิจและการเมือง วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรังสิต, ๒๕๖๓), หน้า ๒๕.

ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์โครงการและกิจกรรมกับระดับความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศตามแผนปฏิบัติการภายใต้แผนแม่บทพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วยการดำเนินโครงการ/กิจกรรมและแผนงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่รับผิดชอบในแต่ละยุทธศาสตร์ จากการประชุมคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และคณะทำงานขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่อำเภอนครหลวง (ครอบคลุม ๖ ตำบล ได้แก่ ตำบลนครหลวง ตำบลบ่อโพง ตำบลแม่ลา ตำบลคลองสะแก ตำบลปากจั่น และตำบลบางพระครู) ตลอดจนการประชุมเชิงลึกร่วมกับหน่วยงานหลัก ๆ ในการขับเคลื่อนแผนแม่บทการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เช่น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัด สำนักงานจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เป้าหมาย และผู้แทนภาคอุตสาหกรรม ได้มีการนำเสนอและจัดทำโครงการเพื่อเติมเต็มความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศภายในแผนปฏิบัติการภายใต้แผนแม่บทเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะเวลา ๕ ปี (ปี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) จำนวน ๑๙ โครงการ งบประมาณ ๕๗.๐๖๒ ล้านบาท^{๓๙} ตามกรอบการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และระดับความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มี ๕ ระดับนั้น จะเห็นได้ว่าโครงการ/กิจกรรมในแต่ละยุทธศาสตร์สามารถตอบการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในระดับต่าง ๆ ได้อย่างครอบคลุม

สรุปได้ว่า แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเชิงนิเวศได้มีการส่งเสริมโดยมุ่งหวังให้เกิดการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตที่สามารถแข่งขันเชิงธุรกิจได้ โดยเน้นการใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ลดการปล่อยของเสีย และมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม โดยกำหนดแนวทางคุณลักษณะการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเข้าสู่สมดุล ๕ มิติ คือ มิติทางกายภาพ มิติ ทางเศรษฐกิจ มิติทางสังคม มิติทางสิ่งแวดล้อม และมิติทางการบริหารจัดการ และมีข้อกำหนดเฉพาะของมาตรฐานสถานประกอบการอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจำนวน ๑๔ ข้อ ที่มีความสอดคล้อง สมดุล และเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน

^{๓๙} สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา, แผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) อำเภอ นครหลวง, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <https://ayutthaya.industry.go.th/th/opoj> [๑๐ กันยายน ๒๕๖๗].

ตารางที่ ๒.๔ สารสำคัญของแนวคิดเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๑	อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) หมายถึง พื้นที่ที่มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเหนี่ยวนำให้เศรษฐกิจชุมชนเติบโตไปด้วยกันภายใต้สภาวะแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีโดยมุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ภายภาพ และการบริหารจัดการพื้นที่ให้เกิดความสมดุลในทุกมิติ
กิตติคุณ แสงนิล	การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (๒๕๕๕) ได้กำหนดความหมายของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในการจัดทำข้อกำหนดคุณลักษณะมาตรฐานและเกณฑ์ตัวชี้วัดของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ไว้ว่า รูปแบบการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนบนพื้นฐานความสมดุลของเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคม ความสอดคล้องกับกฎหมาย และความเป็นไปได้ทางเทคโนโลยี ด้วยการลดการใช้ทรัพยากรและพลังงานหรือการใช้ทรัพยากรและพลังงานให้คุ้มค่า
ภัทรกร โอบัวอ้อม	แนวคิดการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของกรมโรงงานอุตสาหกรรม อ้างอิงตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
กรมโรงงานอุตสาหกรรม	การพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จำแนกตามพื้นที่ สามารถแบ่งได้เป็น ๔ ระดับ ๑)ระดับโรงงานอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Factory, Green Factory Level) ๒) ระดับกลุ่มอุตสาหกรรม/นิคมอุตสาหกรรม (Eco Industrial Estate หรือ Eco Industrial Park Level) ๓) ระดับเมือง (Eco Industrial Town Level) ๔)ระดับเมืองใหญ่หรือนคร (Eco City Level)

ตารางที่ ๒.๔ สารสำคัญของแนวคิดเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (ต่อ)

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
กิตพงษ์เทพ วิวรรณะเดช	ที่สำคัญการยกระดับนิคมอุตสาหกรรมสู่นิคมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจะสำเร็จไม่ได้หากขาดการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ชยันต์ ตันติวิธดาการ	ประโยชน์ของอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มีอย่างน้อย ๓ ด้านคือ ๑) ประโยชน์ด้านสิ่งแวดล้อม โดยช่วยลดการใช้วัตถุดิบใหม่ ลดการปล่อยของเสีย มลพิษ และการทิ้งวัสดุเหลือใช้ ๒) ประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ เสริมสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยช่วยให้มีการลดต้นทุนวัตถุดิบและพลังงาน ลดต้นทุนการจัดการกับปัญหาสิ่งแวดล้อม ลดต้นทุนการขนส่ง เสริมสร้างภาพลักษณ์องค์กร และเพิ่มศักยภาพทางการตลาด และ ๓) ประโยชน์ด้านสังคม โดยช่วยเพิ่มการจ้างงานและเพิ่มความร่วมมือและการมีส่วนร่วม
ภัทรกร โอบ่อ้อม	กรอบการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๕ มิติ ๒๐ ด้าน ๔๑ ตัวชี้วัด คือ มิติทางกายภาพ มิติ ทางเศรษฐกิจ มิติทางสังคม มิติทางสิ่งแวดล้อม และมิติทางการบริหารจัดการ

๒.๕ ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย

**๒.๕.๑ ข้อมูลด้านกายภาพและโครงสร้างพื้นฐานอำเภอนครหลวง
ด้านอุตสาหกรรม^{๔๐}**

อำเภอ นครหลวง มีแม่น้ำป่าสักไหลผ่าน ซึ่งเหมาะสมในการขนส่งทางน้ำ และสะดวกต่อการนำสินค้าจากต่างประเทศล่องเรือจากแหลมฉบัง เข้ามายังปากน้ำเจ้าพระยา สู่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาตามลำดับ โดยมีโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่จำนวน ๑๔๔ แห่ง จำแนกตามพื้นที่ดังนี้

๑) ตำบลนครหลวง	จำนวน ๑๐ แห่ง
๒) ตำบลท่าช้าง	จำนวน - แห่ง

^{๔๐} สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา, แผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) อำเภอ นครหลวง, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <https://ayutthaya.industry.go.th/th/opoj> [๑๐ กันยายน ๒๕๖๗].

๓) ตำบลบ่อโพง	จำนวน ๑๘ แห่ง
๔) ตำบลบ้านซึ้ง	จำนวน ๑๔ แห่ง
๕) ตำบลปากจั่น	จำนวน ๑๗ แห่ง
๖) ตำบลบางระกำ	จำนวน ๙ แห่ง
๗) ตำบลบางพระครู	จำนวน ๓๔ แห่ง
๘) ตำบลแม่ลา	จำนวน ๙ แห่ง
๙) ตำบลหนองปลิง	จำนวน ๒ แห่ง
๑๐) ตำบลคลองสะแก	จำนวน ๒๘ แห่ง
๑๑) ตำบลสามไถ	จำนวน ๑ แห่ง
๑๒) ตำบลพระนอน	จำนวน ๒ แห่ง

จำแนกตามประเภทกิจการ ดังนี้

๑) โกดังสินค้า	จำนวน ๑๔ แห่ง
๒) เกษตร (ข้าว, กาแฟ)	จำนวน ๕ แห่ง
๓) ไม้/ไม้แปรรูป	จำนวน ๒๓ แห่ง
๔) ผลิตภัณฑ์โลหะ	จำนวน ๔ แห่ง
๕) ปู่เคมี	จำนวน ๑๒ แห่ง
๖) หิน/คอนกรีต	จำนวน ๑๗ แห่ง
๗) ถ่านหิน	จำนวน ๒๐ แห่ง
๘) โรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้า	จำนวน ๒ แห่ง
๙) คัดแยกสิ่งปฏิกูล	จำนวน ๔ แห่ง
๑๐) ผงชูรส	จำนวน ๑ แห่ง
๑๑) ยางสังเคราะห์	จำนวน ๒ แห่ง
๑๒) พลาสติก	จำนวน ๖ แห่ง
๑๓) เครื่องจักร	จำนวน ๔ แห่ง
๑๔) ผลิตภัณฑ์หนัง	จำนวน ๓ แห่ง
๑๕) ขุดลอกดิน	จำนวน ๒ แห่ง
๑๖) น้ำแข็ง	จำนวน ๑ แห่ง
๑๗) บำบัดน้ำเสีย	จำนวน ๑ แห่ง
๑๘) เชื้อเพลิง	จำนวน ๔ แห่ง
๑๙) ผลิตภัณฑ์เคมี (สีน้ำมัน, น้ำยา)	จำนวน ๒ แห่ง
๒๐) ของใช้ในครัวเรือน (ช้อน, ส้อม)	จำนวน ๓ แห่ง
๒๑) อิเล็กทรอนิกส์	จำนวน ๓ แห่ง

ตารางที่ ๒.๕ โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ลำดับ	ผู้ประกอบการ	ประกอบกิจการ	คนงาน
๑	ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอ็ม.พี.เอ็น เตอร์ไพรส์ (๒๐๐๕)	ตัดแยกวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ที่ไม่เป็นอันตราย	๗
๒	บริษัท พิชญ์อนันต์ จำกัด	ตัดแยกสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่ เป็นของเสียอันตราย	๑๐
๓	บริษัท พาโนว่า จำกัด	ตัดแยกสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่ เป็นของเสียอันตราย	๓๙
๔	บริษัท พาโนว่า จำกัด	ผลิตเชื้อเพลิงแข็งจากสิ่งปฏิกูลและวัสดุที่ ไม่ใช้แล้ว	๒
๕	บริษัท อายิโนะโมะไตะ (ประเทศ ไทย) จำกัด	ผลิตผงชูรส	๑๔๐
๖	บริษัท ไรซ์แลนด์ อินเตอร์เนชั่น แนล จำกัด	การเก็บรักษาหรือลำเลียงพืช	๓๕
๗	บริษัท ทรัพย์สถาพรคลังสินค้า จำกัด	การเก็บรักษาหรือลำเลียงพืช	๓
๘	บริษัท โซคชัยคลังสินค้า จำกัด	เก็บรักษา และลำเลียงมันเม็ดอัดแข็ง	๑๐
๙	บริษัท เทอราโกร เฟอร์ติไลเซอร์ จำกัด	ผลิตปุ๋ยเคมี	๑๓๖
๑๐	บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)	ผลิตปุ๋ยเคมี	๒๗๕
๑๑	บริษัท ไอ ซี พี เฟอร์ติไลเซอร์ จำกัด	ผสมแม่ปุ๋ยเพื่อทำการผลิตปุ๋ยผสมสูตรต่าง ๆ	๔๐
๑๒	บริษัท ไอ ซี พี อินเตอร์เนชั่น แนล จำกัด	ผสมปุ๋ยเคมีและแบ่งบรรจุปุ๋ย โดยไม่มี กระบวนการทางเคมี	๕๕
๑๓	บริษัท พรีเมียม เอ็นเนอร์ยี่ คอร์ ปอเรชั่น จำกัด	บดย่อยคัดขนาดถ่านหิน	๑๔๘
๑๔	บริษัท ยูนิค ไมนิ่ง เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)	ตัดแยกขนาดถ่านหิน	๔๐
๑๕	บริษัท จตุรงค์ คอนสตรัคชั่น จำกัด	ผลิตแอสฟัลต์ติกคอนกรีต	๓
๑๖	บริษัท แพนดัส นครหลวง จำกัด	ลำเลียงสินค้าลงเรือด้วยระบบสายพาน	๘

ตารางที่ ๒.๕ โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ต่อ)

ลำดับ	ผู้ประกอบการ	ประกอบกิจการ	คนงาน
๑๗	บริษัท ยูวีบีจีพี คลีน เอ็นเนอร์ยี่ จำกัด	ผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ แบบติดตั้งบนหลังคา ที่ขนาดกำลัง เครื่องจักรรวม ๖,๐๓๗.๙๖๔ แรงม้า ขนาด กำลังการผลิตไฟฟ้าสูงสุด ๒.๕๐๓๙๖ เมกะวัตต์	๑
๑๘	บริษัท ข้าว ซี.พี. จำกัด	ปรับปรุงคุณภาพข้าว	๑๔๔
๑๙	บริษัท ไรซ์แลนด์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด	สีข้าวและข้าวหนึ่ง กำลังสีสูงสุดของร้านสี ข้าว ๕๐๐ เกวียน/วัน	๘๐
๒๐	บริษัท ทรัพย์เกษตรสยาม จำกัด	ปรับปรุงคุณภาพข้าวสาร	๔๓
๒๑	บริษัท โชคชัยพืชผล จำกัด	ทำมันเมัดแข็ง	๑๕
๒๒	บริษัท ทรัพย์สถาพรคลังสินค้า จำกัด	ทำมันเมัดอัดแข็ง ได้วันละ ๘๐ ตัน	๒๙
๒๓	บริษัท นครหลวง อินฟินิทีเกรน จำกัด	ทำมันเมัดอัดแข็ง	๒๘๕
๒๔	บริษัท ออยุธยา แอควิซิชัน จำกัด	กลึง เเจาะ คว้าน กัด ไส เจียน หรือเชื่อม โลหะทั่วไป	๕
๒๕	บริษัท โรงงาน เอ็นพี ออโต้พาร์ท จำกัด	ผลิตขนมที่ทำจากแป้ง, เบเกอรี่ทุกประเภท, อาหารสำเร็จรูปที่พร้อมบริโภคทันที การผสมและแบ่งบรรจุอาหาร	๒๘
๒๖	นางสุภารัตน์ พวงทอง	เจียรและขัดทำความสะอาดชิ้นส่วน อิเล็กทรอนิกส์	๘๕
๒๗	บริษัท โครมีเทคอุตสาหกรรม จำกัด	ชุบโครเมียมบนผลิตภัณฑ์พลาสติก	๙
๒๘	บริษัท ช.อโยธยารัถอดอนและก่อสร้าง จำกัด	คัดแยกสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ไม่เป็นของเสียอันตราย อัดเศษโลหะ, บดย่อย พลาสติก, อัดกระดาษ	๑๒
๒๙	บริษัท พระนคร คอฟฟี่ โรสเตอร์ จำกัด	คั่วบดหรือป่นกาแฟหรือทำกาแฟผง	๑๓
๓๐	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปรีชาชนะชัย	ผลิตน้ำแข็งก้อนเล็ก	๙
๓๑	นายสมศักดิ์ งามสมเกล้า	ผลิตอาหารสัตว์	๒๐
๓๒	บริษัท พี.อาร์.อินเตอร์เทรด จำกัด	เก็บรักษาและลำเลียงพืช	๑๔
๓๓	บริษัท พี.อาร์.อินเตอร์เทรด จำกัด	เก็บรักษาและลำเลียงพืช	๑๔

ตารางที่ ๒.๕ โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ต่อ)

ลำดับ	ผู้ประกอบการ	ประกอบกิจการ	คนงาน
๓๔	บริษัท พอต ลิงค์ จำกัด	เก็บรักษาหรือลำเลียงพืช	๙
๓๕	บริษัท ซีซั่นนอล โรส เทรดิง จำกัด	เก็บรักษาเมล็ดพืชหรือผลิตผลจากพืช	๓๒
๓๖	บริษัท พอต ลิงค์ จำกัด	เก็บรักษาหรือลำเลียงพืช	๙
๓๗	บริษัท ซีซั่นนอล โรส เทรดิง จำกัด	การเก็บรักษาเมล็ดพืชหรือผลิตผลจากพืชในโกดังหรือคลังสินค้า	๓๒
๓๘	บริษัท สุวรรณเกลียวทอง จำกัด	เก็บรักษาหรือลำเลียงเมล็ดพืช	๒๐
๓๙	บริษัท สวัสดิ์ไพบูลย์การเกษตร จำกัด	เก็บรักษาพืชผลการเกษตร	๕
๔๐	บริษัท พี.เอช.รีซอสเซส จำกัด	การเก็บรักษา เมล็ดพืช	๗
๔๑	นางภัททิยา ต๊ะมาศรี	ทำเครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งภายในอาคารจากไม้	๕
๔๒	นายวุฒิชัย ชื่นชูแพง	ทำวงกบ บานประตู บานหน้าต่าง และเครื่องเรือน หรือเครื่องตกแต่งภายในอาคารจากไม้แปรรูป	๑๐
๔๓	นางอภิสร่า หาสุข	ทำเครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งภายในอาคารจากไม้	๑๐
๔๔	นายพยุหศักดิ์ เศรษฐมัตย์	ทำวงกบ บานประตู บานหน้าต่าง และเครื่องเรือน จากไม้แปรรูป	๑๐
๔๕	นายอุเทน สิงหาสิน	ทำเครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งภายในอาคารจากไม้แปรรูป	๑๐
๔๖	นายวัชรชัย ธรรมสุข	ทำวงกบ บานประตู บานหน้าต่าง และเครื่องเรือนเครื่องตกแต่งภายในอาคารจากไม้	๑๒
๔๗	นางมะลิ เจริญยิ่ง	ทำเครื่องตกแต่งภายในอาคารจากไม้แปรรูป	๑๐
๔๘	นายคงศักดิ์ ไม้จันทร์	ทำเครื่องเรือนเครื่องตกแต่งภายในอาคารจากไม้	๔๗
๔๙	นางสาวจารุณี ภูเกตุ	ทำเครื่องใช้จากไม้ เช่น ทำโต๊ะหมู่บูชา เครื่องสังฆภัณฑ์	๗
๕๐	นายเสถียร พุ่มจันทร์	ทำวงกบ ประตู หน้าต่าง และเครื่องใช้ภายในบ้าน	๒๐
๕๑	บริษัท ทีเอสแอนด์พี ทรานสปอร์ต จำกัด	ทำเครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งภายในอาคารจากไม้	๗

ตารางที่ ๒.๕ โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ต่อ)

ลำดับ	ผู้ประกอบการ	ประกอบกิจการ	คนงาน
๕๒	บริษัท พี.เอ็น.วี.อินเตอร์เทรด จำกัด	เก็บรักษา หรือแบ่งบรรจุปุ๋ยโดยไม่มีกระบวนการทางเคมี	๖๐
๕๓	บริษัท ยิบอินซอยและแอสส์ จำกัด	ผสมปุ๋ยเคมีและแบ่งบรรจุปุ๋ย	๖๙
๕๔	บริษัท พระนคร คอฟฟี่ โรสเตอร์ จำกัด	คั่วบดหรือป่นกาแฟหรือทำกาแฟผง	๓๔
๕๕	บริษัท ซีโต เมริต จำกัด	ผสมปุ๋ยเคมีและแบ่งบรรจุ โดยไม่มีกระบวนการทางเคมี	๒๘
๕๖	บริษัท พาริช เพอทีไลเซอร์ จำกัด	การผสม เก็บรักษา และแบ่งบรรจุปุ๋ยเคมี โดยไม่มีกระบวนการทางเคมี	๗๐
๕๗	บริษัท ทรัพย์เกษตรสยาม จำกัด	ปรับปรุงคุณภาพข้าวสาร	๒๘
๕๘	บริษัท เอกยวงค์ จำกัด	แบ่งบรรจุ, ผสมปุ๋ย แบบคลุกเคล้าไม่เป็นเนื้อเดียวกัน (Bulk Blending (B/B))	๒๕
๕๙	บริษัท นิมฟ์สุวรรณคลังปุ๋ย จำกัด (โรง ๓)	เก็บรักษาและแบ่งบรรจุปุ๋ย โดยไม่มีกระบวนการทางเคมี	๒๐
๖๐	บริษัท เจริญโภคภัณฑ์โปรดิ๊วส จำกัด	ผสมและบรรจุปุ๋ยเคมีชนิดเม็ด	๒๑
๖๑	บริษัท ลานนารี่ซอร์สเสส จำกัด (มหาชน)	คัดขนาดเชื้อเพลิงก้อนหรือเชื้อเพลิงสำเร็จรูปจากถ่านหิน	๑๗
๖๒	บริษัท ซีพีซี คอร์ปอเรชั่น จำกัด	บดย่อยถ่านหินละเอียด	๑๘
๖๓	บริษัท ชัมมิท รีซอร์สเสส (ไทยแลนด์) จำกัด	คัดแยกถ่านหิน	๖
๖๔	บริษัท เอเชีย กรีน เอนเนอจี จำกัด (มหาชน)	คัดแยกขนาดถ่านหินบิทูมินัส	๑๖๐
๖๕	บริษัท เอจีอี เทอร์มินอล จำกัด	คัดแยกขนาดถ่านหิน	๒๐
๖๖	บริษัท เอส กรีน เอ็นเนอร์ยี่ จำกัด	บด ย่อย คัดขนาดถ่านหิน	๓๖
๖๗	บริษัท เปรมไทย เอ็นเนอร์ยี่ จำกัด	คัดขนาดเชื้อเพลิงก้อนหรือเชื้อเพลิงสำเร็จรูปจากถ่านหิน	๒๐
๖๘	บริษัท ซีพีซี คอร์ปอเรชั่น จำกัด	คัดแยกขนาดถ่านหิน	๙
๖๙	บริษัท ไทยพลังงาน ทีพี จำกัด	คัดแยกขนาดถ่านหิน	๑๒
๗๐	บริษัท เอสซีจี อินเตอร์เนชั่นแนล คอร์ปอเรชั่น จำกัด	ผลิตถ่านหินอัดก้อน	๑๔
๗๑	บริษัท อีสเทอร์น เฟล จำกัด	คัดขนาดถ่านหินบิทูมินัส	๑๒๘

ตารางที่ ๒.๕ โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ต่อ)

ลำดับ	ผู้ประกอบการ	ประกอบกิจการ	คนงาน
๗๒	บริษัท บาตู บาร่า อีโคเอ็นเนอร์จี จำกัด	คัดแยกขนาดถ่านหิน	๑๒
๗๓	บริษัท พี.อาร์.อินเตอร์เทรด จำกัด	คัดแยกขนาดถ่านหิน	๑๖
๗๔	บริษัท ไทยพลังงาน ทีพี จำกัด	คัดแยกขนาดถ่านหิน	๓๙
๗๕	บริษัท เอสซีจี อินเตอร์เนชั่นแนล คอร์ปอเรชั่น จำกัด จำกัด	คัดแยกขนาดถ่านหิน	๔๐
๗๖	บริษัท เอจีอี เทอร์มินอล จำกัด	คัดแยกขนาดถ่านหินปิโตรบัส	๖๑
๗๗	บริษัท พี.อาร์.อินเตอร์เทรด จำกัด	คัดแยกขนาดถ่านหิน	๑๖
๗๘	บริษัท ชิงเฮงเส็ง จำกัด	คัดแยกขนาดถ่านหิน	๒๕
๗๙	บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน)	คัดขนาดเชื้อเพลิงก้อนหรือเชื้อเพลิงสำเร็จรูปจากถ่านหิน	๓
๘๐	บริษัท เอจีอี เทอร์มินอล จำกัด	คัดแยกขนาดถ่านหินปิโตรบัส	๕๐
๘๑	ห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.เค.พี.เอส รับเบอร์ แอนด์ พูลิซิง	ทำผลิตภัณฑ์ยางจากยางสังเคราะห์ และยางธรรมชาติ เช่น ชิ้นส่วนยานยนต์ เป็นต้น	๑๕
๘๒	บริษัท เอชบี แอนด์ ทีเอสแอล โกลฟ แฟคตอรี จำกัด	ผลิตถุงมือยาง, ทำเครื่องมือ เครื่องใช้ หรืออุปกรณ์การแพทย์	๒๐
๘๓	บริษัท เอ.ยู.ที. จำกัด	หล่อผลิตภัณฑ์พลาสติกพลาสติกสำเร็จรูปจากโพลียูรีเทนอีลาสโตเมอร์	๙๗
๘๔	บริษัท เอส.พี.อินเตอร์ มารีน จำกัด	ลำเลียงสินค้าลงเรือด้วยระบบสายพาน และเก็บรักษา หรือลำเลียงพืช เมล็ดพืช หรือผลผลิตจากพืชในไซโลโกดังหรือคลังสินค้า	๒๘
๘๕	บริษัท เอกทวี คอนกรีต จำกัด	ผลิตคอนกรีตผสมเสร็จ	๑๐
๘๖	บริษัท บี.เค. พลาสเตอร์ แอนด์ ยิปซัม คอร์ปอเรชั่น จำกัด	ทำผลิตภัณฑ์ยิปซัม	๔๒
๘๗	บริษัท ผลิตภัณฑ์และวัตถุก่อสร้าง จำกัด	ผลิตคอนกรีตผสมเสร็จ	๑๑
๘๘	บริษัท ผลิตภัณฑ์และวัตถุก่อสร้าง จำกัด	ผลิตผลิตภัณฑ์คอนกรีตผสมเสร็จ	๑๒

ตารางที่ ๒.๕ โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ต่อ)

ลำดับ	ผู้ประกอบการ	ประกอบกิจการ	คนงาน
๘๙	บริษัท อยุธยาคอนกรีต (๒๐๐๓) จำกัด	ผลิตคอนกรีตผสมเสร็จ	๕
๙๐	บริษัท คิวมิคส์ซัพพลาย จำกัด	ผลิตคอนกรีตผสมเสร็จ	๑๒
๙๑	บริษัท พี สแควร์ คอนกรีต จำกัด	ผลิตคอนกรีตผสมเสร็จ เสาคอนกรีต ท่อคอนกรีต ซีเมนต์บล็อก แผ่นพื้นคอนกรีตสำเร็จ	๑๒
๙๒	ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอส.ซี.ที. ร่วมกิจ	ผลิตหินขัด เพื่อใช้ในการขัดมันผิวหินอ่อน หินแกรนิต	๑๗
๙๓	บริษัท เอ็น.วี.อรัญญิก จำกัด	ผลิตซ็อน, ส้อม, มีด และเครื่องใช้ภายในบ้านจากโลหะ	๓๐
๙๔	บริษัท อยุธยาเฮอริเทจ จำกัด	ทำของใช้ในครัวเรือนจากสแตนเลส เช่น ซ็อน ส้อม มีด จาน ฯลฯ	๒๔
๙๕	บริษัท โจอิน เอ็นจิเนียริง จำกัด	ตัด พับ โลหะ	๕
๙๖	บริษัท เอ. ยู. ที. จำกัด	กลึง ใส กัด และเชื่อมโลหะทั่วไป	๑๗
๙๗	บริษัท อยุธยา เซมิทิส เพรส จำกัด	ทำการผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ เช่น ชิ้นส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วนประกอบรถยนต์	๗
๙๘	บริษัท โรงงานเอ็นฟิวโอโต้พาร์ท จำกัด	ผลิตไส้หม้อกรองอากาศและกรองน้ำมัน เครื่องใช้สำหรับเครื่องยนต์ทั่วไป	๓๘
๙๙	บริษัท ไฮ เอ็นจิเนียริง โซลูชั่น จำกัด	ผลิตลูกกลิ้งรับหมึกสำหรับเครื่องพิมพ์	๑๙
๑๐๐	บริษัท โลหะภัณฑ์ สแตนเลสเวอร์ค จำกัด	ประกอบ ดัดแปลงหรือซ่อมแซมเครื่องจักรสำหรับอุตสาหกรรมอาหาร	๓๙
๑๐๑	บริษัท พี เอ็น ที ออโตโมทีฟพาร์ท จำกัด	ปั๊มขึ้นรูปโลหะชิ้นส่วนรถยนต์	๓๓
๑๐๒	นางสิริลักษณ์ ดำรงสุกิจ	ซ่อมรถยนต์ และเคาะพ่นสีรถยนต์	๑๕
๑๐๓	บริษัท เมเทค คิทามูระ (ประเทศไทย) จำกัด	ชุบเคลือบผิวโลหะ	๑๖๘
๑๐๔	บริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน จำกัด (มหาชน)	ผลิตเชื้อเพลิงจากขยะอุตสาหกรรม เพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับโรงงานผลิตกระแสไฟฟ้า	๖๐

ตารางที่ ๒.๕ โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ต่อ)

ลำดับ	ผู้ประกอบการ	ประกอบกิจการ	คนงาน
๑๐๕	บริษัท อีเอ็กซ์ ซีด จำกัด	นำน้ำมันและตัวทำละลายใช้แล้วมาผ่านกระบวนการทางอุตสาหกรรมเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ และทำเชื้อเพลิงทดแทน	๒๐
๑๐๖	บริษัท เบตเตอร์ เวสต์ แคร์ จำกัด	ทำเชื้อเพลิงผสมจากของเหลวที่มีค่าพลังงานความร้อน นำสารละลายเคมีที่ผ่านการใช้งานแล้ว สารเคมีจำพวกกรดและด่างที่ไม่ใช้แล้วมาผ่านกรรมวิธีทางอุตสาหกรรมเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่	๓๕
๑๐๗	บริษัท เอกโค แทนเนอร์รี่ (ประเทศไทย) จำกัด	หนังสำเร็จรูป	๑๑๘
๑๐๘	บริษัท อินโนเวชั่นฟุตแวร์ จำกัด	ผลิตพื้นรองเท้า, รับจ้างประกอบรองเท้า	๐
๑๐๙	บริษัท เอกโค (ประเทศไทย) จำกัด	รองเท้าและชิ้นส่วนรองเท้าทำจากหนัง	๑๙๓๕
๑๑๐	บริษัท ไทย คีทาสาร จำกัด	ผลิตกล่องกระดาษและกล่องพลาสติก	๐
๑๑๑	บริษัท ไทยฮิดากะ จำกัด	แม่พิมพ์โลหะ รางม้วนพร้อมอุปกรณ์ ชิ้นส่วนโครงพัดลมและใบพัดลมระบายอากาศ	๕๓
๑๑๒	บริษัท พี พี โอ จำกัด	ผลิตสีดีเซลันจากราจร ผลิตสีน้ำมัน, สีน้ำ, น้ำมันขัดเงา, น้ำมันผสมสี, น้ำมันล้างสีและผลิตภัณฑ์โลหะสำหรับงานจราจร	๔๕
๑๑๓	บริษัท สยามเอ็นเคเอส จำกัด	ผลิต ผลิตภัณฑ์เคมี	๔๙
๑๑๔	บริษัท โอกิ แมททีเรียล (ประเทศไทย) จำกัด	ผลิตผงถ่านหิน (Super coal) เพื่อเป็นส่วนผสมสำหรับงานหล่อทุกประเภท	๘
๑๑๕	บริษัท ทรีคอนส์ จำกัด	ผลิตรองเท้าที่ทำจากยาง	๑๕
๑๑๖	บริษัท ไฮ-เทค รับเบอร์ โปรดักส์ จำกัด	ชิ้นส่วนจากยางและซิลิโคนสำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์ และอิเล็กทรอนิกส์	๑๔๓
๑๑๗	บริษัท ทรี คอนส์ จำกัด	ผลิตรองเท้าที่ทำจากยาง	๓๕
๑๑๘	บริษัท เอบีโก ฟุตแวร์ โซลูชันส์ (ประเทศไทย) จำกัด	ผลิตหุ้มรองเท้าทำด้วยวัสดุพลาสติก	๕
๑๑๙	บริษัท ท็อป ไฮเทค (ประเทศไทย) จำกัด	ผลิตแม่พิมพ์โลหะและชิ้นส่วนพลาสติก	๖๕

ตารางที่ ๒.๕ โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ต่อ)

ลำดับ	ผู้ประกอบการ	ประกอบกิจการ	คนงาน
๑๒๐	บริษัท อาควา นิธิธรรมา คอร์ปอเรชั่น จำกัด	ถังบำบัดน้ำเสีย ถังเก็บน้ำ ถังเก็บเคมีภัณฑ์ อุปกรณ์สำหรับระบบบำบัดน้ำเสีย ทำจากพลาสติกและไฟเบอร์กลาส	๓๙
๑๒๑	บริษัท พูตามิ พรซิชั่น จำกัด	ฉีดขึ้นงานพลาสติกขึ้นรูปพ่นสีขึ้นงาน,ปั๊มขึ้นงานโลหะพ่นสีขึ้นงานโลหะ	๑๕
๑๒๒	บริษัท ธนาคม อินเจคชั่น จำกัด	ผลิตร่องเท้าและชิ้นส่วนร่องเท้าทำจาก PVC	๓๘๐
๑๒๓	บริษัท วี.เอ็น.เคมีคอลส์พพลาย จำกัด	กาวยางสังเคราะห์และปูนยาแนวสำเร็จรูป	๒๐
๑๒๔	บริษัท โคโตบุกิ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด	ผลิต ซ่อมแซม ดัดแปลงเครื่องจักร และอุปกรณ์สำหรับโรงงานอุตสาหกรรม	๓๐
๑๒๕	บริษัท เค.วี.เอส. เพลทติ้ง จำกัด	ผลิตชุบโลหะ(CHEMICAL PLATING)	๒๐
๑๒๖	บริษัท บี.เอส.คามิยะ จำกัด	CHEMICAL PLATING	๑๕
๑๒๗	บริษัท รัตนนครเอ็นจิเนียริง จำกัด	เครื่องจักรและอุปกรณ์สำหรับงานอุตสาหกรรม	๗๕
๑๒๘	บริษัท ชันกิ อีสเทิร์น (ไทยแลนด์) จำกัด	ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์เครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์และอะไหล่รถยนต์ที่ทำจากโลหะ	๖๓
๑๒๙	บริษัท เอ็น ไอ (ประเทศไทย) จำกัด	ผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์เครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์และอะไหล่รถยนต์ที่ทำจากโลหะ	๓๔
๑๓๐	บริษัท สยาม เค็นเซทสุ จำกัด	ผลิตภัณฑ์พลาสติกและประกอบชิ้นส่วนสำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้าเครื่องอิเล็กทรอนิกส์	๑๐๒
๑๓๑	บริษัท อี พี อี (ประเทศไทย) จำกัด	ELECTRON GUNS OF CPT AND CDT AND ITS COMPONENTS,DIES,PRECISION METAL COMPONENTS	๑๕๔
๑๓๒	บริษัท ไทยชิบาอูระเด็นชิ จำกัด	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ (THERMISTOR SENSORS)	๕๒๒
๑๓๓	บริษัท คาโต้เล็ก (ประเทศไทย) จำกัด	ผลิตแผงวงจรไฟฟ้าและวงจรอิเล็กทรอนิกส์	๒๓๔
๑๓๔	บริษัท คุราโมะ (ไทยแลนด์) จำกัด	ผลิตและประกอบชุดสายไฟสำเร็จรูป	๖๒

ตารางที่ ๒.๕ โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ต่อ)

ลำดับ	ผู้ประกอบการ	ประกอบกิจการ	คนงาน
๑๓๕	บริษัท ทีเอส เทค (ประเทศไทย) จำกัด	ชิ้นส่วนภายในยานยนต์ เช่น เบาะนั่ง แผงประตู แผงหลังคา พวงมาลัย	๑๙๐
๑๓๖	บริษัท มาชาคินา ไทย จำกัด	ผลิตชิ้นส่วนโลหะเช่นBODY,กันชนหน้า และกันชนหลัง	๑๐
๑๓๗	บริษัท ไทย มารูจัน จำกัด	ทำแบบ (DIES) และชิ้นส่วนยานยนต์	๒๑๖
๑๓๘	บริษัท โฮมีเดีย เทคโนโลยี จำกัด	ติดตั้งระบบและผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ที่ติดตั้งแบบฟูลลอยน้ำ	๒
๑๔๐	บริษัท โฮมีเดีย เทคโนโลยี จำกัด	ติดตั้งระบบและผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ที่ติดตั้งแบบฟูลลอยน้ำ	๒
๑๔๑	บริษัท พรสวรรค์ พาวเวอร์ จำกัด	ผลิตและจำหน่ายไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงขยะ	๒๐๕
๑๔๒	บริษัท รีคัพเวอรี่ เฮาส์ จำกัด	โรงไฟฟ้าโดยใช้เชื้อเพลิงจากขยะ	๕๐
๑๔๓	ห้างหุ้นส่วนจำกัด วิเศษสหสมชัย ก่อสร้าง	อุตสาหกรรม	๗๓
๑๔๔	บริษัท พีจี แอนด์ ซี ๕๗๑๔ จำกัด	โรงไฟฟ้าโดยใช้เชื้อเพลิงจากขยะ	๒๐

๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง "การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา" ผู้วิจัยได้กำหนดกระบวนการในการศึกษา โดยเริ่มต้นจากการทบทวนวรรณกรรม เพื่อสังเคราะห์ข้อค้นพบจากผลงานวิจัยในบริบทต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ผู้วิจัยทำการศึกษา ดังนี้

๒.๖.๑ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักผล ๔

การทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักผล ๔ เป็นการทบทวนว่ามีใครทำการวิจัยที่ใกล้เคียงกับผู้วิจัยทำการวิจัยหรือไม่ และได้ผลการวิจัยเป็นอย่างไร เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับงานวิจัยที่ทำเพื่อให้สามารถอธิบายงานวิจัยที่ทำได้อย่างเหมาะสมกับงานของผู้วิจัย ดังนี้

ชญณา ศิริภรณ์มัย ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การส่งเสริมสมรรถนะบุคลากรของธุรกิจประกันวินาศภัยตามแนวพระพุทธศาสนา” ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะบุคลากรของธุรกิจประกันวินาศภัยตามแนวพระพุทธศาสนา ประกอบด้วย การส่งเสริมสมรรถนะบุคลากรเพื่อดำเนินธุรกิจได้ตามยุทธศาสตร์ คปภ. ทั้ง ๔ ด้าน ประยุกต์ร่วมกับการส่งเสริมองค์ประกอบของสมรรถนะทั้ง ๕ ด้านและบูรณาการด้วยหลักผล ๔ เป็นสำคัญ จะเป็นการส่งเสริมสมรรถนะบุคลากรของธุรกิจประกันวินาศภัย ๕ ด้าน คือ ๑) ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ การส่งเสริมให้มีการบริหารงานโดยเน้นที่ผลงานโดยให้อิสระในการทำงาน จะทำให้บุคลากรมีความมุ่งมั่นปฏิบัติงานขององค์กรให้ประสบ

ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกันทั้งองค์กร ซึ่งต้องใช้ปัญญาพละเป็นสำคัญ และต้องมีวิริยะพละจนงานสำเร็จ ๒) ด้านการบริการที่ดี คือบริการแบบ One Stop Service บริการด้วยความรวดเร็วฉับไว เอาใจใส่ สุภาพเรียบร้อย และกระตือรือร้น ซึ่งต้องใช้ปัญญาพละเข้าใจในบริบทของปัญหาหรือสถานการณ์และ มีสังคหพละเป็นสำคัญในการสงเคราะห์ผู้รับบริการ ๓) ด้านการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ ทำให้บุคลากรมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ด้านงานประกันวินาศภัยเป็นอย่างดี สามารถใช้ศักยภาพของตนปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้กับเพื่อนร่วมงานได้ ซึ่งต้องใช้ปัญญาพละ และวิริยะพละจนเกิดความชำนาญ ๔) ด้านจริยธรรม ทำให้บุคลากรปฏิบัติตามหลักจริยธรรมศีลธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตในการทำงาน สามารถเพื่อธำรงรักษาศักดิ์ศรีแห่งอาชีพของตน ซึ่งชัดเจนว่าต้องใช้อนวัชพละเป็นสำคัญ ๕) ด้านความร่วมมือร่วมใจ ส่งเสริมบุคลากรได้ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีทักษะในการทำงานเป็นทีม มีระบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม มีน้ำใจต่อกันให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และมีความเป็นกัลยาณมิตรต่อกันให้คำแนะนำให้คำปรึกษาและกันและกันซึ่งต้องใช้สังคหพละเป็นสำคัญ^{๔๑}

พระครูอาทรธรรม (บุญธรรม หมื่นคลัง) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารจัดการวัดของเจ้าอาวาสในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์” ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนา ประสิทธิภาพการบริหารจัดการวัดของเจ้าอาวาสในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีปัจจัยที่เป็นตัวชี้วัด ๔ ด้าน คือ ๑) คุณภาพของงาน (Quality) ๒) ปริมาณงาน (Quantity) ๓) เวลา (Time) ๔. ค่าใช้จ่าย (Costs) มีองค์ประกอบที่ส่งเสริมการปฏิบัติงานที่สำคัญ ๒ ประการ ประการที่ ๑. การปฏิบัติงานตาม บทบาทหน้าที่เจ้าอาวาสวัด ๔ ด้าน คือ (๑) การบำรุงรักษาวัด จัดกิจการและศาสนสมบัติของวัดให้ เป็นไปด้วยดี (๒) ปกครองและสอดส่องบรรพชิตและคฤหัสถ์ที่อยู่หรือพำนักราชอาณาเขตในวัดให้ปฏิบัติ ตามกฎ ระเบียบ (๓) เป็นธุระในการศึกษาอบรมและสั่งสอนพระธรรมวินัยแก่บรรพชิตและคฤหัสถ์ (๔) ให้ความสะดวกตามสมควรในการบำเพ็ญกุศลและประการ ที่ ๒. การนำหลักพุทธธรรมพละ ๔ มา บูรณาการร่วมกับการบริหารจัดการวัด คือ ๑) ปัญญาพละ ๒) วิริยะพละ ๓) อนวัชพละ ๔) สังคหพละ ดังนั้น การจะพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการวัดได้มีปัจจัยสำคัญ ๓ ประการ คือ ๑. ทำตาม หน้าที่ ๒. ประสิทธิภาพ ๓. หลักธรรม จึงจะทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการวัด^{๔๒}

คณิตดา กรณสูตร ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธวิถีการบริหารจัดการองค์กรคุณภาพของ บริษัทมหาชนจำกัด” ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบพุทธวิถีการบริหารจัดการองค์กรคุณภาพของบริษัทมหาชนจำกัด คือ มีการบริหารจัดการองค์กรคุณภาพของบริษัทมหาชน จำกัด ๓ ด้านคือ การพัฒนาระบบบริหารงานคุณภาพตามมาตรฐานสากล ISO 9001:2015 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กร ISO 14001:2015 และการพัฒนาระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความ

^{๔๑} ชญณา ศิริภิรมย์, “การส่งเสริมสมรรถนะบุคลากรของธุรกิจประกันวินาศภัย ตามแนวพระพุทธศาสนา”, **หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๕).

^{๔๒} พระครูอาทรธรรม (บุญธรรม หมื่นคลัง), “การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการวัดของเจ้าอาวาสในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์”, **หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๔).

ปลอดภัย ISO 45001:2018 ดังนั้นการบริหารจัดการองค์กรคุณภาพจะเกิดขึ้นได้ด้วยอาศัยหลักพละ ๔ มี ๑) ปัญญาพละ (กำลังความรู้หรือความฉลาด) ๒) วิทยะพละ (กำลังแห่งความเพียร) ๓) อนวัชชพละ (กำลังงานที่ไม่มีโทษหรือความสุจริต) และ ๔) สังคหพละ (กำลังสงเคราะห์หรือการช่วยเหลือ) โดยมีพุทธวิธีการบริหารเป็นส่วนฐานค้ำยันให้องค์กรพัฒนาอย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพ ประกอบด้วย ๑) พุทธวิธีการวางแผน ๒) พุทธวิธีการจัดการองค์กร ๓) พุทธวิธีการบริหารงานบุคคล ๔) พุทธวิธีการอำนวยการ และ ๕) พุทธวิธีการกำกับดูแล การเจริญสติและสมาธิตามหลักอริยสัจและพัฒนาปัญญาด้วยการสร้างศรัทธาโดยเน้นความเป็นกัลยาณมิตรของผู้สอน ๒. เพื่อให้ผู้เรียนที่ได้รับการพัฒนาด้วยกระบวนการไตรสิกขา แสดงพฤติกรรมและรายงานตนเองได้อย่างเด่นชัดว่าสามารถพัฒนาความมีวินัยในตนเองได้ ผลการวิจัยพบว่า ๑) ผู้เรียนที่เข้ารับการพัฒนาศักยภาพความมีวินัยในตนเองทั้ง ๒ ช่วงชั้น มีคะแนนความมีวินัยในตนเองสูงขึ้นกว่าก่อนเข้ารับการพัฒนาศักยภาพความมีวินัยในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ ๒) ผู้ปกครองกว่าร้อยละ ๘๐ มีความพึงพอใจในการพัฒนาศักยภาพความมีวินัยในตนเองสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ๓) ผู้วิจัยและครูประจำชั้นต่างก็มีความเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันว่า ผู้เรียนมีวินัยในตนเองเพิ่มมากขึ้น ทั้งวินัยในการปฏิบัติภารกิจในชีวิตประจำวัน วินัยในการรักษาศิล วินัยในเรื่องความตรงต่อเวลา วินัยในการรายงานตนเองอย่างซื่อสัตย์^{๕๓}

อวยชัย ราชชัยกุล ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติงานของ บุคลากรสำนักงานเกษตรจังหวัดชลบุรี” ผลการวิจัยพบว่า การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานเกษตรจังหวัดชลบุรี คือ สมรรถนะการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานเกษตรจังหวัดชลบุรี ทั้ง ๕ ด้าน ประกอบด้วย ๑. ด้านการทำงานเป็นทีม ๒. ด้านการยึดมั่นในความถูกต้อง ๓. ด้านความส่งสมความเชี่ยวชาญในอาชีพ ๔. ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ๕. ด้านการบริการที่ดี โดยในส่งเสริมสมรรถนะการปฏิบัติงานของบุคลากร สำนักงานเกษตรจังหวัดชลบุรี มีปัจจัยที่ส่งเสริม คือ การปฏิบัติงานตามหลัก 7S นอกจากนั้นยังบูรณาการหลักพละ ๔ มีลักษณะดังนี้ ๑) ด้านปัญญาพละ กำลังความรู้ ได้แก่ นำนวัตกรรมมาใช้ในการปฏิบัติงานได้ ผูกอบรมตามระเบียบของทางราชการ นำองค์ความรู้ที่ได้มาปฏิบัติ ๒) ด้านวิทยะพละ นำสู่การปฏิบัติ ได้แก่ เอาใจใส่ในการปฏิบัติงาน ปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ มุ่งมั่น ตั้งใจปฏิบัติงานอย่างขยันขันแข็ง ๓) ด้านอนวัชชพละ ซื่อสัตย์สุจริต ได้แก่ มีความรับผิดชอบ สร้าง ความเชื่อมั่น ปลุกศรัทธาแก่ผู้รับบริการ ๔) ด้านสังคหพละ มีจิตอาสา ได้แก่ ช่วยแก้ไขปัญหาลดอุปสรรค สามารถทำงานนอกเวลาได้ มีมนุษยสัมพันธ์^{๕๔}

สุจิตตรา สวาทยานนท์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานในธุรกิจขายปลีกขนาดเล็กในจังหวัดปทุมธานี” ผลการวิจัยพบว่า พุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานในธุรกิจขายปลีกขนาดเล็กในจังหวัดปทุมธานี

^{๕๓} คณิตดา กรรณสูตร, “พุทธวิธีการบริหารจัดการองค์กรคุณภาพของบริษัทมหาชนจำกัด”, **หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๕).

^{๕๔} อวยชัย ราชชัยกุล, “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานเกษตรจังหวัดชลบุรี”, **หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๖).

คือ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานในธุรกิจขายปลีกขนาดเล็กในจังหวัดปทุมธานี ทั้ง ๕ ด้าน ประกอบด้วย ๑) ด้านผลผลิต ๒) ด้านประสิทธิภาพ ๓) ด้านความพึงพอใจ ๔) ด้านการปรับเปลี่ยน ๕) ด้านการพัฒนา โดยในส่งเสริมประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงาน มีปัจจัยที่ส่งเสริม คือ การปฏิบัติงานตามหลัก 7S นอกจากนั้นยังบูรณาการหลักผล ๔ มีลักษณะดังนี้ ๑) ด้านปัญญาพละ กำลังความรู้ ได้แก่ ส่งเสริมให้พนักงานประสบความสำเร็จในการทำงาน เสริมสร้างแรงบันดาลใจแก่พนักงาน สร้างวินัยและการเข้าใจเป้าหมายให้กับพนักงาน ๒) ด้านวิริยะพละ นำสู่การปฏิบัติ ได้แก่ ส่งเสริมบริการที่มีคุณภาพและมีความเอาใจใส่ลูกค้า เสริมสร้างพนักงานให้รักในงานที่ทำ จัดแบ่งเวลาการทำงานให้พนักงานอย่างเหมาะสม ๓) ด้านอนวัชพละ ซื่อสัตย์สุจริต ได้แก่ ส่งเสริมให้พนักงานสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจในสินค้า เสริมสร้างความสุจริตเที่ยงธรรมไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว ๔) ด้านสังคพละ มีจิตอาสา ได้แก่ แบ่งงานให้พนักงานในการช่วยกันทำ สร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อส่วนรวม ส่งเสริมให้พนักงานได้ทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม^{๔๕}

ตารางที่ ๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักผล ๔

นักวิจัย	สรุปผลการวิจัย
ชญญา ศิริภิรมย์	ได้เสนอรูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะบุคลากรของธุรกิจประกันวินาศภัย โดยเน้นการประยุกต์ใช้หลัก ผล ๔ (ปัญญาพละ, วิริยะพละ, อนวัชพละ, สังคพละ) เพื่อพัฒนาสมรรถนะ 5 ด้าน ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์, การบริการที่ดี, การส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ, จริยธรรม และความร่วมแรงร่วมใจ เพื่อให้บุคลากรสามารถดำเนินธุรกิจได้ตามยุทธศาสตร์ คปภ. และบรรลุเป้าหมายองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ
พระครูอาทรวรธรรม (บุญธรรม หมื่นคลัง)	พบว่าการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการวัดของเจ้าอาวาสในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ขึ้นอยู่กับ คุณภาพ ปริมาณ เวลา และค่าใช้จ่าย โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 2 ประการ คือ การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่เจ้าอาวาส 4 ด้าน และการบูรณาการหลัก ผล ๔ (ปัญญาพละ, วิริยะพละ, อนวัชพละ, สังคพละ) เพื่อให้การบริหารจัดการวัดมีประสิทธิภาพสูงสุด

^{๔๕} สุจิตตรา สวาทยานนท์, “พุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานในธุรกิจขายปลีกขนาดเล็กในจังหวัดปทุมธานี”, *หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๖).

ตารางที่ ๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักพละ ๔ (ต่อ)

นักวิจัย	สรุปผลการวิจัย
คณิตดา กรรณสูต	ได้นำเสนอรูปแบบพุทธวิธีการบริหารจัดการองค์กรคุณภาพของบริษัทมหาชนจำกัด โดยบูรณาการหลัก พละ ๔ (ปัญญาพละ, วิริยะพละ, อนวัชชพละ, สังคหพละ) เข้ากับการบริหารจัดการระบบคุณภาพตามมาตรฐาน ISO ต่างๆ (ISO 9001:2015, ISO 14001:2015, ISO 45001:2018) และพุทธวิธีการบริหาร 5 ด้าน (การวางแผน, การจัดการองค์กร, การบริหารงานบุคคล, การอำนวยความสะดวก, การกำกับดูแล) เพื่อให้องค์กรพัฒนาอย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพ
อวยชัย ราชชัยกุล	พบว่าการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานเกษตรจังหวัดชลบุรีนั้น สามารถทำได้ โดยการส่งเสริมสมรรถนะ 5 ด้าน ได้แก่ การทำงานเป็นทีม, การยึดมั่นในความถูกต้อง, ความซื่อสัตย์สุจริต, ความซื่อสัตย์สุจริต, ความซื่อสัตย์สุจริต และบริการที่ดี โดยอาศัยการปฏิบัติงานตามหลัก 7S และการบูรณาการหลัก พละ ๔ (ปัญญาพละ, วิริยะพละ, อนวัชชพละ, สังคหพละ) เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน
สุจิตตรา สวาทยานนท์	พบว่าการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานในธุรกิจขายปลีกขนาดเล็กในจังหวัดปทุมธานีนั้น สามารถทำได้โดยการพัฒนาประสิทธิผลการปฏิบัติงาน 5 ด้าน ได้แก่ ผลผลิต, ประสิทธิภาพ, ความพึงพอใจ, การปรับเปลี่ยน และการพัฒนา โดยมีปัจจัยส่งเสริมคือการทำงานตามหลัก 7S และการบูรณาการหลัก พละ ๔ (ปัญญาพละ, วิริยะพละ, อนวัชชพละ, สังคหพละ) เพื่อให้พนักงานมีประสิทธิผลในการทำงานที่ดีขึ้น

๒.๖.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ

การทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเพื่อนำมาเปรียบเทียบกับงานวิจัยที่ทำให้สามารถอธิบายงานวิจัยที่ทำได้อย่างเหมาะสมกับงานของผู้วิจัยมีดังนี้

นิอร ศรีสุนทร ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการบริหารผลการปฏิบัติงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ๑) รูปแบบการบริหารผลการปฏิบัติงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประกอบด้วยกระบวนการ ๖ ด้าน ๕๓ องค์ประกอบ ได้แก่ ๑) ด้านการวางแผนการปฏิบัติงานมี ๑๐ องค์ประกอบ ๒) ด้านการดำเนินการปฏิบัติงานมี ๑๑ องค์ประกอบ ๓) ด้านการพัฒนาผลการปฏิบัติงาน มี ๘ องค์ประกอบ ๔) ด้านการติดตามผลการปฏิบัติงานมี ๘ องค์ประกอบ ๕) ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานมี ๘ องค์ประกอบ และ ๖) ด้านการให้รางวัล มี ๘ องค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบทั้ง ๖ ด้านมีค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ๒) ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารผลการปฏิบัติงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาที่มีความเหมาะสมสามารถนำไปปฏิบัติได้และมีองค์ประกอบเหมือนกับองค์ประกอบที่สร้างขึ้นตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ^{๔๖}

สาธิต ทิพย์มณี ได้ศึกษาเรื่อง “โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประสิทธิผลการบริหารงานของกรมแพทยทหารบก” ผลการศึกษาพบว่า การบริหารงานของกรมแพทยทหารบก มีการวางแผนเป็นแนวทางสำหรับการทำงานในอนาคต โดยนำทรัพยากรและความสามารถของกำลังพลมาประกอบการวางแผน มีแผนงาน ทั้งระยะสั้นและระยะยาวครอบคลุมซึ่งเกิดขึ้นจากวิสัยทัศน์ของกรมแพทยทหารบก การจัดหน่วยงาน มีการแตกแผนงานออกเป็นกิจกรรมที่ทำให้บรรลุเป้าหมายมีการจัดกลุ่มงานที่มีเป้าหมายเดียวกันเข้าเป็นหน่วยงานเดียว มีการจัดโครงสร้างการทำงานที่สอดคล้องกับการภารกิจ การบังคับบัญชา มีการแจ้งเป้าหมายและนโยบายให้กำลังพลทราบ มีแนวทางการปฏิบัติและคำสั่งที่ชัดเจนเข้าใจง่าย มีแนวทางการปฏิบัติ และคำสั่งที่สอดคล้องกับงานที่มอบหมาย การประสานงาน องค์กรให้ความสำคัญกับการประสานงาน มีการประชุมเพื่อหารือแก้ไขปัญหาร่วมกัน องค์กรสนับสนุนกิจกรรมสัมพันธ์ การสร้างแรงจูงใจในการทำงานการควบคุม กำหนดมาตรฐานการทำงานตามวัตถุประสงค์ของแผนงานวัดและรายงานผลการปฏิบัติงานตามที่เกิดขึ้นจริง ประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอกำหนดกิจกรรม แผนงาน นโยบาย และแนวทางการปฏิบัติเพื่อแก้ไขมีมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดความผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อนไปจากเป้าหมาย ^{๔๗}

เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์ ได้ศึกษาเรื่อง “ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดนนทบุรี” ผลการศึกษาพบว่า ๑) ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารตามความคิดเห็นของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยรายด้านทุกด้านอยู่ใน

^{๔๖} นิอร ศรีสุนทร, “การพัฒนารูปแบบการบริหารผลการปฏิบัติงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา”, **หลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๕๙).

^{๔๗} สาธิต ทิพย์มณี, “โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประสิทธิผลการบริหารงานของกรมแพทยทหารบก”, **หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

ระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านงบประมาณ ด้านการจัดบุคคลเข้าทำงาน ด้านการประสานงาน ด้านการวางแผน ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน ด้านการสั่งการหรืออำนวยการ และด้านการจัดองค์การ ๒) ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารตามความคิดเห็นของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารตามความคิดเห็นของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงานประสบการณ์ทำงาน รายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ ๓) ข้อเสนอเชิงนโยบายการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการจัดบุคคลเข้าทำงาน ด้านการสั่งการหรือการอำนวยการ ด้านการประสานงาน ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน และด้านงบประมาณ^{๔๘}

ศิริกัสน์ ปิยนันทวารินทร์ ได้ศึกษาเรื่อง “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการการฝึกอบรมเยาวชนของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ” ผลการศึกษาพบว่า ๑. กระบวนการบริหารจัดการการฝึกอบรมเยาวชนของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า การใช้หลักการ PDCA ในการบริหารจัดการการฝึกอบรมเยาวชนช่วยให้มีกระบวนการวิจัยและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เยาวชนได้รับประสิทธิภาพในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะตามที่เป้าหมายไว้ ๑) Plan (การวางแผน) วางแผนเนื้อหาการฝึกอบรมและวิธีการสอนที่เหมาะสม ๒) Do (การปฏิบัติตามขั้นตอน) ดำเนินการฝึกอบรมตามแผนที่กำหนดไว้ และใช้วิธีการสอนที่เป็นไปตามหลักการการเรียนรู้ของเยาวชน ๓) Check (การตรวจสอบ) ตรวจสอบผลการเรียนรู้ของเยาวชนว่าได้ถึงเป้าหมายหรือไม่ และตรวจสอบการใช้วิธีการสอน ๔) Action (การดำเนินการ) ปรับปรุงแผนการฝึกอบรมตามผลการตรวจสอบและความคิดเห็น และปรับปรุงเนื้อหาการเรียนรู้และวิธีการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ๒. ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการการฝึกอบรมเยาวชนของศาลเยาวชนและครอบครัว จังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ หลักอิทธิบาท ๔ ประกอบด้วย ๑) ฉันทะ มุ่งเน้นไปที่การสร้างความรัก และความเมตตาต่อเยาวชน เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีและส่งเสริมให้เยาวชนมีส่วนร่วมใน กระบวนการเรียนรู้ ๒) วิริยะ มุ่งเน้นไปที่การสร้างแรงบันดาลใจและความมุ่งมั่นให้กับเยาวชนในการ ฝ่าฟันอุปสรรคและบรรลุเป้าหมาย ๓) จิตตะ มุ่งเน้นไปที่การสร้างความเข้าใจ และเห็นคุณค่าในตัว เยาวชน และ ๔) วิมังสา มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการฝึกอบรมเยาวชน ๓. การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการการฝึกอบรมเยาวชนของศาล เยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะชีวิต การฝึกอบรมให้ เยาวชนรู้จักดูแลตนเอง รู้จักการวางแผนชีวิต รู้จักการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง เติบโตเป็น ผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ มีความมั่นคงและจริยธรรม รู้จักใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่า รู้จักการช่วยเหลือผู้อื่น

^{๔๘} เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์, “ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดนนทบุรี”, วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี, ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๖๑) : ๑๘๗-๑๘๖.

รู้จัก การแก้ปัญหาความขัดแย้ง รู้จักการเป็นพลเมืองที่ดีมีความรับผิดชอบต่อกฎหมายและกระบวนการ ยุติธรรมเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสร้างสังคมที่ยุติธรรมและเท่าเทียมในอนาคต^{๔๙}

ณัฏฐ์ รุ่งวงษ์ ได้ศึกษาเรื่อง “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผลการศึกษาพบว่า การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในภาพรวม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านนิติธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีปัจจัยที่สำคัญ คือ การสื่อสารที่ผู้ส่งสารจะต้องมีความรู้คู่คุณธรรมในการเปิดเผยข้อมูล สารจะต้องมีความถูกต้องแม่นยำ นำเสนอได้ทันต่อเวลา ช่องทางของการสื่อสารมีความหลากหลายและมีความปลอดภัย ผู้รับสามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็ว ผู้รับมีพื้นฐานความรู้และสามารถรับความเสี่ยงได้ การบริหาร ต้องมีการวางแผน ปฏิบัติตามแผน ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง บุคลากรกับหลักพุทธสื่อสาร คือ สัจจะ ความจริง คดตา แท้จริง กาละ ถูกเวลา ปิยะ ผู้รับชอบ และอิตถะ มีประโยชน์ ซึ่งจะนำไปสู่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลคือ เปิดเผยข้อมูลด้วยความถูกต้อง เที่ยงธรรม เป็นประโยชน์ มีความโปร่งใส เกิดการมีส่วนร่วม ความรับผิดชอบและความคุ้มค่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า การสื่อสาร การบริหาร มีพุทธสื่อสารเป็นตัวแปรส่งผ่าน ตัวแปรภายในโมเดลประกอบด้วย ตัวแปรแฝง ๔ ตัว แบ่งเป็นตัวแปรภายในแฝง ๒ ตัวแปร ตัวแปรภายนอกแฝง ๒ ตัวแปร ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลที่พัฒนา สรุปได้ว่า ค่า p-value มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ ๐.๐๖๙ ค่าไค-สแควร์ เท่ากับ ๑๒๔.๑๗ ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ ๑๐๓ ค่าสัดส่วนไค-สแควร์ (df) เท่ากับ ๑.๒๐ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ ๐.๙๗ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ ๐.๙๙ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ ๑.๐๐ ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ ๐.๐๓๑ ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ ๐.๐๒๕ มีขนาดตัวอย่างวิกฤติ (CN) เท่ากับ ๑๕๒๓.๗๔ แสดงให้เห็นว่าค่าสถิติความสอดคล้องของการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เชิงสมมติฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้^{๕๐}

^{๔๙} ศิริภัสสร ปิยนันทวารินทร์, “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการการฝึกอบรมเยาวชนของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ”, **หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๖๖).

^{๕๐} ณัฏฐ์ รุ่งวงษ์, “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”, **หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๖๔).

ตารางที่ ๒.๗ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ

นักวิจัย	สรุปผลการวิจัย
นอร์ ศรีสุนทร	ได้พัฒนารูปแบบการบริหารผลการปฏิบัติงานสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 6 กระบวนการหลัก ได้แก่ การวางแผน, การดำเนินการ, การพัฒนา, การติดตาม, การประเมินผล และการให้รางวัล โดยแต่ละกระบวนการมีองค์ประกอบย่อยที่ได้รับการยืนยันจากผู้เชี่ยวชาญว่าเหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง
สาธิต ทิพย์มณี	ได้พัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของประสิทธิผลการบริหารงานของกรมแพทยทหารบก โดยระบุว่าปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิผลประกอบด้วย การวางแผน ที่ชัดเจน ครอบคลุมทั้งระยะสั้นและยาว, การจัดหน่วยงาน ที่สอดคล้องกับภารกิจ, การบังคับบัญชา ที่มีแนวทางและคำสั่งเข้าใจง่าย, การประสานงาน ที่ให้ความสำคัญกับการร่วมมือ แก้ไขปัญหา, การสร้างแรงจูงใจ, และ การควบคุม ที่มีการกำหนดมาตรฐานและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ
เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์	ได้ศึกษาประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านงบประมาณ การจัดบุคคลเข้าทำงาน และการประสานงาน และได้เสนอแนะนโยบายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในด้านต่างๆ เช่น การวางแผน การจัดองค์การ การจัดบุคคลเข้าทำงาน การสั่งการ การประสานงาน การรายงานผล และงบประมาณ
ศิริภัสสร ปิยนันทวารินทร์	ได้บูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการการฝึกอบรมเยาวชนของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้หลัก PDCA (Plan, Do, Check, Action) ในการบริหารจัดการ และปัจจัยสำคัญคือหลัก อิทธิ

ตารางที่ ๒.๗ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ (ต่อ)

นักวิจัย	สรุปผลการวิจัย
ณัฐ รุ่งวงศ์	บาท ๔ (ฉันทะ, วิริยะ, จิตตะ, วิมังสา) เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะชีวิตของเยาวชนให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพและจริยธรรม ได้ศึกษาการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านนิติธรรม และปัจจัยสำคัญคือ การสื่อสาร ที่ผู้ส่งสารมีความรู้คู่คุณธรรม ข้อมูลถูกต้อง ทันเวลา หลากหลายช่องทาง ปลอดภัย เข้าถึงง่าย รวมถึง การบริหารจัดการ ที่มีการวางแผน ปฏิบัติ ตรวจสอบ และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

๒.๖.๓ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

การทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตเป็นการทบทวนการวิจัยที่ใกล้เคียงที่ผู้วิจัยทำการวิจัยหรือไม่ได้ผลการวิจัยเป็นอย่างไร เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับงานวิจัยที่ทำเพื่อให้สามารถอธิบายงานวิจัยที่ทำได้อย่างเหมาะสมกับงานของผู้วิจัย ได้ดังนี้

ภัทรกร โอบอ้อม ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “อุตสาหกรรมสีเขียวและโรงงานสีเขียวในประเทศไทย” พบว่า ผลการศึกษา ข้อที่ ๑ แนวทางการพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมสีเขียวจากประสบการณ์ของต่างประเทศและในประเทศ พบว่า ให้ความสำคัญกับการเน้นนิเวศอุตสาหกรรม การปล่อยของเสียเป็นศูนย์ การใช้ วัตถุดิบเพื่อการผลิตและพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี เป็นกระบวนการผลิตที่ไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชนและสังคม ผลการศึกษาข้อที่ ๒ พบว่า ปัญหาในการพัฒนาโรงงานประเทศไทยไปสู่โรงงานสีเขียวของบริษัทโอบอ้อมอุตสาหกรรมซึ่งคล้ายคลึงกับ โรงงานทั่วไปคือ การก่อสร้างแบบดั้งเดิมที่ไม่ได้ออกแบบเพื่อรองรับมลพิษทางเสียง มลพิษทาง อากาศ มลพิษทางน้ำ ความปลอดภัยในโรงงานและปัญหาด้านอื่น ๆ รวมถึงสิ่งแวดล้อมทั่วไป จึงต้องมีแนวทางสำหรับการพัฒนาโรงงานไปสู่โรงงานสีเขียว ซึ่งในการวางแผนการดำเนินการมีสอง ขั้นตอนคือ ขั้นการเปลี่ยนผ่านซึ่งได้แก่ การออกแบบโรงงานสีเขียว การออกแบบกระบวนการผลิต การออกแบบผลิตภัณฑ์ การออกแบบวัตถุดิบ และการเลือกใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาให้เป็น โรงงานสีเขียว ที่จะต้องสามารถวัดผลภาวะ การประหยัดพลังงาน และลดมลภาวะ ขั้นที่สองคือ การพัฒนาโรงงานให้เป็นโรงงานสีเขียวได้แก่ การออกแบบ การใช้เทคโนโลยีสีเขียวที่ลดการใช้พลังงาน หันมาใช้ AI มากขึ้น การบริหารจัดการสีเขียวและการตลาดสีเขียวซึ่งต้องคำนึงถึงระบบการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ในด้านผลกระทบต่อทุกมลภาวะตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การวางแผนและ

การสร้างธุรกิจอย่างยั่งยืนเพื่อให้เป็นโรงงานสีเขียว และรวมถึงการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน เป็นต้น^{๕๑}

ชยันต์ ตันติวิสดาการ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนานิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือสู่รูปแบบเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” ผลการวิจัยพบว่า นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือเป็นหนึ่งในโครงการนำร่องของการนิคมอุตสาหกรรมที่ใช้แนวคิด การพัฒนาแบบเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ซึ่งมีแนวคิดมาจากหลักการของการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable development) เป็นการออกแบบระบบอุตสาหกรรมให้ผู้ประกอบการมีการแลกเปลี่ยน วัตถุดิบ ของเสียหรือพลังงานโดยที่ต่างได้รับประโยชน์ซึ่งกันและกัน โดยคำนึงถึงความปลอดภัยต่อสุขภาพ และคุณภาพชีวิตชุมชน ตลอดจนการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของไทยยังขาดปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จหลายประการ เช่น ความตระหนักถึง ประโยชน์ของการพึ่งพาอาศัยซึ่งกัน ผู้นำการเปลี่ยนแปลงขาดความร่วมมือ และความไว้วางใจกัน และขาด เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ และมาตรฐานต่างๆ ในการจัดการกับปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งควรที่จะต้องมีการ ปรับปรุงเพิ่มเติมในแผนแม่บทต่อไป ในส่วนของการปรับปรุงตัวชี้วัดเพื่อการประเมินผลของเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ นั้น ควรที่จะปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีเกณฑ์ที่เป็นเชิงปริมาณมากขึ้น และมีเกณฑ์ที่ เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตามกรอบเวลาที่เหมาะสม และอาจต้องมีมาตรการสร้างแรงจูงใจให้โรงงานร่วมให้ข้อมูล สำหรับข้อเสนอแนะด้านสถาบันนั้น ควรที่จะต้องมีการปรับปรุงทางกฎหมายให้สามารถช่วยเหลือให้ ชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากนิคมอุตสาหกรรม แต่ไม่ได้อยู่ในพื้นที่หรือติดกับพื้นที่ของนิคมอุตสาหกรรมโดยตรง สามารถที่จะจัดการกับปัญหาผลกระทบได้ดีขึ้น^{๕๒}

พงศ์เทพ วิวรรณเดช ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การทบทวนสถานการณ์และประเมินผลการพัฒนา นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ และการเสริมศักยภาพและขีด ความสามารถของชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ นิคมอุตสาหกรรมสู่รูปแบบเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” ผลการวิจัยพบว่า การตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน โดยชุมชนตระหนักถึงปัญหา ฝุ่นละออง คว้น อากาศ คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๗ ขณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและโรงงานอุตสาหกรรม ตระหนักถึงปัญหาขยะคิดเป็นร้อยละ ๓๖.๙-๖๒.๕ การประเมินธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมตามเกณฑ์อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พบว่า ชุมชน/องค์กรอิสระ และโรงงาน/นิคมอุตสาหกรรม มีคะแนนระดับน้อย ทั้ง ๓ หมวด ขณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคะแนนระดับน้อย-ปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละตัวชี้วัด พบว่า ตัวชี้วัดการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารมีการประเมินสอดคล้องกันทั้ง ๓ ภาคีหุ้นส่วน ตัวชี้วัดการเข้าถึงการมีส่วนร่วม พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคะแนนสูงสุดและสอดคล้องกับคะแนนของชุมชนและองค์กรอิสระ โดยแตกต่างกับคะแนนของโรงงานและนิคมอุตสาหกรรมที่น้อยสุด (p -value <0.05) ตัวชี้วัดหมวดการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคะแนนสูงสุด โดยแตกต่างกับคะแนนการประเมินของชุมชน/องค์กรอิสระและโรงงาน/นิคมอุตสาหกรรมที่มีคะแนนใน

^{๕๑} ภัทรภร โอบอ้อม, "อุตสาหกรรมสีเขียวและโรงงานสีเขียวในประเทศไทย", **หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาผู้นำทางสังคม ธุรกิจและการเมือง วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรังสิต, ๒๕๖๓).

^{๕๒} ชยันต์ ตันติวิสดาการ, “การพัฒนานิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือสู่รูปแบบเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ”, **รายงานการวิจัย**, (สถาบันธรรมรัฐเพื่อการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม ๒๕๖๐).

ระดับ น้อย (p -value < 0.05) สำหรับตัวชี้วัดหมวดการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนพบว่ามีความน้อย นอกจากนี้ พบว่า ด้านสารเคมี มีคะแนนน้อยสุด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและโรงงาน/นิคมอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่ มีการประเมินคะแนนน้อยในประเด็นด้านศักยภาพองค์กรและการมีกิจกรรมสร้างเสริมศักยภาพชุมชน จึงควรเสริมสร้างองค์กรและชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างเป็นธรรม เพื่อให้เกิดความเชื่อถือและเกิดพลังในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมให้อยู่ร่วมกับ ชุมชนได้อย่างเป็นสุขและยั่งยืน^{๕๓}

พุดินันท์ สุฤทธิ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาตัวชี้วัดที่เหมาะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงานเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” ผลการวิจัยพบว่า ตัวชี้วัดสำคัญประกอบด้วย ๘ มิติ และ ๕๐ ตัวชี้วัด โดยประกอบด้วย ระบบการบริหารจัดการในองค์กร การบังคับใช้มาตรการทางกฎหมาย การสร้างเครือข่าย ระบบข้อมูลข่าวสาร การสื่อสารสาธารณะ การพัฒนาองค์ความรู้ การมีส่วนร่วม และการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยค่าน้ำหนักขององค์ประกอบ (factor loading) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.60-0.90 การวิเคราะห์องค์ประกอบแบบยืนยันพบว่า ค่าไค-สแควร์ไม่นัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2=8.33$, $df=7$, p -value=0.54) ความสอดคล้องระหว่างโมเดลที่ได้กับข้อมูลขององค์ประกอบ (Standardized Root Mean Square Residual : Standard RMR) มีค่า ๐.๐๒ ความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Root Mean Square Error of Approximation : RMSEA) มีค่า ๐.๐๒ ค่าความสอดคล้องของโมเดล (Goodness of Fit Index : GFI) และความสอดคล้องของโมเดลเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index : CFI) มีค่า ๐.๙๙ และ ๐.๙๙ ซึ่งแสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกันดี^{๕๔}

กิตติคุณ แสงนิล ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยความสำเร็จในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ : กรณีศึกษา นิคมอุตสาหกรรมบางปู” ผลการวิจัยพบว่าชุดตัวแปรที่ทำการศึกษานั้นสามารถวิเคราะห์องค์ประกอบได้ ๑๒ องค์ประกอบ คือ ๑. การมีนวัตกรรมของกระบวนการจัดการที่มีประสิทธิภาพ(เพื่อการติดตามและการประเมินผลโครงการ) ๒. การส่งเสริมการวิจัยและการมีของกระบวนการพัฒนาและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ๓. ความตระหนักและการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ๔. การส่งเสริมกิจกรรมของเครือข่าย(สมาคม)เพื่อให้มีการเปิดกว้างรับฟังความคิดเห็น และแบ่งปันข้อมูลที่สำคัญในทุกด้าน ๕. กลไกการกำกับ ดูแลและควบคุมโดยใช้เทคโนโลยีและระบบการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ ๖. กระบวนการจัดการองค์ความรู้ อย่างบูรณาการ ๗. การสร้างและส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรแห่งการเรียนรู้ ๘. การสร้างและรวบรวมองค์ความรู้(จากผู้เชี่ยวชาญหรือต้นแบบที่สำเร็จ)เพื่อการเผยแพร่ต่อทุกภาคส่วนและสาธารณะชนทั่วไป ๙. กระบวนการสรรหาและได้มาของคณะดำเนินงาน/หน่วยงานหลักที่มีความเชี่ยวชาญ

^{๕๓} พงศ์เทพ วิวรรณเดช, “การทบทวนสถานการณ์และประเมินผลการพัฒนา นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ และการเสริมศักยภาพและขีดความสามารถของชุมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และ นิคมอุตสาหกรรมสู่รูปแบบเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ”, รายงานการวิจัย, (บัณฑิตศึกษา : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๒๕๕๙).

^{๕๔} พุดินันท์ สุฤทธิ์, “การพัฒนาตัวชี้วัดที่เหมาะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงานเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ”, วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน, ปีที่ ๑๔ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม-ธันวาคม ๒๕๖๑) : ๑๔.

๑๐. หน่วยงาน/คณะทำงานที่ช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีจากทุกภาคส่วน ๑๑. การมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการสร้างเครือข่ายที่มีความหลากหลาย(จากหลายภาคส่วน) ๑๒. กระบวนการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนสะสมได้ ๕๘.๗๖๐ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นปัจจัยที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ซึ่งถ้าผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหลักที่สำคัญ สามารถนำปัจจัยเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ กับยุทธศาสตร์การพัฒนาหรือกลยุทธ์ทางด้านการบริหารโครงการพัฒนาข้างต้นๆ จะเกิดประโยชน์อย่างยิ่งยวด ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสำเร็จต่อโครงการนี้อีกด้วย^{๕๕}

มาลินี กลีบทอง ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “รูปแบบการพัฒนาระบบอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและบริการแห่งอนาคตเพื่อความเป็นเลิศของกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของไทย” ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ตามโมเดล 4S ดังนี้ ๑) S : Smart Organization คือ องค์การความเป็นเลิศอัจฉริยะ ประกอบด้วย การนำองค์กร, การวางแผนเชิงกลยุทธ์, การมุ่งเน้นลูกค้า, การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้, การมุ่งเน้นบุคลากร, การมุ่งเน้นการปฏิบัติการ, ผลลัพธ์ ๒) S : Smart Eco Industry คือ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศอัจฉริยะ ประกอบด้วย ด้านกายภาพ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม ด้านการบริหารจัดการ ๓) S : Smart Future Service for Excellence การให้บริการแห่งอนาคตอัจฉริยะ ประกอบด้วย เทคโนโลยีดิจิทัลด้านบริการ ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาด การรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรม ๔) S : Smart Good Conduct หลักสุจริตธรรม อัจฉริยะ ประกอบด้วย ประพฤติชอบทางกาย (ทำดี) ประพฤติชอบทางวาจา (พูดดี) ประพฤติชอบ ทางใจ (คิดดี)^{๕๖}

สมชาย มัยจิ้น ได้ศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่เทศบาลเมืองมาบตาพุด” ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองมาบตาพุด เป็นไปได้ช้ากว่าการเติบโตอย่างรวดเร็วของเมือง เนื่องจากการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ ประกอบกับความซับซ้อนของการบริหารจัดการพื้นที่ ส่งผลให้เกิดปัญหาทั้งทางด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมตามมาจากการวิเคราะห์ข้อมูล ทำให้ได้ประเด็นกลยุทธ์ในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่เทศบาลเมืองมาบตาพุด จำนวน ๘ กลยุทธ์ และได้แนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่ จำนวน ๑๗ แนวทาง^{๕๗}

ประเสริฐ ปฐมรัฐ และ สุภากร ภิญญัตตจินดา ได้ศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงนิเวศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอาหาร: กรณีศึกษา นิคมอุตสาหกรรมบางชันลาดกระบัง สมุทรสาคร บางพลี และบางปู” ผลการศึกษาพบว่า สถานประกอบการในอุตสาหกรรม

^{๕๕} กิตติคุณ แสงนิล, “ปัจจัยความสำเร็จในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ :กรณีศึกษา นิคมอุตสาหกรรมบางปู”, วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี, ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๓ (เดือนกันยายน - ธันวาคม ๒๕๖๑) : ๔๖๓-๔๘๑.

^{๕๖} มาลินี กลีบทอง, “รูปแบบการพัฒนาระบบอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและบริการแห่งอนาคตเพื่อความเป็นเลิศของกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของไทย”, หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๖๕).

^{๕๗} สมชาย มัยจิ้น, “แนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่เทศบาลเมืองมาบตาพุด”, วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อม, ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๒ (๒๕๕๙) : ๒๔-๔๑.

อาหารมีการเติบโตของตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจ และตัวชี้วัดด้านสิ่งแวดล้อมที่ไม่คงที่ เมื่อศึกษาแนวโน้มพบว่า มีแนวโน้มตัวชี้วัดด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น โดยพิจารณาถึงแนวปฏิบัติของสถานประกอบการพบว่า สถานประกอบการให้ความสำคัญในการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น มากกว่าการให้ความสำคัญกับตัวเลขทางเศรษฐกิจ โดยให้ความสำคัญในการปรับเปลี่ยนสถานประกอบการตั้งแต่วิธีการได้แก่ การออกแบบดูแลพื้นที่ในโรงงานให้ตรงตามกฎหมายและกฎระเบียบอื่น ๆ มีการจัดสรรพื้นที่เพื่อสร้างแนวป้องกันอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติเพิ่มเติม มีความร่วมมือกับหน่วยงานท้องถิ่นในการสงวนรักษาทรัพยากรท้องถิ่นและความหลากหลายทางชีวภาพ และมีการจัดสรรพื้นที่สีเขียวในโรงงาน รวมทั้งมีการสร้างกลุ่มใน Social Network เพื่อแจ้งเตือนเมื่อเกิดปัญหา และคอยให้ข้อมูลต่าง ๆ ในเรื่องของการใช้พลังงานไฟฟ้า ตลอดจนแต่ละโรงงานต้องมีการรายงานการตรวจมลภาวะด้านต่าง ๆ โดยรายงานทุก ๆ ๖ เดือน ในส่วนการจัดการขยะ บริษัทต้องรายงานให้นิคมอุตสาหกรรมรับทราบถึงการนำออกจากโรงงาน ทั้งนี้ จากผลการศึกษาพบว่า มี ๒ ตัวแปรที่ทำให้ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๔, ๒๕๕๕ และ ๒๕๕๖ มีการเติบโตของตัวชี้วัดด้านเศรษฐกิจ และตัวชี้วัดด้านสิ่งแวดล้อมที่ไม่คงที่ ได้แก่ การประสพอุทกภัยในปี ๒๕๕๔ และการเปลี่ยนผ่านทางความคิดของสถานประกอบการในการที่จะริเริ่มปรับปรุงและพัฒนาสถานประกอบการให้มีความใส่ใจในสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น^{๕๘}

พรธิดา เทพประสิทธิ์ ได้ศึกษาเรื่อง “มหาวิทยาลัยเมืองนิเวศที่มีความยั่งยืนในมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม” ผลการศึกษาพบว่า จากที่ส่วนใหญ่มีการดำเนินงานเฉพาะในภาคอุตสาหกรรม ได้มีการขยายตัวมาสู่ภาคการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย โดยได้นำแนวคิดปรัชญาเมืองสีเขียวมาพัฒนาจนกลายเป็นนโยบายมหาวิทยาลัยเมืองนิเวศ (Eco University) โดยการพัฒนามหาวิทยาลัยเมืองนิเวศนั้น เป็นแนวคิดที่เป็นผลมาจากปัญหาสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยในเขตเมืองหรือชุมชน หลายมหาวิทยาลัยในประเทศไทยได้เริ่มนำแนวคิดการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมมาเป็นนโยบาย ยุทธศาสตร์ หรือแนวทางในการพัฒนาและขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย โดยเป็นมหาวิทยาลัยที่ให้ความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมที่สะท้อนให้เห็นถึงการอยู่ร่วมกันของสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม โดยมีแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยเมืองนิเวศที่มีความยั่งยืนในมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ที่สามารถสรุปประเด็นการพัฒนาออกเป็น ๓ แนวทางตามมิติการดำเนินงาน โดยพบว่า มิติทางสังคม จุดเริ่มต้นที่สำคัญของการดำเนินงานคือ การมีเป้าหมายร่วมกัน การจัดตั้งโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่นำแนวคิดจากเมืองนิเวศ (Eco City) มาประยุกต์ใช้ การเรียนรู้ด้านการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมที่สัมผัสได้และก่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างยั่งยืน และก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของชุมชน สำหรับมิติเศรษฐกิจ มีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจที่หลากหลายครอบคลุมอัตราการบริโภคทรัพยากรธรรมชาติ และครอบคลุมอัตราการปล่อยของเสียที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ อันส่งผลให้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานลดลง และสุดท้าย มิติสิ่งแวดล้อม พบว่า เป็นมิติที่มีความสำคัญ มีการเริ่มดำเนินงานตั้งแต่สถานที่ตั้ง ระบบสาธารณูปโภค การจัดการพลังงานและการ

^{๕๘} ประเสริฐ ปฐมรัฐ และ สุภากร ภิญญัตติจินดา, “การวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงนิเวศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอาหาร: กรณีศึกษา นิคมอุตสาหกรรมบางชัน ลาดกระบัง สมุทรสาคร บางพลี และบางปู”, Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๖๐) : ๗๑๖-๗๓๕.

เปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ การจัดการขยะ การใช้น้ำ การจัดการระบบขนส่ง โดยสร้างพื้นที่ในมหาวิทยาลัยให้เป็นสีเขียว ทำให้นาอยู่ รมรื่น เป็นห้องเรียนธรรมชาติ ตลอดจนเป็นต้นแบบด้านการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน^{๕๙}

จิรรัตน์ ธีระวราพฤกษ์ และธรรพร พชรฐิติกุล ได้ศึกษาเรื่อง “แนวคิดการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนกับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในประเทศไทย” ผลการศึกษาพบว่าแนวคิดทั้งสี่มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกัน แต่การเชื่อมโยงของแนวคิดแต่ละแนวคิดมีไม่ครบถ้วน กล่าวคือ แนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้นจะเน้นในด้านคน โลก ความเจริญ ความสงบ และหุ้นส่วนความร่วมมือ แต่แนวคิดการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนนั้นเน้นในด้านของคนและโลกเท่านั้น ในส่วนของแนวคิดการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เป็นแนวคิดที่เน้นในด้านของการอยู่ร่วมกันของอุตสาหกรรม ชุมชน และสังคม ซึ่งถ้าเปรียบเทียบกับแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนแล้วพบว่า ได้มีการให้ความสนใจอย่างครบถ้วนทั้งห้าด้าน ในการศึกษาตัวชี้วัดความสามารถของการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พบว่า การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศไม่ได้พิจารณาถึงขอบเขตและข้อจำกัดในการดำเนินงาน กล่าวคือ กฎระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายของภาครัฐ ซึ่งการที่จะทำให้แนวคิดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศประสบความสำเร็จ การดำเนินงานนั้นจะต้องสอดคล้องกับกฎระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายของภาครัฐ^{๖๐}

ตารางที่ ๒.๘ สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับการอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

นักวิจัย	สรุปผลการวิจัย
ภัทรพร โอบอ้อม	ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมสีเขียวในประเทศไทย โดยเน้นการสร้างนิเวศอุตสาหกรรม การลดของเสียเป็นศูนย์ การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และการมีระบบจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี ซึ่งต้องผ่านขั้นตอนการเปลี่ยนผ่านด้วยการออกแบบที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาสู่การเป็นโรงงานสีเขียวที่ใช้เทคโนโลยี AI ลดพลังงาน และมีการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ตลอดวงจรชีวิต รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน

^{๕๙} พรธิดา เทพประสิทธิ์, “มหาวิทยาลัยเมืองนิเวศที่มีความยั่งยืนในมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม”, Veridian E-Journal, Silpakorn University Humanities, Social Sciences and Arts, Vol. 12 No. 1 (January–February 2019) : 371-386.

^{๖๐} จิรรัตน์ ธีระวราพฤกษ์ และ ธรรพร พชรฐิติกุล ได้ศึกษาเรื่อง “แนวคิดการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนกับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในประเทศไทย”, วารสารวิชาการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม, ปีที่ ๑๓ ฉบับที่ ๓ (กันยายน–ธันวาคม ๒๕๖๐) : ๑๒๐-๑๓๑.

ตารางที่ ๒.๘ สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (ต่อ)

นักวิจัย	สรุปผลการวิจัย
ชยันต์ ตันติวิธดาการ	ได้ศึกษาการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ สู่รูปแบบเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยพบว่า แม้จะมีการนำแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนมาใช้ แต่ยังขาดปัจจัยสำคัญ เช่น ความตระหนักถึง ประโยชน์ของการพึ่งพากัน การขาดผู้นำการ เปลี่ยนแปลง และเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ใน การจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อม รวมถึงข้อจำกัด ทางกฎหมายที่ยังไม่สามารถช่วยเหลือชุมชนที่ ได้รับผลกระทบได้อย่างทั่วถึง
พงศ์เทพ วิวรรณะเดช	ได้ทบทวนและประเมินผลการพัฒนานิคม อุตสาหกรรมภาคเหนือ พบว่าการตระหนักถึง ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น และโรงงานอุตสาหกรรมต่างกัน โดยการประเมินธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมยัง อยู่ในระดับน้อยถึงปานกลางในทุกภาคีหุ้นส่วน โดยเฉพาะการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การมีส่วนร่วม และกระบวนการยุติธรรม ซึ่งชี้ให้เห็นถึง ความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพและการ มีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรท้องถิ่นเพื่อการ อยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน
พฤษนิรันดร์ สุฤทธิ์	ได้พัฒนาตัวชี้วัดที่เหมาะสมสำหรับองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงานเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ซึ่งประกอบด้วย ๘ มิติ และ ๕๐ ตัวชี้วัด ได้แก่ ระบบการบริหารจัดการ , การบังคับใช้กฎหมาย, การสร้างเครือข่าย, ระบบข้อมูลข่าวสาร, การสื่อสารสาธารณะ, การพัฒนาองค์ความรู้, การมีส่วนร่วม และการ พัฒนาคุณภาพชีวิต โดยโมเดลตัวชี้วัดมีความ กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์
กิตติคุณ แสงนิล	ได้ศึกษาปัจจัยความสำเร็จในการพัฒนาเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยมีกรณีศึกษานิคม อุตสาหกรรมบางปู พบว่ามี ๑๒ องค์ประกอบ สำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จ เช่น การมี นวัตกรรมจัดการที่มีประสิทธิภาพ,

ตารางที่ ๒.๘ สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (ต่อ)

นักวิจัย	สรุปผลการวิจัย
มาลินี กลีบทอง	การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา, ความร่วมมือจากทุกภาคส่วน, กลไกการกำกับดูแลด้วยเทคโนโลยี, การจัดการองค์ความรู้ ได้พัฒนารูปแบบการพัฒนากระบวนการอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและบริการแห่งอนาคตเพื่อความเป็นเลิศของกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของไทย โดยเสนอโมเดล 4S ได้แก่ Smart Organization (องค์กรอัจฉริยะ), Smart Eco Industry (อุตสาหกรรมเชิงนิเวศอัจฉริยะ), Smart Future Service for Excellence (การให้บริการแห่งอนาคตอัจฉริยะ), และ Smart Good Conduct (หลักสุจริตธรรมอัจฉริยะ)
สมชาย มุ้ยจิ้น	ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่เทศบาลเมืองมาบตาพุด พบว่าการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานล่าช้ากว่าการเติบโตของอุตสาหกรรม ทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมและสังคมตามมา จึงได้เสนอ ๘ กลยุทธ์ และ ๑๗ แนวทางในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่
ประเสริฐ ปฐมรัฐ และ สุภากร ภิญโญจันทร์จินดา	ได้วิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงนิเวศเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมอาหารในนิคมอุตสาหกรรมหลายแห่ง พบว่าสถานประกอบการมีการเติบโตด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมไม่คงที่ แต่มีแนวโน้มด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น โดยให้ความสำคัญกับการปรับเปลี่ยนตั้งแต่ฐานราก เช่น การออกแบบโรงงานให้สอดคล้องกับกฎหมาย การสร้างแนวป้องกันภัยธรรมชาติ การร่วมมือกับท้องถิ่นในการอนุรักษ์ทรัพยากร และการสร้างพื้นที่สีเขียว
พรธิดา เทพประสิทธิ์	ได้ศึกษาเรื่องมหาวิทยาลัยเมืองนิเวศที่มีความยั่งยืนในมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม พบว่าการพัฒนามหาวิทยาลัยเมืองนิเวศเป็นแนวคิดที่ตอบสนองต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมใน

ตารางที่ ๒.๘ สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (ต่อ)

นักวิจัย	สรุปผลการวิจัย
จิรรัตน์ อีระวราพฤกษ์ และ ธราธร พชรฐิติกุล	ปัจจุบัน โดยมีแนวทางการพัฒนา ๓ มิติ ได้แก่ มิติสังคม มิติเศรษฐกิจและมิติสิ่งแวดล้อม ได้ศึกษาแนวคิดการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนกับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในประเทศไทย พบว่าแนวคิดทั้งสี่ (การพัฒนาที่ยั่งยืน, การจัดการสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน, การพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ, และการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ) มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกัน แต่ยังขาดความครอบคลุมในบางมิติเมื่อเทียบกับการพัฒนาที่ยั่งยืน และความสำเร็จของการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศต้องสอดคล้องกับกฎระเบียบและนโยบายของภาครัฐ

๒.๗ กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” จากการบททวนแนวความคิดทฤษฎีและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวความคิดการวิจัย (Conceptual Framework) ประกอบด้วยตัวแปรอิสระ (Independent Variable) และตัวแปรตาม (Dependent Variable) ดังนี้

๑. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วย ๒ ตัวแปร ได้แก่

๑) วงจรคุณภาพ^{๖๑} ประกอบด้วย

- ๑) ด้านการวางแผน (Plan)
- ๒) ด้านการบริหาร (Do)
- ๓) ด้านการตรวจสอบ (Check)
- ๔) ด้านการประเมินผล (Action)

๒) หลักพระ ๔ (ธรรมอันเป็นพลัง) ในครั้งนี้ได้จากการค้นคว้าหลักพุทธธรรมใน พระไตรปิฎก คือ คัมภีร์พระสุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย จตุกกนิบาต ประกอบด้วย^{๖๒}

- ๑) ด้านปัญญาพละ พลังปัญญา
- ๒) ด้านวิริยะพละ พลังความเพียร

^{๖๑} Deming, Edward W., **Out of the Crisis**, (Cambridge, Mass: Massachusetts Institute of Technology 2009), p.18.

^{๖๒} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), **พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม**, พิมพ์ครั้งที่ ๓๔, (กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิการศึกษาเพื่อสันติภาพ พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต), ๒๕๕๙), หน้า ๑๖๙.

๓) ด้านอนวัชพละ พลังความซื่อตรง

๔) ด้านสังคหพละ พลังเกื้อกูล

๒. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา^{๒๓} ประกอบด้วย

- ๑) มิติกายภาพ
- ๒) มิติเศรษฐกิจ
- ๓) มิติสิ่งแวดล้อม
- ๔) มิติสังคม
- ๕) มิติบริหารจัดการ

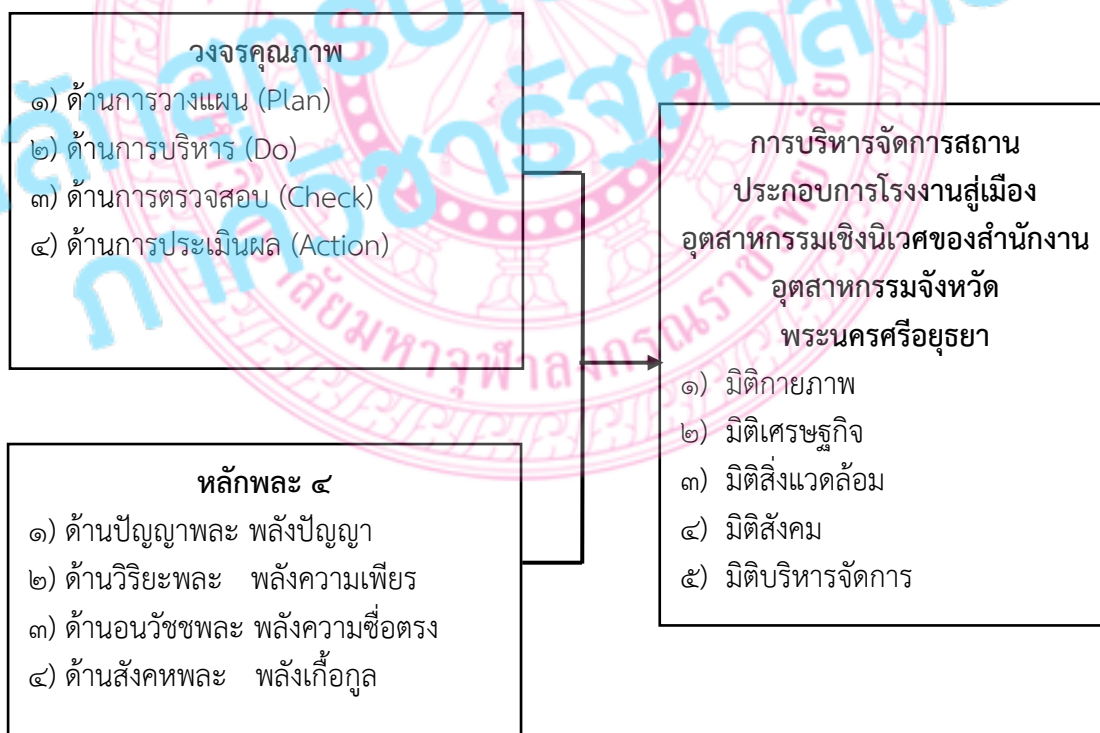
กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ดังที่แสดงตามแผนภาพที่ ๒.๑

ตัวแปรอิสระ

(Independent variables)

ตัวแปรตาม

(Dependent variable)

แผนภาพที่ ๒.๑ กรอบแนวคิดในการวิจัย

^{๒๓} กรมโรงงานอุตสาหกรรม, *คู่มือความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ*, (กรุงเทพมหานคร : สำนักการมีส่วนร่วมของประชาชน, ๒๕๕๘), หน้า ๒๓.

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” มีวัตถุประสงค์ คือ ๑) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๒) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๓) เพื่อนำเสนอการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) โดยการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์นำมาสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) วิธีดำเนินการวิจัยประกอบด้วยกระบวนการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

๓.๒ การวิจัยเชิงปริมาณ

๓.๒.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๒.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๒.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๒.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๓ การวิจัยเชิงคุณภาพ

๓.๓.๑ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

๓.๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) โดยการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการแจกแบบสอบถาม (Survey Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยมุ่งเน้นการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

๓.๒ การวิจัยเชิงปริมาณ

๓.๒.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑) ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรในสถานประกอบการโรงงานในอำเภอนครหลวง ประกอบด้วย บริษัท พระนคร คอฟฟี่ โรสเตอร์ จำกัด, บริษัท ไอ ซี พี อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด, บริษัท อีสเทอร์น เฟล จำกัด, บริษัท ไอ ซี พี เฟอติไลเซอร์ จำกัด, บริษัท อาโยโนะโมะโต้ะ (ประเทศไทย) จำกัด, บริษัท เทอรากอร์ เฟอร์ติไลเซอร์ จำกัด, บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน), บริษัท เอจีอี เทอร์มินอล จำกัด, บริษัท ไรซ์แลนด์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด, บริษัท เปรมไทย เอ็นเนอร์ยี จำกัด, บริษัท ซิงเฮงเส็ง จำกัด, บริษัท เอเชีย กรีน เอนเนอร์ยี จำกัด (มหาชน), บริษัท ทรัพย์เกษตรสยาม จำกัด, บริษัท สุวรรณเกลียวทอง จำกัด จำนวนทั้งหมด ๑,๑๔๕ คน

๒) กลุ่มตัวอย่างได้แก่ บุคลากรในสถานประกอบการโรงงานในอำเภอนครหลวง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

๒.๑) การหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยนำไปกำหนดหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้สูตร Taro Yamane กำหนดขอบเขตความคลาดเคลื่อน ๐.๐๕ การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง^๒ ดังนี้

สูตร	n	$=$	$\frac{N}{1+N(e)^2}$
โดย	N	$=$	จำนวนประชากรทั้งหมด
	e	$=$	ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้
	n	$=$	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

แทนค่าในสูตรจะได้ดังนี้

n	$=$	$\frac{1,145}{1+1,145(0.05)^2}$
n	$=$	$\frac{1,145}{1+2.8625}$
n	$=$	$\frac{1,145}{3.8625}$
n	$=$	296.440
n	$=$	297

ขนาดกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้มี จำนวน ๒๙๗ คน

๒.๒) ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยกำหนดให้บุคลากรในแต่ละสถานประกอบการโรงงานในอำเภอนครหลวงเป็นชั้นของการสุ่มแล้วทำการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละสถานประกอบการ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ ๓.๑

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม} = \frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรแต่ละกลุ่ม}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

^๒ สุรพล สุขะพรหม และสุทธิรักษ์ ศรีจันทร์เพ็ญ, ระเบียบวิธีวิจัยทางการจัดการ, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓), หน้า ๑๐๖-๑๐๗.

ตารางที่ ๓.๑ แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งตามสัดส่วนที่ใช้ในการวิจัย

ลำดับที่	ชื่อหน่วยงาน	จำนวน ประชากร (คน)	สัดส่วน	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง (คน)
๑	บริษัท พระนคร คอฟฟี่ โรสเตอร์ จำกัด	๓๔	๒๙๗X๓๔/๑,๑๔๕	๙
๒	บริษัท ไอ ซี พี อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล จำกัด	๕๕	๒๙๗X๕๕/๑,๑๔๕	๑๔
๓	บริษัท อีสเทอร์น เพิล จำกัด ไทย	๙๗	๒๙๗X๙๗/๑,๑๔๕	๒๕
๔	บริษัท ไอ ซี พี เฟอติไลเซอร์ จำกัด	๔๐	๒๙๗X๔๐/๑,๑๔๕	๑๐
๕	บริษัท อายโนะโมะโตะ (ประเทศไทย) จำกัด	๑๗๐	๒๙๗X๑๗๐/๑,๑๔๕	๔๔
๖	บริษัท เทอรากอร์ เฟอติไลเซอร์ จำกัด	๑๓๖	๒๙๗X๑๓๖/๑,๑๔๕	๓๕
๗	บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)	๒๗๕	๒๙๗X๒๗๕/๑,๑๔๕	๗๑
๘	บริษัท เอจีอี เทอร์มินอล จำกัด	๕๐	๒๙๗X๕๐/๑,๑๔๕	๑๓
๙	บริษัท ไรซ์แลนด์ อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล จำกัด	๓๕	๒๙๗X๓๕/๑,๑๔๕	๙
๑๐	บริษัท เปรมไทย เอ็นเนอร์ยี่ จำกัด	๒๐	๒๙๗X๒๐/๑,๑๔๕	๕
๑๑	บริษัท ชิงเฮงเล้ง จำกัด	๒๕	๒๙๗X๒๕/๑,๑๔๕	๖
๑๒	บริษัท เอเซีย กรีน เอนเนอจี จำกัด (มหาชน)	๑๖๐	๒๙๗X๑๖๐/๑,๑๔๕	๔๒
๑๓	บริษัท ทรัพย์เกษตรสยาม จำกัด	๒๘	๒๙๗X๒๘/๑,๑๔๕	๗
๑๔	บริษัท สุวรรณเกลียวทอง จำกัด	๒๐	๒๙๗X๒๐/๑,๑๔๕	๕
รวมประชากร		๑,๑๔๕	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	๒๙๗

๓.๒.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แบ่งเป็น ๔ ตอน

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ เป็นแบบสอบถาม ประเภทตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน ๔ ข้อ

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ๕ ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด จำนวน ๑๒ ข้อ มีรายละเอียด ดังนี้

๑) ด้านการวางแผน	จำนวน ๓ ข้อ
๒) ด้านการบริหาร	จำนวน ๓ ข้อ
๓) ด้านการตรวจสอบ	จำนวน ๓ ข้อ
๔) ด้านการประเมินผล	จำนวน ๓ ข้อ

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามเกี่ยวกับหลักพละ ๔ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ๕ ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด จำนวน ๑๒ ข้อ มีรายละเอียด ดังนี้

๑) ด้านปัญญาพละ พลังปัญญา	จำนวน ๓ ข้อ
๒) ด้านวิริยะพละ พลังความเพียร	จำนวน ๓ ข้อ
๓) ด้านอนวัชชพละ พลังความซื่อตรง	จำนวน ๓ ข้อ
๔) ด้านสังคหพละ พลังเกื้อกูล	จำนวน ๓ ข้อ

ตอนที่ ๔ แบบสอบถามเกี่ยวกับการเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ๕ ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุดจำนวน ๑๕ ข้อ มีรายละเอียด ดังนี้

๑) มิติกายภาพ	จำนวน ๓ ข้อ
๒) มิติเศรษฐกิจ	จำนวน ๓ ข้อ
๓) มิติสิ่งแวดล้อม	จำนวน ๓ ข้อ
๔) มิติสังคม	จำนวน ๓ ข้อ
๕) มิติบริหารจัดการ	จำนวน ๓ ข้อ

ตอนที่ ๒ ถึงตอนที่ ๔ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยใช้มาตรวัดตามแนวคิดของลิเคิร์ท Likert Scale^๒ ซึ่งจะมีข้อความแบบประมาณค่าที่ใช้วัด ๕ ระดับ (Rating Scale) และมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

น้อยที่สุด	ให้คะแนน	๑	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	๒	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	๓	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	๔	คะแนน
มากที่สุด	ให้คะแนน	๕	คะแนน

^๒ Likert, Rensis, "The Method of Constructing and Attitude Scale", *Reading in Attitude Theory and Measurement*, (Fishbein, Matin, Ed. New York: Wiley & Son, 1967), pp. 90-95.

๒) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

๓.๑) ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องหลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร ตำรา ภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและสร้างเครื่องมือเป็นแบบบันทึกเอกสารเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ เก็บผลการวิเคราะห์ไว้ในแบบบันทึกเอกสาร

๓.๒) นำความรู้และแนวคิดที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาประมวลเพื่อกำหนดโครงสร้างของเครื่องมือและขอบเขตเนื้อหา โดยการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้สอบถามเกี่ยวกับการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยการนำข้อมูลสรุปประเด็นจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์มาจัดทำเป็นข้อคำถามในแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาทั้ง ๑๒ ตัวแปร รวมข้อคำถามทั้งสิ้น ๓๙ ข้อคำถาม ภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ ๕ คน และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้เทคนิค IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยพิจารณาจากค่า IOC มากกว่า ๐.๖ ขึ้นไป

๓.๓) นำความรู้และแนวคิดที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าและผลการวิเคราะห์องค์ประกอบมาเป็นฐานในการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลและนำมาวิเคราะห์เพื่อหารูปแบบหลัก “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” และการหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

๔) การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยการหาความตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ดังต่อไปนี้

๔.๑) การหาความตรง (Validity) ของเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจ จากนั้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๕ ท่าน

(๑) รศ.ดร.สุรพล สุธะพรหม อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

(๒) รศ.ดร.วัชรินทร์ ชาญศิลป์ อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

(๓) รศ.ดร.สมาน งามสนธิ อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

(๔) ผศ.ดร.ธิดา ภูมิ หนัมนี่ รองหัวหน้าภาควิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

(๕) รศ.อนุภูมิ ไชวเกษม อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความชัดเจนของภาษา ความครอบคลุมของโครงสร้างแล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

ของการวิจัย (Index of Item-Objective Congruence : IOC) โดยผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านจะประเมินให้คะแนน ๓ ระดับ คือ +๑ = มีความสอดคล้อง ๐ = ไม่แน่ใจ -๑ = ไม่สอดคล้อง แล้วนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่ามีค่าเท่ากับ ๐.๖๐ จำนวน ๑ ข้อ ๐.๘๐ จำนวน ๖ ข้อ และ มีค่าเท่ากับ ๑.๐๐ จำนวน ๓๒ ข้อ

๔.๒) หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๐ คน แล้วนำแบบสอบถามที่ได้มาคำนวณหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ความเชื่อมั่นตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach)^๓ ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๙๗๙

๔.๓) แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถาม โดยนำข้อมูลจากการทดลองใช้ในขั้นตอนที่ผ่านมาทำการปรับปรุงแก้ไขโดยผ่านอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง หลังจากนั้นจึงนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

๓.๒.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

๑) การศึกษา “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” คือ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรในสถานประกอบการโรงงานในอำเภอนครหลวงจำนวนทั้งหมด ๒๙๗ ตัวอย่าง

๒) ยื่นคำร้อง บพ. ๖.๒ แบบคำร้องทั่วไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตใช้สถานที่เก็บข้อมูลวิจัย เมื่อได้รับหนังสือดังกล่าว เรียบร้อยแล้ว นำส่งให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยกำหนดวัน เวลาและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อลงพื้นที่เก็บข้อมูล

๓) ลงพื้นที่แจกและเก็บแบบสอบถามสำหรับกรวิจัยกับการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาตามที่กำหนดไว้ จำนวน ๒๙๗ ตัวอย่าง ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

๔) เมื่อรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด จำนวน ๒๙๗ ฉบับ แล้วซึ่งคิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

๓.๒.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลจากแบบสอบถามเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จากนั้นจึงนำข้อมูลวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ ประมวลผลข้อมูล โดยการนำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วไปบันทึกในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลโดยโปรแกรมประมวลผลทางสถิติสำเร็จรูป ให้ทำการประมวลผลตามสถิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการทดสอบสมมติฐาน โดยในการวิจัยครั้งนี้ใช้ระดับ

^๓ สีน พันธุ์พินิจ, เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทจุฬนพับลิชชิ่ง จำกัด, ๒๕๔๗), หน้า ๑๙๑.

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ (Level of Significance) การวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม ได้ทำการวิเคราะห์หาค่าสถิติ ดังนี้

๑. สถิติเชิงพรรณนา

๑.๑ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)

๑.๒ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการ หลักผล ๔ และการบริหารจัดการสถานประกอบการเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	๑.๐๐ – ๑.๕๐	หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	๑.๕๑ – ๒.๕๐	หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	๒.๕๑ – ๓.๕๐	หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	๓.๕๑ – ๔.๕๐	หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	๔.๕๑ – ๕.๐๐	หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

๑.๓ ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสูเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิเคราะห์โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

ก่อนการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม (R_{xy}) ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และทดสอบว่าตัวแปรอิสระ (Independent Variable) หรือตัวแปรทำนาย (Predicted Variables) ทุกตัวต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเองสูง เพื่อป้องกันปัญหาความสัมพันธ์ภายในของตัวแปรพยากรณ์ (Multicollinearity) โดยพิจารณาจากค่าความคงทนของการยอมรับ (Tolerance) เกณฑ์ที่ใช้คือต้องมากกว่า ๐.๑๙ และค่าปัจจัยการขยายตัวของความแปรปรวน (Variance inflation factor : VIF) เกณฑ์ที่ใช้คือต้องไม่เกิน ๕.๓^๔

๓.๓ การวิจัยเชิงคุณภาพ

การออกแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ เริ่มตั้งแต่โจทย์หรือคำถามการวิจัย การเลือกพื้นที่ศึกษาและกลุ่มผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบ และการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ที่ถูกเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) เป็นผู้เชี่ยวชาญทางวิชาการที่เกี่ยวข้องหรือมีประสบการณ์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑๘ รูปหรือคน

^๔ ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และคณะ, (๒๕๕๕) ระเบียบวิธีวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ดีการพิมพ์),

๓.๓.๑ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ผู้วิจัยได้กำหนดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) เป็นผู้เชี่ยวชาญทางวิชาการที่เกี่ยวข้องหรือมีประสบการณ์โดยตรงเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ ใช้แบบสัมภาษณ์ (Interview Form) เป็นเครื่องมือในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จำนวน ๑๘ รูปหรือคน^๕ ดังนี้

กลุ่มที่ ๑	ผู้บริหารของสถานประกอบการโรงงานในอำเภอนครหลวง	จำนวน ๔ คน
กลุ่มที่ ๒	ข้าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	จำนวน ๓ คน
กลุ่มที่ ๓	ตัวแทนผู้นำชุมชน	จำนวน ๓ คน
กลุ่มที่ ๔	ผู้บริหารองค์กรท้องถิ่นในอำเภอนครหลวง	จำนวน ๔ คน
กลุ่มที่ ๕	นักวิชาการหรือผู้ปฏิบัติงานด้านรัฐประศาสนศาสตร์	จำนวน ๒ คน
กลุ่มที่ ๖	นักวิชาการหรือผู้ปฏิบัติงานด้านพระพุทธศาสนา	จำนวน ๒ คนหรือคน
		รวม ๑๘ รูปหรือคน
ลำดับที่	กลุ่มผู้บริหารของสถานประกอบการโรงงานใน อำเภอนครหลวง	ตำแหน่ง
๑	นายโยธิน สุขเสวตร์	ตัวแทน บริษัท ยูนิค ไมนิ่ง จำกัด
๒	นายเอกพล สุภาพรเหมินทร์	ตัวแทน บริษัท ลานนารีซอร์สเสส จำกัด
๓	นางปิยมน พุทธิกุล	ตัวแทน บริษัท นิมฟ์ สุวรรณ จำกัด
๔	นายพรพจน์ อุดมพีช	ตัวแทน บริษัท ลัคกี้รีซอร์สเสส แอนด์โลจิสติกส์ จำกัด
ลำดับที่	กลุ่มข้าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	ตำแหน่ง
๕	นายสมชาย เกื่อนสุวรรณ	อุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา
๖	นางสาวลัญช พวรรณสังข์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
	กลุ่มตัวแทนผู้นำชุมชน	
๗	ว่าที่ร้อยตรี สมพงศ์ นิตพิทักษ์ชน	ท้องถิ่นจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๘	นายสอด อ่อนหวาน	กำนันตำบลคลองสะแก
๙	นายชัยชนะ สุดสมัย	ตัวแทนชุมชน
๑๐	นายสมศักดิ์ สันธินาค	ประธานเครือข่ายภาคประชาชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
	กลุ่มผู้บริหารองค์กรท้องถิ่นในอำเภอนครหลวง	
๑๑	นางสาวกรรณิการ์ บุณยศาสตร์	นิติกรปฏิบัติการ
๑๒	นายธวัชชัย ลายกินร	นิติกรปฏิบัติการ

^๕ John W. Creswell and Cheryl N. Poth, *Qualitative Inquiry and Research Design: Choosing Among Five Approaches*, 4th ed. (UK: SAGE Publications, Inc, 2018), p. 57.

กลุ่มผู้บริหารองค์กรท้องถิ่นในอำเภอนครหลวง

๑๓	นายธนกร ชีศากรวณิช	ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๑๔	นางวันชนก โรชนพงศ์เกษม	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
กลุ่มนักวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์		
๑๕	รศ.ดร.เต็มศักดิ์ ทองอินทร์	อาจารย์ ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๖	ผศ.ดร.สมบัติ นามบุรี	อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กลุ่มนักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา

๑๗	พระปลัดวรวัฒน์ วรพตโน, ดร.	อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๘	พระครูสังฆวิริยกิจ, รศ.ดร.	รองคณบดีคณะสังคมศาสตร์ ฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓.๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

๑) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบความคิดในการสร้างแบบสัมภาษณ์

๒) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและเอกสารการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยพิจารณาถึงรายละเอียด ต่าง ๆ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

๓) ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์

๔) สร้างแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อนำมาวิเคราะห์

๓.๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

๑) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) มีรายละเอียดดังนี้

๑.๑) คัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) แบบเจาะจง (Purposive Selection) ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความรอบรู้ เชี่ยวชาญ รวมทั้งมีประสบการณ์โดยตรงและสามารถให้ข้อมูลในการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้เป็นอย่างดี ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์

(Interview Form) ๑) ผู้บริหารของสถานประกอบการโรงงานในอำเภอนครหลวง ๒) กลุ่มบุคลากรสถานประกอบการโรงงานในอำเภอนครหลวง ๓) ตัวแทนผู้นำชุมชน ๔) ผู้บริหารองค์กรท้องถิ่นในอำเภอนครหลวง ๕) นักวิชาการหรือผู้ปฏิบัติงานด้านรัฐประศาสนศาสตร์ ๖) นักวิชาการหรือผู้ปฏิบัติงานด้านพระพุทธศาสนา รวมจำนวนทั้งสิ้น ๑๘ รูปหรือคน

๑.๒) ยื่นคำร้อง บท. ๖.๒ แบบคำร้องทั่วไป บัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อขอหนังสืออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อได้รับหนังสือดังกล่าวเรียบร้อยแล้วจึงนำส่งให้กับผู้ทรงคุณวุฒิพร้อมกำหนดวัน เวลา และสถานที่เพื่อเข้าไปสัมภาษณ์

๑.๓) สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ตามเวลานัด ใช้เวลาสัมภาษณ์ต่อคนไม่เกิน ๖๐ นาที โดยใช้วิธีการจดบันทึก ใช้เครื่องบันทึกเสียงในการสนทนา เพื่อนำมาใช้ถอดความสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งหลังจากผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เรียบร้อยแล้วได้ขอบคุณพร้อมกับถ่ายภาพ

๑.๔) สรุปผลจากการสัมภาษณ์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและนำเสนอแนะข้อมูลเป็นองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

๒) การสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) เป็นการระดมความคิดเห็นและการอภิปรายในเรื่องที่ผู้วิจัยกำลังศึกษา เป็นวิธีการเสริมในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย ซึ่งผู้เข้าร่วมสนทนาควรมีพื้นฐานประสบการณ์ที่ใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกัน มีรายละเอียดดังนี้

๒.๑) ผู้วิจัยได้ขอคำปรึกษาประธานกรรมการควบคุมดูแลคุณวุฒิบัณฑิต เพื่อคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิแบบเจาะจง (Purposive Selection) ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความรอบรู้และเชี่ยวชาญในงานวิจัยรวมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จำนวน ๑๐ รูปหรือคน โดยรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ร่วมสนทนากลุ่มเฉพาะมีดังต่อไปนี้

ลำดับที่ รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ตำแหน่ง

๑ รศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม

รองอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไป

และผู้อำนวยการหลักสูตร

บัณฑิตศึกษา ภาควิชา

รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหา

จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

หัวหน้าภาควิชานิติศาสตร์

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ

ราชวิทยาลัย

๒ พระครูชินวีร์บัณฑิต, ผศ.ดร.

ผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐศาสตร์

มหาบัณฑิต

๓ รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการ

พิเศษ

๔ รศ.ดร.อภิญา ฉัตรช่อฟ้า

๕ ผศ.ดร.พงษ์พัฒน์ จิตตานุรักษ์

ลำดับที่	รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	ตำแหน่ง
๖	ผศ.ดร.เอนก ไยอินทร์	อาจารย์ประจำภาควิชา รัฐศาสตร์
๗	นายกิตติพงษ์ ชลธิธิกุล	อุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย
๘	นายอดิศร จตุรพินัย	อุตสาหกรรมจังหวัดสุโขทัย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สุโขทัย
๙	นายเกรียงศักดิ์ คชหิรัญ	วิศวกรชำนาญการพิเศษ (หัวหน้ากลุ่มโรงงาน อุตสาหกรรม) สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัดราชบุรี
๑๐	นางสาวภัทรานิษฐ์ สิ้นคำ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ชำนาญการพิเศษ (หัวหน้ากลุ่ม นโยบายและแผน) สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัดมุกดาหาร

๒.๒) ยื่นคำร้อง บพ. ๖.๒ แบบคำร้องทั่วไป บัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อขอหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วม สนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) เมื่อได้รับหนังสือดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว นำส่งให้กับ ผู้ทรงคุณวุฒิพร้อมกำหนดวัน เวลาและสถานที่ เพื่อเข้าร่วมสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion)

๒.๓) เข้าร่วมสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) มีรายละเอียดในการนำเสนอข้อมูล ประกอบด้วย ๑. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ๒. วัตถุประสงค์ของการวิจัย ๓. กรอบแนวคิดในการวิจัย ๔. ระเบียบวิธีวิจัย ๕. สรุปผลการวิจัย ๖. องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัยและ ๗. แบบประเมินการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) ตามวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ความรู้จากการวิจัยเรื่อง “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการ บริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ใช้เครื่องบันทึกเสียง ในการบันทึกการสนทนา เพื่อนำมาใช้ถอดความ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

๒.๔) สรุปผลจากการเข้าร่วมสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) และนำเสนอแนะข้อมูลเป็นองค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย

๓.๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา (Descriptive Content Analysis) เป็นการสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานประกอบการ โรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน ๑๘ รูปหรือคน และการสนทนากลุ่ม เฉพาะ (Focus Group Discussion) จำนวน ๑๐ รูปหรือคน ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความรอบรู้ เชี่ยวชาญ

รวมทั้งมีประสบการณ์โดยตรงหรือสามารถให้ข้อมูลการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้อย่างครอบคลุม นำมาเขียนสรุปเป็นแบบแผนของความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพรรณนาและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ข้อมูล เชื่อมโยงให้มีความสอดคล้องตามกรอบแนวคิด ทฤษฎี หรือตอบปัญหาของการวิจัยให้เหมาะสม พร้อมทั้งนำเสนอแนะข้อมูลเป็นองค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” มีวัตถุประสงค์คือ ๑) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๒) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๓) นำเสนอการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น ๕ ประเด็นดังนี้

๔.๑ การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๔.๒ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๔.๓ การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๔.๔ ผลการสนทนากลุ่มเฉพาะ

๔.๕ พุทธนวัตกรรม : องค์ความรู้ใหม่

๔.๕.๑ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

๔.๕.๒ องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย

๔.๑ การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๔.๑.๑ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ดังแสดงในตารางที่ ๔.๑

ตารางที่ ๔.๑ จำนวน และร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

(n=๒๙๗)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	๑๖๒	๕๔.๕๕
หญิง	๘๔	๒๘.๒๘
ทางเลือก	๕๑	๑๗.๑๗
รวม	๒๙๗	๑๐๐.๐๐
อายุ		
๑๘ - ๒๕ ปี	๔๗	๑๕.๘๒
๒๖ - ๔๐ ปี	๑๓๕	๔๕.๔๕
๔๑ - ๕๕ ปี	๙๖	๓๒.๓๒
๕๖ ปีขึ้นไป	๑๙	๖.๔๑
รวม	๒๙๗	๑๐๐.๐๐
การศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๕๗	๑๙.๑๙
ปริญญาตรี	๑๗๒	๕๗.๙๑
สูงกว่าปริญญาตรี	๖๘	๒๒.๙๐
รวม	๒๙๗	๑๐๐.๐๐
รายได้		
ต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท	๖๗	๒๒.๕๖
๑๕,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ บาท	๑๙๙	๖๗.๐๐
๓๐,๐๐๑ - ๔๕,๐๐๐ บาท	๖	๒.๐๒
มากกว่า ๔๕,๐๐๐ บาท	๒๕	๘.๔๒
รวม	๒๙๗	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๙๗ คน สรุปได้ดังนี้

เพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน ๑๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๕๕ รองลงมาคือเพศหญิง จำนวน ๘๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๒๘ และตามด้วย เพศทางเลือก จำนวน ๕๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๑๗ ตามลำดับ

อายุ พบว่า อันดับแรกมีอายุอยู่ระหว่าง ๒๖-๔๐ ปี จำนวน ๑๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๔๕ รองลงมาคือมีอายุระหว่าง ๔๑-๕๕ ปี จำนวน ๙๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๓๒ มีอายุระหว่าง ๑๘-๒๕ ปี จำนวน ๔๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๘๒ มีอายุระหว่าง ๕๖ จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๔๐ ไปตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า อันดับแรก ปริญญาตรี จำนวน ๑๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๙๑ รองลงมา สูงกว่า ปริญญาตรี จำนวน ๖๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕๐ และต่ำกว่าปริญญาตรี ๕๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๑๙ ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ ๑๕,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๙๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๐๐ รองลงมา ต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๖๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕๖ มีรายได้ มากกว่า ๔๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๔๒ และ มีรายได้ ๓๐,๐๐๑ - ๔๕,๐๐๐ จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๐๒ ตามลำดับ

๔.๑.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับวงจรคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวงจรคุณภาพ ประกอบด้วย การวางแผน การบริหารงาน ตรวจสอบ และการแก้ไขปรับปรุง ดังแสดงในตารางที่ ๔.๒-๔.๓

ตารางที่ ๔.๒ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับวงจรคุณภาพ
ในภาพรวม

(n=๒๙๗)

		ระดับการปฏิบัติ		
	วงจรคุณภาพ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑	ด้านการวางแผน	๓.๗๔	๐.๗๐	มาก
๒	ด้านการบริหาร	๓.๗๖	๐.๕๒	มาก
๓	ด้านการตรวจสอบ	๓.๖๙	๐.๕๗	มาก
๔	ด้านการประเมินผล	๓.๗๕	๐.๕๘	มาก
	ภาพรวมวงจรคุณภาพ	๓.๗๔	๐.๕๙	มาก

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า วงจรคุณภาพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =๓.๗๔, S.D.= ๐.๕๙) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ด้านการบริหารงาน ($\bar{X}$ =๓.๗๖) รองลงมาคือ ด้านการประเมินผล ($\bar{X}$ =๓.๗๕) ด้านการวางแผน ($\bar{X}$ =๓.๗๔) และด้านการตรวจสอบ ($\bar{X}$ =๓.๖๙) ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของแต่ละด้าน พบผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ ๔.๓ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของวงจรคุณภาพ จำแนกเป็นรายข้อ

(n=๒๙๗)

		ระดับการปฏิบัติ		
	วงจรคุณภาพ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ข้อ	๑. ด้านการวางแผน			
๑	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการจัดประชุมสถานประกอบการเพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการมาเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาแนวทางการดำเนินงาน	๓.๗๙	๐.๔๙	มาก

ตารางที่ ๔.๓ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของวงจรคุณภาพ จำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)
(n=๒๕๗)

วงจรคุณภาพ	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ข้อ ๑. ด้านการวางแผน			
๒	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการเปิดโอกาสให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงานโครงการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาในการวางแผนพัฒนาแนวทางการดำเนินงาน		
	๓.๗๕	๐.๕๔	มาก
๓	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานตามแผนงานของกิจการและกำหนด บทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานในการดำเนินงานเป็น ลายลักษณ์อักษรชัดเจน		
	๓.๗๕	๐.๕๓	มาก
ภาพรวม			
	๓.๗๔	๐.๗๐	มาก
ข้อ ๒. ด้านการบริหาร			
๔	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จัดสัมมนาแลกเปลี่ยนความรู้ในการดำเนินงานระหว่างสถานประกอบการ		
	๓.๗๙	๐.๔๙	มาก
๕	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการประสานงานเพื่อปรับปรุงฐานข้อมูลกับสถานประกอบการ		
	๓.๗๕	๐.๕๔	มาก
๖	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน		
	๓.๗๕	๐.๕๓	มาก
ภาพรวม			
	๓.๗๖	๐.๕๒	มาก
ข้อ ๓. ด้านการตรวจสอบ			
๗	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการดำเนินการตรวจสอบการใช้พลังงานของสถานประกอบการ		
	๓.๖๖	๐.๕๕	มาก
๘	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการดำเนินการตรวจสอบด้านความคุ้มค่าในการผลิต (ลดของเสีย) ของสถานประกอบการ		
	๓.๗๑	๐.๖๐	มาก
๙	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการดำเนินการตรวจสอบของด้านสิ่งแวดล้อมของสถานประกอบการ		
	๓.๖๙	๐.๕๗	มาก
ภาพรวม			
	๓.๖๙	๐.๕๗	มาก

ตารางที่ ๔.๓ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของวงจรคุณภาพ จำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)
($n=25$)

วงจรคุณภาพ		ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ข้อ	๔. ด้านการประเมินผล			
๑๐	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการประเมินผลตัวชี้วัดตามมาตรฐานการเป็นโรงงานอุตสาหกรรม	๓.๗๓	๐.๕๖	มาก
๑๑	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการประเมินผลผลการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	๓.๗๖	๐.๖๐	มาก
๑๒	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้คำแนะนำในการปรับปรุงและประเมินผล	๓.๗๗	๐.๕๘	มาก
ภาพรวม		๓.๗๕	๐.๗๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวงจรคุณภาพ เป็นรายข้อของแต่ละด้านพบผลการศึกษาดังนี้

๑. ด้านการวางแผน พบว่า ภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.74$, S.D.= ๐.๗๐) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยเรียงลำดับดังนี้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จัดประชุมสถานประกอบการเพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการมาเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาแนวทางการดำเนินงาน ($\bar{X}=3.79$, S.D.= ๐.๔๙) รองลงมาคือ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เปิดโอกาสให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงานโครงการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาในการวางแผนพัฒนาแนวทางการดำเนินงาน ($\bar{X}=3.75$, S.D.= ๐.๕๔) และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานตามแผนงานของกิจการและ กำหนด บทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานในการดำเนินงานเป็น ลายลักษณ์อักษรชัดเจน ($\bar{X}=3.75$, S.D.= ๐.๕๓) ตามลำดับ

๒. ด้านการบริหาร พบว่า ภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.76$, S.D.= ๐.๕๒) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยเรียงลำดับดังนี้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จัดสัมมนาแลกเปลี่ยนความรู้ในการดำเนินงานระหว่างสถานประกอบการ ($\bar{X}=3.79$, S.D.= ๐.๔๙) รองลงมาคือ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประสานงานเพื่อปรับปรุงฐานข้อมูลกับสถานประกอบการ ($\bar{X}=3.75$, S.D.= ๐.๕๔) และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน ($\bar{X}=3.75$, S.D.= ๐.๕๓) ตามลำดับ

๓. ด้านการตรวจสอบ พบว่า ภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.69$, S.D.= ๐.๕๗) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยเรียงลำดับดังนี้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดำเนินการตรวจสอบด้านความคุ้มค่าในการผลิต(ลดของ

เสีย)ของสถานประกอบการ($\bar{X}=3.71$, S.D.= 0.60) รองลงมาคือ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการดำเนินการตรวจสอบของด้านสิ่งแวดล้อมของสถานประกอบการ($\bar{X}=3.68$, S.D.= 0.57) และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการดำเนินการตรวจสอบการใช้พลังงานของสถานประกอบการ($\bar{X}=3.66$, S.D.= 0.55)

๔. ด้านการประเมินผล พบว่า ภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.75$, S.D.= 0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยเรียงลำดับดังนี้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้คำแนะนำในการปรับปรุงและประเมินผล ($\bar{X}=3.77$, S.D.= 0.58) รองลงมาคือ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการประเมินผลผลการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง($\bar{X}=3.76$, S.D.= 0.60) และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการประเมินผลตัวชี้วัดตามมาตรฐานการเป็นโรงงานอุตสาหกรรม($\bar{X}=3.73$, S.D.= 0.56)

๔.๑.๓ ข้อมูลเกี่ยวกับหลักผล ๔

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับหลักผล ๔ ประกอบด้วย ปัญญาพละ พลังปัญญา วิริยะพละ พลังความเพียร อดวิชัยพละ พลังความซื่อตรง สังคหพละ พลังเกื้อกูล ดังแสดงในตารางที่ ๔.๔ - ๔.๕

ตารางที่ ๔.๔ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติตามหลักผล ๔ ในภาพรวม

(n=257)

		ระดับการปฏิบัติ		
	หลักผล ๔	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑	ด้านปัญญาพละ พลังปัญญา	3.70	0.56	มาก
๒	ด้านวิริยะพละ พลังความเพียร	3.80	0.56	มาก
๓	ด้านอดวิชัยพละ พลังความซื่อตรง	3.73	0.64	มาก
๔	ด้านสังคหพละ พลังเกื้อกูล	3.76	0.65	มาก
ภาพรวมหลักผล ๔		3.75	0.60	มาก

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า การปฏิบัติตามหลักผล ๔ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.75$, S.D.= 0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านโดยเรียงลำดับดังนี้ ด้านวิริยะพละ พลังความเพียร ($\bar{X}=3.80$, S.D.= 0.56) รองลงมาคือ ด้านสังคหพละ พลังเกื้อกูล ($\bar{X}=3.76$, S.D.= 0.65) ด้านอดวิชัยพละ พลังความซื่อตรง ($\bar{X}=3.73$, S.D.= 0.64) และด้านปัญญาพละ พลังปัญญา ($\bar{X}=3.70$, S.D.= 0.56) ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของแต่ละด้านพบผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ ๔.๕ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติตามหลักผล ๔
จำแนกเป็นรายชื่อ

(n=๒๕๗)

หลักผล ๔		ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ข้อ	๑. ปัญญาพละ พลังปัญญา			
๑	สถานประกอบการมีการส่งเสริมให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้และให้ความสำคัญในการดำเนินงาน	๓.๖๗	๐.๕๓	มาก
๒	สถานประกอบการมีการฝึกอบรมบุคลากรมาเป็นอย่างดีเพื่อดำเนินงานได้อย่างเต็มที่	๓.๖๘	๐.๕๘	มาก
๓	สถานประกอบการมีการอำนวยความสะดวกและการติดตามประเมินผลการดำเนินงานอยู่เสมอ	๓.๗๕	๐.๕๘	มาก
ภาพรวม		๓.๗๐	๐.๕๖	มาก
ข้อ	๒. วิริยะพละ พลังความเพียร			
๑	บุคลากรของสถานประกอบการมีความขยันหมั่นเพียร มีความขยันขันแข็งทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างดี	๓.๗๗	๐.๕๘	มาก
๒	บุคลากรของสถานประกอบการมีความซื่อสัตย์ สุจริต มีความอดทน อดกลั้นต่อสิ่งชั่วร้าย	๓.๘๐	๐.๕๙	มาก
๓	บุคลากรของสถานประกอบการกล้าตัดสินใจและพร้อมเผชิญหน้ากับผลที่จะตามมา และไม่ย่อถอยต่อปัญหาอุปสรรคใดๆ	๓.๘๔	๐.๕๒	มาก
รวม		๓.๘๐	๐.๕๖	มาก
ข้อ	๓. อนวัชพละ พลังความซื่อตรง			
๑	บุคลากรของสถานประกอบการมีการปฏิบัติอย่างซื่อตรงด้วยการประพฤติทางกายทั้งการไม่เบียดเบียนผู้อื่น ไม่ทุจริตผิดทำนองคลองธรรม	๓.๗๐	๐.๖๑	มาก
๒	บุคลากรของสถานประกอบการมีการปฏิบัติอย่างซื่อตรงด้วยการพูดจาดีไพเราะ ไม่นินทาหรือใส่ร้ายผู้อื่นทั้งต่อหน้าและลับหลัง	๓.๗๕	๐.๖๕	มาก
๓	บุคลากรของสถานประกอบการยึดหลักคำมั่นสัญญาแบบแผนกฎหมายที่ถูกต้องดีงามและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในการทำงาน	๓.๗๔	๐.๖๗	มาก
รวม		๓.๗๓	๐.๖๔	มาก

ตารางที่ ๔.๕ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติตามหลักผล ๔
จำแนกเป็นรายชื่อ (ต่อ)

(n=๒๕๗)

หลักผล ๔		ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ข้อ	สังคพละ พลังความเกื้อกูล			
๑	สถานประกอบการมีการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการปฏิบัติงานของบุคลากร	๓.๗๒	๐.๖๔	มาก
๒	สถานประกอบการมีการให้คำแนะนำบอกวิธีการปฏิบัติงานให้ได้ผลของบุคลากร	๓.๗๘	๐.๖๕	มาก
๓	สถานประกอบการมีการให้อภัยเมื่อเกิดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงานหรือการล่วงเกินซึ่งกันและกันของบุคลากร	๓.๗๙	๐.๖๗	มาก
รวม		๓.๗๖	๐.๖๕	มาก

จากตารางที่ ๔.๕ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหลักผล ๔ เป็นรายชื่อของแต่ละด้านพบผลการศึกษาดังนี้

๑. ด้านปัญญาพละ พลังปัญญา พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๓.๗๐, S.D. = ๐.๕๖) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยเรียงลำดับดังนี้ สถานประกอบการมีการอำนวยความสะดวกและการติดตามประเมินผลการดำเนินงานอยู่เสมอ ($\bar{X}$ = ๓.๗๕, S.D. = ๐.๕๘) สถานประกอบการมีการฝึกอบรมบุคลากรมาเป็นอย่างดี เพื่อดำเนินงานได้อย่างเต็มที่ ($\bar{X}$ = ๓.๖๘, S.D. = ๐.๕๘) สถานประกอบการมีการส่งเสริมให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้และให้ความสำคัญในการดำเนินงาน ($\bar{X}$ = ๓.๖๗, S.D. = ๐.๕๓) ตามลำดับ

๒. ด้านวิริยะพละ พลังความเพียร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๓.๘๐, S.D. = ๐.๕๖) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยเรียงลำดับดังนี้ บุคลากรของสถานประกอบการกล้าตัดสินใจและพร้อมเผชิญหน้ากับผลที่จะตามมา และไม่ย่อถอยต่อปัญหา อุปสรรคใดๆ ($\bar{X}$ = ๓.๘๔, S.D. = ๐.๕๒) บุคลากรของสถานประกอบการมีความซื่อสัตย์ สุจริต มีความอดทนอดกลั้นต่อสิ่งยั่วยุ ($\bar{X}$ = ๓.๘๐, S.D. = ๐.๕๙) และบุคลากรของสถานประกอบการมีความขยันหมั่นเพียร มีความขยันขันแข็งทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างดี ($\bar{X}$ = ๓.๗๗, S.D. = ๐.๕๘) ตามลำดับ

๓. ด้านอนวัชพละ พลังความซื่อตรง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๓.๗๓, S.D. = ๐.๖๔) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยเรียงลำดับดังนี้ บุคลากรของสถานประกอบการมีการปฏิบัติอย่างซื่อตรงด้วยการพูดจาดีไพเราะ ไม่นินทาหรือใส่ร้ายผู้อื่นทั้งต่อหน้าและลับหลัง ($\bar{X}$ = ๓.๗๕, S.D. = ๐.๖๕) บุคลากรของสถานประกอบการยึดหลักคำมั่นสัญญาแบบแผนกฎหมายที่ถูกต้องดีงามและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในการทำงาน ($\bar{X}$ = ๓.๗๔, S.D. = ๐.๖๗)

และบุคลากรของสถานประกอบการมีการปฏิบัติอย่างซื่อตรงด้วยการประพฤติทางกายทั้งการไม่เบียดเบียนผู้อื่น ไม่ทุจริตผิดทำนองคลองธรรม ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.61) ตามลำดับ

๔. ด้านสังคมพละ พลังความเอื้อกุล ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.65) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยเรียงลำดับดังนี้ ข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงานหรือการล่วงเกินซึ่งกันและกันของบุคลากร ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.67) สถานประกอบการมีการให้คำแนะนำบอกวิธีการปฏิบัติงานให้ได้ผลของบุคลากร ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.65) และสถานประกอบการมีการให้อภัยเมื่อเกิดสถานประกอบการมีการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการปฏิบัติงานของบุคลากร ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.64) ตามลำดับ

๔.๑.๔ ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาประกอบด้วย มิติกายภาพ มิติเศรษฐกิจ มิติสิ่งแวดล้อม มิติสังคม มิติบริหารจัดการ ดังแสดงในตารางที่ ๔.๖-๔.๗

ตารางที่ ๔.๖ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวม

		(n=257)		
การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา		ระดับการปฏิบัติ		
ข้อ		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑	ด้านมิติกายภาพ	3.66	0.58	มาก
๒	ด้านมิติเศรษฐกิจ	3.54	0.64	มาก
๓	ด้านมิติสิ่งแวดล้อม	3.74	0.61	มาก
๔	ด้านมิติสังคม	3.74	0.64	มาก
๕	ด้านมิติบริหารจัดการ	3.74	0.70	มาก
ภาพรวมการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา		3.68	0.63	มาก

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า ภาพรวมการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านโดยเรียงลำดับดังนี้ ด้านมิติบริหารจัดการ ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.70) ด้านมิติสังคม ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.64) ด้านมิติสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.61) ด้านมิติกายภาพ ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.58) และด้านมิติเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.54$, S.D. = 0.64) ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของแต่ละด้านพบผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ ๔.๗ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการสถานประกอบการ
โรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา จำแนกเป็นรายชื่อ

(n=๒๕๗)

การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา		ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ข้อ	๑. มิติกายภาพ			
๑	จังหวัดพระนครศรีอยุธยามีการปรับปรุงและจัดทำผังเมืองที่สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่	๓.๖๘	๐.๖๖	มาก
๒	จังหวัดพระนครศรีอยุธยามีผังเมืองรวมที่สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและการจัดการสิ่งแวดล้อม	๓.๖๕	๐.๕๖	มาก
๓	จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและภาคอุตสาหกรรมมีการพัฒนาพื้นที่และสิ่งปลูกสร้างที่ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ	๓.๖๔	๐.๖๐	มาก
	รวม	๓.๖๖	๐.๖๑	มาก
ข้อ	๒. มิติเศรษฐกิจ			
๑	การพัฒนาอุตสาหกรรมมีการเกื้อกูลการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ร่วมกัน เพื่อเพิ่มรายได้กับชุมชน	๓.๖๕	๐.๖๖	มาก
๒	การพัฒนาอุตสาหกรรมได้สร้างการเชื่อมโยงระหว่างผลผลิตทางการเกษตร ประมง ท่องเที่ยว ที่พักอาศัยและอุตสาหกรรม	๓.๗๑	๐.๖๕	มาก
๓	จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและภาคอุตสาหกรรมมีการจัดสาธารณูปโภคอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับ การใช้ประโยชน์ของทุกภาคส่วน	๓.๗๔	๐.๖๑	มาก
	รวม	๓.๕๗	๐.๖๔	มาก
ข้อ	๓. มิติสิ่งแวดล้อม			
๑	จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและสถานประกอบการมีการยกระดับ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของภาคอุตสาหกรรมเป็นที่ยอมรับของประชาชน	๓.๗๑	๐.๖๓	มาก

ตารางที่ ๔.๗ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการสถานประกอบการ
โรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา จำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

(n=๒๕๗)

การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา		ระดับการปฏิบัติ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ข้อ	๓. มิติสิ่งแวดล้อม			
๒	จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและสถานประกอบการมี กระบวนการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อลดปัญหาที่จะ ส่งผลกระทบต่อชุมชน	๓.๗๗	๐.๕๘	มาก
๓	จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและสถานประกอบการ ดำเนินการ จัดการคุณภาพของสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ อุตสาหกรรมเป็นไปทางที่ดีขึ้น	๓.๗๔	๐.๖๑	มาก
	รวม	๓.๗๔	๐.๖๑	มาก
ข้อ	๔. มิติสังคม			
๑	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและ ภาคอุตสาหกรรมเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการ พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๓.๗๒	๐.๖๒	มาก
๒	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและ ภาคอุตสาหกรรมดำเนินการลดความเหลื่อมล้ำโดยการ ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน ให้เติบโตไปพร้อมกับ ภาคอุตสาหกรรม	๓.๗๔	๐.๖๔	มาก
๓	การพัฒนาอุตสาหกรรมส่งผลให้ประชาชน ท้องถิ่นมี คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	๓.๗๗	๐.๖๕	มาก
	รวม	๓.๗๔	๐.๖๔	มาก
ข้อ	๕. มิติการบริหารจัดการ			
๑	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและ ภาคอุตสาหกรรมได้สร้างความ เข้าใจและความรู้ให้กับ ชุมชนในพื้นที่ในเรื่องของการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรม เชิงนิเวศ	๓.๗๐	๐.๗๔	มาก
๒	ประชาชนสามารถตรวจสอบความโปร่งใส การเปิดเผย ข้อมูลและการรับผิดชอบต่อชุมชนในการดำเนินโครงการได้	๓.๗๒	๐.๖๙	มาก
๓	ประชาชนได้รับรายงานการแจ้งข่าวสารการดำเนินงาน ของภาคอุตสาหกรรมที่รวดเร็วและเหมาะสม	๓.๗๙	๐.๖๘	มาก
	รวม	๓.๗๔	๐.๗๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๗ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับภาพรวมการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นรายชื่อของแต่ละด้านพบผลการศึกษาดังนี้

๑. มิติกายภาพ พบว่า ภาพรวมมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$, $S.D. = 0.61$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยเรียงลำดับดังนี้ จังหวัดพระนครศรีอยุธยามีการปรับปรุงและจัดทำผังเมืองที่สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ($\bar{X} = 3.68$, $S.D. = 0.66$) จังหวัดพระนครศรีอยุธยามีผังเมืองรวมที่สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและการจัดการสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.65$, $S.D. = 0.56$) จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและภาคอุตสาหกรรมมีการพัฒนาพื้นที่และสิ่งปลูกสร้างที่ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.64$, $S.D. = 0.60$) ตามลำดับ

๒. มิติเศรษฐกิจ พบว่า ภาพรวมมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$, $S.D. = 0.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยเรียงลำดับดังนี้ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและภาคอุตสาหกรรมมีการจัด สาธารณูปโภคอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับ การใช้ประโยชน์ของทุกภาคส่วน ($\bar{X} = 3.74$, $S.D. = 0.61$) การพัฒนาอุตสาหกรรมได้สร้างการเชื่อมโยงระหว่างผลผลิตทางการเกษตร ประมง ท่องเที่ยว ที่พักอาศัย และอุตสาหกรรม ($\bar{X} = 3.71$, $S.D. = 0.65$) การพัฒนาอุตสาหกรรมมีการเกื้อกูลการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ร่วมกัน เพื่อเพิ่มรายได้กับชุมชน ($\bar{X} = 3.65$, $S.D. = 0.66$) ตามลำดับ

๓. มิติสิ่งแวดล้อม พบว่า ภาพรวมมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, $S.D. = 0.61$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยเรียงลำดับดังนี้ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและสถานประกอบการมีกระบวนการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อลดปัญหาที่จะส่งผลกระทบต่อชุมชน ($\bar{X} = 3.77$, $S.D. = 0.55$) จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและสถานประกอบการดำเนินการ จัดการคุณภาพของสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่อุตสาหกรรมเป็นไปทางที่ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.74$, $S.D. = 0.61$) จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและสถานประกอบการมีการยกระดับ การบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของภาคอุตสาหกรรมเป็นที่ยอมรับของประชาชน ($\bar{X} = 3.71$, $S.D. = 0.63$) ตามลำดับ

๔. มิติสังคม พบว่า ภาพรวมมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, $S.D. = 0.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยเรียงลำดับดังนี้ การพัฒนาอุตสาหกรรมส่งผลให้ประชาชน ท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.77$, $S.D. = 0.65$) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและภาคอุตสาหกรรมดำเนินการลดความเหลื่อมล้ำโดยการ ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน ให้เติบโตไปพร้อมกับภาคอุตสาหกรรม ($\bar{X} = 3.74$, $S.D. = 0.64$) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและภาคอุตสาหกรรมเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการ พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ($\bar{X} = 3.72$, $S.D. = 0.62$)

๕. มิติการบริหารจัดการ พบว่า ภาพรวมมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, $S.D. = 0.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยเรียงลำดับดังนี้ ประชาชนได้รับรายงานการแจ้งข่าวสารการดำเนินงานของภาคอุตสาหกรรมที่รวดเร็วและเหมาะสม ($\bar{X} = 3.79$, $S.D. = 0.68$) ประชาชนสามารถตรวจสอบความโปร่งใส การเปิดเผยข้อมูลและการ

รับผิดชอบต่อชุมชนในการดำเนินโครงการได้ ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.69) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและภาคอุตสาหกรรมได้สร้างความเข้าใจและความรู้ให้กับชุมชนในพื้นที่ในเรื่องของการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.74)

๔.๑.๕ ข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณดังที่ได้อธิบายไปแล้วนั้น เพื่อให้ผลการวิจัยเกิดความสมบูรณ์ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อยืนยันผลการศึกษาค้างต้นจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน ๑๘ รูปหรือคน โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างตามวัตถุประสงค์และเสนอตามลำดับดังนี้

๑. มิติกายภาพ

ประเด็นสัมภาษณ์ “สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีการปฏิบัติอย่างไร เกี่ยวกับ “มิติกายภาพ” เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเกิดประสิทธิภาพ” ผลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง ๑๘ รูปหรือคน พบผลดังนี้

๑) เน้นการวางผังโรงงานให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม กำหนดเขตพื้นที่อุตสาหกรรมให้ห่างจากชุมชน และพัฒนาสาธารณูปโภค เช่น ถนน และพื้นที่สีเขียว เพื่อป้องกันผลกระทบทางกายภาพที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินงานของสถานประกอบการ พร้อมส่งเสริมความปลอดภัยและคุณภาพชีวิตของชุมชนโดยรอบอย่างยั่งยืน^๑

๒) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้ความสำคัญกับการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในพื้นที่โรงงาน โดยได้มอบหมายให้ผู้ประกอบการร่วมกันพัฒนาพื้นที่ให้มีความเป็นระเบียบ สะอาด และสวยงาม ซึ่งเป็นพื้นฐานของการสร้างความน่าอยู่ในพื้นที่อุตสาหกรรม นอกจากนี้ ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ยังได้ประสานกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และหน่วยงานด้านคมนาคม เพื่อให้การสนับสนุนด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการพัฒนาพื้นที่สู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ^๒

๓) ในมิติกายภาพ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ส่งเสริมให้สถานประกอบการพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่โรงงานให้สอดคล้องกับแนวคิดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยเน้นการจัดสรรพื้นที่สีเขียว การใช้พลังงานสะอาด การออกแบบอาคารที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการของเสียอย่างเป็นระบบ รวมถึงสนับสนุนให้มีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพ เช่น ระบบบำบัดน้ำเสียรวม ระบบระบายน้ำ และการจัดการจราจรภายในเขตอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการใช้พื้นที่อุตสาหกรรมกับคุณภาพชีวิตของชุมชนโดยรอบอย่างแท้จริง^๓

^๑ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^๒ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๘.

^๓ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

๔) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้ความสำคัญกับการจัดการเชิงพื้นที่ที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน โดยสนับสนุนการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในโรงงานให้เป็นระบบระเบียบ เอื้อต่อการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมการออกแบบพื้นที่ผลิตให้สอดคล้องกับหลักการด้านสุขภาวะความปลอดภัย และความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ยังเป็นอีกองค์ประกอบที่สะท้อนถึงความพยายามในการยกระดับมิติกายภาพให้มีคุณภาพและสมดุลในระยะยาว^๔

๕) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการด้านมิติกายภาพโดยมุ่งเน้นการส่งเสริมให้สถานประกอบการวางผังพื้นที่และออกแบบอาคารอย่างสอดคล้องกับผังเมืองและสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญกับการใช้พื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ การกลมกลืนกับธรรมชาติ และลดผลกระทบต่อชุมชนโดยรอบ รวมถึงการสนับสนุนการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ^๕

๖) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ส่งเสริมให้สถานประกอบการออกแบบพื้นที่โรงงานให้กลมกลืนกับบริบทชุมชนและสิ่งแวดล้อม เช่น การเว้นแนวกันชน การจัดพื้นที่สีเขียว และการบริหารผังโรงงานอย่างเป็นระบบ ร่วมกับการตรวจติดตามโดยหน่วยงานสิ่งแวดล้อม เพื่อควบคุมผลกระทบเชิงกายภาพที่อาจเกิดขึ้น^๖

๗) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการในมิติกายภาพโดยมุ่งเน้นการจัดสรรพื้นที่อุตสาหกรรมให้เหมาะสมกับบริบทของสิ่งแวดล้อมและชุมชนรอบข้าง การส่งเสริมให้โรงงานปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกอย่างเป็นระบบ รวมถึงการวางโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ล้วนสะท้อนถึงความพยายามในการวางรากฐานด้านกายภาพให้เอื้อต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมที่มีความสมดุลและยั่งยืน^๗

๘) การจัดการเชิงกายภาพในระดับโรงงานยังขาดการเชื่อมโยงกับโครงสร้างชุมชนโดยรอบอย่างแท้จริง แม้จะมีแนวทางการจัดระเบียบพื้นที่อุตสาหกรรม แต่การออกแบบผัง การใช้ประโยชน์ที่ดิน และการจัดสรรพื้นที่สีเขียว ยังไม่ได้เกิดจากกระบวนการรับฟังความต้องการของประชาชนในพื้นที่ การปรับปรุงด้านกายภาพจึงมีแนวโน้มตอบโจทย์ภายในโรงงาน มากกว่าการตอบโจทย์ความสัมพันธ์ระหว่างโรงงานกับชุมชน^๘

๙) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้ความสำคัญกับการจัดการพื้นที่โรงงานให้มีความเป็นระเบียบ ปลอดภัย และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในชุมชน โดยส่งเสริมให้โรงงานจัดพื้นที่สีเขียว สร้างระบบระบายน้ำ และปรับปรุงสิ่งปลูกสร้างให้มีความกลมกลืนกับพื้นที่โดยรอบ ถือเป็นแนวทางที่ส่งผลดีต่อภาพลักษณ์และความเป็นอยู่ของคนในชุมชน ซึ่งในระยะหลังเริ่ม

^๔ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

^๕ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๘.

^๖ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

^๗ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^๘ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

เห็นความเปลี่ยนแปลงด้านกายภาพที่สะท้อนถึงความตั้งใจของภาครัฐและโรงงานในการพัฒนาอย่างมีทิศทาง^๙

๑๐) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการปรับปรุงด้านกายภาพของพื้นที่โรงงานให้มีความเหมาะสมกับแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยส่งเสริมให้สถานประกอบการปรับปรุงทัศนียภาพ จัดโซนการผลิตอย่างมีระเบียบ และคำนึงถึงการใช้พื้นที่ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชน การจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้สะท้อนถึงการวางรากฐานที่ดีในการพัฒนาพื้นที่โรงงานให้สอดคล้องกับแนวทางการอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืนในเชิงพื้นที่^{๑๐}

๑๑) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินงานโดยคำนึงถึงความเหมาะสมของสถานที่ตั้งของสถานประกอบการ โดยมีการพิจารณาให้โรงงานที่จะจัดตั้งใหม่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมข้างเคียง ซึ่งสะท้อนถึงความใส่ใจต่อบริบทของพื้นที่อย่างรอบคอบ อย่างไรก็ตามในมุมมองของชุมชนยังคงต้องการให้มีโรงงานเกิดขึ้นในบางพื้นที่เพื่อสร้างรายได้และโอกาสในการทำงานให้กับคนในท้องถิ่นควบคู่ไปด้วย^{๑๑}

๑๒) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในนิคมอุตสาหกรรมและพื้นที่โรงงานให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานเชิงนิเวศ โดยคำนึงถึงความเป็นระเบียบ ความปลอดภัย การใช้พื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการจัดการผังพื้นที่โรงงานให้เอื้อต่อการอยู่ร่วมกับชุมชนอย่างสมดุล^{๑๒}

๑๓) สำนักงานฯ ผลักดันให้มีการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของสถานประกอบการ เช่น อาคาร ถนน เครื่องจักร ให้มีความปลอดภัย ทันสมัย และไม่ก่อผลกระทบต่อชุมชน โดยคำนึงถึงผังเมืองที่เหมาะสม และการใช้พื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสอดคล้องกับแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ^{๑๓}

๑๔) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาดำเนินการด้านมิติบริหารจัดการ โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พัฒนาระบบบริหารงานให้ได้มาตรฐานสากล และมีการรายงานข้อมูลอย่างโปร่งใส เพื่อให้การบริหารจัดการโรงงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน^{๑๔}

๑๕) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ส่งเสริมให้สถานประกอบการอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการพัฒนาเชิงอุตสาหกรรม เช่น พื้นที่ที่มีโครงสร้างพื้นฐานรองรับ ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรม โรงไฟฟ้า ระบบคมนาคมขนส่งที่สะดวก ซึ่งเป็นการจัดการด้านกายภาพที่ช่วยเชื่อมโยงภาคการผลิตกับตลาดและทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ^{๑๕}

^๙ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๑ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๑๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๒ วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๓ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๑๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

๑๖) สำนักงานฯ ดำเนินการส่งเสริมให้โรงงานมีการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ระบบสาธารณูปโภค ระบบระบายน้ำ และการจัดการของเสียที่เป็นระบบและปลอดภัย ตลอดจนสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับพื้นที่ เพื่อให้โรงงานสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนโดยรอบ ทั้งยังมีการพิจารณาทำเลที่ตั้งและผังเมืองอย่างสอดคล้องกับแผนพัฒนาเชิงพื้นที่^{๑๖}

๑๗) ควรออกแบบสถานที่ตั้งและสิ่งแวดล้อมของโรงงานให้สอดคล้องกับแนวคิด Green Industry โดยเน้นความร่มรื่น ปลอดภัย และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิต ทั้งนี้ควรหลีกเลี่ยงการตั้งโรงงานใกล้กับพื้นที่ชุมชน เพื่อป้องกันผลกระทบทางมลพิษและสร้างการแยกโซนที่เหมาะสม^{๑๗}

๑๘) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการในการจัดวางโครงสร้างกายภาพของพื้นที่อุตสาหกรรมให้มีความสอดคล้องกับภูมิประเทศ และไม่รบกวนระบบนิเวศโดยรอบ โดยให้ความสำคัญกับการคมนาคมที่เชื่อมโยงกับศูนย์กลางเศรษฐกิจ การวางผังโรงงานอย่างมีระเบียบ และการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานอย่างเหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชนในชุมชนใกล้เคียง^{๑๘}

สรุป สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้ความสำคัญกับมิติกายภาพโดยส่งเสริมการวางผังโรงงานให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นความปลอดภัย ความเป็นระเบียบ และการกลมกลืนกับชุมชน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน

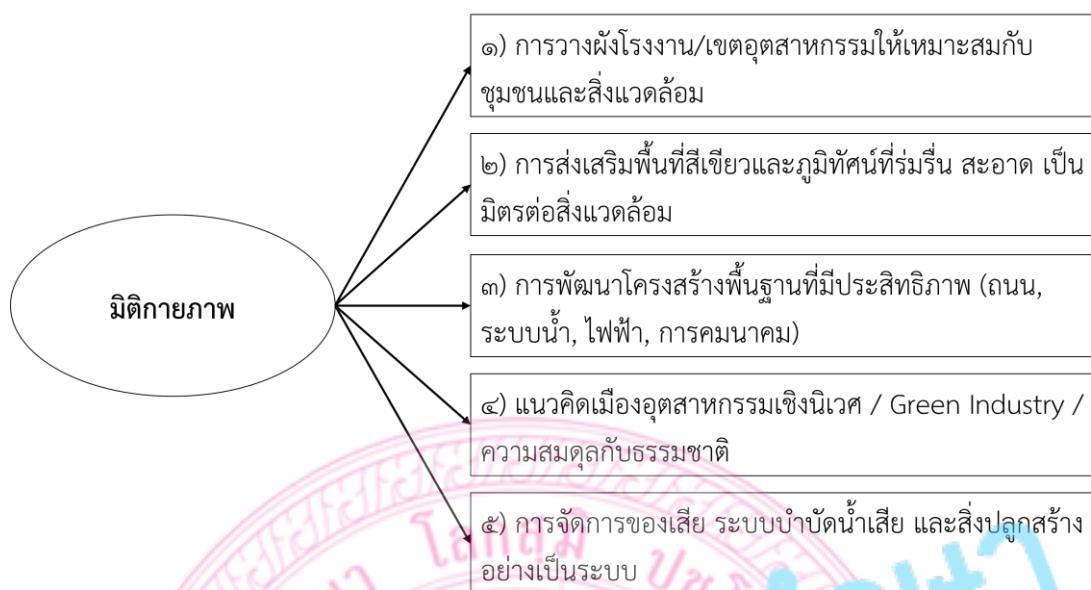
ตารางที่ ๔.๘ สรุปประเด็นสำคัญมิติกายภาพ

ที่	สรุปประเด็นสำคัญ	ความถี่	ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่
๑	การวางผังโรงงาน/เขตอุตสาหกรรมให้เหมาะสมกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม	๑๐	๑, ๕, ๖, ๗, ๑๐, ๑๑, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘
๒	การส่งเสริมพื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์ที่ร่มรื่น สะอาด เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๙	๑, ๒, ๓, ๖, ๙, ๑๐, ๑๒, ๑๓, ๑๗
๓	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพ (ถนน, ระบบน้ำ, ไฟฟ้า, การคมนาคม)	๘	๒, ๓, ๑๐, ๑๒, ๑๓, ๑๕, ๑๖, ๑๘
๔	แนวคิดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ / Green Industry / ความสมดุลกับธรรมชาติ	๘	๓, ๔, ๕, ๑๐, ๑๓, ๑๕, ๑๗, ๑๘
๕	การจัดการของเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย และสิ่งปลูกสร้างอย่างเป็นระบบ	๖	๓, ๕, ๖, ๑๒, ๑๓, ๑๖

^{๑๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๖ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๘.

^{๑๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๗ วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๘ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

แผนภาพที่ ๔.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับมิติกายภาพ

สังเคราะห์โดยผู้วิจัย ปัทมา ภูน้อย

๒. มิติศรษฐกิจ

ประเด็นสัมภาษณ์ “สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการปฏิบัติอย่างไร เกี่ยวกับ “มิติศรษฐกิจ” เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเกิดประสิทธิภาพ” ผลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง ๑๘ รูปหรือคน พบผลดังนี้

๑) ส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่นด้วยการจ้างงานคนในพื้นที่ สนับสนุนธุรกิจชุมชนที่เกี่ยวข้องกับโรงงาน และพัฒนาโครงการที่สามารถสร้างรายได้เสริมให้แก่ชุมชน เช่น การผลิตชีวมวลจากวัสดุเหลือใช้ เพื่อใช้ทดแทนเชื้อเพลิงฟอสซิล ช่วยเพิ่มความยั่งยืนทางเศรษฐกิจและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในระยะยาว^{๑๙}

๒) ในมิติศรษฐกิจ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินธุรกิจของภาคอุตสาหกรรมให้มีความคล่องตัว โดยลดข้อจำกัดในการดำเนินงานและสนับสนุนให้โรงงานมีบทบาททางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ยังได้กำหนดนโยบายให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่นและชุมชน เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้ สร้างงาน และเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากควบคู่ไปกับการเจริญเติบโตของภาคอุตสาหกรรม^{๒๐}

๓) ในมิติศรษฐกิจ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการส่งเสริมให้สถานประกอบการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันควบคู่กับการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยสนับสนุนการลงทุนในเทคโนโลยีสะอาด การใช้พลังงานหมุนเวียน และระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเข้าถึงแหล่งทุนและสิทธิประโยชน์ทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังมีการผลักดันแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy)

^{๑๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๒๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๘.

และการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมเติบโตได้ในระยะยาวโดยไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม^{๒๑}

๔) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยามุ่งเสริมสร้างความสามารถทางเศรษฐกิจของสถานประกอบการควบคู่กับเป้าหมายด้านความยั่งยืน โดยเน้นการสนับสนุนแนวคิดการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า การลดต้นทุนการผลิตที่ไม่จำเป็น และการสร้างมูลค่าเพิ่มจากกระบวนการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การดำเนินงานในลักษณะนี้ช่วยให้โรงงานสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจปัจจุบัน ขณะเดียวกันก็ลดผลกระทบเชิงลบต่อระบบนิเวศและสังคมรอบข้างอย่างเป็นรูปธรรม^{๒๒}

๕) แนวทางการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในด้านมิติเศรษฐกิจ มุ่งเน้นการส่งเสริมการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมควบคู่กับเศรษฐกิจท้องถิ่นอย่างสมดุล โดยสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ พัฒนาโครงข่ายตลาดและโลจิสติกส์ รวมถึงการส่งเสริมการลงทุนที่คำนึงถึงความยั่งยืน เพื่อให้เศรษฐกิจในพื้นที่เติบโตอย่างมั่นคงควบคู่กับคุณภาพชีวิตของชุมชน^{๒๓}

๖) หน่วยงานได้สนับสนุนให้โรงงานพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจควบคู่กับการลดต้นทุนด้านพลังงานและทรัพยากร ผ่านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสะอาดและระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน โดยมีการร่วมมือกับท้องถิ่นในการสร้างงาน เสริมรายได้ และเพิ่มโอกาสทางการตลาดให้กับชุมชนอย่างยั่งยืน^{๒๔}

๗) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการในมิติเศรษฐกิจโดยสนับสนุนการยกระดับขีดความสามารถของสถานประกอบการให้สามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมแนวทางการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า การลดต้นทุนการผลิต และการสร้างมูลค่าเพิ่มจากกิจกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ล้วนเป็นแนวทางที่ถูกนำมาใช้ในการเชื่อมโยงระหว่างประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจกับเป้าหมายของความยั่งยืนในระดับอุตสาหกรรม^{๒๕}

๘) แนวทางด้านเศรษฐกิจยังเน้นการเพิ่มขีดความสามารถของภาคอุตสาหกรรมเป็นหลัก โดยให้ความสำคัญกับการลงทุน การลดต้นทุน และการสนับสนุนเทคโนโลยี แต่ยังไม่เห็นกลไกที่เชื่อมโยงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจกลับคืนสู่ชุมชนในลักษณะที่เป็นธรรม การกระจายรายได้และการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจในระดับรากหญ้ายังไม่ชัดเจน ส่งผลให้การเติบโตของภาคอุตสาหกรรมอาจไม่สอดคล้องกับคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยรอบ^{๒๖}

๙) สำนักงานฯ ดำเนินการโดยสนับสนุนให้สถานประกอบการในพื้นที่พัฒนาศักยภาพในการผลิต ควบคู่กับการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และเปิดโอกาสให้แรงงานในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในกระบวนการทางเศรษฐกิจของโรงงานมากขึ้น สิ่งเหล่านี้ช่วยสร้างรายได้ สร้างอาชีพ และส่งเสริมให้

^{๒๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๒๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๒๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๒๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๒๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๒๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

เกิดการกระจายประโยชน์ทางเศรษฐกิจกลับมาสู่ชุมชน ซึ่งถือเป็นทิศทางที่ดีต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมควบคู่กับการพัฒนาท้องถิ่น^{๒๗}

๑๐) ในมิติเศรษฐกิจ สำนักงานฯ ได้สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของสถานประกอบการ ควบคู่กับการส่งเสริมการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและลดต้นทุนการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับพื้นที่อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมให้โรงงานจ้างงานในท้องถิ่นและเชื่อมโยงกิจกรรมกับผู้ประกอบการรายย่อย ซึ่งมีผลต่อการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจอย่างทั่วถึงมากยิ่งขึ้น^{๒๘}

๑๑) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดมีการสำรวจสถานการณ์แรงงาน โดยเฉพาะการว่างงานและความต้องการแรงงานของสถานประกอบการในพื้นที่ ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญในการวางแผนนโยบายด้านแรงงานในอนาคต นอกจากนี้ ยังเห็นความจำเป็นในการส่งเสริมอาชีพให้กับคนในชุมชน โดยยกตัวอย่างจากชมรมผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีการสนับสนุนอาชีพผ้าหมัดย้อม ซึ่งเป็นการเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งควบคู่ไปกับการพัฒนาอุตสาหกรรม^{๒๙}

๑๒) การดำเนินงานในมิติเศรษฐกิจมุ่งเน้นการเสริมสร้างศักยภาพของสถานประกอบการให้มีความสามารถในการแข่งขัน ควบคู่ไปกับการส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่น ผ่านการผลักดันให้โรงงานมีระบบการผลิตที่ประหยัดทรัพยากร ลดต้นทุน และเพิ่มประสิทธิภาพ โดยไม่กระทบต่อความเป็นอยู่ของชุมชนโดยรอบ^{๓๐}

๑๓) การสนับสนุนการจ้างงานในท้องถิ่นเพื่อสร้างรายได้และกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจเป็นหัวใจสำคัญ โดยโรงงานที่ตั้งขึ้นในพื้นที่ที่มีบทบาทในการสร้างงาน สร้างอาชีพ และเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานราก ตลอดจนช่วยเหลือหมุนเวียนเงินทุนในชุมชนอย่างเป็นระบบ ซึ่งส่งผลให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและพึ่งพาตนเองได้มากขึ้นในระยะยาว^{๓๑}

๑๔) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาดำเนินการด้านมิติสังคมโดยส่งเสริมคุณภาพชีวิตของพนักงานและชุมชนรอบโรงงาน เช่น การดูแลสุขภาพ สวัสดิการ และความปลอดภัย รวมถึงสนับสนุนกิจกรรมที่เสริมสร้างสังคมให้น่าอยู่และเกิดความสัมพันธ์ที่ดีในพื้นที่ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชนอย่างยั่งยืน^{๓๒}

๑๕) มีการสนับสนุนและผลักดันให้ภาคอุตสาหกรรมปรับตัวสอดคล้องกับเศรษฐกิจยุคใหม่ ทั้งในด้านการลงทุน การพัฒนาทักษะแรงงาน และการเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลก โดยคำนึงถึงโครงสร้างประชากรและการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจ เช่น การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และผลกระทบจากการแทรกแซงของเศรษฐกิจระหว่างประเทศ^{๓๓}

^{๒๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๒๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๒๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๑ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๓๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๒ วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๓๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๓ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๓๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๓๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

๑๖) มีการส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดดำเนินธุรกิจอย่างมีความสามารถในการแข่งขัน โดยการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงระหว่างโรงงาน การสนับสนุนให้เกิดนวัตกรรม และการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือกับนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่ที่มีความเข้มแข็งและยั่งยืน^{๓๔}

๑๗) โรงงานควรมีบทบาทในการกระตุ้นเศรษฐกิจท้องถิ่น โดยการจ้างงาน สนับสนุนการสร้างอาชีพใหม่ ๆ และส่งเสริมองค์ความรู้ให้กับชุมชน นอกจากการจ่ายค่าแรงแล้ว ควรมีการพัฒนาโครงการที่ส่งเสริมรายได้ให้กับครัวเรือนในพื้นที่อย่างยั่งยืน เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตของชุมชนในระยะยาว^{๓๕}

๑๘) สำนักงานฯ สนับสนุนกิจกรรมที่กระตุ้นการจ้างงานในพื้นที่และสร้างรายได้ให้กับคนในท้องถิ่น โดยเน้นการส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการแข่งขัน แต่ไม่ละเลยต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของชุมชนขนาดเล็ก เพื่อให้เกิดเศรษฐกิจที่หมุนเวียนและเกื้อกูลกันได้ในระดับโรงงานและชุมชนโดยรวม^{๓๖}

สรุป สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ส่งเสริมมิติเศรษฐกิจโดยสนับสนุนการจ้างงานในท้องถิ่น การพัฒนาธุรกิจชุมชน และการเพิ่มขีดความสามารถของสถานประกอบการให้แข่งขันได้อย่างยั่งยืน ควบคู่กับการส่งเสริมเศรษฐกิจหมุนเวียน การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และการลงทุนในเทคโนโลยีสะอาด เพื่อกระจายรายได้ ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชนรอบโรงงานอย่างสมดุล

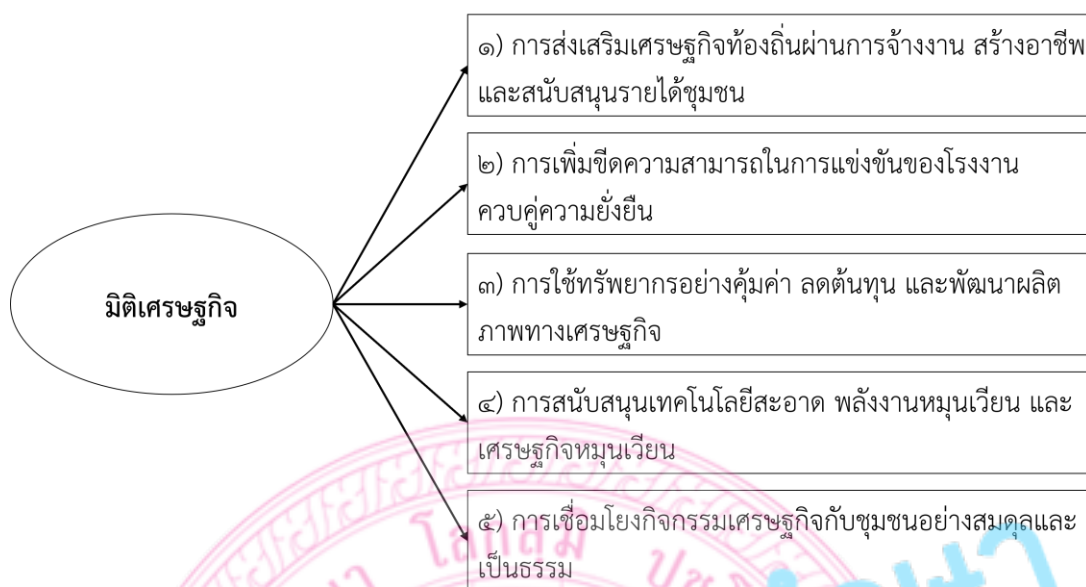
ตารางที่ ๔.๙ สรุปประเด็นสำคัญมิติเศรษฐกิจ

ที่	สรุปประเด็นสำคัญ	ความถี่	ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่
๑	การส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่นผ่านการจ้างงาน สร้างอาชีพ และสนับสนุนรายได้ชุมชน	๑๐	๑, ๒, ๖, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๗, ๑๘
๒	การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของโรงงาน ควบคู่ความยั่งยืน	๑๐	๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๑๐, ๑๒, ๑๕, ๑๖
๓	การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ลดต้นทุน และพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางเศรษฐกิจ	๙	๔, ๕, ๖, ๗, ๙, ๑๐, ๑๒, ๑๓, ๑๕
๔	การสนับสนุนเทคโนโลยีสะอาด พลังงานหมุนเวียน และเศรษฐกิจหมุนเวียน	๗	๓, ๔, ๖, ๗, ๘, ๑๐, ๑๒
๕	การเชื่อมโยงกิจกรรมเศรษฐกิจกับชุมชนอย่างสมดุล และเป็นธรรม	๕	๑, ๒, ๘, ๙, ๑๗

^{๓๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๖ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๘.

^{๓๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๗ วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๓๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๘ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

แผนภาพที่ ๔.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับมิติเศรษฐกิจ

สังเคราะห์โดยผู้วิจัย ปัทมา ภู่น้อย

๓. มิติสิ่งแวดล้อม

ประเด็นสัมภาษณ์ “สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการปฏิบัติอย่างไร เกี่ยวกับ “มิติสิ่งแวดล้อม” เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศเกิดประสิทธิภาพ” ผลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง ๑๘ รูปหรือคน พบผลดังนี้

๑) ดำเนินการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง เช่น การลดการใช้ถ่านหิน การติดตั้งโซล่าเซลล์เพื่อลดการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ และการปลูกต้นไม้ในพื้นที่รอบโรงงาน รวมถึงการมีแผนลดปริมาณฝุ่น PM2.5 ในพื้นที่โดยรอบอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อส่งเสริมสุขภาพของชุมชนและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน^{๓๗}

๒) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดให้ความสำคัญกับการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ โดยได้ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการท้องถิ่นมีบทบาทในการเพิ่มพื้นที่สีเขียวภายในโรงงานและพื้นที่โดยรอบ พร้อมทั้งร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดตั้งคณะทำงานเพื่อร่วมกันวางแผนและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน รวมถึงการออกตรวจสอบโรงงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อควบคุมมาตรฐานการปล่อยของเสีย มลพิษ และส่งเสริมระบบนิเวศในพื้นที่อุตสาหกรรมให้คงอยู่ควบคู่กับชุมชน^{๓๘}

๓) ในมิติสิ่งแวดล้อม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการอย่างชัดเจนในการส่งเสริมและควบคุมให้สถานประกอบการปฏิบัติตามมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด เช่น การตรวจประเมิน Eco Factory การลดการปล่อยมลพิษ การบริหารจัดการของ

^{๓๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๓๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๘.

เสียและน้ำเสียอย่างเป็นระบบ รวมถึงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้ เพิ่มพื้นที่สีเขียวในโรงงาน นอกจากนี้ยังมีการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมแก่ผู้ประกอบการและพนักงานในโรงงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกระดับของกระบวนการผลิต^{๓๙}

๔) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการด้านมิติสิ่งแวดล้อมโดยเน้นการสร้างระบบบริหารจัดการที่ลดผลกระทบจากกิจกรรมอุตสาหกรรมต่อทรัพยากรธรรมชาติและชุมชนโดยรอบ การดำเนินงานมุ่งส่งเสริมให้สถานประกอบการมีแนวทางควบคุมมลพิษ การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมในระยะยาว พร้อมทั้งกระตุ้นให้เกิดจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมในทุกระดับขององค์กร กระบวนการเหล่านี้มีส่วนช่วยสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านสู่ระบบอุตสาหกรรมที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม^{๔๐}

๕) การดำเนินการด้านมิติสิ่งแวดล้อมของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเน้นการส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ โดยสนับสนุนการลดและควบคุมมลพิษในทุกด้าน ทั้งน้ำ อากาศ และของเสีย ตลอดจนการใช้ทรัพยากรและพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และกำกับดูแลการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างสมดุลระหว่างอุตสาหกรรมและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่^{๔๑}

๖) การดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมเน้นการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด ทั้งในด้านน้ำ อากาศ และของเสีย โดยร่วมกับหน่วยงานสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เพื่อติดตาม ตรวจสอบ และให้คำแนะนำเชิงเทคนิคแก่โรงงาน นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมแนวทางการจัดการพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนเป้าหมายอุตสาหกรรมสีเขียว^{๔๒}

๗) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการในมิติสิ่งแวดล้อมโดยเน้นการควบคุมและส่งเสริมให้สถานประกอบการลดผลกระทบจากกิจกรรมการผลิตที่มีต่อทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ การกำกับดูแลการจัดการของเสีย การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมรอบพื้นที่อุตสาหกรรม ล้วนเป็นกลไกที่ช่วยสร้างความสมดุลระหว่างการพัฒนาอุตสาหกรรมกับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระยะยาว^{๔๓}

๘) การดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมมีกรอบกฎหมายและระเบียบรองรับชัดเจน แต่ในทางปฏิบัติ การตอบสนองต่อข้อร้องเรียนของชุมชนเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศ น้ำ และเสียง ยังเป็นไปอย่างล่าช้า และขาดกลไกการสื่อสารที่โปร่งใส การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบจึงยังจำกัดอยู่ในระดับการร้องเรียน มากกว่าการมีบทบาทร่วมในระบบเฝ้าระวังเชิงรุก ส่งผลให้การจัดการสิ่งแวดล้อมขาดแรงสนับสนุนจากฐานประชาชนในพื้นที่^{๔๔}

^{๓๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๔๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๔๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๔๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๔๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๔๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

๙) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดฯ แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจในการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการกำกับดูแลและแนะนำโรงงานให้ใช้กระบวนการผลิตที่สะอาดขึ้น ลดของเสีย และดูแลระบบบำบัดอย่างต่อเนื่อง ชุมชนเริ่มสัมผัสได้ว่าปัญหามลพิษบางอย่างลดลง และมีการแจ้งข้อมูลหรือรับฟังปัญหาที่เกิดขึ้นจากพื้นที่มากขึ้น ซึ่งถือเป็นพัฒนาการที่น่าชื่นชมและควรได้รับการสนับสนุนให้ดำเนินต่อเนื่อง^{๔๕}

๑๐) การดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมมีการพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยสำนักงานฯ สนับสนุนให้สถานประกอบการปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสีย การจัดการของเสีย และควบคุมมลพิษในทุกมิติ แนวทางดังกล่าวส่งผลให้การผลิตภายในโรงงานมีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น พร้อมทั้งลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับชุมชนโดยรอบ อันเป็นองค์ประกอบสำคัญของการขับเคลื่อนโรงงานสู่แนวทางเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน^{๔๖}

๑๑) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้มีการเข้าตรวจโรงงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ และมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลต่อสาธารณะ ซึ่งช่วยให้ประชาชนทราบถึงการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ อย่างไรก็ตาม ผู้ให้ข้อมูลเสนอให้มีการเพิ่มเติมหน่วยงานเฉพาะทางที่ทำหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนโดยตรง เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องนี้โดยตรง พร้อมเสนอให้จัดตั้งหน่วยงานด้านสาธารณสุขภายในองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเสริมประสิทธิภาพในการตรวจสอบร่วมด้วย^{๔๗}

๑๒) การดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมปรากฏผ่านการรณรงค์ การตรวจเยี่ยม และการติดตามของสำนักงานฯ ที่ส่งเสริมให้โรงงานมีระบบจัดการมลพิษและของเสียที่มีมาตรฐาน ลดการปล่อยสารเคมีสู่สิ่งแวดล้อม และใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่า ซึ่งส่งผลดีต่อสุขภาพของชุมชนและระบบนิเวศในระยะยาว^{๔๘}

๑๓) สำนักงานฯ เน้นการส่งเสริมให้สถานประกอบการดำเนินงานอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อยมลพิษ ป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพชุมชน และปรับปรุงมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มข้น เพื่อให้การดำเนินกิจการเป็นไปอย่างยั่งยืนและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล^{๔๙}

๑๔) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาดำเนินการด้านมิติสิ่งแวดล้อมโดยส่งเสริมการจัดการน้ำ อากาศ และของเสียอย่างมีประสิทธิภาพ ลดการปล่อยมลพิษ ใช้ทรัพยากรและพลังงานอย่างคุ้มค่า พร้อมทั้งมีมาตรการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศและส่งเสริมความยั่งยืนในพื้นที่อย่างจริงจัง^{๕๐}

๑๕) ส่งเสริมให้สถานประกอบการดำเนินงานที่เกื้อกูลต่อระบบนิเวศ โดยพิจารณาผลกระทบจากของเสีย อากาศ น้ำ และสุขภาพประชาชนโดยรอบอย่างรอบด้าน มีการผลักดันแนวคิด

^{๔๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๔๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๔๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๑ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๔๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๒ วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๔๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๓ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๕๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อป้องกันการปนเปื้อนในห่วงโซ่อาหาร และรักษาความสมดุลในระบบธรรมชาติให้สามารถฟื้นฟูได้อย่างยั่งยืน^{๕๑}

๑๖) สำนักงานฯ มีบทบาทในการสนับสนุนการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ลดของเสียจากกระบวนการผลิต และสนับสนุนให้สถานประกอบการผ่านเกณฑ์การประเมิน Eco Factory พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) อย่างต่อเนื่อง และรณรงค์ให้โรงงานพัฒนาไปสู่ระบบปิด ลดการปล่อยของเสียสู่สิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างสมดุลระหว่างการผลิตและการอนุรักษ์ธรรมชาติ^{๕๒}

๑๗) การจัดการสิ่งแวดล้อมควรเน้นการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนอย่างต่อเนื่อง และการตรวจสอบผลกระทบจากการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีการวางมาตรการลดมลพิษ และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมรอบโรงงานอย่างจริงจัง เพื่อให้การประกอบกิจการดำเนินไปอย่างไม่สร้างภาระแก่ชุมชนและสังคมโดยรวม^{๕๓}

๑๘) สำนักงานฯ มีบทบาทในการสร้างกลไกการมีส่วนร่วมระหว่างโรงงานกับชุมชน ส่งเสริมให้เกิดการสื่อสารที่เปิดกว้าง รับฟังข้อเสนอแนะจากภาคประชาชน และผลักดันกิจกรรมที่เสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้กับคนในพื้นที่ เช่น โครงการฝึกออาชีพ โครงการเยาวชนสัมพันธ์ และกิจกรรมเพื่อสาธารณประโยชน์ เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมเติบโตไปพร้อมกับความมั่นคงของสังคมโดยรวม^{๕๔}

สรุป สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้ความสำคัญกับมิติสิ่งแวดล้อม โดยส่งเสริมการจัดการมลพิษอย่างเป็นระบบ การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และการเพิ่มพื้นที่สีเขียว ควบคู่กับการตรวจสอบโรงงานอย่างสม่ำเสมอและสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมในทุกระดับ ทั้งยังสนับสนุนให้โรงงานดำเนินงานอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเปิดช่องทางการสื่อสารกับชุมชน เพื่อสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาอุตสาหกรรมกับการอนุรักษ์ระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

ตารางที่ ๔.๑๐ สรุปประเด็นสำคัญมิติสิ่งแวดล้อม

ที่	สรุปประเด็นสำคัญ	ความถี่	ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่
๑	การควบคุมและลดมลพิษในทุกมิติ (อากาศ น้ำ ของเสีย) อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	๑๓	๑, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๙, ๑๐, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๗
๒	การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมพลังงานสะอาด และลดของเสีย	๑๐	๑, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๑๐, ๑๒, ๑๖, ๑๗
๓	การเพิ่มพื้นที่สีเขียว ปลูกต้นไม้ และอนุรักษ์ระบบนิเวศรอบโรงงาน	๘	๑, ๒, ๓, ๕, ๗, ๑๓, ๑๕, ๑๗

^{๕๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

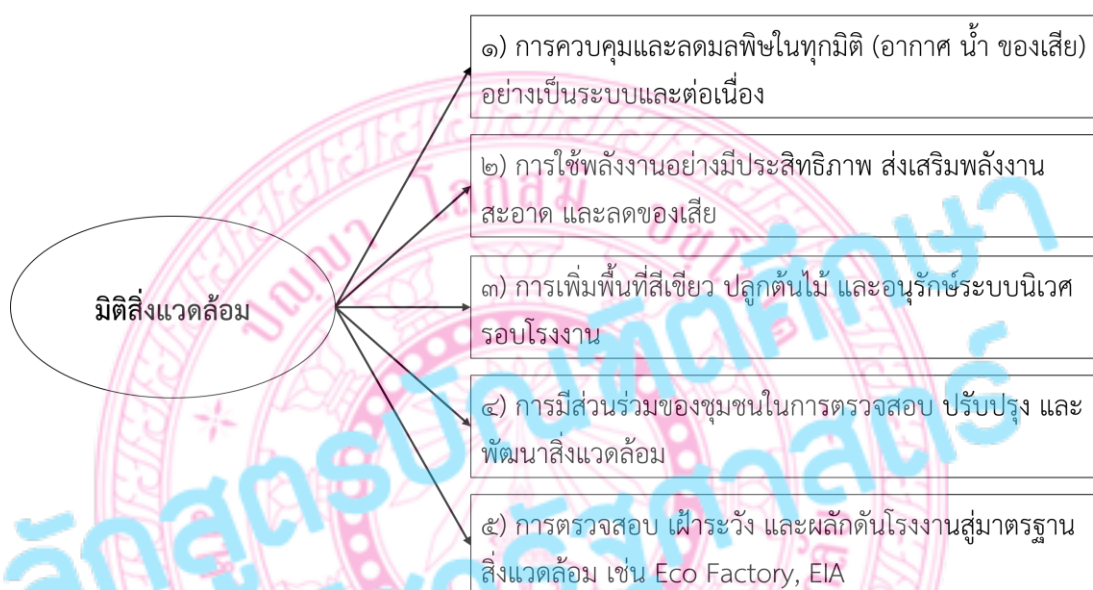
^{๕๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๖ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๘.

^{๕๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๗ วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๕๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๘ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

ตารางที่ ๔.๑๐ สรุปประเด็นสำคัญมิติสิ่งแวดล้อม (ต่อ)

ที่	สรุปประเด็นสำคัญ	ความถี่	ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่
๔	การมีส่วนร่วมของชุมชนในการตรวจสอบ ปรับปรุง และพัฒนาสิ่งแวดล้อม	๖	๒, ๘, ๙, ๑๑, ๑๗, ๑๘
๕	การตรวจสอบ เฝ้าระวัง และผลักดันโรงงานสู่มาตรฐานสิ่งแวดล้อม เช่น Eco Factory, EIA	๖	๓, ๕, ๑๐, ๑๓, ๑๔, ๑๖

แผนภาพที่ ๔.๓ ข้อมูลเกี่ยวกับมิติสิ่งแวดล้อม
สังเคราะห์โดยผู้วิจัย ปัทมา ภูน้อย

๔. มิติสังคม

ประเด็นสัมภาษณ์ “สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการปฏิบัติอย่างไร เกี่ยวกับ “มิติสังคม” เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเกิดประสิทธิภาพ” ผลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง ๑๘ รูปหรือคน พบผลดังนี้

๑) สนับสนุนกิจกรรมทางสังคม เช่น การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ การสนับสนุนโครงการกีฬาและการศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ และสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงงานกับชุมชนอย่างยั่งยืน พร้อมส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งและมั่นคงในระยะยาว^{๕๕}

๒) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้นำแนวทางการบริหารจัดการที่คำนึงถึงสังคมเข้ามาปฏิบัติ โดยออกระเบียบให้สถานประกอบการดูแลสุขภาพพนักงานให้เป็นไปตามกฎหมายแรงงาน และมาตรฐานความปลอดภัย รวมถึงส่งเสริมให้โรงงานมีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนผ่านกิจกรรมความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ

^{๕๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

หน่วยงานสาธารณสุข เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีและลดความขัดแย้งระหว่างโรงงานกับชุมชน โดยรอบ^{๕๖}

๓) ในมติสังคม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ให้ความสำคัญกับการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสถานประกอบการกับชุมชนโดยรอบ โดยสนับสนุนให้โรงงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อสังคม (CSR) การรับฟังความคิดเห็นของชุมชนผ่านเวทีประชาคม และการสร้างกลไกการสื่อสารที่โปร่งใสระหว่างโรงงานกับประชาชน นอกจากนี้ยังส่งเสริมการจ้างงานในท้องถิ่น การดูแลสวัสดิการแรงงาน และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างมีส่วนร่วมและยั่งยืนในทุกมิติ^{๕๗}

๔) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้ความสำคัญกับมติสังคมโดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างโรงงานกับประชาชนในพื้นที่ การดำเนินงานเน้นการสร้างความเข้าใจร่วม การเปิดพื้นที่รับฟังความคิดเห็น และการสนับสนุนกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน กระบวนการเหล่านี้มีส่วนช่วยให้เกิดความไว้วางใจ ความร่วมมือ และความสมดุลระหว่างการพัฒนาอุตสาหกรรมกับความมั่นคงทางสังคมในระยะยาว^{๕๘}

๕) แนวทางการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในด้านมติสังคมมุ่งเน้นการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของพนักงานและชุมชนโดยรอบ ผ่านการส่งเสริมสวัสดิการแรงงาน การดูแลสุขภาพ ความปลอดภัยในการทำงาน รวมถึงการพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสถานประกอบการกับชุมชน เพื่อสร้างความร่วมมือ ความเข้าใจ และความไว้วางใจ ซึ่งเป็นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่ยั่งยืน^{๕๙}

๖) มีการส่งเสริมบทบาทของโรงงานในด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งในแง่การพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงาน ความปลอดภัยในสถานประกอบการ และการมีส่วนร่วมกับชุมชนโดยรอบ รวมถึงสนับสนุนโครงการที่สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างภาคอุตสาหกรรมกับประชาชน เพื่อลดความขัดแย้งและเสริมสร้างความเข้าใจร่วมกัน^{๖๐}

๗) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการในมติสังคมโดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงงานกับประชาชนในพื้นที่ และการรับฟังความคิดเห็นจากภาคประชาสังคมอย่างต่อเนื่อง แนวทางดังกล่าวช่วยสร้างความไว้วางใจ ลดความขัดแย้ง และเปิดโอกาสให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ไม่ละเลยต่อคุณภาพชีวิตของผู้คนในท้องถิ่น อันเป็นรากฐานของการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีเสถียรภาพทางสังคม^{๖๑}

๘) การดำเนินการในมติสังคมยังคงให้บทบาทชุมชนในลักษณะผู้รับข้อมูลมากกว่าผู้ร่วมกำหนดแนวทาง การรับฟังความคิดเห็นแม้จะมีการจัดเวทีหรือประชาคมเป็นครั้งคราว แต่ยังไม่

^{๕๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๕๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๕๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๕๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๖๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๖๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

ความต่อเนื่อง หรือกลไกที่สามารถรับรองได้ว่าความเห็นนั้นถูกนำไปใช้จริง ความรู้สึกของชุมชนต่อโรงงานจึงอยู่ในภาวะระหว่าง “การปรับตัว” กับ “การยอมรับ” มากกว่าการ “มีส่วนร่วมเชิงรากฐาน”^{๖๒}

๙) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ให้ความสำคัญกับการสร้างความสัมพันธ์ที่ีระหว่างโรงงานกับชุมชน โดยมีการส่งเสริมให้เกิดเวทีพูดคุย การรับฟังความคิดเห็น และการมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับโรงงานมากขึ้น ส่งผลให้ประชาชนรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนา ซึ่งช่วยลดความขัดแย้งและสร้างความเข้าใจอันดีในการอยู่ร่วมกัน ถือเป็นแนวทางที่เหมาะสมกับการขับเคลื่อนสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่เน้นความสมดุลระหว่างภาคการผลิตกับคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่^{๖๓}

๑๐) สำนักงานฯ ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยส่งเสริมกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงงานกับประชาชนในพื้นที่ ผ่านการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็น การทำกิจกรรมเพื่อสังคม และการเปิดโอกาสให้ชุมชนมีบทบาทในกระบวนการพัฒนาต่าง ๆ การดำเนินงานในมิตินี้ส่งผลให้เกิดความเข้าใจและความร่วมมือที่ีระหว่างภาคอุตสาหกรรมกับภาคประชาชน ซึ่งเป็นรากฐานของการอยู่ร่วมกันอย่างสมดุล^{๖๔}

๑๑) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดให้ความสำคัญกับการสร้างความเข้าใจกับประชาชน ตั้งแต่ก่อนการตั้งโรงงาน เพื่อให้ชุมชนได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของกิจการ รวมถึงผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งแนวทางนี้จะช่วยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาอนุญาตให้จัดตั้งโรงงาน และยังเป็นการเสริมบทบาทของสังคมในการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในกระบวนการตัดสินใจ^{๖๕}

๑๒) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดให้ความสำคัญกับการสร้างความเข้าใจกับประชาชน ตั้งแต่ก่อนการตั้งโรงงาน เพื่อให้ชุมชนได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของกิจการ รวมถึงผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งแนวทางนี้จะช่วยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาอนุญาตให้จัดตั้งโรงงาน และยังเป็นการเสริมบทบาทของสังคมในการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในกระบวนการตัดสินใจ^{๖๖}

๑๓) สำนักงานฯ ดำเนินการโดยให้ความสำคัญกับการสร้างความสัมพันธ์ที่ีระหว่างโรงงานกับชุมชนผ่านกิจกรรมด้านสังคม เช่น การสร้างกลไกการสื่อสารร่วมกับประชาชน การสร้างความเข้าใจต่อบทบาทของโรงงาน และการเปิดรับข้อเสนอแนะจากท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความไว้วางใจและความร่วมมือในระยะยาว^{๖๗}

๑๔) สถานประกอบการมีบทบาทในการยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชนโดยรอบ ผ่านการส่งเสริมสวัสดิการ การสร้างอาชีพ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะ การดูแลผู้ได้รับ

^{๖๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๖๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๖๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๖๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๑ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๖๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๒ วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๖๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๓ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

ผลกระทบอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสงบและยั่งยืนในระยะยาว โดยเน้นการสร้าง ความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการและชุมชนเพื่อประโยชน์ร่วมกันอย่าง ยั่งยืน^{๖๘}

๑๕) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาดำเนินการด้านมิติสังคมโดย ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของพนักงานและชุมชนรอบโรงงาน เช่น การดูแลสุขภาพ สวัสดิการ และความ ปลอดภัย รวมถึงสนับสนุนกิจกรรมที่เสริมสร้างสังคมให้น่าอยู่และเกิดความสัมพันธ์ที่ดีในพื้นที่ เพื่อ สร้างความเข้มแข็งของชุมชนและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรมกับชุมชนอย่าง ยั่งยืน^{๖๙}

๑๖) สำนักงานได้สร้างความร่วมมือกับชุมชนผ่านการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนการสื่อสารแบบมีส่วนร่วม เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างสถานประกอบการกับ ประชาชน โดยมีเป้าหมายในการส่งเสริมสุขภาวะและความอยู่ดีมีสุขของคนในพื้นที่ พร้อมส่งเสริม ความโปร่งใสและความไว้วางใจระหว่างทุกฝ่ายอย่างยั่งยืน^{๗๐}

๑๗) สำนักงานฯ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ผ่านเวทีรับฟังความคิดเห็น การประชุมกับชุมชน และโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ของสถานประกอบการ นอกจากนี้ ยังมีการสร้างกลไกให้ชุมชนสามารถติดตาม ตรวจสอบ และมีส่วนร่วมในการเสนอแนะ แนวนโยบายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อสร้างความไว้วางใจและความร่วมมืออย่างยั่งยืนระหว่าง ภาครัฐ โรงงาน และประชาชน^{๗๑}

๑๘) ควรคำนึงถึงผลประโยชน์ที่ชุมชนได้รับจากการตั้งโรงงาน เช่น การส่งเสริมคุณภาพ ชีวิตด้านการศึกษา สาธารณสุข และโอกาสในการสร้างอาชีพ ควรดำเนินกิจกรรมที่เสริมสร้างความ เป็นเจ้าของร่วมกันระหว่างโรงงานและชุมชน เพื่อสร้างสังคมที่เข้มแข็งและอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน^{๗๒}

สรุป สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้ความสำคัญกับมิติสังคม โดย ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงงานกับชุมชนผ่านกิจกรรมเพื่อสังคม การดูแลสุขภาพและ สวัสดิการแรงงาน การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และการเปิดเวทีให้ชุมชนมีส่วนร่วมใน กระบวนการพัฒนาอุตสาหกรรม ทั้งยังเน้นความโปร่งใส ความเข้าใจร่วม และการสร้างความไว้วางใจ เพื่อให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างสมดุลและยั่งยืนระหว่างภาคอุตสาหกรรมกับสังคมโดยรวม

^{๖๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๖๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๗๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๖ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๘.

^{๗๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๗ วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๗๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๘ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

ตารางที่ ๔.๑๑ สรุปประเด็นสำคัญมิติสังคม

ที่	สรุปประเด็นสำคัญ	ความถี่	ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่
๑	การส่งเสริมคุณภาพชีวิตของพนักงานและชุมชน (สุขภาพ, สวัสดิการ, ความปลอดภัย, การศึกษา ฯลฯ)	๑๑	๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๘
๒	การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างโรงงานกับชุมชนอย่างยั่งยืน	๑๑	๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๙, ๑๐, ๑๓, ๑๖
๓	การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในเวทีสาธารณะและกระบวนการตัดสินใจ	๑๐	๓, ๔, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๗, ๑๘
๔	การดำเนินกิจกรรมทางสังคม (CSR) ที่ตอบสนองต่อประโยชน์ของชุมชน	๙	๑, ๓, ๖, ๙, ๑๐, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๗
๕	การสื่อสารข้อมูลอย่างโปร่งใส สร้างความเข้าใจ และลดความขัดแย้ง	๗	๒, ๓, ๘, ๙, ๑๑, ๑๒, ๑๓

แผนภาพที่ ๔.๔ ข้อมูลเกี่ยวกับมิติสังคม
สังเคราะห์โดยผู้วิจัย ปฐมา ภู่น้อย

๕. มิติบริหารจัดการ

ประเด็นสัมภาษณ์ “สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการปฏิบัติอย่างไร เกี่ยวกับ “มิติบริหารจัดการ” เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเกิดประสิทธิภาพ” ผลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง ๑๘ รูปหรือคนพบผลดังนี้

๑) บริหารจัดการด้วยความโปร่งใส มีระบบการติดตาม ตรวจสอบ และรายงานผลอย่างต่อเนื่อง ตั้งกลไกการประเมินตนเองของสถานประกอบการ และเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการ

ประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อเสริมสร้างความไว้วางใจและขับเคลื่อนองค์กรไปสู่ความยั่งยืนอย่างแท้จริง^{๗๓}

๒) ในด้านการบริหารจัดการ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้ยกระดับระบบการกำกับดูแลโรงงานให้มีความครอบคลุมและโปร่งใสมากยิ่งขึ้น โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการจากหลายภาคส่วน ทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชน เพื่อเข้าร่วมในการตรวจสอบและให้คำแนะนำแก่โรงงานในประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม กฎระเบียบ และมาตรฐานการดำเนินงาน ซึ่งแนวทางดังกล่าวช่วยให้การอยู่ร่วมกันระหว่างโรงงานและชุมชนเป็นไปอย่างราบรื่น สร้างความไว้วางใจ และขับเคลื่อนพื้นที่สู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศได้อย่างเป็นรูปธรรม^{๗๔}

๓) ในมิติบริหารจัดการ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการโดยใช้แนวทางการบริหารแบบบูรณาการร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และชุมชนในพื้นที่ เพื่อขับเคลื่อนโรงงานสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างมีประสิทธิภาพ มีการวางแผนงานและกำหนดนโยบายที่ชัดเจน ติดตามผลอย่างต่อเนื่อง และใช้ระบบสารสนเทศมาช่วยในการบริหารจัดการข้อมูล นอกจากนี้ยังสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพบุคลากรทั้งในหน่วยงานและโรงงาน ผ่านการอบรมและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ เพื่อยกระดับการจัดการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และยั่งยืน^{๗๕}

๔) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการในมิติบริหารจัดการโดยมุ่งเน้นการจัดวางระบบงานที่ชัดเจน มีความต่อเนื่อง และสามารถตรวจสอบได้ การบริหารจัดการเน้นการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การติดตามผลการดำเนินงานของสถานประกอบการ และการส่งเสริมการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม แนวทางดังกล่าวช่วยให้การดำเนินงานในระดับโรงงานมีทิศทางที่ชัดเจน เกิดความสอดคล้องของข้อมูล และสามารถขับเคลื่อนสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศได้อย่างเป็นระบบ^{๗๖}

๕) การดำเนินงานด้านการบริหารจัดการของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้ความสำคัญกับการสร้างระบบการบริหารที่มีส่วนร่วมอย่างเป็นรูปธรรม โดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนมีบทบาทในการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งส่งเสริมการนำมาตรฐานการบริหารจัดการระดับสากลมาใช้ และสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลข่าวสารเพื่อการตัดสินใจอย่างแม่นยำและต่อเนื่อง เพื่อยกระดับความเป็นมืออาชีพในการบริหารพื้นที่อุตสาหกรรม^{๗๗}

๖) แนวทางการบริหารจัดการมุ่งเน้นการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วน โดยมีระบบติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ มีการส่งเสริมให้โรงงานปรับปรุงมาตรฐานตามเกณฑ์สากล และพัฒนาศักยภาพบุคลากรในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับการขับเคลื่อนสู่อุตสาหกรรมที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและยั่งยืน^{๗๘}

^{๗๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๗๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๗๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๗๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๗๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๗๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

๗) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการในมิติบริหารจัดการ โดยจัดวางโครงสร้างการดำเนินงานที่มีความชัดเจน เป็นระบบ และสามารถตรวจสอบได้ การบริหาร เน้นการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การกำกับติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ และการพัฒนาศักยภาพของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกกระดับ แนวทางเหล่านี้ช่วยให้การดำเนินงานเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับเป้าหมายของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และสามารถขับเคลื่อนการ เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ^{๗๙}

๘) การบริหารจัดการยังมีลักษณะเป็นแนวดิ่งตามระบบราชการ ทำให้การขับเคลื่อนเชิง พื้นที่ยังต้องรอการอนุมัติหรือแนวทางจากหน่วยงานส่วนกลางเป็นหลัก การตอบสนองต่อสถานการณ์ เฉพาะในพื้นที่จึงขาดความยืดหยุ่น และไม่สามารถนำกลไกท้องถิ่นมาประสานงานได้เต็มศักยภาพ ขาดการประสานระหว่าง “ระบบราชการ” กับ “ระบบชุมชน” ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหาร อุตสาหกรรมเชิงนิเวศในบริบทพื้นที่จริง^{๘๐}

๙) การบริหารจัดการของสำนักงานฯ มีความชัดเจนในด้านโครงสร้างงาน การแบ่งหน้าที่ และการทำงานร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในระดับจังหวัดและท้องถิ่น มีการติดตามงานอย่างต่อเนื่อง และแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการพัฒนาระบบที่ตอบโจทย์พื้นที่จริง ชุมชนเองก็เริ่มเห็นบทบาท ของภาครัฐที่เน้นการประสานงานมากกว่าการสั่งการ ซึ่งถือเป็นจุดแข็งที่ทำให้การดำเนินงานมีความ ยืดหยุ่น และสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ได้ดียิ่งขึ้น^{๘๑}

๑๐) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดฯ ได้พัฒนากระบวนการบริหารจัดการโดยใช้ ระบบงานที่ชัดเจนและเป็นลำดับขั้น มีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและติดตาม ความก้าวหน้าในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง การดำเนินงานแสดงถึงความพยายามในการปรับ กระบวนการให้มีความคล่องตัว โปร่งใส และสอดคล้องกับเป้าหมายของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ อันเป็นแนวทางที่ส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารและการตอบสนองต่อความต้องการของพื้นที่ได้ อย่างเหมาะสม^{๘๒}

๑๑) ในด้านการบริหารจัดการ ผู้ให้ข้อมูลเสนอว่า ควรมีแผนการตรวจสอบโรงงานที่ ชัดเจนมากขึ้น เนื่องจากการตรวจโรงงานที่มีอยู่ในปัจจุบันดำเนินการเพียงปีละ ๑ ครั้ง ซึ่งยังไม่ เพียงพอ นอกจากนี้ยังเสนอให้มีการส่งเสริมเรื่องสิ่งแวดล้อมเข้าไปในแผนงานขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นด้วย และควรให้ความสำคัญกับความต่อเนื่องของหน่วยงานและบุคลากรที่รับผิดชอบ เพื่อให้ การดำเนินงานด้านการบริหารจัดการเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพในระยะยาว^{๘๓}

๑๒) ในด้านการบริหารจัดการ สำนักงานฯ แสดงบทบาทเชิงประสานงานและกำกับดูแล โดยวางระบบการติดตามผลที่ต่อเนื่อง มีการกำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ร่วมกับภาคเอกชน และ

^{๗๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๘๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๘๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๘๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๘๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๑ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

พัฒนาศักยภาพบุคลากรในระดับพื้นที่เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามแนวทางเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน^{๘๔}

๑๓) เน้นการบริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล เพิ่มรอบการตรวจสอบ กำกับดูแลอย่างต่อเนื่อง และสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนในทุกระดับ ตั้งแต่การวางแผนจนถึงการติดตามผล เพื่อให้อุตสาหกรรมเชิงนิเวศสามารถเติบโตได้อย่างแท้จริงภายใต้การบริหารที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใส^{๘๕}

๑๔) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาดำเนินการด้านมิติบริหารจัดการ โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พัฒนาระบบบริหารงานให้ได้มาตรฐานสากล และมีการรายงานข้อมูลอย่างโปร่งใส เพื่อให้การบริหารจัดการโรงงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน^{๘๖}

๑๕) การบริหารจัดการเป็นไปอย่างมีแบบแผน ด้วยการอิงหลักการสากล ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม มีการจัดระบบควบคุม ตรวจสอบ และประเมินผลที่โปร่งใส มีบุคลากรมืออาชีพสนับสนุน และยึดหลักพุทธธรรมในการบริหาร เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและความยั่งยืนของการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับพื้นที่^{๘๗}

๑๖) สำนักงานฯ มีการวางระบบการทำงานที่ชัดเจน มีการจัดการข้อมูลแบบดิจิทัล การใช้ระบบติดตามผล การรายงานแบบมีส่วนร่วม และการเชื่อมโยงกับหน่วยงานระดับชาติและท้องถิ่น ในเชิงบูรณาการ มีการจัดอบรมพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อนโยบายเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศได้อย่างมีประสิทธิภาพ^{๘๘}

๑๗) ควรคำนึงถึงผลประโยชน์ที่ชุมชนได้รับจากการตั้งโรงงาน เช่น การส่งเสริมคุณภาพชีวิตด้านการศึกษา สาธารณสุข และโอกาสในการสร้างอาชีพ ควรดำเนินกิจกรรมที่เสริมสร้างความเป็นเจ้าของร่วมกันระหว่างโรงงานและชุมชน เพื่อสร้างสังคมที่เข้มแข็งและอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน โดยเน้นการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงและต่อเนื่องจากทุกภาคส่วนในพื้นที่^{๘๙}

๑๘) การบริหารจัดการของสำนักงานฯ มุ่งเน้นระบบที่มีประสิทธิภาพและตรวจสอบได้ โดยมีการวางนโยบายที่ชัดเจน การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ และการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการติดตามและประเมินผล ทั้งยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรภายในหน่วยงานเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ^{๙๐}

สรุป สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเน้นการบริหารจัดการอย่างโปร่งใส และมีระบบติดตามตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคส่วนต่าง ๆ

^{๘๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๒ วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๘๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๓ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๘๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๘๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๘๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๖ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๘.

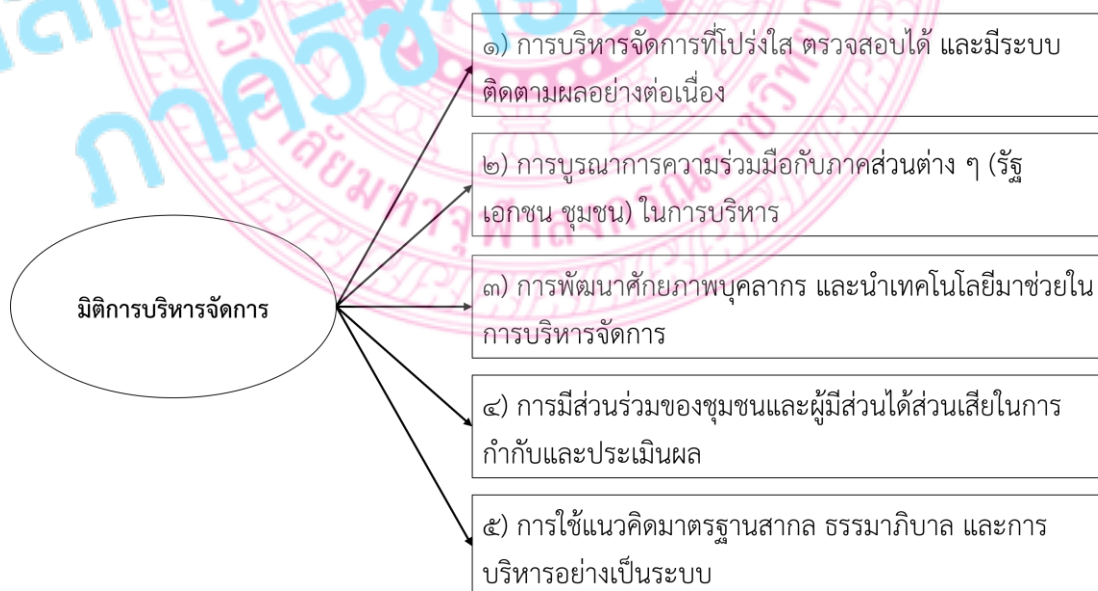
^{๘๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๗ วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๙๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๘ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

ผ่านการจัดตั้งคณะกรรมการร่วม พร้อมใช้เทคโนโลยีและการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร แม้จะมีข้อจำกัดจากโครงสร้างราชการที่ทำให้การตอบสนองในพื้นที่บางครั้งขาดความยืดหยุ่น แต่สำนักงานฯ ยังคงมุ่งเน้นสร้างความร่วมมือและเพิ่มรอบการตรวจสอบเพื่อขับเคลื่อนสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่ยั่งยืนและสมดุลระหว่างการพัฒนาอุตสาหกรรมกับชุมชนอย่างแท้จริง

ตารางที่ ๔.๑๒ สรุปประเด็นสำคัญมิติบริหารจัดการ

ที่	สรุปประเด็นสำคัญ	ความถี่	ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่
๑	การบริหารจัดการที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีระบบติดตามผลอย่างต่อเนื่อง	๑๓	๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๑๐, ๑๒, ๑๓, ๑๕, ๑๘
๒	การบูรณาการความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ (รัฐ เอกชน ชุมชน) ในการบริหาร	๑๑	๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๑๐, ๑๒, ๑๖, ๑๘
๓	การพัฒนาศักยภาพบุคลากร และนำเทคโนโลยีมาช่วยในการบริหารจัดการ	๑๐	๓, ๕, ๖, ๗, ๑๐, ๑๒, ๑๓, ๑๕, ๑๖, ๑๘
๔	การมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการกำกับและประเมินผล	๘	๑, ๒, ๕, ๘, ๑๑, ๑๔, ๑๗, ๑๘
๕	การใช้แนวคิดมาตรฐานสากล ธรรมภิบาล และการบริหารอย่างเป็นระบบ	๗	๓, ๕, ๖, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖

แผนภาพที่ ๔.๕ ข้อมูลเกี่ยวกับมิติการบริหารจัดการ
สังเคราะห์โดยผู้วิจัย ปัทมา ภู่น้อย

จากการศึกษาสามารถสรุปการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้ง ๕ ด้าน ได้ดังต่อไปนี้

๑. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้ความสำคัญกับมิติกายภาพโดยส่งเสริมการวางผังโรงงานให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นความปลอดภัย ความเป็นระเบียบ และการกลมกลืนกับชุมชน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน

๒. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ส่งเสริมมิติเศรษฐกิจโดยสนับสนุนการจ้างงานในท้องถิ่น การพัฒนาธุรกิจชุมชน และการเพิ่มขีดความสามารถของสถานประกอบการให้แข่งขันได้อย่างยั่งยืน ควบคู่กับการส่งเสริมเศรษฐกิจหมุนเวียน การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และการลงทุนในเทคโนโลยีสะอาด เพื่อกระจายรายได้ ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชนรอบโรงงานอย่างสมดุล

๓. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้ความสำคัญกับมิติสิ่งแวดล้อมโดยส่งเสริมการจัดการมลพิษอย่างเป็นระบบ การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และการเพิ่มพื้นที่สีเขียว ควบคู่กับการตรวจสอบโรงงานอย่างสม่ำเสมอและสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมในทุกระดับ ทั้งยังสนับสนุนให้โรงงานดำเนินงานอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเปิดช่องทางการสื่อสารกับชุมชน เพื่อสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาอุตสาหกรรมกับการอนุรักษ์ระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

๔. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้ความสำคัญกับมิติสังคม โดยส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงงานกับชุมชนผ่านกิจกรรมเพื่อสังคม การดูแลสุขภาพและสวัสดิการแรงงาน การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และการเปิดเวทีให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาอุตสาหกรรม ทั้งยังเน้นความโปร่งใส ความเข้าใจร่วม และการสร้างความไว้วางใจ เพื่อให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างสมดุลและยั่งยืนระหว่างภาคอุตสาหกรรมกับสังคมโดยรวม

๕. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเน้นการบริหารจัดการอย่างโปร่งใสและมีระบบติดตามตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคส่วนต่าง ๆ ผ่านการจัดตั้งคณะกรรมการร่วม พร้อมใช้เทคโนโลยีและการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร แม้จะมีข้อจำกัดจากโครงสร้างราชการที่ทำให้การตอบสนองในพื้นที่บางครั้งขาดความยืดหยุ่น แต่สำนักงานฯ ยังคงมุ่งเน้นสร้างความร่วมมือและเพิ่มรอบการตรวจสอบเพื่อขับเคลื่อนสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่ยั่งยืนและสมดุลระหว่างการพัฒนาอุตสาหกรรมกับชุมชนอย่างแท้จริง

๔.๒ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๔.๒.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t - Distribution
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²	แทน	ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสอง

Std. Error	แทน	ค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
B	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูป คะแนนดิบ
Beta	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูป คะแนนมาตรฐาน
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญ
ตัวแปรวงจรคุณภาพ		
P1	แทน	การวางแผน
P2	แทน	การบริหารงาน
P3	แทน	การตรวจสอบ
P4	แทน	การประเมินผล
ตัวแปรหลักผล ๔		
Pa1	แทน	ปัญญาผล พลังปัญญา
Pa2	แทน	วิริยะผล พลังความเพียร
Pa3	แทน	อนวัชผล พลังความซื่อตรง
Pa4	แทน	สังคหผล พลังความเกื้อกูล
ตัวแปรการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา		
M1	แทน	ด้านมิติกายภาพ
M2	แทน	ด้านมิติเศรษฐกิจ
M3	แทน	ด้านมิติสิ่งแวดล้อม
M4	แทน	ด้านมิติสังคม
M5	แทน	ด้านมิติบริหารจัดการ
T_M	แทน	ผลรวมการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา

๔.๒.๒ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพื่อใช้สร้างเมทริกซ์สหพันธ์ใน
การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรม
เชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตารางที่ ๔.๑๓ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพื่อใช้สร้างเมทริกซ์สหสัมพันธ์ในการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการ
โรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

	P1	P2	P3	P4	Pa1	Pa2	Pa3	Pa4	M1	M2	M3	M4	M5	T_M
P1	1													
P2	.494**	1												
P3	.233**	.362**	1											
P4	.227**	.429**	.534**	1										
Pa1	.358**	.265**	.371**	.490**	1									
Pa2	.161**	.336**	.419**	.579**	.475**	1								
Pa3	.154**	.286**	.444**	.405**	.404**	.364**	1							
Pa4	.202**	.275**	.404**	.399**	.422**	.397**	.566**	1						
M1	.138*	.067	.313**	.363**	.303**	.301**	.316**	.462**	1					
M2	.156**	.208**	.321**	.318**	.332**	.363**	.421**	.484**	.503**	1				
M3	.227**	.315**	.378**	.439**	.428**	.350**	.366**	.333**	.470**	.418**	1			
M4	.257**	.282**	.425**	.443**	.372**	.444**	.365**	.341**	.287**	.419**	.424**	1		
M5	.249**	.303**	.420**	.350**	.384**	.289**	.448**	.384**	.312**	.400**	.559**	.383**	1	
T_M	.284**	.327**	.511**	.523**	.499**	.478**	.527**	.546**	.686**	.746**	.787**	.690**	.743**	1

**Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากตารางที่ ๔.๑๓ พบว่า วงจรคุณภาพและหลักผล ๔ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๑

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างวงจรคุณภาพอยู่ระหว่าง .๒๒๗-.๕๓๔ และหลักผล ๔ อยู่ระหว่าง .๓๖๔-.๕๖๖ มีความสัมพันธ์ในทางบวก และถือว่าตัวแปรบางคู่มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหา Multicollinearity จึงต้องมีการทดสอบ Collinearity Statistics โดยพิจารณาจากค่าความคงทนของการยอมรับ (Tolerance) และค่าปัจจัยการขยายตัวของความแปรปรวน (Variance Inflation Factor : VIF) ดังตารางที่ ๔.๑๔

ตารางที่ ๔.๑๔ ค่า Tolerance และค่า Variance Inflation Factor (VIF) ของวงจรคุณภาพ และหลักผล ๔

ตัวแปร	Collinearity Statistics	
	Tolerance	VIF
วงจรคุณภาพ		
การวางแผน	.679	1.473
การบริหารงาน	.618	1.617
การตรวจสอบ	.624	1.602
การปรับปรุงแก้ไข	.499	2.003
หลักผล ๔		
ปัญหาผล พลังปัญญา	.593	1.687
วิริยะผล พลังความเพียร	.586	1.707
อนวัชผล พลังความซื่อสัตย์	.597	1.674
สังคหผล พลังความเกื้อกูล	.605	1.652

จากตารางที่ ๔.๑๔ พบว่า ดัชนีบอกภาวะร่วมเส้นตรงพหุ โดยค่าความคงทนของการยอมรับ (Tolerance) ได้ค่าระหว่าง .๔๙๙-.๖๗๙ ซึ่งมากกว่าค่าที่กำหนดคือ .๑๙๐ และค่าปัจจัยการขยายตัวของความแปรปรวน (Variance Inflation Factor: VIF) มีค่าระหว่าง ๑.๔๗๓-๒.๐๐๓ ซึ่งมีค่าไม่เกินตามที่กำหนด คือ ๕.๓ แสดงว่า วงจรคุณภาพและหลักผล ๔ ทุกด้านเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไม่เกิดปัญหา Multicollinearity จึงสามารถวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังตารางที่ ๔.๑๕-๔.๑๖

๔.๒.๓ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สมมติฐานที่ ๑ วงจรคุณภาพ ประกอบด้วย การวางแผน การบริหารงาน การตรวจสอบ และการประเมินผล อย่างน้อย ๑ ด้านส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ในการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบเป็นขั้นตอน (Stepwise) โดยมีตัวแปรที่ศึกษา คือ การวางแผน การบริหารงาน การตรวจสอบ และการประเมินผล

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อพิจารณาว่า เมื่อทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบเป็นขั้นตอน (Stepwise) แล้วสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ร้อยละเท่าใด และมีตัวแปรใดบ้างที่ส่งผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญ รายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ ๔.๑๕

ตารางที่ ๔.๑๕ การบริหารจัดการที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วงจรคุณภาพ	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	12.990	2.876		4.276**	.000
การตรวจสอบ (P3)	.670	.216	.193	3.103**	.002
การประเมินผล (P4)	.550	.233	.163	2.364**	.019
การวางแผน (P1)	.358	.207	.087	1.727**	.085
การบริหารงาน (P2)	-.068	.235	-.015	-.288**	.773

Multiple R = .709^d R² = .502 Adjusted R² = .489 Std. Error = 4.528 F=42.206 Sig= .000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบว่า วงจรคุณภาพ ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๔ ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ โดยได้รับการคัดเลือกเข้าสมการเรียงตามลำดับความสำคัญ คือ การตรวจสอบ การประเมินผล การวางแผน การบริหารงาน

ผลการวิเคราะห์มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple R) เท่ากับ .๗๐๙ ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R²) เท่ากับ .๕๐๒ สัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว (Adjusted R²) เท่ากับ .๔๘๙ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการตัดสินใจ (Std. Error) เท่ากับ ๔.๕๒๘ แสดงว่า วงจรคุณภาพสามารถร่วมกันทำนายการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ร้อยละ ๕๐.๒ ซึ่งสามารถเขียนในรูปของสมการได้ดังนี้

สมการคะแนนดิบ $\hat{y} = 12.990 + .670(P3) + .550(P4) + .358(P1) - .068(P2)$

สมการคะแนนมาตรฐาน $Z_Y = .193Z_{P3} + .163Z_{P4} + .087Z_{P1} - .015Z_{P2}$

สมมติฐานที่ ๒ หลักผล ๔ ประกอบด้วย ปัญญาพละ พลังปัญญา วิริยะพละ พลังความเพียร อดวิชชพละ พลังความซื่อตรง สังคหพละ พลังความเกื้อกูล อย่างน้อย ๑ ด้านส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ในการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับหลักผล ๔ ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบเป็นขั้นตอน (Stepwise) โดยมีตัวแปรที่ศึกษาคือ ประกอบด้วย ประกอบด้วย ปัญญาพละ พลังปัญญา วิริยะพละ พลังความเพียร อดวิชชพละ พลังความซื่อตรง สังคหพละ พลังความเกื้อกูล

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อพิจารณาว่า เมื่อทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบเป็นขั้นตอน (Stepwise) แล้วสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ร้อยละเท่าใด และมีตัวแปรใดบ้างที่ส่งผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญ รายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ ๔.๑๖

ตารางที่ ๔.๑๖ หลักผล ๔ ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

หลักผล ๔	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	17.917	2.501		7.165**	.000
สังคหพละ พลังความเกื้อกูล (Pa4)	.898	.197	.250	4.555**	.000
ปัญญาพละ พลังปัญญา (Pa1)	.847	.212	.231	3.991**	.000
อดวิชชพละ พลังความซื่อตรง (Pa3)	.813	.191	.208	4.265**	.000
วิริยะพละ พลังความเพียร (Pa2)	.809	.211	.196	3.838**	.000

Multiple R=.675^d R²=.455 Adjusted R²=.448 Std. Error=4.705 F=61.053 Sig=.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

จากตารางที่ ๔.๑๖ พบว่าหลักผล ๔ ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้ง ๔ ด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ โดยได้รับการคัดเลือกเข้าสมการเรียงตามลำดับความสำคัญคือ สังคหพละ พลังความเกื้อกูล ปัญญาพละ พลังปัญญา อดวิชชพละ พลังความซื่อตรง วิริยะพละ พลังความเพียร

ผลการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple R) เท่ากับ .๖๗๕ ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R²) เท่ากับ .๔๕๕ สัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว (Adjusted R²) เท่ากับ .๔๔๘ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการตัดสินใจ (Std. Error) เท่ากับ ๔.๗๐๕ แสดงว่า หลักผล ๔ สามารถร่วมกันทำนายการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ร้อยละ ๕๒.๗ ซึ่งสามารถเขียนในรูปของสมการได้ดังนี้

สมการคะแนนดิบ $\hat{y} = 17.917 + .898(Pa4) + .847(Pa1) + .813(Pa3) + .809(Pa2)$

สมการคะแนนมาตรฐาน $Z_Y = .250Z_{Pa4} + .231Z_{Pa1} + .208Z_{Pa3} + .196Z_{Pa2}$

๔.๓ การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณดังที่ได้อธิบายไปแล้วนั้น เพื่อให้ผลการวิจัยเกิดความสมบูรณ์ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อยืนยันผลการศึกษาข้างต้นจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน ๑๘ รูปหรือคน โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างตามวัตถุประสงค์และนำเสนอตามลำดับดังนี้

๔.๓.๑ ข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับวงจรคุณภาพ

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณดังที่ได้อธิบายไปแล้วนั้น เพื่อให้ผลการวิจัยเกิดความสมบูรณ์ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อยืนยันผลการศึกษาข้างต้นจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน ๑๘ รูปหรือคน โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างตามวัตถุประสงค์และเสนอตามลำดับดังนี้

๑. ด้านการวางแผน

ประเด็นสัมภาษณ์ “สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา “ด้านการวางแผน” เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ได้ดำเนินการแล้วอย่างไร” ผลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง ๑๘ รูปหรือคน พบผลดังนี้

๑) สำนักงานควรวางแผนโดยเน้นการประชุมหารือร่วมกันระหว่างโรงงานและชุมชน เพื่อรวบรวมข้อมูลปัญหา ความต้องการ และข้อเสนอแนะของแต่ละฝ่าย นำมาใช้เป็นฐานข้อมูลวางแผนงานที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และวางระบบการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความร่วมมืออย่างแท้จริงระหว่างโรงงานและชุมชนในระยะยาว^๑

๒) ช่วงต้นปี ๒๕๖๑ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการประชุมเพื่อคัดเลือกพื้นที่เป้าหมายในการพัฒนา โดยได้ข้อสรุปให้พื้นที่ท่าเทียบเรือและคลังสินค้าริมแม่น้ำป่าสักเป็นจุดยุทธศาสตร์หลัก เนื่องจากมีความพร้อมทั้งด้านโลจิสติกส์และศักยภาพในการพัฒนาเชิงอุตสาหกรรม จากนั้นได้มีการวางแผนงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ซึ่งครอบคลุมทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การจัดสรรพื้นที่การใช้ประโยชน์ และการส่งเสริมระบบบริหารจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อผลักดันพื้นที่เข้าสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน^๒

๓) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการวางแผนเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยเน้นการมีส่วนร่วมกับภาคเอกชนในพื้นที่ผ่านเวทีประชุมและกลุ่มย่อย เพื่อรับฟังความคิดเห็นและความต้องการของผู้ประกอบการ ควบคู่กับการจัดทำแผนพัฒนาเชิงพื้นที่ที่บูรณาการกับองค์กรท้องถิ่นและนิคม

^๑ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^๒ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๘.

อุตสาหกรรม นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้สถานประกอบการนำหลักธรรมาภิบาลและหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในการวางแผนอย่างเหมาะสม เพื่อสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคมอย่างยั่งยืน^๓

๔) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้เริ่มดำเนินการด้านการวางแผน โดยมุ่งเน้นไปที่การจัดทำนโยบายและแนวทางการพัฒนาโรงงานให้มีความยั่งยืน เช่น การกำหนดเป้าหมายให้โรงงานลดของเสีย ลดการใช้พลังงาน และหันมาใช้วัตถุดิบหรือกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม^๔

๕) แนวทางการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในด้านการวางแผนมีลักษณะที่เน้นความเป็นระบบและสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างแท้จริง โดยมีการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม ควบคู่กับการจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับนโยบายภาครัฐ อีกทั้งมีการวางแผนกำหนดระยะเวลา งบประมาณ และผู้รับผิดชอบที่แน่นอน เพื่อเสริมสร้างความยั่งยืนและความสมดุลในทุกมิติของการพัฒนา^๕

๖) การดำเนินงานด้านการวางแผนของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเน้นการบูรณาการเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมเข้าด้วยกัน โดยกำหนดเป้าหมายและวางแผนแนวทางการลดผลกระทบเชิงนิเวศร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศตามแนวนโยบายเศรษฐกิจสีเขียว^๖

๗) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้แสดงบทบาทในการวางแผนโดยยึดหลักการบูรณาการข้อมูลจากหลากหลายภาคส่วน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสู่การกำหนดทิศทางการพัฒนาโรงงานในลักษณะที่สอดคล้องกับแนวคิดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ การวางแผนมีลักษณะเป็นระบบที่มุ่งเน้นความเชื่อมโยงระหว่างนโยบายระดับจังหวัดกับระดับปฏิบัติการในภาคสนาม^๗

๘) การดำเนินงานด้านการวางแผนของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยายังมีลักษณะที่อิงตามนโยบายส่วนกลางเป็นหลัก โดยให้ความสำคัญกับกรอบแนวคิดและทิศทางเชิงระบบมากกว่าการประมวลข้อมูลจากระดับพื้นที่ การมีส่วนร่วมของประชาชนยังไม่ถูกผนวกเข้ากับกระบวนการวางแผนอย่างเป็นรูปธรรม ส่งผลให้แผนบางส่วนอาจไม่ตอบสนองต่อบริบทเฉพาะของชุมชนหรือพื้นที่รอบโรงงาน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน^๘

๙) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้วางแนวทางในการพัฒนาโรงงานสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศในทิศทางที่ชัดเจน และมีความพยายามในการจัดประชุมชี้แจงให้ชุมชน

^๓ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

^๔ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

^๕ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๘.

^๖ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

^๗ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^๘ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

รับทราบถึงแผนงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง แม้การมีส่วนร่วมของชุมชนอาจยังไม่ทั่วถึงในทุกประเด็น แต่ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี ซึ่งหากมีการเปิดพื้นที่ให้ชาวบ้านได้สะท้อนความเห็นมากขึ้น ก็จะทำให้แผนเหล่านั้นตอบโจทย์พื้นที่ได้อย่างแท้จริง^๙

๑๐) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการวางแผนเพื่อการพัฒนาโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศโดยมีการกำหนดทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจนในระดับนโยบาย และพยายามถ่ายทอดแผนสู่ระดับพื้นที่ผ่านการประชาสัมพันธ์และการจัดเวทีชี้แจงในบางโอกาส แผนงานบางส่วนมีลักษณะที่สะท้อนถึงความพยายามในการปรับให้สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงแนวโน้มของการวางแผนที่เน้นความยั่งยืนและการมีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงก่อนหน้า^{๑๐}

๑๑) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการวางแผนโดยมีการประชุมร่วมกับหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในวันที่ ๒ และ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๘ เพื่อเตรียมความพร้อมในการดำเนินงาน ซึ่งประกอบด้วยการแต่งตั้งคณะทำงานและจัดทำแผนการตรวจสอบโรงงาน โดยมุ่งเน้นการตรวจสอบกรณีที่มีการร้องเรียนเป็นหลัก ทั้งนี้ยังได้ร่วมมือกับจังหวัดและโรงงานที่มีการดำเนินงานใหม่ในการกำหนดแนวทางเพิ่มเติม โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีปัญหารุนแรง เช่น กรณีท่าเทียบเรือ ซึ่งมีบุคลากรไม่เพียงพอสำหรับการตรวจสอบ จึงมีความจำเป็นต้องให้หน่วยงานอื่นเข้ามาสนับสนุนการตรวจร่วมด้วย^{๑๑}

๑๒) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการวางแผนในระดับยุทธศาสตร์โดยคำนึงถึงแนวทางการพัฒนาโรงงานให้สอดคล้องกับแนวคิดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยมีการประสานแผนกับหน่วยงานระดับท้องถิ่นในบางช่วง ซึ่งช่วยให้การจัดทำแผนมีทิศทางที่ครอบคลุมทั้งด้านกายภาพ เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตาม เพื่อให้แผนสามารถตอบสนองต่อพื้นที่อย่างแท้จริง การบูรณาการกับแผนท้องถิ่นในระดับตำบลควรถูกนำมาใช้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างนโยบายกับชีวิตจริงของประชาชนในพื้นที่^{๑๒}

๑๓) สำนักงานฯ ได้มีการวางแผนเชิงบูรณาการโดยประเมินความพร้อมของพื้นที่ ทั้งด้านกายภาพ การคมนาคม สิ่งแวดล้อม และผังเมือง เพื่อคัดเลือกสถานประกอบการที่เหมาะสมต่อการพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมถึงกำหนดแนวทางในการส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนควบคู่ไปกับการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ^{๑๓}

๑๔) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้วางแผนอย่างเป็นระบบ โดยกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีการวางแผนการใช้พื้นที่ให้สอดคล้องกับผังเมืองและสิ่งแวดล้อม รวมถึงกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาสีเขียวสิ่งแวดล้อมในโรงงานอย่างยั่งยืน มีการจัดสรรงบประมาณและผู้รับผิดชอบในแต่ละโครงการอย่างเหมาะสม^{๑๔}

^๙ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๑ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๑๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๒ วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๓ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๑๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

๑๕) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการวางแผนอย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงบริบทด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ การวางแผน มีลักษณะบูรณาการทั้งด้านกายภาพและนโยบายสาธารณะ มุ่งพัฒนาอุตสาหกรรมควบคู่กับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ภายใต้กรอบแนวคิดของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและการเชื่อมโยงเครือข่ายการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ^{๑๕}

๑๖) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการวางแผนโดยใช้หลักการของการวางแผนแบบมีส่วนร่วม (Participatory Planning) ผนวกกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกในรูปแบบ SWOT เพื่อให้สามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศได้อย่างสอดคล้องกับบริบทพื้นที่ รวมถึงได้ให้ความสำคัญกับการคาดการณ์ผลกระทบระยะยาว (Forecasting) และวางกลยุทธ์รองรับการเติบโตของภาคอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน^{๑๖}

๑๗) การวางแผนเพื่อขับเคลื่อนสถานประกอบการสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศควรเริ่มจากการกำหนดแนวทางการใช้พลังงานสะอาด การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการวางมาตรฐานการจัดการตามระบบสิ่งแวดล้อม เช่น ISO 14001 รวมถึงการปลูกจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมให้กับบุคลากร และเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างรัฐ เอกชน และภาคประชาชน เพื่อให้การบริหารจัดการดำเนินไปอย่างราบรื่น^{๑๗}

๑๘) การดำเนินการของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในด้านการวางแผน แสดงให้เห็นถึงการใช้ “สติรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของโลก” เป็นพื้นฐานในการออกแบบนโยบาย เช่น การคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงต่อชุมชน สิ่งแวดล้อม และการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ และธรรมชาติอย่างไม่เบียดเบียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่อง “ความพอประมาณ” และ “การอยู่ร่วมกันอย่างสมดุล” ที่พุทธศาสนาให้ความสำคัญ^{๑๘}

สรุป สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้วางแผนพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศโดยเน้นการมีส่วนร่วมของโรงงาน ชุมชน และหน่วยงานต่างๆ พร้อมกำหนดเป้าหมายด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคมอย่างชัดเจน ใช้ระบบติดตามผลและเทคโนโลยีบริหารจัดการ แม้ต้องเพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ แต่ยังคงเน้นพัฒนาที่ยั่งยืนและสมดุลตามแนวคิดเศรษฐกิจสีเขียวและหลักพุทธธรรม

^{๑๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

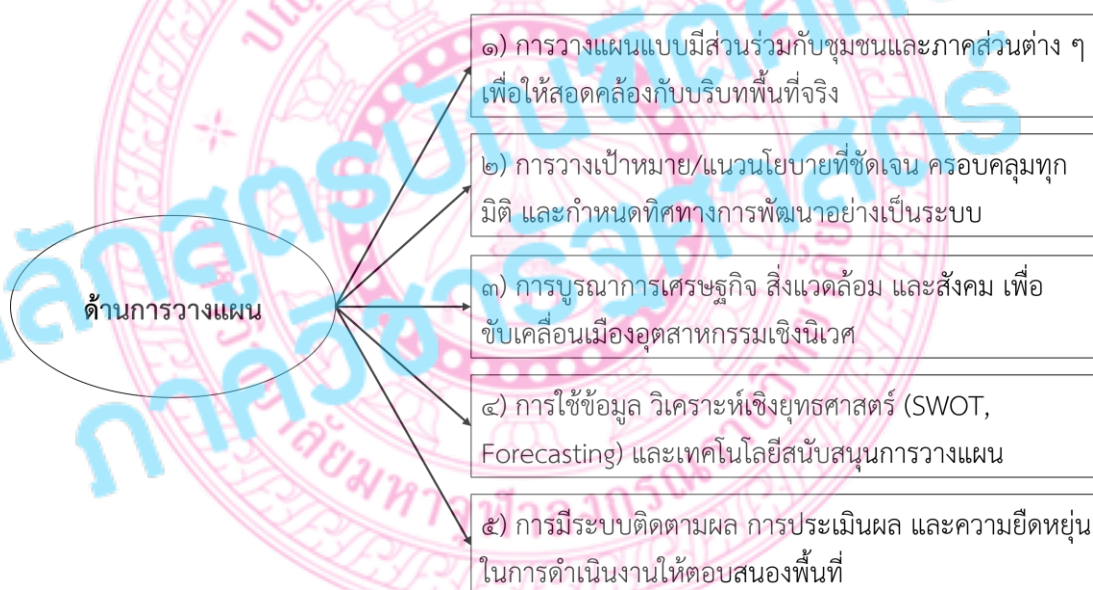
^{๑๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๖ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๘.

^{๑๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๗ วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๘ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

ตารางที่ ๔.๑๗ สรุปประเด็นสำคัญการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านการวางแผน

ที่	สรุปประเด็นสำคัญ	ความถี่	ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่
๑	การวางแผนแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนและภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทพื้นที่จริง	๑๒	๑, ๓, ๖, ๗, ๙, ๑๐, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๖, ๑๗, ๑๘
๒	การวางเป้าหมาย/แนวนโยบายที่ชัดเจน ครอบคลุมทุกมิติ และกำหนดทิศทางการพัฒนาอย่างเป็นระบบ	๑๑	๒, ๔, ๕, ๖, ๗, ๑๐, ๑๒, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๘
๓	การบูรณาการเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม เพื่อขับเคลื่อนเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๑๐	๓, ๕, ๖, ๗, ๙, ๑๒, ๑๓, ๑๕, ๑๖, ๑๗
๔	การใช้ข้อมูล วิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์ (SWOT, Forecasting) และเทคโนโลยีสนับสนุนการวางแผน	๘	๓, ๖, ๗, ๑๐, ๑๓, ๑๕, ๑๖, ๑๘
๕	การมีระบบติดตามผล การประเมินผล และความยืดหยุ่นในการดำเนินงานให้ตอบสนองพื้นที่	๗	๑, ๒, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๘

แผนภาพที่ ๔.๖ ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการวางแผน
สังเคราะห์โดยผู้วิจัย ปฐมา ภู่น้อย

๒. ด้านการบริหาร

ประเด็นสัมภาษณ์ “สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา “ด้านการบริหาร” เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ได้ดำเนินการแล้วอย่างไร” ผลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง ๑๘ รูปหรือคน พบผลดังนี้

๑) สำนักงานดำเนินการจัดประชุม สัมมนา และอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยเน้นการมีส่วนร่วมระหว่างสถาน

ประกอบการและชุมชน พร้อมส่งเสริมให้โรงงานมีการวางแผนดำเนินกิจกรรมอย่างชัดเจน ตั้งแต่การเก็บข้อมูล การจัดทำแผนปฏิบัติการ ไปจนถึงการรายงานผลการดำเนินงานต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง^{๑๙}

๒) เมื่อมีการจัดทำแผนการดำเนินงานในช่วงปี ๒๕๖๑ แล้ว สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการบริหารจัดการโดยการมอบหมายภารกิจอย่างเป็นระบบให้กับแต่ละภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชน เพื่อร่วมกันจัดเก็บข้อมูลจากพื้นที่จริง ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ได้นำมาวิเคราะห์และประมวลผลอย่างเป็นระบบเพื่อใช้ในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานในระยะต่อไป โดยมุ่งเน้นให้เกิดการบูรณาการระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อขับเคลื่อนโรงงานอุตสาหกรรมให้เข้าสู่แนวทางของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน^{๒๐}

๓) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการโดยเน้นการส่งเสริมบทบาทของสถานประกอบการในการปรับปรุงระบบบริหารจัดการให้สอดคล้องกับแนวคิดอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เช่น การนำระบบ ISO 14001, ระบบการจัดการพลังงาน และการจัดการของเสียมาใช้ในโรงงาน รวมถึงการสนับสนุนองค์ความรู้ผ่านการอบรม สัมมนา และการลงพื้นที่ให้คำปรึกษาเชิงลึก เพื่อเสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการในการบริหารจัดการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนโดยรอบอย่างยั่งยืน^{๒๑}

๔) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการด้านการบริหารโดยมุ่งจัดระบบภายในเพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เช่น การแต่งตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจ การสร้างคู่มือแนวปฏิบัติ และการประสานงานกับโรงงานที่มีศักยภาพในการพัฒนาเชิงสิ่งแวดล้อม^{๒๒}

๕) การดำเนินการด้านการบริหารของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเน้นการบูรณาการทรัพยากรและบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการจัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนสู่เป้าหมายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ชัดเจน และมีกลไกติดตามประเมินผลในทุกระยะ เพื่อให้การใช้ทรัพยากรเกิดประโยชน์สูงสุด และสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่อุตสาหกรรม^{๒๓}

๖) แนวทางการบริหารของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้ความสำคัญกับการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยประสานงานกับหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับมาตรฐานเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสะอาดในการผลิตเพื่อสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน^{๒๔}

๗) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการด้านการบริหารโดยจัดวางระบบงานที่เน้นความร่วมมือกับหน่วยงานท้องถิ่นและภูมิภาค มีการติดตามผลอย่างต่อเนื่องและ

^{๑๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๒๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๒๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๒๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๒๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๒๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน การจัดสรรทรัพยากรและการพัฒนาบุคลากรถูกกำหนดให้สอดคล้องกับเป้าหมายของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อให้การบริหารมีประสิทธิภาพและยั่งยืน^{๒๕}

๘) กระบวนการบริหารยังคงดำเนินไปภายใต้กรอบโครงสร้างราชการที่มีลักษณะรวมศูนย์ การบริหารในระดับพื้นที่ยังมีข้อจำกัดในการปรับเปลี่ยนหรือยืดหยุ่นต่อสถานการณ์เฉพาะหน้า เนื่องจากต้องอิงตามขั้นตอนจากส่วนกลางเป็นหลัก การจัดสรรอำนาจและทรัพยากรให้กับหน่วยงานท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนแนวคิดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศยังไม่ชัดเจน ส่งผลให้ศักยภาพของการบริหารจัดการภายในระดับจังหวัดไม่สามารถตอบสนองความซับซ้อนของปัญหาในพื้นที่ได้อย่างครอบคลุม^{๒๖}

๙) การบริหารงานของสำนักงานฯ มีความเป็นระบบและให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกับภาคส่วนต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ในฐานะผู้นำชุมชน ได้เห็นความพยายามของเจ้าหน้าที่ในการลงพื้นที่และประสานงานกับหน่วยงานท้องถิ่น ชุมชนจึงรู้สึกว่าการรัฐไม่ได้ละเลยต่อเสียงของประชาชน หากมีช่องทางให้ติดต่อสื่อสารกันได้สะดวกมากขึ้น จะยิ่งช่วยเสริมให้การบริหารเกิดความเข้าใจและร่วมมือได้ดียิ่งขึ้น^{๒๗}

๑๐) การบริหารของสำนักงานฯ มีความต่อเนื่องและเป็นระบบ โดยมีการดำเนินงานตามลำดับขั้นที่ชัดเจน มีการประสานงานกับหน่วยงานในพื้นที่และผู้เกี่ยวข้องในระดับต่าง ๆ เพื่อให้กระบวนการบริหารสามารถดำเนินการได้อย่างราบรื่น ในระดับพื้นที่พบว่ามีการส่งเจ้าหน้าที่ลงพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสะท้อนถึงการนำหลักการบริหารที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการติดตามงานและการเข้าถึงพื้นที่จริงมาใช้ในการขับเคลื่อนเป้าหมายเชิงนโยบายอย่างเหมาะสม^{๒๘}

๑๑) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้ดำเนินการบริหารโดยเริ่มจากการปรับปรุงข้อบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการตั้งโรงงานให้มีความเหมาะสมกับพื้นที่ โดยเฉพาะในเรื่องระยะห่างจากชุมชนซึ่งที่ผ่านมาไม่มีข้อกำหนดที่ชัดเจน นอกจากนี้ ยังได้มีแนวทางในการจัดการปัญหาฝุ่นละอองและน้ำเสียจากกระบวนการผลิต โดยส่งเสริมให้โรงงานปรับปรุงในส่วนที่เกี่ยวข้อง เช่น การล้างล้อและบริเวณโดยรอบโรงงาน ซึ่งเป็นแผนระยะยาวที่อาจต้องใช้เงินลงทุนในการดำเนินการ รวมถึงยังมีการประสานงานเพื่อส่งเสริมอาชีพให้กับชุมชนโดยรอบ เพื่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันระหว่างโรงงานกับประชาชนในพื้นที่^{๒๙}

๑๒) การบริหารของสำนักงานฯ มีระบบที่ชัดเจน และมีการสื่อสารข้อมูลผ่านช่องทางราชการมายัง อบต. ในหลายกรณี โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับโรงงานในพื้นที่ การบริหารที่ยึดกรอบระเบียบราชการช่วยให้เกิดความเรียบร้อยในการดำเนินงาน แต่ในบริบทของพื้นที่ การทำงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะสามารถเสริมความยืดหยุ่น ความรวดเร็ว และการเข้าถึงชุมชนได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการบริหารแบบบูรณาการที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศต้องการ^{๓๐}

^{๒๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๒๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๒๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๒๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๒๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๑ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๓๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๒ วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๘.

๑๓) การบริหารจัดการมุ่งเน้นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของหน่วยงานท้องถิ่นและสถานประกอบการ โดยสนับสนุนการพัฒนามาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ทั้งนี้ มีการผลักดันให้โรงงานพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับแนวคิดอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยไม่ต้องรอการบังคับใช้กฎหมายเพียงฝ่ายเดียว^{๓๑}

๑๔) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการบริหารโดยกำหนดโครงสร้างคณะทำงานที่ชัดเจน มีการมอบหมายหน้าที่และผู้รับผิดชอบอย่างเหมาะสม ติดตามการดำเนินงานอย่างใกล้ชิด และส่งเสริมการใช้ทรัพยากรในโรงงานอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับแนวทางเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ^{๓๒}

๑๕) ในด้านการบริหาร ได้มีการเสริมสร้างสมรรถนะของบุคลากรภาครัฐและภาคเอกชน ให้มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการบริหารจัดการยุคใหม่อย่างมืออาชีพ เพื่อตอบสนองต่อโครงสร้างเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลง ทั้งในประเทศและระดับโลก รวมทั้งให้ความสำคัญกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และประชากร ซึ่งสะท้อนถึงความพร้อมต่อการปรับตัวเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน^{๓๓}

๑๖) ในการดำเนินงานเชิงบริหารนั้น สำนักงานฯ ได้ใช้แนวทางของ การบริหารแบบบูรณาการ (Integrated Administration) โดยประสานความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชนในท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินงานและการถ่ายทอดนโยบายสู่การปฏิบัติ อีกทั้งยังมีการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และยึดหลักความโปร่งใสและความรับผิดชอบต่อแนวทางธรรมาภิบาล (Good Governance)^{๓๔}

๑๗) การบริหารจัดการควรมุ่งเน้นการจัดสรรบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถให้เหมาะสมกับภารกิจแต่ละด้าน การประสานงานระหว่างหน่วยงานภายใน และการส่งเสริมการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ทั้งนี้ควรมีมาตรการควบคุมการปล่อยของเสียและมลพิษ ตลอดจนการสร้างผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการปฏิบัติตามกฎหมายสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด รวมถึงการจัดอบรมเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง^{๓๕}

๑๘) ในกระบวนการบริหาร การให้ความสำคัญกับ “ความร่วมมืออย่างสงบและไม่ขัดแย้ง” สะท้อนวิธีคิดที่มองการทำงานเป็นระบบร่วมมือมากกว่าการใช้อำนาจ สำนักงานมีบทบาทเป็นผู้ประสานความเข้าใจ ไม่ใช่เพียงผู้กำกับนโยบาย ทำให้ทุกฝ่ายสามารถดำเนินงานได้โดยไม่เกิดความขัดแย้ง และเกิดภาวะ “สมานฉันท์เชิงปฏิบัติ” ในระดับพื้นที่ ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของความเจริญที่ไม่เบียดเบียน^{๓๖}

สรุป สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเน้นบริหารแบบบูรณาการ มีส่วนร่วมจากโรงงาน ชุมชน และหน่วยงาน ส่งเสริมระบบจัดการสิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยีสะอาด แม้ยังมี

^{๓๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๓ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๓๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๓๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๓๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๖ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๘.

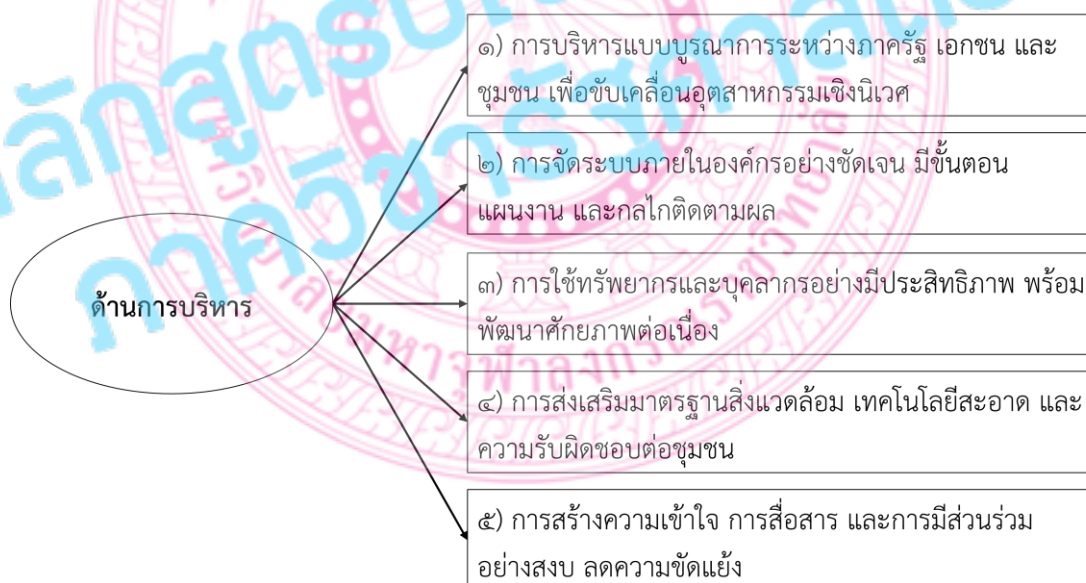
^{๓๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๗ วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๓๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๘ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

ข้อจำกัดด้านความยืดหยุ่น แต่พยายามสร้างความร่วมมือและพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อขับเคลื่อนเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนและสมานฉันท์

ตารางที่ ๔.๑๘ สรุปประเด็นสำคัญการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านการบริหาร

ที่	สรุปประเด็นสำคัญ	ความถี่	ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่
๑	การบริหารแบบบูรณาการระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชน เพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๑๒	๒, ๓, ๕, ๖, ๗, ๙, ๑๐, ๑๓, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘
๒	การจัดระบบภายในองค์กรอย่างชัดเจน มีขั้นตอนแผนงาน และกลไกติดตามผล	๑๑	๑, ๒, ๔, ๕, ๗, ๙, ๑๐, ๑๒, ๑๔, ๑๖, ๑๘
๓	การใช้ทรัพยากรและบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมพัฒนาศักยภาพต่อเนื่อง	๑๐	๒, ๓, ๕, ๖, ๗, ๑๐, ๑๓, ๑๕, ๑๖, ๑๗
๔	การส่งเสริมมาตรฐานสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีสะอาด และความรับผิดชอบต่อชุมชน	๙	๓, ๕, ๖, ๑๑, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๗, ๑๘
๕	การสร้างความเข้าใจ การสื่อสาร และการมีส่วนร่วมอย่างสงบ ลดความขัดแย้ง	๗	๑, ๘, ๙, ๑๐, ๑๒, ๑๖, ๑๘

แผนภาพที่ ๔.๗ ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการบริหาร

สังเคราะห์โดยผู้วิจัย ปฐมา ภูน้อย

๓. ด้านการตรวจสอบ

ประเด็นสัมภาษณ์ “สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา “ด้านการตรวจสอบ” เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศได้ดำเนินการแล้วอย่างไร” ผลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง ๑๘ รูปหรือคน พบผลดังนี้

๑) กระบวนการตรวจสอบควรมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างแท้จริง ไม่เพียงแต่หน่วยงานรัฐเป็นผู้ตรวจสอบ แต่ควรเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบสภาพการดำเนินงานของโรงงาน เพื่อวัดผลการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งเชิงตัวเลข เช่น ค่า PM2.5 และเชิงความรู้สึกของชุมชน เช่น ความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อม^{๓๗}

๒) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการด้านการตรวจสอบโดยมอบหมายให้ตัวแทนภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการเก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจและเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้แสดงความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของสถานประกอบการโรงงานในพื้นที่ นอกจากนี้ ยังมีการจัดประชุมร่วมระหว่างตัวแทนภาคประชาชน ผู้ประกอบการ และเจ้าหน้าที่จากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด เพื่อเปิดเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รับฟังปัญหา ตลอดจนเสนอแนวทางแก้ไขอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งถือเป็นการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมและความโปร่งใสในการขับเคลื่อนโรงงานสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างแท้จริง^{๓๘}

๓) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการผ่านการตรวจประเมินสถานประกอบการทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมโรงงานอุตสาหกรรม และสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค เพื่อตรวจสอบให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด นอกจากนี้ยังมีการติดตามผลการดำเนินงานหลังการตรวจ พร้อมให้คำแนะนำในการปรับปรุง เพื่อผลักดันโรงงานเข้าสู่แนวทางเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างเป็นรูปธรรม^{๓๙}

๔) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการด้านการตรวจสอบโดยใช้เครื่องมือและเกณฑ์มาตรฐานที่เป็นทางการ เช่น การประเมินตามแนวทาง Eco Factory หรือมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของกรมโรงงานฯ และการตรวจสอบระบบจัดการพลังงาน ซึ่งเป็นมาตรการที่แสดงให้เห็นถึงความพยายามในการติดตามและควบคุมสถานประกอบการให้ดำเนินงานอยู่ในกรอบความยั่งยืน^{๔๐}

๕) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้มีการดำเนินงานด้านการตรวจสอบโดยเน้นความเป็นอิสระและโปร่งใส ผ่านการจัดตั้งคณะกรรมการตรวจประเมินโรงงานเป็นระยะ พร้อมกำหนดเกณฑ์ตรวจสอบด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และความประหยัดในการดำเนินงาน นอกจากนี้ ยังมีการดำเนินการตรวจติดตามสภาพแวดล้อมและมาตรการป้องกันมลพิษอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สถานประกอบการมีการปรับปรุงและพัฒนาตามเป้าหมายเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน^{๔๑}

๖) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการตรวจสอบโรงงานอย่างต่อเนื่อง โดยร่วมมือกับสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดในการติดตามคุณภาพ

^{๓๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๓๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๓๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๔๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๔๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๘.

สิ่งแวดล้อม อาทิ คุณภาพน้ำ อากาศ และการจัดการของเสีย เพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและลดผลกระทบต่อชุมชนโดยรอบ^{๔๒}

๓) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการด้านการตรวจสอบโดยวางระบบกำกับติดตามที่มีความสม่ำเสมอและเป็นไปตามกรอบระเบียบที่กำหนด การตรวจสอบครอบคลุมทั้งด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และการดำเนินงานของสถานประกอบการให้สอดคล้องกับเป้าหมายของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พร้อมทั้งมีการบันทึกและรายงานผลเพื่อใช้ประกอบการวางแผนและตัดสินใจในระดับพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ^{๔๓}

๔) การตรวจสอบยังดำเนินการในลักษณะที่เป็นไปตามแผนงานประจำและกรอบภารกิจของหน่วยงานต้นสังกัด การตรวจสอบข้อมูลจากชุมชนหรือประชาชนยังไม่ถูกใช้เป็นกลไกในการกำกับติดตามอย่างจริงจัง การเข้าถึงข้อมูลและความโปร่งใสในกระบวนการตรวจสอบยังมีข้อจำกัดทำให้เกิดช่องว่างในการสร้างความเชื่อมั่นจากภาคประชาชน และอาจส่งผลกระทบต่อความต่อเนื่องของการพัฒนาสู่เป้าหมายเชิงนิเวศอย่างแท้จริง^{๔๔}

๕) สำนักงานฯ มีการลงพื้นที่ตรวจสอบโรงงานเป็นระยะ โดยเฉพาะในกรณีที่มีการร้องเรียน ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่ภาครัฐให้ความสำคัญกับเสียงของชาวบ้าน การเข้าตรวจสอบในหลายกรณีสร้างความสบายใจให้ชุมชนว่าไม่ถูกมองข้าม หากเพิ่มความต่อเนื่องและมีการสื่อสารผลการตรวจสอบให้ชัดเจนมากขึ้น ก็จะช่วยให้เกิดความโปร่งใสและสร้างความไว้วางใจได้อย่างยั่งยืน^{๔๕}

๑๐) การตรวจสอบโรงงานในพื้นที่เป็นหนึ่งในภารกิจที่สำนักงานฯ ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกรณีที่มีข้อมูลร้องเรียนจากประชาชน กระบวนการตรวจสอบมุ่งเน้นความถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งมีแนวโน้มในการเพิ่มความโปร่งใสในเชิงปฏิบัติมากขึ้น การดำเนินงานในลักษณะนี้ถือเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นระหว่างภาครัฐกับชุมชน และสนับสนุนการดำเนินงานตามแนวทางของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ^{๔๖}

๑๑) ด้านการตรวจสอบนั้น มีการเน้นให้ความสำคัญกับการควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะเรื่องฝุ่นละอองซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อยและมีผู้ร้องเรียนเป็นจำนวนมาก เนื่องจากเป็นสิ่งที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน จึงมีความต้องการให้มีการตรวจสอบที่แสดงผลอย่างน่าเชื่อถือ และสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย เพื่อให้ประชาชนและผู้เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบและติดตามสถานการณ์ได้อย่างโปร่งใส^{๔๗}

๑๒) สำนักงานอุตสาหกรรมฯ ได้ดำเนินการตรวจสอบโรงงานในพื้นที่เป็นระยะตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งเป็นการดำเนินการที่มีความสำคัญในการควบคุมไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชน อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีที่เป็นเหตุเฉพาะหน้า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมักเป็นหน่วยงานแรกที่ได้รับข้อมูลจากประชาชน หากมีระบบประสานงานระหว่างหน่วยตรวจสอบของ

^{๔๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๔๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๔๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๔๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๔๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๔๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๑ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

จังหวัดกับ อบต. ที่เป็นระบบมากขึ้น จะช่วยเสริมประสิทธิภาพในการเฝ้าระวังเชิงพื้นที่ให้รัดกุมยิ่งขึ้น^{๔๘}

๑๓) การตรวจสอบเน้นการบูรณาการข้อมูลจากหลายหน่วยงาน เช่น ท้องถิ่น การไฟฟ้า กรมทางหลวง และกรมชลประทาน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่รอบด้าน สำนักงานฯ มุ่งเน้นการสร้างระบบติดตามตรวจสอบที่โปร่งใส และเน้นให้สถานประกอบการดำเนินการอย่างจริงจัง มิใช่เพียงแค่การแก้ไขเฉพาะหน้าต่อการตรวจสอบ^{๔๙}

๑๔) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการตรวจสอบการดำเนินงานของโรงงานอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเน้นความประหยัด ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล มีการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ และตรวจสอบความสอดคล้องกับมาตรฐานเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ^{๕๐}

๑๕) การบริหารจัดการด้านการตรวจสอบได้ดำเนินการภายใต้กรอบของกฎหมาย โดยตรวจสอบกิจกรรมของสถานประกอบการให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนด ทั้งด้านแรงงาน ทุน ผลิตรภัณฑ์ และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและรักษาผลประโยชน์สาธารณะอย่างสมดุล โดยเน้นความชัดเจนในเกณฑ์กำกับดูแลและการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง^{๕๑}

๑๖) สำนักงานฯ ให้ความสำคัญกับกลไกการตรวจสอบภายในและภายนอกตามหลัก Accountability โดยเฉพาะการตรวจสอบสิ่งแวดล้อมและการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรม มีการร่วมมือกับหน่วยงานกำกับดูแลที่เกี่ยวข้อง อาทิ กรมควบคุมมลพิษ และมีการจัดทำระบบข้อมูลตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) เพื่อให้สามารถติดตามและประเมินความสอดคล้องของการดำเนินงานกับเป้าหมายเชิงนิเวศได้อย่างต่อเนื่อง^{๕๒}

๑๗) การตรวจสอบควรดำเนินการอย่างเข้มงวดและละเอียด โดยมีการวัดค่าการใช้ทรัพยากร วัตถุดิบ การปล่อยของเสีย และการตรวจสอบผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานกฎหมายอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ควรคำนึงถึงผลกระทบต่อชุมชนโดยรอบ และชุมชนในวงกว้าง ตลอดจนสิ่งแวดล้อมโลก เพื่อให้การดำเนินงานของโรงงานอยู่ภายใต้หลักการพัฒนายั่งยืน^{๕๓}

๑๘) การตรวจสอบในมุมมองของพุทธศาสนาไม่ใช่เพื่อจับผิดหรือเอาผิด แต่เพื่อ “ย้าเตือนให้กลับคืนสู่หนทางที่เหมาะสม” ซึ่งสำนักงานได้ดำเนินการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ ด้วยเจตนาบริสุทธิ์ โปร่งใส และเปิดโอกาสให้สถานประกอบการได้พิจารณาตนเอง ปรับปรุงแก้ไขโดยไม่รู้สึกถูกตำหนิ ส่งผลให้เกิดความร่วมมือมากกว่าการต่อต้าน^{๕๔}

สรุป สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเน้นตรวจสอบแบบมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามาร่วมประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการตรวจสอบตามมาตรฐานทาง

^{๔๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๒ วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๔๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๓ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๕๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๕๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๕๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๖ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๘.

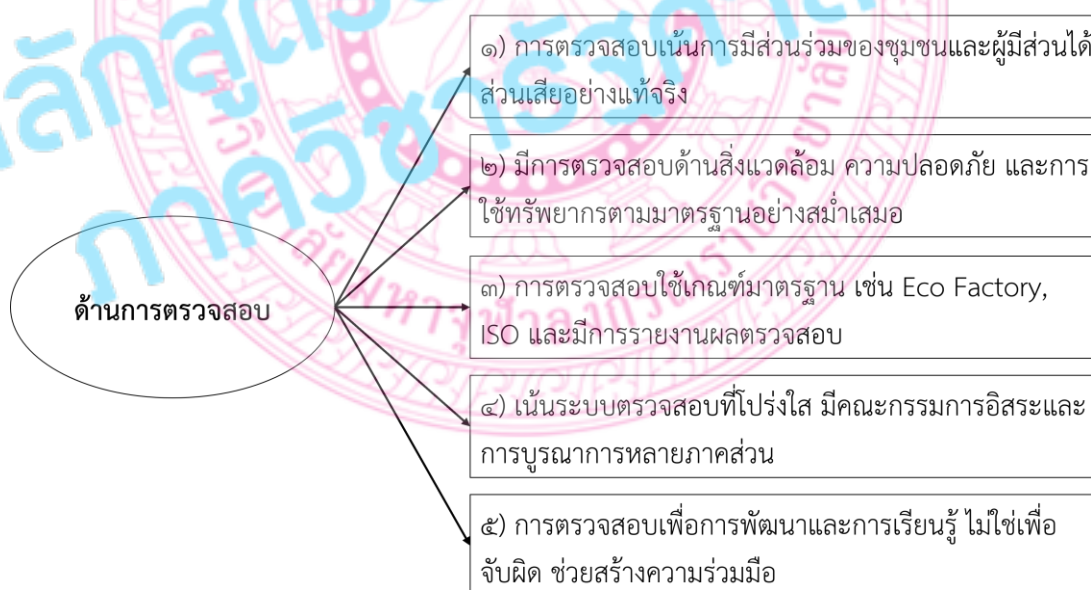
^{๕๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๗ วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๕๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๘ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

เทคนิคและกฎหมายอย่างเข้มงวด มีการติดตามผลและให้คำแนะนำเชิงบวกเพื่อพัฒนาโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างโปร่งใสและยั่งยืน โดยมุ่งสร้างความไว้วางใจและความร่วมมือระหว่างภาครัฐ โรงงาน และชุมชนอย่างสมดุลและสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล

ตารางที่ ๔.๑๙ สรุปประเด็นสำคัญการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านการตรวจสอบ

ที่	สรุปประเด็นสำคัญ	ความถี่	ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่
๑	การตรวจสอบเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างแท้จริง	๑๑	๑, ๒, ๘, ๙, ๑๐, ๑๒, ๑๓, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘
๒	มีการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และใช้ทรัพยากรตามมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ	๑๐	๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๔, ๑๗
๓	การตรวจสอบใช้เกณฑ์มาตรฐาน เช่น Eco Factory, ISO และมีการรายงานผลตรวจสอบ	๙	๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗
๔	เน้นระบบตรวจสอบที่โปร่งใส มีคณะกรรมการอิสระ และการบูรณาการหลายภาคส่วน	๘	๒, ๕, ๗, ๘, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๖
๕	การตรวจสอบเพื่อการพัฒนาและการเรียนรู้ ไม่ใช่เพื่อจับผิด ช่วยสร้างความร่วมมือ	๖	๑, ๒, ๘, ๑๕, ๑๗, ๑๘

แผนภาพที่ ๔.๘ ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการตรวจสอบ
สังเคราะห์โดยผู้วิจัย ปัทมา ภู่น้อย

๔. ด้านการประเมินผล

ประเด็นสัมภาษณ์ “สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา “ด้านการประเมินผล” เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ได้ดำเนินการแล้วอย่างไร” ผลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง ๑๘ รูปหรือคน พบผลดังนี้

๑) การประเมินผลควรพิจารณาทั้งจากข้อมูลเชิงปริมาณ เช่น ผลการตรวจวัดมลพิษ และข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น ความรู้สึกของชุมชนที่ได้รับผลกระทบ การประเมินต้องเป็นระบบต่อเนื่อง โดยมีการติดตามความเปลี่ยนแปลงระยะยาว และมีการปรับแผนการดำเนินงานอย่างเหมาะสมตามผลการประเมินที่ได้รับ^{๕๕}

๒) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการประเมินผลการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานอย่างต่อเนื่อง โดยการรวบรวมข้อมูลจากทุกภาคส่วนที่ได้รับมอบหมายตามแผนงานหลัก เพื่อนำมาทำการประเมินร่วมกันเป็นระยะ ๆ การประเมินนี้ช่วยให้หน่วยงานสามารถติดตามความก้าวหน้าในการพัฒนาโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศได้อย่างเป็นระบบ โดยสามารถมองเห็นภาพรวมของการยกระดับศักยภาพและมาตรฐานของสถานประกอบการในพื้นที่ได้ชัดเจนขึ้น ตลอดจนสามารถปรับปรุงแนวทางการดำเนินงานให้มีความเหมาะสมกับบริบทของแต่ละพื้นที่^{๕๖}

๓) ในด้านการประเมินผล สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการโดยใช้เกณฑ์การประเมินตามแนวทางของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เช่น การประเมินระดับ Eco Factory และ Eco Industrial Town ซึ่งครอบคลุมทั้งด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม พร้อมทั้งมีการติดตามและรายงานผลอย่างต่อเนื่อง รวมถึงนำผลการประเมินไปใช้วางแผนปรับปรุงและพัฒนาโรงงานร่วมกับผู้ประกอบการ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนและสอดคล้องกับเป้าหมายของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ^{๕๗}

๔) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการด้านการประเมินผลโดยใช้แนวทางตามกรอบนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นหลัก ซึ่งครอบคลุมการประเมินความพร้อมของโรงงานในมิติด้านสิ่งแวดล้อม พลังงาน และการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐาน เช่น การประเมินระดับความเป็น Eco Factory และระดับความก้าวหน้าสู่ Eco Industrial Town ซึ่งเป็นกลไกในการวัดผลความก้าวหน้าของสถานประกอบการ^{๕๘}

๕) แนวทางการดำเนินงานด้านการประเมินผลของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มุ่งเน้นการนำข้อมูลผลการดำเนินงานที่ได้จากการตรวจสอบมาวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ เพื่อหาแนวทางปรับปรุงพัฒนาต่อเนื่อง มีการจัดประชุมสรุปผลการดำเนินงานร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาเชิงรุก ทั้งในด้านกายภาพ เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม เพื่อขับเคลื่อนสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด^{๕๙}

^{๕๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๕๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๕๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๕๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๕๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๘.

๖) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการประเมินผลโดยวิเคราะห์ข้อมูลจากการตรวจติดตามสิ่งแวดล้อมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เพื่อนำผลการประเมินมาใช้ในการวางแผนปรับปรุงกระบวนการผลิต การลดมลพิษ และยกระดับมาตรฐานการดำเนินงานให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ^{๖๐}

๗) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ดำเนินการด้านการประเมินผลโดยใช้กระบวนการติดตามและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงระบบ เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าในการพัฒนาสถานประกอบการให้สอดคล้องกับแนวทางของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ การประเมินครอบคลุมทั้งด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม โดยผลที่ได้ถูกนำไปใช้ประกอบการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาเชิงพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรม^{๖๑}

๘) การประเมินผลยังคงใช้แนวทางที่อิงกับเกณฑ์เชิงเทคนิคหรือผลลัพธ์เชิงปริมาณเป็นหลัก โดยไม่เชื่อมโยงกับผลกระทบทางสังคมหรือการเปลี่ยนแปลงในระดับชุมชนอย่างเพียงพอ กลไกสะท้อนความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียยังไม่ได้รับการออกแบบอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้ผลการประเมินไม่สามารถสะท้อนมิติที่แท้จริงของการเปลี่ยนผ่านสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และจำกัดขอบเขตการนำผลประเมินไปใช้ในการปรับปรุงนโยบายหรือกระบวนการบริหารในระยะยาว^{๖๒}

๙) การประเมินผลการดำเนินงานของโรงงานในเรื่องสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืนเริ่มมีความชัดเจนมากขึ้นในช่วงหลัง และทางชุมชนก็เริ่มได้รับรู้ผ่านเวทีประชาคมหรือการประชุมระดับตำบลบ้างแล้ว ถือว่าเป็นแนวโน้มที่ดี หากมีการเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบที่ชาวบ้านเข้าใจง่าย และเปิดโอกาสให้ร่วมสะท้อนความคิดเห็นโดยตรง ก็จะทำให้ผลการประเมินมีคุณภาพ และตอบโจทย์การอยู่ร่วมกันระหว่างชุมชนกับโรงงานได้มากขึ้น^{๖๓}

๑๐) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดฯ มีการประเมินผลการดำเนินงานของสถานประกอบการอย่างเป็นระบบ โดยใช้ข้อมูลจากหลายภาคส่วนประกอบการพิจารณา แม้การเผยแพร่ผลการประเมินต่อชุมชนจะยังอยู่ในขอบเขตจำกัด แต่แนวโน้มในการเปิดพื้นที่รับฟังความคิดเห็นและเพิ่มความชัดเจนด้านข้อมูลสาธารณะเริ่มปรากฏมากขึ้น การดำเนินการในลักษณะนี้สามารถนำไปสู่การยกระดับการประเมินที่รอบด้าน และเอื้อต่อการปรับปรุงโรงงานในทิศทางที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่^{๖๔}

๑๑) สำหรับการประเมินผลนั้น จากที่มีอยู่ในปัจจุบัน ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าเครื่องมือหรือแนวทางที่ใช้ถือว่ามีความเพียงพอในระดับหนึ่งในการประเมินผลการดำเนินงานของโรงงาน โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสามารถสะท้อนถึงผลลัพธ์และประสิทธิภาพในการบริหารจัดการได้ ทั้งในเชิงปฏิบัติการและผลกระทบต่อชุมชนโดยรวม อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อเสนอแนะว่าควรมีการปรับปรุงระบบติดตามผลให้ทันสมัยยิ่งขึ้น และส่งเสริม

^{๖๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๖๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๖๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๖๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๖๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๘.

การมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนมากขึ้น เพื่อให้การประเมินผลมีความรอบด้านและนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนในระยะยาว^{๖๕}

๑๒) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดฯ มีแนวทางการประเมินผลที่ใช้เครื่องมือและเกณฑ์จากส่วนกลาง ซึ่งเป็นหลักประกันด้านมาตรฐานในระดับจังหวัด อย่างไรก็ตาม องค์ประกอบบางส่วนของ การประเมินยังไม่ครอบคลุมบริบททางสังคมในระดับตำบล อบต. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับชุมชน อาจมีบทบาทในการสนับสนุนข้อมูลภาคสนามหรือความเปลี่ยนแปลงในชีวิตประจำวันของประชาชนที่ควรได้รับการบูรณาการเข้าไปในระบบประเมินผล เพื่อให้สะท้อนภาพความยั่งยืนในมิติพื้นที่ได้อย่างแท้จริง^{๖๖}

๑๓) การประเมินผลปรับเปลี่ยนแนวทางจากการวัดผลลัพธ์แบบเดิม ไปสู่การประเมินตามแผนและภารกิจของแต่ละหน่วยงาน เช่น การประเมินแผนสิ่งแวดล้อมขององค์กร หรือแผนปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในท้องถิ่น แล้วรวบรวมข้อมูลเป็นภาพรวมระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างเป็นระบบ^{๖๗}

๑๔) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาดำเนินการประเมินผลโดยนำข้อมูลจากการตรวจสอบมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาแผนงาน มีการเสนอแนะแนวทางแก้ไขและปรับปรุงการบริหารจัดการโรงงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความยั่งยืนและสอดคล้องกับเป้าหมายเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ^{๖๘}

๑๕) การประเมินผลเน้นผลลัพธ์ที่สอดคล้องกับประสิทธิภาพของระบบการผลิตและต้นทุนที่เหมาะสม ตลอดจนความต้องการของสังคมและประเทศ โดยประเมินจากทั้งภายในองค์กรและภายนอก ทั้งนี้ การประเมินมิได้จำกัดเพียงด้านปริมาณผลิตภัณฑ์เท่านั้น แต่ยังพิจารณาถึงผลกระทบเชิงระบบต่อสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตของประชาชนรอบพื้นที่อีกด้วย^{๖๙}

๑๖) สำนักงานฯ ใช้ระบบ Performance-Based Evaluation โดยมีการกำหนดดัชนีชี้วัด (Key Performance Indicators: KPIs) ที่เชื่อมโยงกับเป้าหมายของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มีการประเมินทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ และนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงนโยบายหรือแนวทางการบริหารจัดการให้เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลง ทั้งในระดับพื้นที่และระดับประเทศ^{๗๐}

๑๗) การประเมินผลเป็นขั้นตอนสำคัญที่ต้องดำเนินการอย่างรอบด้าน โดยใช้ตัวชี้วัด (KPI) เช่น ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน การลดมลพิษทางน้ำ อากาศ และเสียง รวมถึงการเพิ่มอัตราการรีไซเคิล นอกจากนี้ต้องมีการสอบถามความคิดเห็นจากชุมชนโดยรอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริง และนำข้อมูลเหล่านั้นมาปรับปรุงการดำเนินงานให้สอดคล้องกับเป้าหมายการเป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ^{๗๑}

^{๖๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๑ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๖๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๒ วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๖๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๓ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๖๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๖๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๗๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๖ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๘.

^{๗๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๗ วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๘.

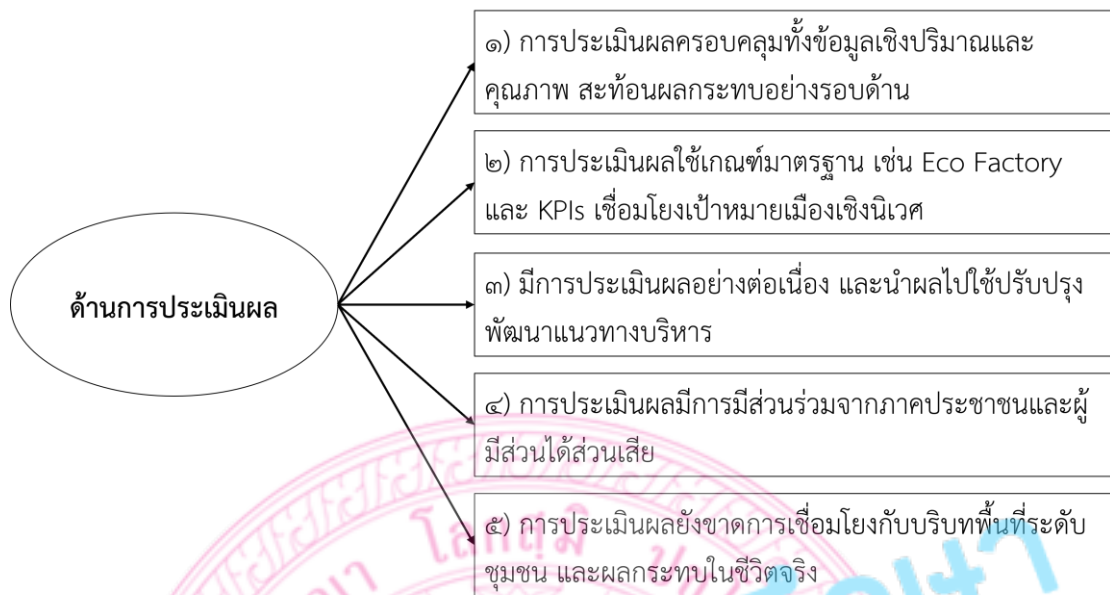
๑๘) การประเมินผลมิได้วัดเพียงจากผลผลิตหรือรายได้ แต่มีการพิจารณาอย่าง “รอบด้าน” ถึงผลที่เกิดขึ้นต่อชุมชน สภาพแวดล้อม และคุณภาพชีวิตของผู้คนในระยะยาว แนวคิดนี้ สอดคล้องกับมุมมองพุทธศาสนาที่เน้นการพิจารณาผลจาก “เหตุและปัจจัย” ไม่ใช่เพียงปลายทาง เพียงอย่างเดียว ทำให้เกิดการพัฒนานที่เป็นองค์รวมและไม่ทิ้งผู้ใดไว้ข้างหลัง^{๗๒}

สรุป สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาดำเนินการประเมินผลสถานประกอบการอย่างต่อเนื่องโดยใช้ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณ เช่น มลพิษ และเชิงคุณภาพ เช่น ความพึงพอใจของชุมชน พร้อมใช้เกณฑ์มาตรฐาน Eco Factory และ Eco Industrial Town ครอบคลุมด้าน สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม โดยวิเคราะห์ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำผลไปปรับปรุง แผนงาน เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนและการใช้ตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน และสอดคล้องกับเป้าหมายเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างครบถ้วน

ตารางที่ ๔.๒๐ สรุปประเด็นสำคัญการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านการประเมินผล

ที่	สรุปประเด็นสำคัญ	ความถี่	ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่
๑	การประเมินผลครอบคลุมทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพ สะท้อนผลกระทบอย่างรอบด้าน	๑๓	๑, ๓, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘
๒	การประเมินผลใช้เกณฑ์มาตรฐาน เช่น Eco Factory และ KPIs เชื่อมโยงเป้าหมายเมืองเชิงนิเวศ	๑๑	๓, ๔, ๖, ๗, ๑๐, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘
๓	มีการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง และนำผลไปใช้ปรับปรุงพัฒนาแนวทางการบริหาร	๑๐	๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๑๐, ๑๓, ๑๔, ๑๖
๔	การประเมินผลมีการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	๙	๑, ๒, ๕, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๗, ๑๘
๕	การประเมินผลยังขาดการเชื่อมโยงกับบริบทพื้นที่ระดับชุมชน และผลกระทบในชีวิตจริง	๗	๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔

^{๗๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๘ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

แผนภาพที่ ๔.๙ ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการประเมินผล
สังเคราะห์โดยผู้วิจัย ปฐมา ภูน้อย

๔.๓.๒ ข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับหลักพละ ๔

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณดังที่ได้อธิบายไปแล้วนั้น เพื่อให้ผลการวิจัยเกิดความสมบูรณ์ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อยืนยันผลการศึกษาดังต้นจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน ๑๘ รูปหรือคน โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างตามวัตถุประสงค์และเสนอตามลำดับดังนี้

๑. ด้านปัญญาพละ พลังปัญญา

ประเด็นสัมภาษณ์ “สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นำหลักพละ ๔ “ด้านปัญญาพละ พลังปัญญา” มาปฏิบัติอย่างไร เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” ผลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง ๑๘ รูปหรือคน พบผลดังนี้

๑) ส่งเสริมการใช้ความรู้และข้อมูลข้อเท็จจริงมาเป็นฐานในการดำเนินงาน โดยพัฒนาศักยภาพบุคลากรของโรงงานให้เข้าใจหลักการอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชนเพื่อให้ทั้งสองฝ่ายสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีสติ มีความรู้ และอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง^{๗๓}

๒) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้นำหลักปัญญาพละมาใช้โดยเน้นการให้ความรู้และเสริมสร้างความเข้าใจแก่ผู้ประกอบการผ่านการอบรมและการลงพื้นที่ให้คำแนะนำโดยตรงในโรงงาน การดำเนินการนี้ครอบคลุมถึงการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และการจัดการสิ่งแวดล้อมตามหลักวิชาการ เพื่อให้โรงงานสามารถปรับตัวเข้าสู่แนวทางการพัฒนาแบบยั่งยืน และเสริมสร้างศักยภาพด้านความรู้ให้กับผู้ประกอบการและบุคลากรในระดับพื้นที่ได้อย่างแท้จริง^{๗๔}

^{๗๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๗๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๘.

๓) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้นำหลัก "ปัญญาพละ" หรือพลังแห่งปัญญามาใช้โดยเน้นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ และการตระหนักรู้ในเรื่องอุตสาหกรรมเชิงนิเวศแก่ผู้ประกอบการและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ผ่านการจัดอบรม สัมมนา และเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับภูมิภาค รวมถึงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการกับสถาบันการศึกษาและองค์กรภาครัฐ เพื่อให้การตัดสินใจเชิงนโยบายและการบริหารจัดการโรงงานตั้งอยู่บนฐานของข้อมูล ความรู้ และวิจรณ์ญาณอย่างรอบด้าน^{๗๕}

๔) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้นำพลังปัญญามาปฏิบัติผ่านการส่งเสริมความเข้าใจในหลักการของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยเน้นการพัฒนาความคิดและทัศนคติของผู้ประกอบการให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม กระบวนการนี้ช่วยยกระดับการตัดสินใจให้มีเหตุผล รอบคอบ และสอดคล้องกับเป้าหมายของความยั่งยืนในระยะยาว^{๗๖}

๕) การดำเนินงานด้านปัญญาพละของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเน้นการพัฒนาความรู้และนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยส่งเสริมให้บุคลากรมีการศึกษาค้นคว้าเทคโนโลยีที่ทันสมัย รวมทั้งวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมเพื่อนำมาปรับใช้ในการบริหารจัดการ นอกจากนี้ยังสนับสนุนการใช้ศาสตร์และศิลป์ในการแก้ไขปัญหาเชิงระบบ เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้เกิดขึ้นอย่างยั่งยืน^{๗๗}

๖) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ส่งเสริมการนำความรู้ทางวิชาการและนวัตกรรมสิ่งแวดล้อมมาใช้ในการพัฒนาโรงงาน โดยประสานการทำงานร่วมกับสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพื่อวิเคราะห์แนวโน้มผลกระทบเชิงสิ่งแวดล้อม พร้อมสนับสนุนให้สถานประกอบการใช้เทคโนโลยีสะอาดและนโยบายการจัดการเชิงรุกเพื่อรองรับแนวทางเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ^{๗๘}

๗) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้นำพลังปัญญาสู่การปฏิบัติผ่านการส่งเสริมองค์ความรู้ด้านการจัดการอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน โดยมุ่งพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้ประกอบการให้มีความเข้าใจในหลักการเชิงนิเวศ การถ่ายทอดความรู้และการสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันจึงถูกใช้เป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างความตระหนักรู้และการตัดสินใจเชิงรอบคอบ ซึ่งเอื้อต่อการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมในทิศทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาอย่างยั่งยืน^{๗๙}

๘) การใช้พลังปัญญายังขาดการออกแบบพื้นที่ที่แลกเปลี่ยนข้อมูลที่เปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ความรู้และข้อเสนอเชิงพื้นที่จากภาคประชาชน ซึ่งอาจมีประโยชน์ในการพัฒนานโยบาย กลับไม่ถูกนำมาประมวลสู่การเรียนรู้ร่วมระหว่างภาครัฐและประชาชน การใช้ปัญญายังคงเป็นไปในลักษณะทางเดียวจากผู้กำหนดนโยบายสู่ผู้ปฏิบัติ โดยขาดกลไกเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลภาคประชาสังคมที่มีอยู่เดิม^{๘๐}

^{๗๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๗๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๗๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๗๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๗๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๘๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

๙) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจในการใช้ความรู้และข้อมูลเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการจัดการโรงงาน โดยมีการจัดอบรม สื่อสารแนวคิดใหม่ ๆ เรื่องโรงงานเชิงนิเวศให้กับผู้เกี่ยวข้อง และพยายามอธิบายภาษาวิชาการให้เข้าใจง่ายขึ้น สำหรับชุมชน ถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีที่ช่วยให้ชาวบ้านมองเห็นภาพรวม และค่อย ๆ พัฒนาความเข้าใจร่วมกันกับภาครัฐมากขึ้น^{๘๑}

๑๐) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้นำพลังปัญญามาสู่การปฏิบัติ ผ่านการส่งเสริมองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาโรงงานอย่างยั่งยืน ทั้งในเชิงวิชาการและเชิงพื้นที่ โดยมีแนวโน้มที่ดีในการประมวลข้อมูลจากภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบาย ความพยายามในการจัดกิจกรรมให้ความรู้และการสร้างความเข้าใจแก่ชุมชน สะท้อนถึงการใช้อย่างมีประสิทธิภาพ^{๘๒}

๑๑) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้นำหลักปัญญาพลมาใช้ในการดำเนินงานผ่านการจัดอบรมให้แก่ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้รับข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับการอยู่ร่วมกับโรงงานในชุมชนอย่างมีความเข้าใจ โดยเนื้อหาที่จัดอบรมเน้นให้เห็นถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากโรงงานทั้งตามข้อเท็จจริงและตามมุมมองของประชาชน รวมถึงมีการเชิญหน่วยงานที่มีความรู้เฉพาะด้านมาให้ความรู้ และเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ในการสร้างองค์ความรู้ที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่^{๘๓}

๑๒) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแสดงให้เห็นถึงการใช้พลังแห่งปัญญาในการนำองค์ความรู้ด้านอุตสาหกรรมและสิ่งแวดล้อมมาปรับใช้กับแนวทางพัฒนาโรงงาน โดยมีการเผยแพร่ความรู้ การอบรม และส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันกับภาคส่วนในท้องถิ่น ซึ่งช่วยกระตุ้นให้เกิดความเข้าใจในแนวคิดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในระดับพื้นที่^{๘๔}

๑๓) สำนักงานฯ มุ่งเน้นการเสริมสร้างองค์ความรู้และแนวคิดเรื่องอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในหมู่เจ้าหน้าที่และสถานประกอบการ โดยจัดการประชุมอบรมเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจร่วมกันในเป้าหมายการพัฒนา และสร้างวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับหลักการพัฒนายั่งยืนของภาคอุตสาหกรรม^{๘๕}

๑๔) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้นำหลักปัญญาพลมาใช้ โดยส่งเสริมการคิดวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางอุตสาหกรรม นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาปรับใช้ในการบริหารจัดการ และสนับสนุนการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อพัฒนาโรงงานสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ^{๘๖}

๑๕) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้บูรณาการหลักพลังปัญญาโดยเน้นการวางแผนและบริหารจัดการที่อาศัยความรู้ ความเข้าใจในระบบนิเวศอุตสาหกรรม ร่วมกับการนำเทคโนโลยีและข้อมูลมาประยุกต์ใช้เพื่อเสริมสร้างแนวคิดที่เชื่อมโยงระหว่างอุตสาหกรรมกับ

^{๘๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๘๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๘๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๑ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๘๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๒ วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๘๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๓ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๘๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

สิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งพัฒนาทักษะของบุคลากรในการวิเคราะห์ผลกระทบและกำหนดแนวทางที่เหมาะสมสู่เป้าหมายความยั่งยืน^{๘๗}

๑๖) สำนักงานฯ ได้ดำเนินการโดยเน้นการพัฒนาความรู้และการตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลเชิงวิเคราะห์อย่างรอบด้าน มีการส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ศึกษาแนวโน้มด้านอุตสาหกรรมและสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง รวมถึงนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อเพิ่มศักยภาพในการวางแผนและแก้ปัญหาเชิงระบบ ซึ่งแสดงถึงการใช้พลังปัญญาในการกำกับทิศทางการพัฒนาสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่ยั่งยืน^{๘๘}

๑๗) การบริหารจัดการควรใช้ปัญญาในการระดมสมองจากทุกภาคส่วน เพื่อนำเทคโนโลยีสะอาด เช่น AI และระบบพลังงานหมุนเวียน มาใช้ในกระบวนการผลิต รวมถึงการกำหนดมาตรฐานใหม่ ๆ เพื่อเสริมสร้างความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ควรสร้างระบบที่มุ่งเน้นการรับผิดชอบต่อสังคม และชุมชนโดยรอบอย่างจริงจัง^{๘๙}

๑๘) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้นำพลังปัญญามาใช้ในการส่งเสริมให้เกิดความรู้ร่วม (collective wisdom) ระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชน ไม่เพียงแต่ใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์หรือเทคโนโลยี แต่เปิดพื้นที่ให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงของผู้คนในพื้นที่ รวมถึงการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงลึกอย่างมีเหตุผล โดยไม่ยึดติดกับอคติหรือผลประโยชน์เฉพาะกลุ่ม^{๙๐}

สรุป สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาใช้หลักปัญญาพลະโดยส่งเสริมความรู้และนวัตกรรมแก่ผู้ประกอบการ บุคลากร และชุมชน ผ่านอบรมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พร้อมสนับสนุนเทคโนโลยีสะอาดและการตัดสินใจบนฐานข้อมูลจริง เพื่อขับเคลื่อนโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

ตารางที่ ๔.๒๑ สรุปประเด็นสำคัญการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านปัญญาพลະ พลังปัญญา

ที่	สรุปประเด็นสำคัญ	ความถี่	ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่
๑	ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาความรู้แก่ผู้ประกอบการ และเจ้าหน้าที่อย่างต่อเนื่อง	๑๔	๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๑๐, ๑๑, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖
๒	การนำข้อมูลและเทคโนโลยีมาใช้ในการตัดสินใจและวางแผนเชิงระบบสู่ความยั่งยืน	๑๐	๒, ๓, ๕, ๖, ๑๐, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘
๓	การมีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การอบรม และความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ	๑๐	๒, ๓, ๗, ๘, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๘

^{๘๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

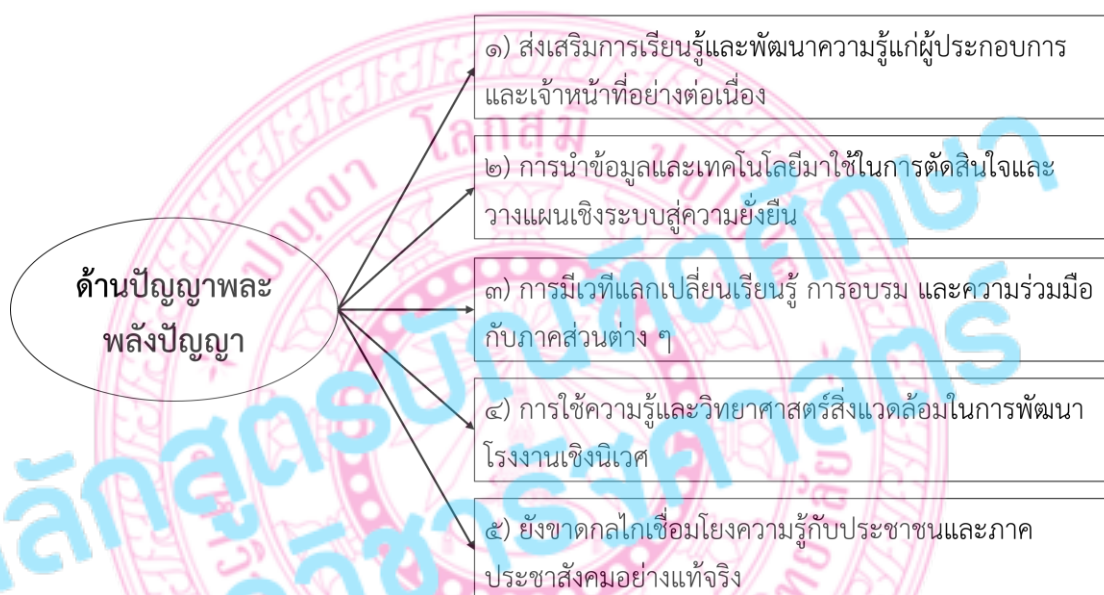
^{๘๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๖ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๘.

^{๘๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๗ วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๙๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๘ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

ตารางที่ ๔.๒๑ สรุปประเด็นสำคัญการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านปัญหาพละ พลังปัญญา (ต่อ)

ที่	สรุปประเด็นสำคัญ	ความถี่	ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่
๔	การใช้ความรู้และวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมในการพัฒนาโรงงานเชิงนิเวศ	๙	๒, ๓, ๕, ๖, ๑๐, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗
๕	ยังขาดกลไกเชื่อมโยงความรู้กับประชาชนและภาคประชาสังคมอย่างแท้จริง	๕	๑, ๘, ๙, ๑๑, ๑๘

แผนภาพที่ ๔.๑๐ ข้อมูลเกี่ยวกับด้านปัญหาพละ พลังปัญญา
สังเคราะห์โดยผู้วิจัย ปฐมา ภูน้อย

๒. ด้านวิริยะพละ พลังความเพียร

ประเด็นสัมภาษณ์ “สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาหลักพละ ๔ “ด้านวิริยะพละ พลังความเพียร” มาปฏิบัติอย่างไร เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” ผลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง ๑๘ รูปหรือคน พบผลดังนี้

๑) สนับสนุนความเพียรในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง แม้กระบวนการส่งเสริมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจะใช้ระยะเวลาในการเปลี่ยนแปลง ต้องมีความอดทนในการอธิบายแนวทางให้กับชุมชนหลายครั้ง และต้องมีการติดตามประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรักษามาตรฐานและความเชื่อมั่นในระยะยาว^{๙๑}

^{๙๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

๒) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้แสดงให้เห็นถึงความเพียรในการดำเนินงานโดยการส่งเจ้าหน้าที่และตัวแทนลงพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ เพื่อร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบติดตาม และให้คำแนะนำแก่สถานประกอบการ การดำเนินงานในลักษณะนี้สะท้อนถึงความมุ่งมั่นในการสร้างระบบเฝ้าระวังและติดตามผลในระยะยาว รวมถึงการผลักดันให้โรงงานมีการปรับปรุงต่อเนื่องตามแนวทางของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ^{๙๒}

๓) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้นำหลัก “วิริยะพละ” หรือพลังความเพียรมาใช้ในการขับเคลื่อนนโยบายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างต่อเนื่องและไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค โดยมีการติดตามความก้าวหน้าอย่างสม่ำเสมอ จัดกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนโรงงานในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการให้คำปรึกษา การสนับสนุนงบประมาณ การอบรมเชิงปฏิบัติการ และการผลักดันให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรมในระยะยาว ซึ่งแสดงถึงความมุ่งมั่นและเพียรพยายามในการเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมไปสู่แนวทางที่ยั่งยืนและสมดุล^{๙๓}

๔) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแสดงให้เห็นถึงการใช้พลังความเพียรผ่านการขับเคลื่อนงานอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ โดยเน้นการดำเนินงานเชิงรุกในด้านการส่งเสริม การติดตาม และการประสานความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ แม้ในบริบทที่มีข้อจำกัดด้านทรัพยากรหรืออุปสรรคเชิงนโยบาย กระบวนการทำงานที่ไม่หยุดนิ่งนี้สะท้อนถึงความมุ่งมั่นที่จะผลักดันให้โรงงานปรับตัวเข้าสู่แนวทางอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนในระยะยาว^{๙๔}

๕) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้มีการส่งเสริมด้านวิริยะพละโดยปลูกฝังความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบแก่บุคลากรทุกระดับ ผ่านการสร้างวัฒนธรรมการทำงานเชิงรุกและการมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ มีการตั้งเป้าหมายเชิงคุณภาพชัดเจน และผลักดันให้บุคลากรปฏิบัติงานด้วยความตั้งใจ แน่วแน่ มีสติสัมปชัญญะในทุกขั้นตอนของการบริหาร เพื่อขับเคลื่อนองค์กรไปสู่เป้าหมายเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างมั่นคง^{๙๕}

๖) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการผลักดันเป้าหมายเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างต่อเนื่อง ผ่านการลงพื้นที่กำกับติดตามสถานประกอบการอย่างสม่ำเสมอ พร้อมส่งเสริมให้หน่วยงานร่วมดำเนินการตามมาตรการเชิงสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด โดยไม่หยุดพัฒนาคุณภาพการจัดการร่วมกับภาคีเครือข่ายในพื้นที่^{๙๖}

๗) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้นำพลังความเพียรมาใช้ในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและมุ่งมั่น โดยมีการติดตาม สนับสนุน และผลักดันสถานประกอบการให้ปรับตัวตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ แม้จะเผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากรและข้อท้าทายเชิงนโยบาย แต่หน่วยงานยังคงแสดงความสม่ำเสมอในการปฏิบัติงาน เพื่อให้การพัฒนาเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืนในระดับพื้นที่^{๙๗}

^{๙๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๙๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๙๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๙๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๙๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๙๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

๘) ความเพียรปรากฏในรูปของความพยายามดำเนินงานตามกรอบนโยบายและเป้าหมายที่กำหนดไว้ แต่ยังไม่สามารถสะท้อนถึงความเพียรในเชิงปฏิสัมพันธ์กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบโดยตรง ความต่อเนื่องของการรับฟัง การตอบสนอง และการติดตามผลคำร้องเรียนของประชาชนในประเด็นอุตสาหกรรมยังไม่เป็นระบบ การเพียรเพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลงจึงยังจำกัดอยู่ในระดับภายในองค์กร มากกว่าการขยายไปสู่การสร้างเชื่อมโยงกับสังคมรอบข้าง^{๙๘}

๙) เจ้าหน้าที่จากสำนักงานฯ มีความมุ่งมั่นและไม่ย่อท้อต่อปัญหาที่ซับซ้อนในพื้นที่ เห็นได้จากการลงพื้นที่ติดตามงาน แม้บางครั้งจะมีข้อจำกัดด้านเวลาและบุคลากร แต่ก็ยังพยายามทำหน้าที่ให้ครบถ้วนเท่าที่ทำได้ ความตั้งใจตรงนี้สะท้อนให้เห็นว่าเป็นหน่วยงานที่มีความเพียรในการผลักดันแนวคิดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้เกิดขึ้นจริงในจังหวัดของเรา^{๙๙}

๑๐) การดำเนินงานของสำนักงานฯ มีลักษณะที่แสดงถึงความเพียรพยายามในการขับเคลื่อนนโยบายและเป้าหมายของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างต่อเนื่อง แม้ในสถานะที่มีข้อจำกัดด้านทรัพยากรหรือโครงสร้างการทำงาน การลงพื้นที่ติดตาม การสร้างความเข้าใจกับโรงงาน และการประสานงานกับชุมชน ถือเป็นภาพสะท้อนของความมุ่งมั่นที่ดำเนินไปในทิศทางของความยั่งยืน โดยไม่หยุดนิ่งต่ออุปสรรคหรือความท้าทายที่เกิดขึ้นในระดับพื้นที่^{๑๐๐}

๑๑) ในด้านความเพียร สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้ดำเนินการโดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ในการปรับปรุงกระบวนการทำงาน และได้นำบุคลากรที่มีความเหมาะสมเข้าร่วมดำเนินงาน โดยมุ่งเน้นการตรวจติดตามสถานประกอบการในประเด็นที่ว่าโรงงานดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตหรือไม่ มีการรักษามาตรฐานตามที่กำหนดไว้หรือไม่ และที่สำคัญคือการดำเนินการดังกล่าวต้องเป็นไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การตรวจสอบและการบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสม่ำเสมอ^{๑๐๑}

๑๒) ความมุ่งมั่นในการขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติสะท้อนผ่านการดำเนินโครงการต่อเนื่องของสำนักงานฯ ที่สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาที่ไม่หยุดนิ่ง แม้จะมีข้อจำกัดด้านทรัพยากรหรือสภาพแวดล้อม สำนักงานฯ ยังคงยืนหยัดในการประสานงานกับทุกภาคส่วน เพื่อรักษาเป้าหมายของการยกระดับโรงงานให้มีความรับผิดชอบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม^{๑๐๒}

๑๓) ส่งเสริมการทำงานอย่างต่อเนื่อง เพิ่มความถี่ในการประชุม ตรวจสอบ และติดตามผลการดำเนินงาน เพื่อเร่งยกระดับมาตรฐานของโรงงานในทุกมิติ การเพิ่มรอบการติดตามช่วยลดความเข้าใจคลาดเคลื่อน และทำให้สามารถวางแผนปรับปรุงอย่างมีทิศทาง สร้างระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตอบสนองต่อข้อเสนอแนะจากทุกภาคส่วนได้อย่างทันท่วงที^{๑๐๓}

๑๔) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้นำหลักวิริยะพละมาใช้โดยการส่งเสริมให้บุคลากรปฏิบัติงานอย่างกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นตั้งใจและรับผิดชอบต่อหน้าที่ พร้อมทั้ง

^{๙๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๙๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๐๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๐๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๑ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๑๐๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๒ วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๐๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๓ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

ปลูกฝังการบริหารงานด้วยสติ สมาธิ และความเพียร เพื่อขับเคลื่อนองค์กรสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ^{๑๐๔}

๑๕) มีการส่งเสริมการทำงานด้วยความมุ่งมั่นต่อเนื่องของทั้งเจ้าหน้าที่และผู้ประกอบการ ผ่านการขับเคลื่อนกิจกรรมและนโยบายอย่างมีเป้าหมายชัดเจน โดยมุ่งเสริมสร้างสมรรถนะองค์กรอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนให้สถานประกอบการพัฒนาแนวทางสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศด้วยความตั้งใจและต่อเนื่อง พร้อมปรับตัวตามพลวัตของสังคมและเทคโนโลยี^{๑๐๕}

๑๖) มีการส่งเสริมการทำงานอย่างมุ่งมั่นและต่อเนื่อง ทั้งในระดับบุคคลและองค์กร เช่น การผลักดันโครงการนำร่องเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่สำคัญ การติดตามความก้าวหน้าอย่างใกล้ชิด และการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อทบทวนเป้าหมายและพัฒนาแนวทางอย่างไม่หยุดนิ่ง แสดงถึงความเพียรพยายามในการผลักดันการเปลี่ยนผ่านอย่างเป็นรูปธรรม^{๑๐๖}

๑๗) องค์กรต้องมีความเพียรในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคล การตรวจสอบการดำเนินงานภายใน และการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้านสิ่งแวดล้อม การเพียรพยายามลดปัญหาและแก้ไขข้อบกพร่องอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนและสังคมในระยะยาว^{๑๐๗}

๑๘) ความเพียรในเชิงพุทธมิใช่เพียงความขยัน แต่หมายถึง “เพียรที่รู้ทิศทาง” สำนักงานอุตสาหกรรมฯ ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ไม่เพียงแต่ในเชิงโครงการ แต่ในการสร้างระบบที่ยั่งยืน เช่น การผลักดันนโยบายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศผ่านการอบรม ชักจูง และติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ จนเกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กรที่ไม่ย่อท้อต่อความท้าทายหรืออุปสรรค^{๑๐๘}

สรุป สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาใช้หลักวิริยะพละโดยมุ่งมั่นและดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ผ่านการติดตาม ประเมิน และสนับสนุนสถานประกอบการอย่างสม่ำเสมอ แม้เผชิญอุปสรรคด้านทรัพยากรและนโยบาย พร้อมส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานเชิงรุกของบุคลากร และสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อผลักดันการเปลี่ยนผ่านสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างมั่นคงและยั่งยืน

ตารางที่ ๔.๒๒ สรุปประเด็นสำคัญการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านวิริยะพละ พลังความเพียร

ที่	สรุปประเด็นสำคัญ	ความถี่	ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่
๑	ดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง มีการติดตามผลสม่ำเสมอ แม้จะมีอุปสรรคหรือข้อจำกัด	๑๔	๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๑๐, ๑๑, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖
๒	ส่งเสริมความมุ่งมั่นและความรับผิดชอบในระดับบุคลากรและองค์กร	๑๐	๒, ๓, ๕, ๖, ๑๐, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘

^{๑๐๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๐๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

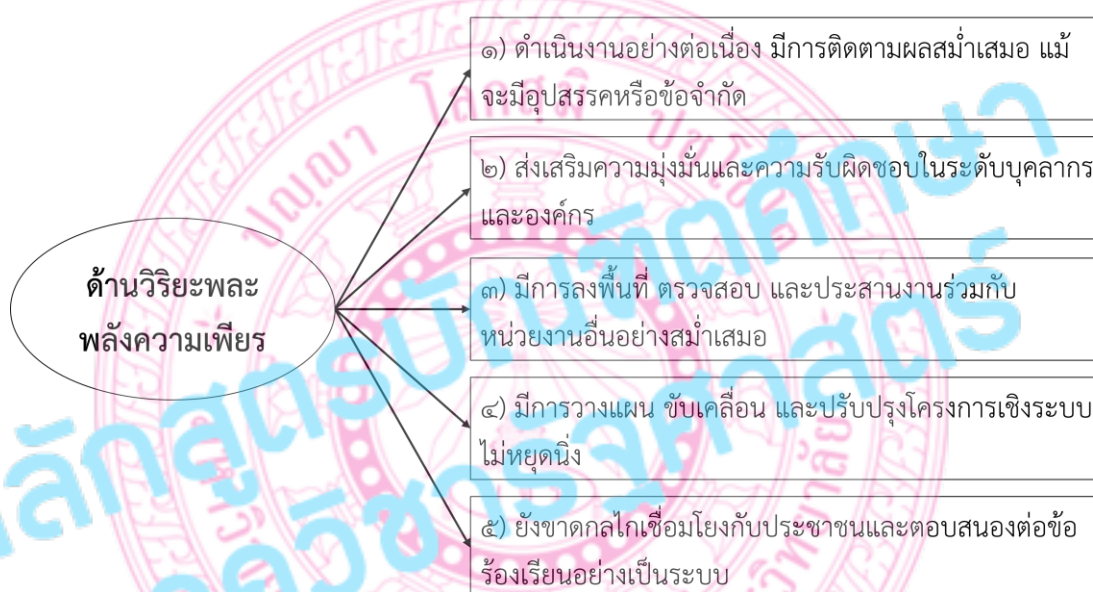
^{๑๐๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๖ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๘.

^{๑๐๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๗ วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๐๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๘ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

ตารางที่ ๔.๒๒ สรุปประเด็นสำคัญการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านวิริยะพละ พลังความเพียร (ต่อ)

ที่	สรุปประเด็นสำคัญ	ความถี่	ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่
๓	มีการลงพื้นที่ ตรวจสอบ และประสานงานร่วมกับหน่วยงานอื่นอย่างสม่ำเสมอ	๑๐	๒, ๓, ๗, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๘
๔	มีการวางแผน ขับเคลื่อน และปรับปรุงโครงการเชิงระบบไม่หยุดนิ่ง	๙	๒, ๓, ๕, ๖, ๑๐, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗
๕	ยังขาดกลไกเชื่อมโยงกับประชาชนและตอบสนองต่อข้อร้องเรียนอย่างเป็นระบบ	๕	๑, ๘, ๙, ๑๑, ๑๘

แผนภาพที่ ๔.๑๑ ข้อมูลเกี่ยวกับด้านวิริยะพละ พลังความเพียร
สังเคราะห์โดยผู้วิจัย ปฐมา ภูน้อย

๓. ด้านอนวัชพละ พลังความซื่อตรง

ประเด็นสัมภาษณ์ “สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาหลักพละ ๔ “ด้านอนวัชพละ พลังความซื่อตรง” มาปฏิบัติอย่างไร เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” ผลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง ๑๘ รูปหรือคน พบผลดังนี้

๑) ส่งเสริมการดำเนินงานด้วยความจริงใจ โปร่งใส และตรงไปตรงมา มีการเปิดเผยข้อมูลที่แท้จริงเกี่ยวกับผลกระทบและการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้ชุมชนรับทราบอย่างต่อเนื่อง พร้อมดำเนินกิจกรรมตามที่ประกาศไว้โดยไม่เลือกปฏิบัติ และรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงานของตนอย่างเต็มที่^{๑๐๙}

^{๑๐๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

๒) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้นำหลักความซื่อตรงมาใช้ผ่านการกำกับดูแลการปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด โดยมีการตรวจสอบสถานประกอบการให้ดำเนินงานตามแนวทางที่ทางราชการกำหนด เพื่อให้เกิดความปลอดภัยทั้งต่อโรงงานและชุมชนโดยรอบ นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้โรงงานมีการตรวจสอบตนเอง พร้อมทั้งจัดส่งรายงานผลการดำเนินงานผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสะท้อนถึงความโปร่งใสและรับผิดชอบต่อส่วนรวมของทุกภาคส่วน^{๑๑๐}

๓) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้นำหลัก “อนวัชพละ” หรือพลังความซื่อตรงมาปฏิบัติผ่านการดำเนินงานที่ยึดหลักความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และยุติธรรม โดยให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อกำหนด และจริยธรรมของภาคราชการอย่างเคร่งครัด มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อสาธารณะอย่างตรงไปตรงมา รวมถึงส่งเสริมให้โรงงานดำเนินธุรกิจอย่างมีจรรยาบรรณ รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งช่วยสร้างความเชื่อมั่นจากผู้ประกอบการและชุมชนในกระบวนการบริหารจัดการสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ^{๑๑๑}

๔) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้นำพลังความซื่อตรงมาใช้ผ่านการดำเนินงานที่ยึดหลักความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และเป็นธรรมในทุกขั้นตอนของการบริหารจัดการ โดยให้ความสำคัญกับการปฏิบัติงานตามระเบียบอย่างเคร่งครัด และเปิดโอกาสให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ ลักษณะการทำงานดังกล่าวช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นระหว่างรัฐ เอกชน และชุมชน และนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่บนฐานจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อส่วนรวม^{๑๑๒}

๕) แนวทางการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในด้านอนวัชพละมุ่งเน้นการบริหารด้วยความสุจริต โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยมีการกำหนดมาตรการกำกับดูแลด้านจริยธรรมในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด สนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ยึดถือกฎระเบียบและข้อบังคับอย่างเคร่งครัด รวมถึงการเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ด้านทุจริต เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่สถานประกอบการและสังคมในการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ^{๑๑๓}

๖) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้ความสำคัญกับความโปร่งใสในการดำเนินงาน โดยเปิดเผยข้อมูลผลการตรวจสอบต่อสาธารณะ และส่งเสริมให้สถานประกอบการดำเนินกิจการอย่างรับผิดชอบต่อชุมชน ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมและยึดหลักธรรมาภิบาล เพื่อสร้างความไว้วางใจและความร่วมมือในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน^{๑๑๔}

๗) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้นำพลังความซื่อตรงมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานที่ยึดหลักความโปร่งใส มีวินัย และสอดคล้องกับกรอบจริยธรรมของภาคราชการ การดำเนินงานทุกขั้นตอนให้ความสำคัญกับความถูกต้องและความเป็นธรรม ทั้งในด้านการกำกับดูแล การให้คำแนะนำ และการประสานความร่วมมือกับสถานประกอบการ ซึ่งส่งผลให้เกิด

^{๑๑๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๑๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๑๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๑๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๑๑๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

ความเชื่อมั่นจากภาคประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน^{๑๑๕}

๘) การแสดงออกถึงความซื่อตรงในกระบวนการทำงานของภาครัฐควรสะท้อนผ่านความชัดเจนในการชี้แจงข้อเท็จจริง การเข้าถึงข้อมูลสาธารณะ และการตรวจสอบได้ของกระบวนการต่าง ๆ ซึ่งยังคงมีข้อจำกัดในการสื่อสารเชิงรุกต่อประชาชน โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบจากโรงงาน ความซื่อตรงจึงไม่อาจประเมินได้จากการปฏิบัติตามระเบียบเท่านั้น แต่ต้องรวมถึงการเปิดเผยข้อมูลอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งยังไม่ปรากฏเป็นระบบชัดเจน^{๑๑๖}

๙) การทำงานของเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ดำเนินการอย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้ มีการทำงานตามขั้นตอน และยึดหลักความถูกต้องเป็นหลัก เมื่อมีข้อร้องเรียนหรือปัญหาในพื้นที่ เจ้าหน้าที่ก็ให้ความร่วมมือในการชี้แจงข้อมูลอย่างตรงไปตรงมา การแสดงออกถึงความซื่อตรงในระดับปฏิบัติการเช่นนี้ สร้างความเชื่อมั่นและทำให้ชุมชนพร้อมจะร่วมมือกับหน่วยงานรัฐมากยิ่งขึ้น^{๑๑๗}

๑๐) การปฏิบัติงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดฯ มีแนวทางที่สอดคล้องกับหลักความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ มีการดำเนินงานตามขั้นตอนราชการที่ชัดเจน และให้ความสำคัญกับการรักษามาตรฐานทางจริยธรรมในการตัดสินใจและประสานงานกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง การเปิดเผยข้อมูลในระดับหนึ่ง และการรับฟังข้อร้องเรียนจากภาคประชาชน แสดงให้เห็นถึงเจตนาในการยึดมั่นในความถูกต้อง ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของพลังความซื่อตรงในการบริหารจัดการ^{๑๑๘}

๑๑) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้แสดงถึงความซื่อตรงและโปร่งใสผ่านการดำเนินงานโดยการประชาสัมพันธ์ข้อมูลทุกครั้งที่มีการดำเนินการ ทั้งในรูปแบบเอกสารและออนไลน์ รวมถึงแจ้งไปยังหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องตามความเหมาะสม นอกจากนี้ ยังมีการใช้ระบบประเมินผลออนไลน์เพื่อเปิดให้ประชาชนเข้ามาให้คะแนนความพึงพอใจ และเมื่อมีการตรวจสอบเกิดขึ้น ผลการตรวจสอบจะต้องถูกแจ้งให้ประชาชนทราบด้วย อีกทั้งในขณะทำงานยังมีตัวแทนจากทั้งภาคเอกชนและภาคประชาชนเข้าร่วมในการตรวจสอบโรงงาน โดยเฉพาะในประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นแนวทางที่แสดงถึงความเปิดเผยและความโปร่งใสของหน่วยงานราชการ^{๑๑๙}

๑๒) สำนักงานฯ ยึดหลักความโปร่งใสในการดำเนินงาน โดยมีการดำเนินกิจกรรมภายใต้กรอบกฎหมายและระเบียบที่ชัดเจน มีการเปิดเผยข้อมูลตามขั้นตอนที่ควรให้ประชาชนและชุมชนสามารถตรวจสอบได้ ซึ่งเป็นการเสริมสร้างความเชื่อมั่นให้กับภาคประชาชนว่าแนวทางสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศนั้นตั้งอยู่บนความถูกต้องและสุจริต^{๑๒๐}

๑๓) สำนักงานฯ ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างตรงไปตรงมา ยึดถือหลักความโปร่งใสในการตรวจสอบสถานประกอบการ โดยเน้นการบังคับใช้กฎหมายตามข้อเท็จจริง

^{๑๑๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๑๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๑๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๑๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๑๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๑ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๑๒๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๒ วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๘.

ไม่มีการเลือกปฏิบัติ พร้อมทั้งส่งเสริมให้สถานประกอบการมีความซื่อสัตย์และจริงใจในการปรับปรุงพัฒนาตนเอง^{๑๒๑}

๑๔) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้นำหลักอเนกประสงค์มาใช้ โดยบริหารงานด้วยความซื่อตรง โปร่งใส และตรวจสอบได้ มีการยึดหลักจริยธรรมในการดำเนินงาน และปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและความไว้วางใจในชุมชน ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างมีธรรมาภิบาลและยั่งยืน^{๑๒๒}

๑๕) การบริหารจัดการสถานประกอบการเน้นการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อกำหนดอย่างเคร่งครัด ควบคู่กับการดำเนินงานอย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้ มีการวางระบบควบคุมภายในที่ยึดมั่นในจริยธรรมทางราชการ โดยไม่เปิดช่องให้มีผลประโยชน์แอบแฝงหรือการเอื้อประโยชน์เฉพาะกลุ่ม^{๑๒๓}

๑๖) สำนักงานฯ ยึดมั่นในหลักจริยธรรมของการบริหาร โดยให้ความสำคัญกับความโปร่งใสในการทำงาน เช่น การเปิดเผยข้อมูลการดำเนินงานต่อสาธารณะ การมีช่องทางรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน รวมทั้งกำกับดูแลโรงงานให้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ส่งผลให้เกิดความไว้วางใจจากภาคส่วนต่าง ๆ และสร้างความชอบธรรมในการขับเคลื่อนเชิงนโยบาย^{๑๒๔}

๑๗) ความซื่อตรงในการดำเนินงานถือเป็นหัวใจสำคัญ โรงงานต้องปฏิบัติตามกฎหมายสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด มีความโปร่งใสในการเปิดเผยข้อมูล และดำเนินงานด้วยจิตสำนึกในคุณธรรม นึกถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นจากสังคม และหลีกเลี่ยงความขัดแย้งกับชุมชน^{๑๒๕}

๑๘) การยึดมั่นในความถูกต้องของสำนักงานฯ ปรากฏผ่านแนวทางการบริหารงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และไม่แสวงหาประโยชน์ส่วนตน มีการสื่อสารที่เปิดเผยกับประชาชน รวมถึงการออกตรวจโรงงานโดยเน้นความร่วมมือมากกว่าการลงโทษ ทำให้ผู้ประกอบการรู้สึกถึงความยุติธรรมและพร้อมจะปรับปรุงอย่างเต็มที่ นำไปสู่ความศรัทธาและการเคารพในระบบรัฐ^{๑๒๖}

สรุป สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้นำหลักอเนกประสงค์หรือพลังความซื่อตรงมาใช้ในการบริหารจัดการด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และยึดมั่นในกฎหมายอย่างเคร่งครัด โดยเปิดเผยข้อมูลและผลการตรวจสอบต่อสาธารณะ ส่งเสริมการดำเนินงานที่ตรงไปตรงมา และมีจริยธรรมทั้งภาครัฐและสถานประกอบการ พร้อมสร้างความเชื่อมั่นและความร่วมมือกับชุมชนผ่านการสื่อสารอย่างเปิดกว้างและเป็นธรรม เพื่อขับเคลื่อนเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนและมีธรรมาภิบาล

^{๑๒๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๓ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๑๒๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๒๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

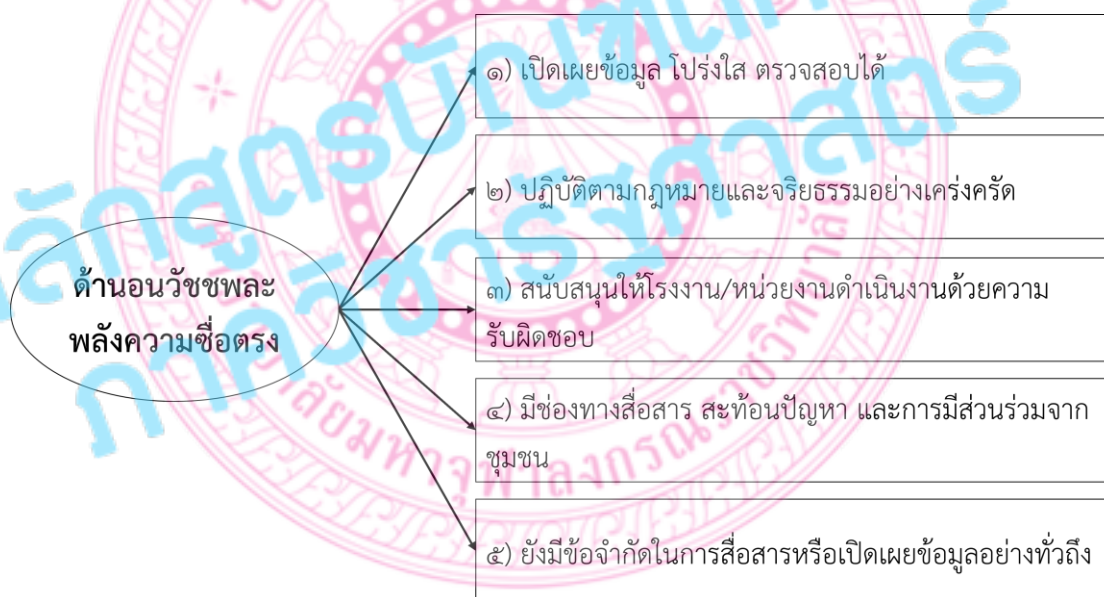
^{๑๒๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๖ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๘.

^{๑๒๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๗ วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๒๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๘ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

ตารางที่ ๔.๒๓ สรุปประเด็นสำคัญการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านอนวัชพละ พลังความซื่อตรง

ที่	สรุปประเด็นสำคัญ	ความถี่	ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่
๑	เปิดเผยข้อมูล โปร่งใส ตรวจสอบได้	๑๗	๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘
๒	ปฏิบัติตามกฎหมายและจริยธรรมอย่างเคร่งครัด	๑๔	๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๑๐, ๑๒, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘
๓	สนับสนุนให้โรงงาน/หน่วยงานดำเนินงานด้วยความรับผิดชอบ	๑๒	๑, ๒, ๓, ๔, ๖, ๗, ๘, ๑๐, ๑๓, ๑๖, ๑๗, ๑๘
๔	มีช่องทางสื่อสาร สะท้อนปัญหา และการมีส่วนร่วมจากชุมชน	๘	๑, ๔, ๖, ๘, ๙, ๑๑, ๑๖, ๑๘
๕	ยังมีข้อจำกัดในการสื่อสารหรือเปิดเผยข้อมูลอย่างทั่วถึง	๓	๘, ๑๐, ๑๓

แผนภาพที่ ๔.๑๒ ข้อมูลเกี่ยวกับด้านอนวัชพละ พลังความซื่อตรง
สังเคราะห์โดยผู้วิจัย ปฐมา ภูน้อย

๔. ด้านสังคพละ พลังเกื้อกูล

ประเด็นสัมภาษณ์ “สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นำหลักพละ ๔ “ด้านสังคพละ พลังเกื้อกูล” มาปฏิบัติอย่างไร เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” ผลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง ๑๘ รูปหรือคน พบผลดังนี้

๑) เน้นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงงานกับชุมชนผ่านกิจกรรมที่เสริมสร้างการเกื้อกูล เช่น การสนับสนุนกิจกรรมสาธารณประโยชน์ การมีส่วนร่วมในโครงการเพื่อสังคม และการช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบอย่างจริงจัง เพื่อสร้างบรรยากาศแห่งความร่วมมืออย่างยั่งยืน และส่งเสริมการอยู่ร่วมกันบนพื้นฐานของความเข้าใจ ความเคารพ และความรับผิดชอบร่วมกันในพื้นที่.^{๑๒๗}

๒) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดส่งเสริมการมีส่วนร่วมของโรงงานในการพัฒนาสังคมและชุมชน โดยสนับสนุนให้สถานประกอบการดำเนินโครงการเพื่อสังคม เช่น CSR-CIW และ CSR-Continuous พร้อมทั้งมีการมอบรางวัลเพื่อเชิดชูเกียรติและสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการมุ่งมั่นในการเกื้อกูลชุมชน การดำเนินการในลักษณะนี้ช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงงานกับชุมชน และส่งเสริมภาพลักษณ์ของโรงงานที่ใส่ใจต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม^{๑๒๘}

๓) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้นำหลัก “สังคหผละ” หรือพลังเกื้อกูลมาปฏิบัติโดยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนอย่างใกล้ชิด ผ่านกิจกรรมที่เปิดพื้นที่ให้เกิดการมีส่วนร่วม เช่น เวทีประชาคม การเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และการสนับสนุนโรงงานที่ดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคม (CSR) อย่างต่อเนื่อง รวมถึงการผลักดันให้เกิดความสมดุลระหว่างการพัฒนาอุตสาหกรรมกับคุณภาพชีวิตของชุมชนรอบข้าง ซึ่งสะท้อนถึงการบริหารที่เกื้อหนุนและเอื้อเฟื้อกันบนพื้นฐานของความเข้าใจและความรับผิดชอบร่วมกัน^{๑๒๙}

๔) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้นำพลังเกื้อกูลมาสู่การปฏิบัติโดยสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในพื้นที่อย่างเป็นระบบ การดำเนินงานมุ่งเน้นการส่งเสริมบทบาทของทุกภาคส่วนในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การสนับสนุนซึ่งกันและกัน และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเชิงนโยบาย แนวทางนี้ช่วยให้ความเข้าใจร่วม ลดความขัดแย้ง และนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีความสมดุลระหว่างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและความยั่งยืนทางสังคม^{๑๓๐}

๕) การดำเนินการด้านสังคหผละของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เน้นการส่งเสริมความเอื้ออาทรและการเกื้อกูลกันภายในองค์กรและระหว่างสถานประกอบการ โดยจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคลากรและชุมชนโดยรอบ รวมถึงการให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีและความร่วมมือในการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีความยั่งยืน^{๑๓๑}

๖) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการกับชุมชน ผ่านกิจกรรมรับฟังความคิดเห็นและเวทีสาธารณะ พร้อมทั้งประสานกับหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อท้องถิ่น โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมและเกื้อกูลซึ่งกันและกันในการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างสมดุล^{๑๓๒}

^{๑๒๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๒๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๒๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๓๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๓๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๑๓๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

๓) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้นำพลังเกื้อกูลมาปฏิบัติผ่านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชนในลักษณะที่เอื้อประโยชน์ร่วมกัน การดำเนินงานมุ่งเน้นการมีส่วนร่วม การแลกเปลี่ยนข้อมูล และการสนับสนุนซึ่งกันและกันในทุกระดับ กระบวนการนี้ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจ ความไว้วางใจ และความสามัคคีระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโตควบคู่กับความมั่นคงทางสังคมและสิ่งแวดล้อม^{๑๓๓}

๔) การเกื้อกูลในบริบทของการบริหารจัดการโรงงานควรหมายถึงการสร้างความร่วมมือที่มีทั้งแนวราบ (ระหว่างหน่วยงาน) และแนวลึก (ระหว่างรัฐกับชุมชน) แม้จะมีการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นหรือกิจกรรมบางรูปแบบที่ประชาชนเข้าร่วมได้ แต่ความสัมพันธ์ในเชิงโครงสร้างระหว่างประชาชนกับกระบวนการกำหนดทิศทางอุตสาหกรรมยังไม่มั่นคง พลังเกื้อกูลจึงยังไม่ปรากฏเป็นความสัมพันธ์ที่เท่าเทียม หากยังเป็นลักษณะของการสนับสนุนจากฝ่ายรัฐมากกว่าการร่วมกันกำหนดอนาคตอย่างแท้จริง^{๑๓๔}

๕) สำนักงานฯ ให้ความสำคัญกับการประสานความร่วมมือกับทุกฝ่าย ทั้งหน่วยงานรัฐอื่น ๆ โรงงาน และชุมชนในพื้นที่ มีความพยายามในการจัดเวทีพูดคุย รับฟังข้อเสนอแนะ และทำงานแบบไม่แบ่งฝ่าย การเกื้อกูลนี้ไม่ใช่แค่การช่วยเหลือชั่วคราว แต่เป็นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระยะยาว ซึ่งทำให้การพัฒนาโรงงานในพื้นที่ที่มีทิศทางที่กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและวิถีชีวิตของคนในชุมชน^{๑๓๕}

๑๐) สำนักงานฯ ดำเนินงานโดยคำนึงถึงการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน มีการเปิดเวทีสื่อสารและพยายามเชื่อมโยงความคิดเห็นของชุมชนเข้าสู่กระบวนการทำงานของรัฐ การเกื้อกูลในลักษณะนี้ไม่ได้จำกัดเฉพาะการช่วยเหลือแบบทางเดียว แต่มีแนวโน้มส่งเสริมการทำงานแบบร่วมมือ ซึ่งช่วยลดช่องว่างระหว่างหน่วยงานกับประชาชน และวางรากฐานของการอยู่ร่วมกันอย่างมีส่วนร่วมในบริบทของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ^{๑๓๖}

๑๑) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้นำหลักของการเกื้อกูลมาใช้โดยการขอความร่วมมือและขอความอนุเคราะห์จากทุกภาคส่วน ทั้งหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน และประชาชน เพื่อนำมาสู่ประโยชน์ร่วมกัน โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการโรงงาน ซึ่งได้รับความร่วมมืออย่างดีจากภาคโรงงานที่ยินดีจะลงทุนเพื่อการปรับปรุงแก้ไข และในขณะเดียวกันก็มีประชาชนในพื้นที่ทำหน้าที่เป็นหูเป็นตาให้กับราชการ เพื่อร่วมกันกำกับดูแลให้เกิดการพัฒนาไปสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างแท้จริง^{๑๓๗}

๑๒) การประสานความร่วมมือกับหน่วยงานในพื้นที่ รวมถึง อบต. และผู้นำชุมชน แสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดฯ ในการสร้างความร่วมแรงร่วมใจ โดยไม่เน้น

^{๑๓๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๓๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๓๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๓๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๓๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๑ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

การดำเนินงานฝ่ายเดียว แต่เปิดโอกาสให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม สร้างบรรยากาศของความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างภาครัฐ โรงงาน และประชาชน^{๑๓๘}

๑๓) ดำเนินการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างโรงงานกับชุมชน ผ่านกิจกรรม CSR และโครงการพัฒนาสังคมต่าง ๆ สนับสนุนการดูแลผู้ได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านสุขภาพ ความเป็นอยู่ และสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและความไว้วางใจระหว่างกัน^{๑๓๙}

๑๔) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้นำหลักสังคหผลมาใช้ ด้วยการเอาใจใส่สวัสดิภาพของบุคลากร ช่วยเหลือและสนับสนุนการทำงานอย่างเต็มที่ มีการถ่ายทอดความรู้และเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เพื่อสร้างบรรยากาศการทำงานที่เกื้อกูลกัน ส่งเสริมความสามัคคี ความผูกพันในองค์กร และเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานร่วมกันอย่างยั่งยืน^{๑๔๐}

๑๕) ในด้านความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่างๆ ได้มีการเชื่อมโยงเครือข่ายทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชน เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการโรงงานในแนวทางที่เกื้อกูลกับระบบนิเวศ ส่งเสริมให้เกิดความเข้มแข็งร่วมกัน และสร้างความเข้าใจร่วมถึงเป้าหมายการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในระยะยาว^{๑๔๑}

๑๖) ในการดำเนินงานของสำนักงานฯ มีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานในพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งในรูปแบบของการประชุมหารือ การจัดเวทีรับฟังความคิดเห็น และกิจกรรม CSR ซึ่งช่วยให้เกิดความร่วมมือที่เข้มแข็งและยั่งยืน เป็นพลังเกื้อกูลที่เอื้อต่อการพัฒนาโรงงานและพื้นที่โดยรอบสู่ความสมดุลระหว่างอุตสาหกรรมและสิ่งแวดล้อม^{๑๔๒}

๑๗) การเกื้อกูลระหว่างโรงงานกับชุมชนต้องดำเนินการอย่างจริงจัง เช่น การสนับสนุนด้านการศึกษา การสร้างอาชีพ การส่งเสริมสาธารณสุข และการร่วมพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ โดยมุ่งเน้นให้ชุมชนได้รับประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม และเกิดความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นระหว่างภาคธุรกิจกับสังคม^{๑๔๓}

๑๘) สำนักงานได้บูรณาการพลังเกื้อกูลผ่านการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชน โดยไม่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง แต่ยอมรับความหลากหลายของแนวคิดและบทบาทของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละฝ่าย การส่งเสริมกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงงานกับชุมชน เช่น โครงการ CSR เชิงสิ่งแวดล้อม หรือการสนับสนุนโรงงานสีเขียว ถือเป็นเครื่องสะท้อนถึงพลังแห่งการเกื้อกูลกันอย่างแท้จริง^{๑๔๔}

^{๑๓๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๒ วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๓๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๓ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

^{๑๔๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๔๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๔๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๖ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๘.

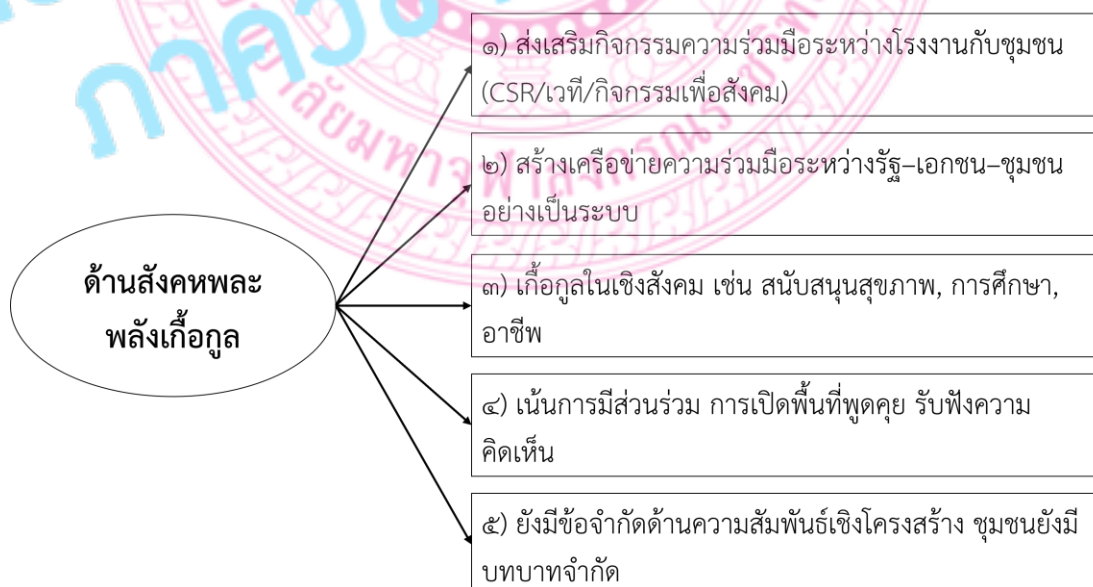
^{๑๔๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๗ วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๘.

^{๑๔๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๘ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

สรุป สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้นำหลักสังคหผลหรือพลัง
เกื้อกูลมาปฏิบัติด้วยการส่งเสริมความร่วมมือและสร้างสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงงานกับชุมชน ผ่าน
กิจกรรม CSR การสนับสนุนสาธารณประโยชน์ และเวทีรับฟังความคิดเห็น รวมทั้งประสานงานกับ
ภาครัฐ เอกชน และชุมชนอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างความเข้าใจและความไว้วางใจร่วมกัน ลดความ
ขัดแย้ง และพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างสมดุลกับสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ตารางที่ ๔.๒๔ สรุปประเด็นสำคัญการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านสังคหผล พลังเกื้อกูล

ที่	สรุปประเด็นสำคัญ	ความถี่	ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่
๑	ส่งเสริมกิจกรรมความร่วมมือระหว่างโรงงานกับชุมชน (CSR/เวที/กิจกรรมเพื่อสังคม)	๑๕	๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๓, ๑๖, ๑๗, ๑๘
๒	สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างรัฐ-เอกชน-ชุมชน อย่างเป็นระบบ	๑๒	๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๕, ๑๖, ๑๘
๓	เกื้อกูลในเชิงสังคม เช่น สนับสนุนสุขภาพ, การศึกษา, อาชีพ	๙	๑, ๒, ๕, ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๘
๔	เน้นการมีส่วนร่วม การเปิดพื้นที่พูดคุย รับฟังความคิดเห็น	๙	๓, ๔, ๖, ๗, ๘, ๑๐, ๑๑, ๑๒, ๑๖
๕	ยังมีข้อจำกัดด้านความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง ชุมชนยังมี บทบาทจำกัด	๒	๘, ๑๑

แผนภาพที่ ๔.๑๓ ข้อมูลเกี่ยวกับด้านสังคหผล พลังเกื้อกูล
สังเคราะห์โดยผู้วิจัย ปัทมา ภู่น้อย

๔.๔ ผลการสนทนากลุ่มเฉพาะ

จากการศึกษาข้อมูลทางเอกสาร (Documentary Data) ที่เป็นแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ หลักผล ๔ การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นผู้วิจัยได้สร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูล และทำการสัมภาษณ์เชิงลึกและสรุปเป็น “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ตามที่อธิบายไว้ข้างต้น และนำมาสู่กระบวนการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑๐ รูปหรือคนเพื่อยืนยันองค์ความรู้แล้ว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และนำเสนอประเด็นสำคัญและได้สรุปทัศนะของผู้ร่วมสนทนากลุ่มดังต่อไปนี้

๑. การบูรณาการหลักธรรมทางพระพุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้นำทางความรู้และจริยธรรม ข้อเสนอแนะที่สำคัญคือการส่งเสริมให้นักวิจัยขยายขอบเขตการวิเคราะห์ไปสู่การนำหลักธรรมมาประยุกต์ใช้ในบริบทหลากหลาย ทั้งในระดับองค์กรและชุมชน เพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลงเชิงบวกในสังคม พร้อมทั้งเน้นให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องมือที่สามารถวัดผลการบูรณาการดังกล่าวได้อย่างเป็นระบบและมีความน่าเชื่อถือ^{๑๔๕}

๒. งานวิจัยแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในพื้นที่อุตสาหกรรม ทั้งในมิติของวิถีชีวิตสังคม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจของชุมชนภายหลังการเข้ามาของโรงงานอุตสาหกรรม พร้อมยกตัวอย่างโรงงานที่สามารถสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนผ่านกิจกรรม CSR ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ข้อเสนอแนะสำคัญคือการนำกรณีศึกษาในพื้นที่จริงมาใช้ประกอบการวิเคราะห์ เพื่อเพิ่มมิติด้านบริบทเชิงพื้นที่และสะท้อนผลกระทบอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งควรเชื่อมโยงกิจกรรม CSR กับหลักผล ๔ และวงจร PDCA โดยจัดกลุ่มตามพลังแต่ละด้าน เช่น สังคหผลกับกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี วิริยผลกับการพัฒนาศักยภาพบุคลากร และอนวัชผลกับกิจกรรมที่คำนึงถึงจริยธรรมทางธุรกิจ นอกจากนี้ ยังเสนอให้เสริมกรอบการวิเคราะห์เรื่องการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้วยการประยุกต์ใช้โมเดลระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อแสดงให้เห็นถึงกลไกความร่วมมือและความไว้วางใจระหว่างภาคอุตสาหกรรมกับชุมชน ซึ่งจะช่วยเพิ่มความลึกให้กับกรอบแนวคิดในการจัดการเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ^{๑๔๖}

๓. การบูรณาการหลักผล ๔ เข้ากับวงจร PDCA ซึ่งถือเป็นนวัตกรรมเชิงทฤษฎีที่สามารถเชื่อมโยงหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเข้ากับกรอบการบริหารจัดการสมัยใหม่ได้อย่างลงตัวและมีประสิทธิภาพ ท่านขึ้นชมที่งานวิจัยนี้ไม่เพียงแต่สร้างองค์ความรู้เชิงวิชาการ แต่ยังเน้นการนำไปปฏิบัติจริงและสามารถตอบโจทย์การแก้ไขปัญหาในแต่ละมิติของการบริหารจัดการได้อย่างครบถ้วน อีกทั้งได้แนะนำให้นักวิจัยระบุความสัมพันธ์ระหว่างหลักผล ๔ กับมิติต่าง ๆ อย่างชัดเจน เพื่อเพิ่มความสมบูรณ์และความน่าเชื่อถือของกรอบแนวคิด รวมถึงการพัฒนาเครื่องมือและตัวชี้วัดที่

^{๑๔๕} สนทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๑ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๘.

^{๑๔๖} สนทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๒ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๘.

สอดคล้องกับเป้าหมายเชิงนโยบาย เพื่อให้ผลงานวิจัยนี้สามารถขยายผลและนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวางในอนาคต^{๑๔๗}

๔. การสกัดองค์ความรู้ที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงและมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการที่สามารถนำไปสู่การสร้างความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ข้อเสนอแนะที่สำคัญคือการเสริมมิติของการสื่อสารเชิงกลยุทธ์ให้ชัดเจนมากขึ้น โดยเฉพาะการวิเคราะห์ช่องทาง รูปแบบ และเนื้อหาการสื่อสารระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชน ควบคู่กับการออกแบบกิจกรรมเครือข่ายที่เปิดโอกาสให้เกิดการมีส่วนร่วมในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ เพื่อเสริมสร้างความไว้วางใจและความรับผิดชอบร่วมกัน นอกจากนี้ยังเสนอให้ขยายแนวทางการวิจัยไปสู่การพัฒนาเครื่องมือและระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพและมีนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยสามารถใช้หลักผล ๔ เป็นแกนกลางในการออกแบบระบบ เช่น การนำปัญหาไปใช้ในกระบวนการพัฒนานวัตกรรมจัดการ หรือการใช้สังคหผลในการออกแบบระบบการมีส่วนร่วมอย่างเป็นระบบ การขยายข้อเสนอแนะเหล่านี้จะช่วยให้กรอบแนวคิดของงานวิจัยไม่เพียงแต่ครอบคลุมด้านจริยธรรมและโครงสร้างบริหาร แต่ยังส่งเสริมศักยภาพในการนำไปใช้จริงในระดับพื้นที่และนโยบายเชิงระบบ^{๑๔๘}

๕. การบูรณาการหลักผล ๔ เข้ากับกรอบแนวคิดการบริหารจัดการภายใต้ ๕ มิติของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ซึ่งมีศักยภาพในการพัฒนาเป็นองค์ความรู้ต้นแบบระดับชาติ ข้อเสนอแนะสำคัญคือการจัดวางความสัมพันธ์ระหว่างผลแต่ละด้านกับมิติเชิงนโยบายและการปฏิบัติอย่างชัดเจน เช่น ปัญหาผลกระทบเชื่อมโยงกับการวางแผนยุทธศาสตร์ วิจัยผลกระทบกลไกการขับเคลื่อนและการเปลี่ยนผ่าน อนุรักษ์และบริหารจัดการกากบดและจริยธรรมภาคธุรกิจ และสังคหผลกับกลไกความร่วมมือและการประสานประโยชน์ระหว่างภาคส่วน ทั้งนี้ยังเสนอให้พัฒนารอบแนวคิดของงานวิจัยให้มีลักษณะเป็นโมเดลเชิงนโยบาย (policy framework) ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในบริบทระดับชาติได้ โดยเฉพาะการออกแบบตัวชี้วัดด้านพุทธธรรมที่สอดคล้องกับแนวทางการรับรอง Green Industry ซึ่งจะช่วยเสริมจุดเด่นของงานวิจัยในการสร้างสมดุลระหว่างเป้าหมายเชิงเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และจริยธรรม ทั้งยังเป็นแนวทางที่ส่งเสริมความเป็นเอกลักษณ์ของการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยในบริบทพุทธธรรมร่วมสมัย^{๑๔๙}

๖. การวิจัยที่นำแนวคิดเชิงพุทธธรรมมาบูรณาการกับการบริหารจัดการอุตสาหกรรมสมัยใหม่ ซึ่งช่วยเติมเต็มช่องว่างในการจัดการที่เน้นทั้งประสิทธิภาพและจริยธรรม ข้อเสนอแนะเชิงบวกคือการเพิ่มความชัดเจนในแผนการดำเนินงานและการติดตามผล เพื่อให้มั่นใจว่างานวิจัยสามารถสร้างผลลัพธ์ที่จับต้องได้ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในบริบทของเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมถึงการส่งเสริมให้มีการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนงานวิจัยสู่การปฏิบัติอย่างยั่งยืน^{๑๕๐}

๗. งานวิจัยฉบับนี้มีความสอดคล้องกับแนวนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรมในการขับเคลื่อนเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยเฉพาะการบูรณาการหลักผล ๔ ซึ่งเป็นแนวคิดทาง

^{๑๔๗} สนทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๓ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๘.

^{๑๔๘} สนทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๔ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๘.

^{๑๔๙} สนทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๕ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๘.

^{๑๕๐} สนทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๖ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๘.

พระพุทธศาสนา เข้ากับวงจรคุณภาพ PDCA ซึ่งถือเป็นมาตรฐานสากลด้านคุณภาพ ข้อเสนอแนะที่ควรพิจารณาเพิ่มเติม คือ การสร้างแบบจำลองการบูรณาการดังกล่าวให้มีลักษณะเป็น “คู่มือปฏิบัติ” หรือ “แนวทางเชิงปฏิบัติ” สำหรับผู้บริหารโรงงานและหน่วยงานภาครัฐในระดับพื้นที่ โดยควรกำหนดขั้นตอนการนำหลักผล ๔ เข้าไปเชื่อมโยงกับแต่ละขั้นตอนของ PDCA อย่างเป็นระบบ เช่น การใช้ปัญญาพละในขั้น Plan เพื่อเสริมสร้างการตัดสินใจเชิงจริยธรรม การใช้วิริยพละในขั้น Do เพื่อกระตุ้นการลงมือทำอย่างมีเป้าหมาย การประยุกต์ใช้อ่อนวัชพละในขั้น Check เพื่อประเมินความโปร่งใส และการใช้สังคพละในขั้น Act เพื่อสร้างความร่วมมือและการเรียนรู้ร่วมกันในระยะยาว นอกจากนี้ยังสามารถเสนอให้มีการนำต้นแบบการดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จมาใช้เป็นกรณีศึกษาในระดับจังหวัด เพื่อนำไปขยายผลสู่พื้นที่อื่น ๆ ได้อย่างเป็นรูปธรรมและมีความยืดหยุ่นตามบริบทแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้เพื่อให้งานวิจัยสามารถตอบโจทย์เชิงนโยบายได้จริง และมีคุณภาพการตอบการยกระดับแนวทางการจัดการภาคอุตสาหกรรมไทยภายใต้กรอบคิดเชิงพุทธธรรมร่วมสมัย^{๑๕๑}

๘. งานวิจัยมีความท้าทายในเรื่องการบริหารจัดการความสัมพันธ์ระหว่างภาคอุตสาหกรรม ภาครัฐ และประชาชนในพื้นที่ ข้อเสนอแนะที่สำคัญคือ การนำหลักผล ๔ มาใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์และคลี่คลายปัญหาความขัดแย้ง เช่น การขาดความเชื่อมั่นในเจ้าหน้าที่รัฐ ความไม่สนใจของผู้ประกอบการต่อชุมชน และความตึงเครียดจากกิจกรรมทางอุตสาหกรรม โดยควรมีการเชื่อมโยงหลักผล ๔ เข้ากับกลไกการบริหารจัดการเชิงพื้นที่อย่างเป็นระบบ เช่น การใช้สังคพละเพื่อสร้างกลไกการสื่อสารที่ทำให้ทุกภาคส่วนรับฟังกันอย่างแท้จริง การนำอ่อนวัชพละไปประยุกต์ใช้กับการตรวจสอบภายในของภาครัฐและเอกชนเพื่อเพิ่มความโปร่งใส การส่งเสริมวิริยพละในกลุ่มชุมชนเพื่อให้สามารถมีบทบาทในการเสนอแนะแนวทางพัฒนาที่สมดุล และการใช้ปัญญาพละเพื่อสร้างฐานข้อมูลร่วมที่สามารถใช้ในการเจรจาและตัดสินใจร่วมกัน ข้อเสนอแนะนี้สะท้อนถึงความจำเป็นในการออกแบบระบบการมีส่วนร่วมที่ยืดหยุ่นกับบริบทปัญหาจริงในพื้นที่ ซึ่งจะช่วยให้งานวิจัยสามารถเสนอแนวทางแก้ไขที่ไม่เพียงแค่ตอบโจทย์ในระดับนโยบาย แต่ยังสามารถนำไปใช้ได้จริงในพื้นที่ที่กำลังเผชิญกับความขัดแย้งเชิงโครงสร้างอย่างเป็นรูปธรรม^{๑๕๒}

๙. การอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืนระหว่างภาคอุตสาหกรรมกับชุมชนจำเป็นต้องอาศัยกลไกที่เสริมสร้างความไว้วางใจ ความเข้าใจ และประโยชน์ร่วมระหว่างภาคส่วน ข้อเสนอแนะที่มีคุณค่าต่อการวิจัยคือ การจัดวางความเชื่อมโยงเชิงระบบระหว่างหลักผล ๔ กับวงจร PDCA ในแต่ละมิติของการจัดการเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยเสนอให้จัดวางบทบาทของพลแต่ละด้านให้สัมพันธ์กับแต่ละขั้นตอนของ PDCA อย่างมีเป้าหมาย เช่น ปัญญาพละสัมพันธ์กับการวางแผน (Plan) ซึ่งเน้นการวิเคราะห์เชิงองค์รวมและรอบด้าน วิริยพละกับการลงมือปฏิบัติ (Do) ที่ต้องการความพากเพียรและความมุ่งมั่น อ่อนวัชพละกับการตรวจสอบ (Check) ที่ให้ความสำคัญกับความถูกต้อง โปร่งใส และความรับผิดชอบ และสังคพละกับการปรับปรุงแก้ไข (Act) ที่มุ่งเน้นการฟังเสียงของทุกฝ่ายและการพัฒนาเชิงมีส่วนร่วม นอกจากนี้ยังเสนอให้งานวิจัยระบุให้ชัดเจนว่าในแต่ละหัวข้อย่อยของมิติทั้งห้า ได้แก่ กายภาพ เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคม และการบริหารจัดการ ได้มีการประยุกต์ใช้หลักธรรมหรือหลักการใด และมีแนวทางการประเมินผลที่สะท้อนความยั่งยืนและความเหมาะสมของการบูรณา

^{๑๕๑} สทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๗ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๘.

^{๑๕๒} สทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๘ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๘.

การนั้นอย่างไร ข้อเสนอแนะดังกล่าวจะช่วยเสริมความชัดเจนและความน่าเชื่อถือของกรอบแนวคิดในงานวิจัยให้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำกับและส่งเสริมเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในระดับนโยบายและการปฏิบัติจริงได้อย่างเป็นระบบ^{๑๕๓}

๑๐. การนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะหลักพละ 4 เข้าสู่ระบบการบริหารจัดการยุคใหม่อย่างเหมาะสมทั้งในเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ ข้อคิดเห็นที่สำคัญคือ การถอดรหัสหลักธรรมออกมาเป็นตัวชี้วัดที่มีความเป็นระบบและเชื่อมโยงกันอย่างมีเหตุผล ซึ่งจะช่วยให้การวัดผลและการประเมินประสิทธิภาพของโครงการมีความน่าเชื่อถือและสอดคล้องกับบริบทการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ได้แก่ การขยายการวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือและระบบบริหารจัดการที่สามารถรองรับการนำหลักพละ ๔ ไปใช้ในหลากหลายระดับ ตั้งแต่ระดับนโยบายไปจนถึงการปฏิบัติภาคสนาม เช่น การพัฒนาระบบตัวชี้วัดที่สะท้อนความก้าวหน้าด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และการจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน ตลอดจนการออกแบบกลไกการติดตามและประเมินผลที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบทอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังควรให้ความสำคัญกับการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลและแนวปฏิบัติที่ดี ซึ่งจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในการก้าวเข้าสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน^{๑๕๔}

ผลการประเมินการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) ได้ผลดังนี้

ตารางที่ ๔.๒๕ ผลการประเมินความเหมาะสมของวงจรคุณภาพโดยภาพรวม

(N=๑๐)

วงจรคุณภาพ	ระดับความเหมาะสม		
	μ	σ	แปลผล
๑) ด้านการวางแผน	๔.๙๐	๐.๓๓	มากที่สุด
๒) ด้านการบริหาร	๔.๖๐	๐.๕๓	มากที่สุด
๓) ด้านการตรวจสอบ	๔.๘๐	๐.๔๔	มากที่สุด
๔) ด้านการประเมินผล	๔.๕๐	๐.๕๓	มากที่สุด
ภาพรวม	๔.๗๐	๐.๔๖	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๒๕ พบว่าผลการประเมินความเหมาะสมของวงจรคุณภาพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๗๐ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๖ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความเหมาะสมมากที่สุดทุกด้าน

^{๑๕๓} สนทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๙ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๘.

^{๑๕๔} สนทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๘.

ตารางที่ ๔.๒๖ ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักผล ๔ โดยภาพรวม

(N=๑๐)

หลักผล ๔	ระดับความเหมาะสม		
	μ	σ	แปลผล
๑) ด้านปัญญาผล พลังปัญญา	๔.๖๓	๐.๔๔	มากที่สุด
๒) ด้านวิริยะผล พลังความเพียร	๔.๗๐	๐.๕๐	มากที่สุด
๓) ด้านอนวัชชผล พลังความซื่อตรง	๔.๖๗	๐.๕๐	มากที่สุด
๔) ด้านสังคหผล พลังเกื้อกูล	๔.๗๓	๐.๕๐	มากที่สุด
ภาพรวม	๔.๗๓	๐.๔๕	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๒๖ พบว่าผลการประเมินความเหมาะสมของหลักผล ๔ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๗๓ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๕ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความเหมาะสมมากที่สุดทุกด้าน

ตารางที่ ๔.๒๗ ผลการประเมินความเหมาะสมของการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

(N=๑๐)

การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	ระดับความเหมาะสม		
	μ	σ	แปลผล
๑) มิติกายภาพ	๔.๖๐	๐.๕๓	มากที่สุด
๒) มิติเศรษฐกิจ	๔.๗๐	๐.๕๐	มากที่สุด
๓) มิติสิ่งแวดล้อม	๔.๘๐	๐.๔๔	มากที่สุด
๔) มิติสังคม	๔.๙๐	๐.๓๓	มากที่สุด
๕) มิติบริหารจัดการ	๔.๗๐	๐.๕๐	มากที่สุด
ภาพรวม	๔.๗๔	๐.๔๔	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๒๗ พบว่าผลการประเมินความเหมาะสมของการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๗๔ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๔ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความเหมาะสมมากที่สุดทุกด้าน

๔.๕ พุทธนวัตกรรม : องค์ความรู้ใหม่

๔.๕.๑ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

จากการศึกษาทั้งเชิงปริมาณเชิงคุณภาพผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัยดังต่อไปนี้

จากแผนภาพดังกล่าวสามารถอธิบายองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย ได้ดังนี้

การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้ง ๕ ด้าน ได้แก่

๑. มิติกายภาพ โดยมีตัวชี้วัด ประกอบด้วย ๑) ปรับปรุงและจัดทำผังเมืองที่สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ๒) มีผังเมืองรวมที่สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและการจัดการสิ่งแวดล้อม ๓) การวางผังโรงงาน/เขตอุตสาหกรรมให้เหมาะสมกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม ๔) การส่งเสริมพื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์ที่ร่มรื่น สะอาด เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๕) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีประสิทธิภาพ (ถนน, ระบบน้ำ, ไฟฟ้า, การคมนาคม)

๒. มิติเศรษฐกิจ โดยมีตัวชี้วัด ประกอบด้วย ๑) มีการจัด สาธารณูปโภคอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับ การใช้ประโยชน์ของทุกภาคส่วน ๒) สร้างการเชื่อมโยงระหว่างผลผลิตทางการเกษตร ประมง ท่องเที่ยว ที่พักอาศัย และอุตสาหกรรม ๓) การส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่นผ่านการจ้างงาน สร้างอาชีพ และสนับสนุนรายได้ชุมชน ๔) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของโรงงาน ควบคุมความยั่งยืน ๕) การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ลดต้นทุน และพัฒนาผลผลิตทางเศรษฐกิจ

๓. มิติสิ่งแวดล้อม โดยมีตัวชี้วัด ประกอบด้วย ๑) มีกระบวนการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อลดปัญหาที่จะส่งผลกระทบต่อชุมชน ๒) มีการยกระดับ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของภาคอุตสาหกรรมเป็นที่ยอมรับของประชาชน ๓) การควบคุมและลดมลพิษในทุกมิติ (อากาศ น้ำ ของเสีย) อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ๔) การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมพลังงานสะอาด และลดของเสีย ๕) การเพิ่มพื้นที่สีเขียว ปลูกต้นไม้ และอนุรักษ์ระบบนิเวศรอบโรงงาน

๔. มิติสังคม โดยมีตัวชี้วัด ประกอบด้วย ๑) การพัฒนาอุตสาหกรรมส่งผลให้ประชาชนท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ๒) ดำเนินการลดความเหลื่อมล้ำโดยการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน ให้เติบโตไปพร้อมกับภาคอุตสาหกรรม ๓) การส่งเสริมคุณภาพชีวิตของพนักงานและชุมชน (สุขภาพ, สวัสดิการ, ความปลอดภัย, การศึกษา ฯลฯ) ๔) การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างโรงงานกับชุมชนอย่างยั่งยืน ๕) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในเวทีสาธารณะและกระบวนการตัดสินใจ

๕. มิติบริหารจัดการ โดยมีตัวชี้วัด ประกอบด้วย ๑) ประชาชนได้รับรายงานการแจ้งข่าวสารการดำเนินงานของภาคอุตสาหกรรมที่รวดเร็วและเหมาะสม ๒) ประชาชนสามารถตรวจสอบความโปร่งใส การเปิดเผยข้อมูลและการรับผิดชอบต่อชุมชนในการดำเนินโครงการได้ ๓) การบริหารจัดการที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีระบบติดตามผลอย่างต่อเนื่อง ๔) การบูรณาการความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ (รัฐ เอกชน ชุมชน) ในการบริหาร ๕) การพัฒนาศักยภาพบุคลากร และนำเทคโนโลยีมาช่วยในการบริหารจัดการ

โดยนำพุทธศาสนาโดยเฉพาะหลักพละ ๔ เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังนี้

๑. ด้านปัญญาพละ พลังปัญญา โดยมีตัวชี้วัด ประกอบด้วย ๑) สถานประกอบการมีการอำนวยความสะดวกและการติดตามประเมินผลการดำเนินงานอยู่เสมอ ๒) สถานประกอบการมีการฝึกอบรมบุคลากรมาเป็นอย่างดี เพื่อดำเนินงานได้อย่างเต็มที่ ๓) ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาความรู้แก่ผู้ประกอบการและเจ้าหน้าที่อย่างต่อเนื่อง ๔) การนำข้อมูลและเทคโนโลยีมาใช้ในการตัดสินใจและวางแผนเชิงระบบสู่ความยั่งยืน ๕) การมีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การอบรม และความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ

๒. ด้านวิริยะพละ พลังความเพียร โดยมีตัวชี้วัด ประกอบด้วย ๑) บุคลากรของสถานประกอบการกล้าตัดสินใจและพร้อมเผชิญหน้ากับผลที่จะตามมา และไม่ย่อถอยต่อปัญหา อุปสรรคใดๆ ๒) บุคลากรของสถานประกอบการมีความซื่อสัตย์ สุจริต มีความอดทน อดกลั้นต่อสิ่งยั่วยุ ๓) ดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง มีการติดตามผลสม่ำเสมอ แม้จะมีอุปสรรคหรือข้อจำกัด ๔) ส่งเสริมความมุ่งมั่นและความรับผิดชอบในระดับบุคลากรและองค์กร ๕) มีการลงพื้นที่ตรวจสอบ และประสานงานร่วมกับหน่วยงานอื่นอย่างสม่ำเสมอ

๓. ด้านอนวัชพละ พลังความซื่อตรง โดยมีตัวชี้วัด ประกอบด้วย ๑) บุคลากรของสถานประกอบการยึดหลักคำมั่นสัญญาแบบแผนกฎหมายที่ถูกต้องตั้งมาและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในการทำงาน ๒) บุคลากรของสถานประกอบการมีการปฏิบัติอย่างซื่อตรงด้วยการพูดจาดีไพเราะ ไม่นินทาหรือใส่ร้ายผู้อื่นทั้งต่อหน้าและลับหลัง ๓) เปิดเผยข้อมูล โปร่งใส ตรวจสอบได้ ๔) ปฏิบัติตามกฎหมายและจริยธรรมอย่างเคร่งครัด ๕) สนับสนุนให้โรงงาน/หน่วยงานดำเนินงานด้วยความรับผิดชอบ

๔. ด้านสังคหพละ พลังเกื้อกูล โดยมีตัวชี้วัด ประกอบด้วย ๑) สถานประกอบการมีการให้อภัยเมื่อเกิดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงานหรือการล่วงเกินซึ่งกันและกันของบุคลากร ๒) สถานประกอบการมีการให้คำแนะนำบอกวิธีการปฏิบัติงานให้ได้ผลของบุคลากร ๓) ส่งเสริมกิจกรรมความร่วมมือระหว่างโรงงานกับชุมชน (CSR/เวที/กิจกรรมเพื่อสังคม) ๔) สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างรัฐ-เอกชน-ชุมชนอย่างเป็นระบบ ๕) เกื้อกูลในเชิงสังคม เช่น สนับสนุนสุขภาพ, การศึกษา, อาชีพ

นำวงจรคุณภาพมาเป็นพื้นฐานในการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังนี้

๑. ด้านการวางแผน โดยมีตัวชี้วัด ประกอบด้วย ๑) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีการจัดประชุมสถานประกอบการเพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการมาเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาแนวทางการดำเนินงาน ๒) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีการจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานตามแผนงานของกิจการและ กำหนด บทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานในการดำเนินงานเป็น ลายลักษณ์อักษรชัดเจน ๓) การวางแผนแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนและภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทพื้นที่จริง ๔) การวางแผนเป้าหมาย/แนวนโยบายที่ชัดเจน ครอบคลุมทุกมิติ และกำหนดทิศทางการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ๕) การบูรณาการเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม เพื่อขับเคลื่อนเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๒. ด้านการบริหาร โดยมีตัวชี้วัด ประกอบด้วย ๑) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีจัดสัมมนาแลกเปลี่ยนความรู้ในการดำเนินงานระหว่างสถานประกอบการ

๒) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการประสานงานเพื่อปรับปรุงฐานข้อมูลกับสถานประกอบการ ๓) การบริหารแบบบูรณาการระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชน เพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ๔) การจัดระบบภายในองค์กรอย่างชัดเจน มีขั้นตอน แผนงาน และกลไกติดตามผล ๕) การใช้ทรัพยากรและบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมพัฒนาศักยภาพต่อเนื่อง

๓. ด้านการตรวจสอบ โดยมีตัวชี้วัด ประกอบด้วย ๑) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการดำเนินการตรวจสอบด้านความคุ้มค่าในการผลิต(ลดของเสีย)ของสถานประกอบการ ๒) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการดำเนินการตรวจสอบของด้านสิ่งแวดล้อมของสถานประกอบการ ๓) การตรวจสอบเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างแท้จริง ๔) มีการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และการใช้ทรัพยากรตามมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ ๕) การตรวจสอบใช้เกณฑ์มาตรฐาน เช่น Eco Factory, ISO และมีการรายงานผลตรวจสอบ

๔. ด้านการประเมินผล โดยมีตัวชี้วัด ประกอบด้วย ๑) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้คำแนะนำในการปรับปรุงและประเมินผล ๒) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการประเมินผลผลการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ๓) การประเมินผลครอบคลุมทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพ สะท้อนผลกระทบอย่างรอบด้าน ๔) การประเมินผลใช้เกณฑ์มาตรฐาน เช่น Eco Factory และ KPIs เชื่อมโยงเป้าหมายเมืองเชิงนิเวศ ๕) มีการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง และนำผลไปใช้ปรับปรุงพัฒนาแนวทางการบริหาร

๔.๕.๒ องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย

จากการศึกษาทั้งเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) ผู้วิจัยได้สรุปหรือประมวลเป็นองค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ดังแผนภาพต่อไปนี้

การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการ
โรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรม
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

แผนภาพที่ ๔.๑๕ องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย

ที่มา : สังเคราะห์แผนภาพโดย ปฐมา ภู่น้อย

จากแผนภาพดังกล่าวสามารถอธิบายองค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย ได้ดังนี้

การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้ง ๕ ด้าน ได้แก่ ๑. มิติกายภาพ เน้นการวางผังเมืองและผังโรงงานให้เหมาะสมกับพื้นที่ สอดคล้องกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งส่งเสริมพื้นที่สีเขียวและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพ ๒. มิติเศรษฐกิจ มุ่งเชื่อมโยงภาคเกษตร ประมง ท่องเที่ยว และอุตสาหกรรม สนับสนุนเศรษฐกิจท้องถิ่น เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ๓. มิติสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับการควบคุมมลพิษ การใช้พลังงานสะอาด การเพิ่มพื้นที่สีเขียว และการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ ๔. มิติสังคม เน้นยกระดับคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำ ส่งเสริมสวัสดิการ และสร้างความร่วมมือระหว่างโรงงานกับชุมชนอย่างยั่งยืน ๕. มิติบริหารจัดการ มุ่งเน้นความโปร่งใส ตรวจสอบได้ การมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ และการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

โดยการนำหลักผล ๔ เข้ามาบูรณาการเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วย ๑. ปัญญาผล ส่งเสริมการเรียนรู้ การฝึกอบรม และการใช้ข้อมูลในการตัดสินใจ ๒. วิริยะผล มุ่งมั่น อดทน พร้อมเผชิญปัญหาและรับผิดชอบต่อหน้าที่ ๓. อนวัชผล ยึดมั่น จริยธรรม ซื่อสัตย์ เปิดเผย ตรวจสอบได้ และปฏิบัติตามกฎหมาย ๔. สังคหผล เกื้อกูลกันภายในองค์กรและต่อชุมชน สร้างความร่วมมือและสนับสนุนกิจกรรมเพื่อสังคม

นอกจากนี้ยังนำการบริหารจัดการมาเป็นพื้นฐานในส่งเสริมการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้แก่ ๑. ด้านการวางแผน มีความชัดเจน มีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ครอบคลุมทุกมิติ ๒. ด้านการบริหาร บูรณาการระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชน ใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ๓. ด้านการตรวจสอบ โดยใช้มาตรฐานและเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วม ๔. ด้านการประเมินผล ครอบคลุมทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาแนวทางอย่างต่อเนื่อง เพื่อมุ่งสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” มีวัตถุประสงค์คือ ๑) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๒. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๓. เพื่อนำเสนอการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) โดยดำเนินการดังนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๒๙๗ ตัวอย่าง ซึ่งเป็นขนาดที่เหมาะสมในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ แนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือขึ้นเองโดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น ๔ ส่วน ประกอบด้วย ๑) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ๒) แบบสอบถามเกี่ยวกับวงจรคุณภาพ ๓) แบบสอบถามเกี่ยวกับหลักผล ๔) แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการทดสอบคำนวณค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๙๗๙ ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ทั้งการรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ซึ่งได้แบบสอบถามกลับมาครบ ๒๙๗ ฉบับ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน (Multiple Regression Stepwise) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ศึกษาภาคสนามด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน ๑๘ รูปหรือคน เพื่อยืนยันรูปแบบหลังจากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณแล้ว และจัดสนทนากลุ่มเฉพาะเพื่อยืนยันองค์ความรู้อีกครั้งหนึ่งด้วย และจำแนกข้อมูลดังนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

การเสนอสรุปผลการวิจัยครั้งนี้เป็นการสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ๓ ด้าน คือ ๑. การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๒. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และ ๓. การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังนี้

๕.๑.๑ การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบผลการศึกษา ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล ส่วนใหญ่เป็น เพศชาย จำนวน ๑๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๔ อันดับแรกมีอายุอยู่ระหว่าง ๒๖-๔๐ ปี จำนวน ๑๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๕ ส่วนใหญ่มี อันดับแรกส่วนใหญ่จบการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๙ อันดับแรกมีรายได้ต่อเดือน ๑๕,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๐ ตามลำดับ

วงจรรคุณภาพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.74$, S.D.= 0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ด้านการบริหารงาน ($\bar{X}=3.76$) รองลงมาคือ ด้านการประเมินผล ($\bar{X}=3.75$) ด้านการวางแผน ($\bar{X}=3.74$) และด้านการตรวจสอบ ($\bar{X}=3.69$) ตามลำดับ

การปฏิบัติตามหลักพระ ๔ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.75$, S.D.= 0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านโดยเรียงลำดับดังนี้ ด้านวิริยะพละ พลังความเพียร ($\bar{X}=3.80$, S.D.= 0.56) รองลงมาคือ ด้านสังคหพละ พลังเก็บกัก ($\bar{X}=3.76$, S.D.= 0.65) ด้านอนวัชพละ พลังความซื่อตรง ($\bar{X}=3.73$, S.D.= 0.64) และด้านปัญญาพละ พลังปัญญา ($\bar{X}=3.70$, S.D.= 0.56) ตามลำดับ

ภาพรวมการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.68$, S.D.= 0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านโดยเรียงลำดับดังนี้ ด้านมิติบริหารจัดการ ($\bar{X}=3.74$, S.D.= 0.70) ด้านมิติสังคม ($\bar{X}=3.74$, S.D.= 0.64) ด้านมิติสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}=3.74$, S.D.= 0.61) ด้านมิติกายภาพ ($\bar{X}=3.66$, S.D.= 0.58) และด้านมิติเศรษฐกิจ ($\bar{X}=3.54$, S.D.= 0.64) ตามลำดับ

สรุป ผลการวิจัยจากการสัมภาษณ์เชิงลึก การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า มีองค์ประกอบที่สำคัญประกอบด้วย

๑. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้ความสำคัญกับมิติกายภาพโดยส่งเสริมการวางผังโรงงานให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นความปลอดภัย ความเป็นระเบียบ และการกลมกลืนกับชุมชน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน

๒. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ส่งเสริมมิติเศรษฐกิจโดยสนับสนุนการจ้างงานในท้องถิ่น การพัฒนาธุรกิจชุมชน และการเพิ่มขีดความสามารถของสถานประกอบการให้แข่งขันได้อย่างยั่งยืน ควบคู่กับการส่งเสริมเศรษฐกิจหมุนเวียน การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และการลงทุนในเทคโนโลยีสะอาด เพื่อกระจายรายได้ ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชนรอบโรงงานอย่างสมดุล

๓. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้ความสำคัญกับมิติสิ่งแวดล้อมโดยส่งเสริมการจัดการมลพิษอย่างเป็นระบบ การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และการเพิ่มพื้นที่สีเขียว ควบคู่กับการตรวจสอบโรงงานอย่างสม่ำเสมอและสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมในทุกกระดับ ทั้งยังสนับสนุนให้โรงงานดำเนินงานอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเปิดช่องทางการสื่อสารกับชุมชนเพื่อสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาอุตสาหกรรมกับการอนุรักษ์ระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

๔. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้ความสำคัญกับมิติสังคม โดยส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงงานกับชุมชนผ่านกิจกรรมเพื่อสังคม การดูแลสุขภาพและสวัสดิการแรงงาน การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และการเปิดเวทีให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาอุตสาหกรรม ทั้งยังเน้นความโปร่งใส ความเข้าใจร่วม และการสร้างความไว้วางใจ เพื่อให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างสมดุลและยั่งยืนระหว่างภาคอุตสาหกรรมกับสังคมโดยรอบ

๕. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเน้นการบริหารจัดการอย่างโปร่งใส และมีระบบติดตามตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคส่วนต่าง ๆ ผ่านการจัดตั้งคณะกรรมการร่วม พร้อมใช้เทคโนโลยีและการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร แม้จะมีข้อจำกัดจากโครงสร้างราชการที่ทำให้การตอบสนองในพื้นที่บางครั้งขาดความยืดหยุ่น แต่สำนักงานฯ ยังคงมุ่งมั่นสร้างความร่วมมือและเพิ่มรอบการตรวจสอบเพื่อขับเคลื่อนสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่ยั่งยืนและสมดุลระหว่างการพัฒนาอุตสาหกรรมกับชุมชนอย่างแท้จริง

๕.๑.๒ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบผลการศึกษาดังนี้

ด้านวงจรคุณภาพ จำนวน ๔ ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ โดยเรียงลำดับตามสมการดังนี้คือ การตรวจสอบ การประเมินผล การวางแผน การบริหารงาน ผลการวิเคราะห์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว (Adjusted R²) เท่ากับ .๔๘๙ แสดงว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ร้อยละ ๔๘.๙

ด้านหลักผล ๔ ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้ง ๔ ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ โดยเรียงลำดับตามสมการดังนี้คือ ปัญญาผล พลังปัญญา วิริยะผล พลังความเพียร อดวิชชผล พลังความซื่อตรง สังคหผล พลังความเกื้อกูล ผลการวิเคราะห์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว (Adjusted R²) เท่ากับ .๔๔๘ แสดงว่า หลักผล ๔ สามารถร่วมกันทำนายการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ร้อยละ ๔๔.๘

๕.๑.๓ การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการ โรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ดังนี้

การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงาน
อุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้ง ๕ ด้าน ได้แก่ ๑. มิติกายภาพ เน้นการวางผังเมืองและผัง
โรงงานให้เหมาะสมกับพื้นที่ สอดคล้องกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งส่งเสริมพื้นที่สีเขียวและ
พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพ ๒. มิติเศรษฐกิจ มุ่งเชื่อมโยงภาคเกษตร ประมง ท่องเที่ยว
และอุตสาหกรรม สนับสนุนเศรษฐกิจท้องถิ่น เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และใช้ทรัพยากร
อย่างคุ้มค่า ๓. มิติสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับการควบคุมมลพิษ การใช้พลังงานสะอาด การเพิ่ม
พื้นที่สีเขียว และการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ ๔. มิติสังคม เน้นยกระดับคุณภาพชีวิต
ลดความเหลื่อมล้ำ ส่งเสริมสวัสดิการ และสร้างความร่วมมือระหว่างโรงงานกับชุมชนอย่างยั่งยืน ๕.
มิติบริหารจัดการ มุ่งเน้นความโปร่งใส ตรวจสอบได้ การมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ และการใช้
เทคโนโลยีในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

โดยการนำหลักผล ๔ เข้ามาบูรณาการเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการสถาน
ประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ประกอบด้วย ๑. ปัญญาพละ ส่งเสริมการเรียนรู้ การฝึกอบรม และการใช้ข้อมูลในการตัดสินใจ ๒.
วิริยะพละ มุ่งมั่น อดทน พร้อมเผชิญปัญหาและรับผิดชอบหน้าที่ ๓. อนุวัชพละ ยึดมั่นจริยธรรม
ซื่อสัตย์ เปิดเผย ตรวจสอบได้ และปฏิบัติตามกฎหมาย ๔. สังคหพละ เกื้อกูลกันภายในองค์กรและต่อ
ชุมชน สร้างความร่วมมือและสนับสนุนกิจกรรมเพื่อสังคม

นอกจากนี้ยังนำวงจรคุณภาพมาเป็นพื้นฐานในส่งเสริมการบริหารจัดการสถาน
ประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ได้แก่ ๑. ด้านการวางแผน มีความชัดเจน มีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ครอบคลุมทุกมิติ ๒. ด้านการ
บริหาร บูรณาการระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชน ใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ๓. ด้านการ
ตรวจสอบ โดยใช้มาตรฐานและเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วม ๔. ด้านการประเมินผล ครอบคลุมทั้ง
เชิงปริมาณและคุณภาพ โดยนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาแนวทางอย่างต่อเนื่อง เพื่อมุ่งสู่
เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ๓ ส่วนคือ ๑. การ
บริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรม
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๒. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมือง
อุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๓. การบูรณาการหลัก
พุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของ
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังนี้

๕.๒.๑. การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านโดยเรียงตามลำดับดังนี้ มิติกายภาพ เน้นการวางผังเมืองและผังโรงงานให้เหมาะสมกับพื้นที่ สอดคล้องกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งส่งเสริมพื้นที่สีเขียวและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพ มิติเศรษฐกิจ มุ่งเชื่อมโยงภาคเกษตร ประมง ท่องเที่ยว และอุตสาหกรรม สนับสนุนเศรษฐกิจท้องถิ่น เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า มิติสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับการควบคุมมลพิษ การใช้พลังงานสะอาด การเพิ่มพื้นที่สีเขียว และการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ มิติสังคม เน้นยกระดับคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำ ส่งเสริมสวัสดิการ และสร้างความร่วมมือระหว่างโรงงานกับชุมชนอย่างยั่งยืน มิติบริหารจัดการ มุ่งเน้นความโปร่งใส ตรวจสอบได้ การมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ และการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มาลินี กลีบทอง “รูปแบบการพัฒนาระบบอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและบริการแห่งอนาคตเพื่อความเป็นเลิศของกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของไทย” ผลการวิจัยพบว่า โมเดล 4S โดยเฉพาะส่วนของ Smart Eco Industry ซึ่งประกอบด้วยด้าน กายภาพ เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคม และการบริหารจัดการ^๑ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยนต์ ต้นติวีสตาการ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนานิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือสู่รูปแบบเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” ผลการวิจัยพบว่า แนวคิดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเน้นหลักการของการพัฒนาที่ยั่งยืนผ่านการแลกเปลี่ยนวัตถุดิบ ของเสีย หรือพลังงาน โดยคำนึงถึงความปลอดภัยต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตชุมชน รวมถึงการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน^๒ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติคุณ แสงนิล ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยความสำเร็จในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ : กรณีศึกษา นิคมอุตสาหกรรมบางปู” ผลการวิจัยพบปัจจัยสำคัญ 12 องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสำเร็จ เช่น การมีนวัตกรรม การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา ความร่วมมือจากทุกภาคส่วน กลไกการกำกับดูแลด้วยเทคโนโลยี การจัดการองค์ความรู้ และกระบวนการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ^๓

๕.๒.๒ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบผลการศึกษาดังนี้

๑. ด้านวงจรคุณภาพ ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๔ ด้าน อย่างมี

^๑ มาลินี กลีบทอง, “รูปแบบการพัฒนาระบบอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและบริการแห่งอนาคตเพื่อความเป็นเลิศของกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของไทย”, **หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๖๕).

^๒ ชัยนต์ ต้นติวีสตาการ, “การพัฒนานิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือสู่รูปแบบเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ”, **รายงานการวิจัย**, (สถาบันธรรมรัฐเพื่อการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม ๒๕๖๐).

^๓ กิตติคุณ แสงนิล, “ปัจจัยความสำเร็จในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ : กรณีศึกษา นิคมอุตสาหกรรมบางปู”, **วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี**, ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๓ (เดือนกันยายน - ธันวาคม ๒๕๖๑) : ๔๖๓-๔๘๑.

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ โดยเรียงลำดับตาม สมการดังนี้คือ การตรวจสอบ การประเมินผล การวางแผน การบริหารงาน ผลการวิเคราะห์มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว (Adjusted R²) เท่ากับ .๔๘๙ แสดงว่า การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ร้อยละ ๔๘.๙ และสามารถนำมาอภิปรายผลการศึกษาดังนี้

๑.๑) ด้านการตรวจสอบ พบว่า การตรวจสอบส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาดำเนินการตรวจสอบสถานประกอบการอย่างรอบด้าน ทั้งด้านความคุ้มค่าในการผลิตเพื่อลดของเสีย ด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และการใช้ทรัพยากรตามมาตรฐานสากล เช่น Eco Factory และ ISO โดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พร้อมทั้งมีการรายงานผลตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ **สาธิต ทิพย์มณี** ได้ศึกษาเรื่อง “โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประสิทธิผลการบริหารงานของกรมแพทยทหารบก” ผลการศึกษาพบว่า การบริหารงานมีการ วางแผน ที่ครอบคลุมทั้งระยะสั้นและระยะยาว มีการจัดหน่วยงานโดยแตกแผนงานออกเป็นกิจกรรมที่ทำให้บรรลุเป้าหมาย มีโครงสร้างการทำงานที่สอดคล้องกับภารกิจ การบังคับบัญชามีการแจ้งเป้าหมายและนโยบายที่ชัดเจน และมีการ ควบคุม โดยกำหนดมาตรฐานการทำงาน วัดและรายงานผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ ประเมินผล และกำหนดมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดความผิดพลาดจากเป้าหมาย^๔

๑.๒) ด้านการประเมินผล พบว่า การประเมินผลส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ โดยดำเนินการประเมินผลอย่างต่อเนื่องทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน เช่น Eco Factory และ KPIs เพื่อสะท้อนผลกระทบรอบด้าน พร้อมนำผลประเมินมาพัฒนาและปรับปรุงแนวทางบริหารอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ **นิอร ศรีสุนทร** ได้ศึกษาเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการบริหารผลการปฏิบัติงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา” ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการบริหารผลการปฏิบัติงานประกอบด้วยกระบวนการ ๖ ด้าน ๕๓ องค์ประกอบ ซึ่งรวมถึง ด้านการติดตามผลการปฏิบัติงาน และ ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยแต่ละองค์ประกอบมีค่านัยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ^๕

^๔ สาธิต ทิพย์มณี, “โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประสิทธิผลการบริหารงานของกรมแพทยทหารบก”, **หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

^๕ นิอร ศรีสุนทร, “การพัฒนารูปแบบการบริหารผลการปฏิบัติงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา”, **หลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๕๙).

๑.๓) ด้านการวางแผน พบว่า การวางแผนส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเน้นการวางแผนที่มีส่วนร่วม โดยจัดประชุมกับสถานประกอบการเพื่อรับฟังปัญหาและความต้องการ นำมาจัดทำแผนงาน ปฏิทินการดำเนินงาน และกำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน พร้อมทั้งตั้งเป้าหมายและแนวนโยบายที่ครอบคลุมทุกมิติ และบูรณาการเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่จริง สอดคล้องกับงานวิจัย ศิริภัตสร ปิยนันทวารินทร์ ได้ศึกษาเรื่อง “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการการฝึกอบรมเยาวชนของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ” ผลการศึกษาพบว่า กระบวนการบริหารจัดการช่วยให้มีกระบวนการวิจัยและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยมี “Plan (การวางแผน)” เป็นขั้นตอนแรกในการวางแผนเนื้อหาและวิธีการที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ^๖

๑.๔) ด้านการบริหารงาน พบว่า การบริหารงานส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ โดยมีการจัดสัมมนาแลกเปลี่ยนความรู้ การประสานงานปรับปรุงฐานข้อมูลกับสถานประกอบการ รวมถึงการบริหารแบบบูรณาการร่วมกับภาครัฐ เอกชน และชุมชน โดยจัดระบบภายในองค์กรให้มีขั้นตอน กลไกที่ชัดเจน ใช้ทรัพยากรและบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ และมุ่งพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวนารถ เล็กเลสินธุ์ ได้ศึกษาเรื่อง “ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดนนทบุรี” ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านการจัดบุคคลเข้าทำงาน ด้านการประสานงาน ด้านการวางแผน ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน และด้านการจัดองค์การ ซึ่งรวมถึงข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานในด้านต่างๆ^๗

๒. ด้านหลักผล ๔ ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้ง ๔ ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ โดยเรียงลำดับตามสมการดังนี้คือ ปัญญาพละ พลังปัญญา วิริยะพละ พลังความเพียร อดวิชชะพละ พลังความซื่อตรง สังคหพละ พลังเกื้อกูล ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว (Adjusted R²) เท่ากับ .๔๔๘ แสดงว่า หลักผล ๔ สามารถร่วมกันทำนายการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ร้อยละ ๔๔.๘ และสามารถนำมาอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

^๖ ศิริภัตสร ปิยนันทวารินทร์, “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการการฝึกอบรมเยาวชนของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ”, **หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๖๖).

^๗ เสาวนารถ เล็กเลสินธุ์, “ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดนนทบุรี”, **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี**, ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๖๑) : ๑๘๗-๑๙๖.

๒.๑) ด้านสังคหผละ พลังความเกื้อกูล พบว่า สังคหผละ พลังความเกื้อกูล ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ โดยส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีในองค์กร การให้อภัย การแนะนำอย่างสร้างสรรค์ พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนและภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อเกื้อกูลในด้านสุขภาพ การศึกษา และอาชีพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ชญญา ศิริภิรมย์** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การส่งเสริมสมรรถนะบุคลากรของธุรกิจประกันวินาศภัยตามแนวพระพุทธศาสนา” ผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมสมรรถนะบุคลากรด้านความร่วมมือร่วมใจนั้น ต้องใช้สังคหผละเป็นสำคัญ โดยส่งเสริมให้บุคลากรช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีทักษะในการทำงานเป็นทีม มีระบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม มีน้ำใจต่อกัน ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และมีความเป็นกัลยาณมิตรต่อกัน ให้คำแนะนำและคำปรึกษาซึ่งกันและกัน^๔

๒.๒) ด้านปัญญาผละ พลังปัญญา พบว่า ปัญญาผละ พลังปัญญา ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ โดยส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่อง มีการใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีในการตัดสินใจเชิงระบบ พร้อมสร้างเวทีแลกเปลี่ยนความรู้และความร่วมมือกับทุกภาคส่วน สอดคล้องกับงานวิจัยของ **อวยชัย ราชชัยกุล** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานเกษตรจังหวัดชลบุรี” ผลการวิจัยพบว่า ในการส่งเสริมสมรรถนะการปฏิบัติงานของบุคลากรนั้น ได้บูรณาการหลักผละ ๔ โดยเฉพาะ ด้านปัญญาผละ (กำลังความรู้) ซึ่งหมายถึงการนำนวัตกรรมมาใช้ในการปฏิบัติงาน การฝึกอบรมตามระเบียบราชการ และการนำองค์ความรู้ที่ได้มาปฏิบัติ^๕

๒.๓) ด้านอนวัชชผละ พลังความซื่อตรง พบว่า อนวัชชผละ พลังความซื่อตรง ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ โดยยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม ความโปร่งใส และการปฏิบัติตามกฎหมาย สนับสนุนการดำเนินงานของโรงงานให้มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ **คณิตดา กรรณสูต** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธวิถีการบริหารจัดการองค์กรคุณภาพของบริษัทมหาชนจำกัด” ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการองค์กรคุณภาพจะเกิดขึ้นได้ด้วยอาศัยหลักผละ ๔ โดยมี อนวัชชผละ (กำลังงานที่ไม่มิโทษหรือความสุจริต) เป็นหนึ่งในหลักสำคัญที่ค้ำยันให้องค์กรพัฒนาอย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพ

^๔ ชญญา ศิริภิรมย์, “การส่งเสริมสมรรถนะบุคลากรของธุรกิจประกันวินาศภัย ตามแนวพระพุทธศาสนา”, **หลักสูตรปริญาปรัญญาคุณุภีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๕).

^๕ อวยชัย ราชชัยกุล, “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานเกษตรจังหวัดชลบุรี”, **หลักสูตรปริญาปรัญญาคุณุภีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๖).

ซึ่งสะท้อนถึงการดำเนินงานที่ปราศจากข้อบกพร่อง การยึดมั่นในความถูกต้อง และความสุจริตอันเป็นรากฐานของการบริหารจัดการที่โปร่งใสและตรวจสอบได้^{๑๐}

๒.๔) ด้านวิริยะพละ พลังความเพียร พบว่า วิริยะพละ พลังความเพียร ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ โดยเน้นความกล้าตัดสินใจ ความอดทน ซื่อสัตย์ และมุ่งมั่นในการทำงาน แม้มีอุปสรรค โดยมีการติดตามงาน ลงพื้นที่และประสานความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ **สุจิตตรา สวาทยานนท์** ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “พุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานในธุรกิจขายปลีกขนาดเล็กในจังหวัดปทุมธานี” ผลการวิจัยพบว่า ในการส่งเสริมประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานนั้น ได้บูรณาการหลักพละ ๔ โดยเฉพาะ ด้านวิริยะพละ (นำสู่การปฏิบัติ) ซึ่งหมายถึงการส่งเสริมบริการที่มีคุณภาพและมีความเอาใจใส่ลูกค้า เสริมสร้างพนักงานให้รักในงานที่ทำ และจัดแบ่งเวลาการทำงานให้พนักงานอย่างเหมาะสม^{๑๑}

๕.๒.๓ การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้ง ๕ ด้าน ได้แก่ ๑. มิติกายภาพ เน้นการวางผังเมืองและผังโรงงานให้เหมาะสมกับพื้นที่ สอดคล้องกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งส่งเสริมพื้นที่สีเขียวและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพ ๒. มิติเศรษฐกิจ มุ่งเชื่อมโยงภาคเกษตร ประมง ท่องเที่ยวและอุตสาหกรรม สนับสนุนเศรษฐกิจท้องถิ่น เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ๓. มิติสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับการควบคุมมลพิษ การใช้พลังงานสะอาด การเพิ่มพื้นที่สีเขียว และการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ ๔. มิติสังคม เน้นยกระดับคุณภาพชีวิตลดความเหลื่อมล้ำ ส่งเสริมสวัสดิการ และสร้างความร่วมมือระหว่างโรงงานกับชุมชนอย่างยั่งยืน ๕. มิติบริหารจัดการ มุ่งเน้นความโปร่งใส ตรวจสอบได้ การมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ และการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

โดยการนำหลักพละ ๔ เข้ามาบูรณาการเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประกอบด้วย ๑. ปัญญาพละ ส่งเสริมการเรียนรู้ การฝึกอบรม และการใช้ข้อมูลในการตัดสินใจ ๒. วิริยะพละ มุ่งมั่น อดทน พร้อมเผชิญปัญหาและรับผิดชอบหน้าที่ ๓. อนุวัชพละ ยึดมั่นจริยธรรม

^{๑๐} คณิตดา กรรณสูตร, “พุทธวิถีการบริหารจัดการองค์กรคุณภาพของบริษัทมหาชนจำกัด”, **หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๕).

^{๑๑} สุจิตตรา สวาทยานนท์, “พุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานในธุรกิจขายปลีกขนาดเล็กในจังหวัดปทุมธานี”, **หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๖).

ข้อสัตย์ เปิดเผย ตรวจสอบได้ และปฏิบัติตามกฎหมาย ๔. สังคหผล เกื้อกูลกันภายในองค์กรและต่อชุมชน สร้างความร่วมมือและสนับสนุนกิจกรรมเพื่อสังคม

นอกจากนี้ยังนำวงจรคุณภาพมาเป็นพื้นฐานในส่งเสริมการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้แก่ ๑. ด้านการวางแผน มีความชัดเจน มีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ครอบคลุมทุกมิติ ๒. ด้านการบริหาร บูรณาการระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชน ใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ๓. ด้านการตรวจสอบ โดยใช้มาตรฐานและเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วม ๔. ด้านการประเมินผล ครอบคลุมทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาแนวทางอย่างต่อเนื่อง เพื่อมุ่งสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน

สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ณัฏฐ์ รุ่งวงศ์** ได้ศึกษาเรื่อง “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผลการศึกษาพบว่า การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านนิติธรรม ซึ่งการบริหารจัดการต้องมีการ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง และมีการบูรณาการกับหลักพุทธสื่อสาร เช่น สังฆะ คฤดา กาละ ปิยะ และอัตตะ เพื่อนำไปสู่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง โปร่งใส มีส่วนร่วม และความรับผิดชอบ งานวิจัยนี้สอดคล้องกับการที่คุณกล่าวถึงการ บูรณาการหลักพุทธธรรม (หลักผล ๔) และด้าน การบริหารจัดการ (วางแผน, บริหาร, ตรวจสอบ, ประเมินผล) เพื่อมุ่งเน้นความโปร่งใสและตรวจสอบได้ในมิติบริหารจัดการ^{๑๒}, **พรธิดา เทพประสิทธิ์** ได้ศึกษาเรื่อง “มหาวิทยาลัยเมืองนิเวศที่มีความยั่งยืนในมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม” ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนามหาวิทยาลัยเมืองนิเวศเป็นการนำแนวคิดเมืองสีเขียวมาพัฒนาเป็นนโยบาย โดยมีแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนใน มิติทางสังคม มิติเศรษฐกิจ และมิติสิ่งแวดล้อม ซึ่งครอบคลุมการมีเป้าหมายร่วมกัน การจัดกิจกรรม การพัฒนาเศรษฐกิจที่ควบคู่กับการบริโภคทรัพยากรและการปล่อยของเสีย และการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เช่น การจัดการพลังงาน ขยะ การใช้น้ำ และการสร้างพื้นที่สีเขียว งานวิจัยนี้สะท้อนภาพรวมของ การบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืนในมิติต่าง ๆ (กายภาพ, เศรษฐกิจ, สิ่งแวดล้อม, สังคม) และเป็นตัวอย่างของการประยุกต์ใช้แนวคิดเชิงนิเวศในบริบทองค์กรเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ครอบคลุม^{๑๓}, **จิรรัตน์ ธีระวราพฤกษ์** และ **ธราธร พชรจิตกุล** ได้ศึกษาเรื่อง “แนวคิดการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนกับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในประเทศไทย” ผลการศึกษาพบว่า แนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน การจัดการสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน การพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศมีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกัน โดยเน้นการอยู่ร่วมกันของอุตสาหกรรม ชุมชน และสังคม และชี้ว่าความสำเร็จของการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศต้อง

^{๑๒} ณัฏฐ์ รุ่งวงศ์, “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”, **หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๖๔).

^{๑๓} พรธิดา เทพประสิทธิ์, “มหาวิทยาลัยเมืองนิเวศที่มีความยั่งยืนในมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม”, **Veridian E-Journal, Silpakorn University Humanities, Social Sciences and Arts**, Vol. 12 No. 1 (January–February 2019) : 371-386.

สอดคล้องกับกฎระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายของภาครัฐ งานวิจัยนี้ให้ภาพรวมของ แนวคิดการ พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ครอบคลุมมิติต่าง ๆ และเน้นย้ำถึงบทบาทของกฎระเบียบและ การบริหารจัดการจากภาครัฐ ซึ่งสอดคล้องกับการบริหารจัดการที่มุ่งสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ของคุณ^{๑๔}

สรุป การศึกษาการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิง นิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แสดงให้เห็นว่าการขับเคลื่อนนี้ ดำเนินการใน ๕ มิติหลัก ได้แก่ กายภาพ เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคม และบริหารจัดการ โดย ผลลัพธ์ชี้ชัดถึงบทบาทสำคัญของการ บูรณาการหลักผล ๔ ทั้งด้านปัญญา ความเพียร ความ ซื่อตรง และความเกื้อกูล รวมถึงวงจรคุณภาพที่เป็นระบบ ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การบริหาร การตรวจสอบ และการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและสมดุล การ ค้นพบนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐ รุ่งวงศ์ ที่เน้นย้ำถึงการบริหารจัดการที่โปร่งใสและบูรณา การหลักพุทธธรรม, งานวิจัยของ พรธิดา เทพประสิทธิ์ ที่แสดงให้เห็นถึงการประยุกต์ใช้แนวคิดเชิง นิเวศเพื่อความยั่งยืนในมิติต่างๆ, และงานวิจัยของ จิรรัตน์ ธีระวราพฤกษ์ และ ธราธร พชรฐิติกุล ที่ชี้ให้เห็นถึงความสอดคล้องของแนวคิดการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนกับการพัฒนาเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ซึ่งยืนยันว่าการผสมผสานมิติทางจริยธรรมเข้ากับกลไกการบริหารจัดการที่ แข็งแกร่งเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่แท้จริง

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำมาสรุปเป็นข้อเสนอแนะได้ดังต่อไปนี้

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรเสริมกลไกการตรวจสอบ แบบมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้ชุมชนร่วมประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการกำกับตาม มาตรฐานทางเทคนิคและกฎหมายอย่างเข้มงวด พร้อมติดตามผลและให้คำแนะนำเชิงสร้างสรรค์ เพื่อยกระดับโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างโปร่งใส สร้างความไว้วางใจและความร่วมมือ ระหว่างรัฐ โรงงาน และชุมชนตามหลักธรรมาภิบาล

๒) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรยกระดับการพัฒนองคค์ ความรู้และนวัตกรรมแก่ผู้ประกอบการ บุคลากร และชุมชน ผ่านการอบรม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการใช้ข้อมูลจริงประกอบการตัดสินใจ ควบคู่กับการสนับสนุนเทคโนโลยีสะอาด เพื่อขับเคลื่อน โรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่ยั่งยืนและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๓) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรส่งเสริมธุรกิจชุมชนและผู้ประกอบการรายย่อยให้เข้าถึงองค์ความรู้ แหล่งทุน และตลาด ควบคู่กับมาตรการจูงใจการลงทุน ในเทคโนโลยีสะอาดและเศรษฐกิจหมุนเวียน เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม กระจายรายได้ และ ยกระดับคุณภาพชีวิตชุมชนอย่างยั่งยืน

^{๑๔} จิรรัตน์ ธีระวราพฤกษ์ และ ธราธร พชรฐิติกุล ได้ศึกษาเรื่อง “แนวคิดการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ ยั่งยืนกับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในประเทศไทย”, วารสารวิชาการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม, ปีที่ ๑๓ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๖๐) : ๑๒๐-๑๓๑.

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

- ๑) มิติกายภาพ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาควรมีการพัฒนาพื้นที่และสิ่งปลูกสร้างที่ปลอดภัยและมี ประสิทธิภาพ
- ๒) มิติเศรษฐกิจ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาควรมีการเฝ้าดูการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ร่วมกัน เพื่อเพิ่มรายได้กับชุมชน
- ๓) มิติสิ่งแวดล้อม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาควรมีการยกระดับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของภาคอุตสาหกรรมเป็นที่ยอมรับของประชาชน
- ๔) มิติสังคม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาควรเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- ๕) มิติการบริหารจัดการ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาควรสร้างความเข้าใจและความรู้ให้กับชุมชนในพื้นที่ในเรื่องของการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๕.๓.๓ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- ๑) การวิจัยครั้งต่อไปควรพิจารณาศึกษาในจังหวัดอื่น ๆ ที่มีลักษณะอุตสาหกรรมแตกต่างกัน หรือเจาะจงกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสถานประกอบการโรงงานเฉพาะประเภท เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและครอบคลุมยิ่งขึ้น
- ๒) ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เช่น นโยบายภาครัฐ เทคโนโลยีที่ใช้ หรือปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร รวมถึงการพิจารณาหลักพุทธธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากหลักพละ ๔
- ๓) สามารถปรับเปลี่ยนวิธีวิจัยได้ โดยเน้นการวิจัยเชิงคุณภาพผ่านกรณีศึกษา (Case Study) ในโรงงานต้นแบบที่ประสบความสำเร็จ หรือใช้วิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม นอกจากนี้ การใช้การวิเคราะห์ทางสถิติขั้นสูงจะช่วยให้ตรวจสอบความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างตัวแปรได้

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ

(๑) หนังสือ :

_____ . คู่มือความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ. กรุงเทพมหานคร : สำนักการมีส่วนร่วมของประชาชน, ๒๕๕๘.

กรมโรงงานอุตสาหกรรม. การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ. กรุงเทพมหานคร : โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเชิงพื้นที่, ๒๕๕๕.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. การคิดเชิงวิเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : ชัดเชสมิเดีย, ๒๕๕๖.

ดิน ปรัชญพฤทธิ. ศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ ๑๓. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๖๐.

ธงชัย สันติวงษ์, องค์การและการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ ๙. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๕๔.

พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต). พุทธวิธีการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙.

พระพรชัย สุกธมฺโม. พุทธธรรมกับการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ. กรุงเทพมหานคร : ๒๑ เซ็นจูรี, ๒๕๕๔.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม. พิมพ์ครั้งที่ ๓๔. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิการศึกษาเพื่อสันติภาพ พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), ๒๕๕๙.

พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส และคณะ. คู่มือปฏิบัติงานการบูรณาการพันธกิจ. พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๕.

มัลลิกา ต้นสอน. พฤติกรรมองค์กร. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : เอ็กสเปอร์เนท, ๒๕๕๔.

ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และคณะ. ระเบียบวิธีวิจัย. (กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ดีการพิมพ์), ๒๕๕๕.

วิฑูรย์ สิมะโชคดี. TQM คู่มือพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศ. กรุงเทพมหานคร : WPS (Thailand), ๒๕๕๘.

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. แนวคิด ตัวชี้วัด ตัวแบบของการบริหารจัดการ และการบริหารจัดการที่ยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร : โฟร์เพช, ๒๕๖๐.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์, สมชาย หิรัญกิตติ, และธนวรรณ ตั้งสินทรัพย์ศิริ. การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ไดมอนด์ อิน บิสซิเนส เวิลด์, ๒๕๖๐.

บรรณานุกรม (ต่อ)

สมพงศ์ เกษมสิน, **การบริหารงานบุคคลแผนใหม่**. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๕๖.

สมาน รังสิโยภักดิ์ และสุธี สุทธิสมบูรณ์. **หลักการบริหารเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ ๑๙. กรุงเทพมหานคร : สวัสดิการสำนักงาน ก.พ., ๒๕๕๘.

สาโรช บัวศรี. **หนังสือความรู้สำหรับครูเรื่องบูรณาการ**. กรุงเทพมหานคร : รุ่งเรืองสาสน์การพิมพ์, ๒๕๒๑

สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. **รายงานสถิติจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ.๒๕๖๖**. พระนครศรีอยุธยา : สำนักงานสถิติจังหวัดพระนครศรีอยุธยา, ๒๕๖๖.

สิน พันธุ์พินิจ. **เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร : บริษัทจูนพับลิชชิ่ง จำกัด, ๒๕๔๗.

สุรพล สุยะพรหม และสุทธิรักษ์ ศรีจันทร์เพ็ญ. **ระเบียบวิธีวิจัยทางการจัดการ**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓.

(๒) ดุษฎีนิพนธ์/วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ :

กนกกาญจน์ น้อยนาช. “แนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) อย่างยั่งยืน: กรณีศึกษา นิคมอุตสาหกรรมบางชัน”. **หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการสิ่งแวดล้อม)**. บัณฑิตวิทยาลัย : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๕๘.

ชญา ศิริภิรมย์. “การส่งเสริมสมรรถนะบุคลากรของธุรกิจประกันวินาศภัย ตามแนวพระพุทธศาสนา”. **หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๕.

ณัฐ รุ่งวงศ์. “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”. **หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๔.

นือร ศรีสุนทร. “การพัฒนารูปแบบการบริหารผลการปฏิบัติงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา”. **หลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๕๙.

ภัทรกร โอบอ้อม. “อุตสาหกรรมสีเขียวและโรงงานสีเขียวในประเทศไทย”. **หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาผู้นำทางสังคม ธุรกิจและการเมือง วิทยาลัยนวัตกรรมสังคม**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรังสิต, ๒๕๖๓.

ศิริภัสสร ปิยนันทวารินทร์. “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการการฝึกอบรมเยาวชนของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรปราการ”. **หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๖.

บรรณานุกรม (ต่อ)

สาธิต ทิพย์มณี. “โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประสิทธิผลการบริหารงานของกรมแพทยทหารบก”.

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓.

สุจิตตรา สวาทยานนท์. “พุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมประสิทธิผลการปฏิบัติงานของพนักงานใน ธุรกิจ
ขายปลีกขนาดเล็กในจังหวัดปทุมธานี”. **หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย :** มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย, ๒๕๖๖.

อรทัย มีแสง, ทฤษฎีบูรณาการเชิงพุทธ. **หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
พระพุทธศาสนา. บัณฑิตวิทยาลัย :** มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๕.

อวยชัย ราชชัยกุล. “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติงานของ
บุคลากรสำนักงานเกษตรจังหวัดชลบุรี”. **หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย :** มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย, ๒๕๖๖.

(๓) รายงานการวิจัย :

ชยันต์ ต้นดีวิสาการ. “การพัฒนานิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือสู่รูปแบบเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ”.
รายงานการวิจัย. สถาบันธรรมรัฐเพื่อการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๖๐.

พงศ์เทพ วิวรรณเดชะ. “การทบทวนสถานการณ์และประเมินผลการพัฒนา นิคมอุตสาหกรรม
ภาคเหนือ และการเสริมศักยภาพและขีด ความสามารถของชุมชน องค์การปกครองส่วน
ท้องถิ่น และ นิคมอุตสาหกรรมสู่รูปแบบเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ”. **รายงานการวิจัย.**
บัณฑิตศึกษา : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๙.

(๔) บทความ/วารสาร :

กิตติคุณ แสงนิล. “ปัจจัยความสำเร็จในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ :กรณีศึกษา นิคม
อุตสาหกรรมบางปู”. **วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี. ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๓ (เดือนกันยายน -
ธันวาคม ๒๕๖๑) :** ๔๖๕.

จิรรัตน์ ธีระวราพฤกษ์ และ ธราธร พชรฐิติกุล ได้ศึกษาเรื่อง “แนวคิดการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน
กับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในประเทศไทย”, **วารสารวิชาการเทคโนโลยี
อุตสาหกรรม, ปีที่ ๑๓ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๖๐) :** ๑๒๐-๑๓๑.

บรรณานุกรม (ต่อ)

ประเสริฐ ปฐมรัฐ และ สุภากร ภิญโญฉัตรจินดา, “การวิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงนิเวศเศรษฐกิจ
อุตสาหกรรมอาหาร: กรณีศึกษา นิคมอุตสาหกรรมบางชัน ลาดกระบัง สมุทรสาคร บาง
พลี และบางปู”, Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขา
มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๖๐) :
๗๑๖-๗๓๕.

พรธิดา เทพประสิทธิ์, “มหาวิทยาลัยเมืองนิเวศที่มีความยั่งยืนในมิติทางสังคม เศรษฐกิจ และ
สิ่งแวดล้อม”, Veridian E-Journal, Silpakorn University Humanities, Social
Sciences and Arts, ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒) : ๓๗๑-๓๘๖.

พุดินันท์ สุฤทธิ์, “การพัฒนาตัวชี้วัดที่เหมาะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงาน
เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ”. วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน. ปีที่ ๑๔
ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม-ธันวาคม ๒๕๖๑) : ๑๔.

สมชาย มัยจีน, “แนวทางการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่เทศบาลเมืองมาบตาพุด”,
วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อม, ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๒ (๒๕๕๙) : ๒๔-๔๑.

เสาวนารถ เล็กเลสินธุ์, “ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัด
นนทบุรี”. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี. ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม-สิงหาคม
๒๕๖๑) : ๑๘๗-๑๙๖.

(๕) เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่และเอกสารอื่นๆ :

จันทร์ธานี สงวนนาม. เอกสารประกอบการสอนบรรยายหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง.
กรุงเทพมหานคร : ม.ท.ป., ๒๕๓๖.

นันทนีย์ กมลศิริพิชัยพร. “ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน”. เอกสารประกอบการสอนวิชา
๒๖๘๑๖๐๒ ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ :
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, ม.ป.ป., ๒๕๕๘ (อัดสำเนา).

“ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะที่ ๓ พ.ศ.
๒๕๖๕”. ราชกิจจานุเบกษา (๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๕).

(๖) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ :

ทิวาพร เฟิลล์มันน์. การพัฒนาคุณภาพชีวิต. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา :
<http://www.stou.ac.th/study/sumrit/index.asp> [๒๔ เมษายน ๒๕๖๗].

ไทยพับลิก้า. ท่าเรือนครหลวงกับความไร้ระเบียบ(๑) : ชาวบ้านร้องเรียนมลภาวะ “ฝุ่นถ่านหิน
ฝุ่นมันสำปะหลัง” ปัญหาเรื้อรังกว่า ๑๐ ปีที่ยังแก้ไม่ได้. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา :
<https://thaipublica.org/2014/06/port-of-nakornluang-and-lawlessness-1/>
[๑๐ กันยายน ๒๕๖๗]

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. สรุปปัญหาและแนวทางแก้ไขร้องเรียนผู้ลงทะเบียนจาก
ถ่านหินและแบริ่งมันสำปะหลังในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา
<https://thaipublica.org/wp-content/uploads/2014/08> [๑๐ กันยายน ๒๕๖๗].
- สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. ข้อกำหนดมาตรฐาน
โรงงานอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://eco.ieat.go.th/th/development-guide/downloadAll?id=1162> [๑๐ กันยายน ๒๕๖๗].
- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา, แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐). [ออนไลน์].
แหล่งที่มา : <https://ayutthaya.industry.go.th/th/abcd/download?did=197379>
[๑๐ กันยายน ๒๕๖๗]
- สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. แผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิง
นิเวศ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) อำเภอนครหลวง. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา :
<https://ayutthaya.industry.go.th/th/opoj> [๑๐ กันยายน ๒๕๖๗].
- Chanida. การคิดเชิงประยุกต์. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : http://oumchanida.blogspot.com/2012/11/blog-post_22.html [๑๐ กันยายน ๒๕๖๗].
- (๖) สัมภาษณ์ : นายโยธิน สุขเสวตร. ตัวแทน บริษัท ยูนิค ไมนิ่ง จำกัด,
๔ เมษายน ๒๕๖๘.
นายเอกพล สุภาพรเหมินทร์. ตัวแทน บริษัท ลานนารีซอร์สเซส จำกัด, ๓ เมษายน
๒๕๖๘.
นายปิยมน พุทธิกุล. ตัวแทน บริษัท นิมพ์ สุวรรณ จำกัด, ๕ เมษายน ๒๕๖๘.
นายพรพจน์ อุดมพีช. ตัวแทน บริษัท ลัคกี้รีซอร์สเซส แอนด์โลจิสติกส์ จำกัด,
๕ เมษายน ๒๕๖๘.
นายสมชาย เกื้ออนสุวรรณ์. อุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา,
๒๖ มีนาคม ๒๕๖๘.
นางสาววลัยนุช พรรณสังข์. นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ,
๙ เมษายน ๒๕๖๘.
ว่าที่ร้อยตรี สมพงษ์ นิติพิทักษ์ชน. ท้องถิ่นจังหวัดพระนครศรีอยุธยา,
๘ เมษายน ๒๕๖๘.
นายสอด อ่อนหวาน. กำนันตำบลคลองสะแก, ๘ เมษายน ๒๕๖๘.
นายชัยชนะ สุดสมัย. ตัวแทนชุมชน, ๘ เมษายน ๒๕๖๘.
นายสมศักดิ์ สันธินา. ประธานเครือข่ายภาคประชาชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา,
๒๒ เมษายน ๒๕๖๘.
นางสาวกรรณิการ์ บุณยศาสตร์. นิติกรปฏิบัติการ, ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

บรรณานุกรม (ต่อ)

นายธวัชชัย ลายกินร. นิติกรปฏิบัติการ, ๑๑ เมษายน ๒๕๖๘.

นายธนกร ชีศากรวณิช. ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม, ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘.

นางวันชนก โรชนพงษ์เกษม. นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ, ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

รศ.ดร.เต็มศักดิ์ ทองอินทร์. อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๔ เมษายน ๒๕๖๘.

ผศ.ดร.สมบัติ นามบุรี. อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๘.

พระปลัดวรวัฒน์ วรพตโน, ดร. อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒ เมษายน ๒๕๖๘.

พระครูสังฆวิริยกิจ. รศ.ดร. รองคณบดีคณะสังคมศาสตร์ ฝ่ายวิชาการมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๙ เมษายน ๒๕๖๘.

(๓) สทนากลุ่มเฉพาะ: รศ.ดร.สุรพล สุษะพรหม. รองอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไป และผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๕ มิถุนายน ๒๕๖๘.

พระครูชินวีร์บัณฑิต. ผศ.ดร. หัวหน้าภาควิชานิติศาสตร์, ๕ มิถุนายน ๒๕๖๘.

รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือ่ง, ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๕ มิถุนายน ๒๕๖๘.

รศ.ดร.อภิญา ฉัตรช่อฟ้า. ผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต, ๕ มิถุนายน ๒๕๖๘.

ผศ.ดร.พงษ์พัฒน์ จิตตานุรักษ์. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ, ๕ มิถุนายน ๒๕๖๘.

ผศ.ดร.เอนก ไยอินทร์. อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์, ๕ มิถุนายน ๒๕๖๘.

นายกิตติพงษ์ ชลธิกุล. อุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย, ๕ มิถุนายน ๒๕๖๘.

นายอดิศร จตุรพินัย. อุตสาหกรรมจังหวัดสุโขทัย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุโขทัย, ๕ มิถุนายน ๒๕๖๘.

นายเกรียงศักดิ์ คชทรัพย์. วิศวกรชำนาญการพิเศษ (หัวหน้ากลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดราชบุรี, ๕ มิถุนายน ๒๕๖๘.

นางสาวภัทรานิษฐ์ ลีนคำ. นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ (หัวหน้ากลุ่มนโยบายและแผน) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดมุกดาหาร, ๕ มิถุนายน ๒๕๖๘.

บรรณานุกรม (ต่อ)

๒. ภาษาอังกฤษ

1. Secondary Source

(I) Books :

Deming, Edward W.. **Out of the Crisis**. Cambridge Mass: Massachusetts Institute of Technology, 2009.

Frederick W. Taylor. **The Principles of Scientific Management**. New York: Haper and Brothers, 1919.

John W. Creswell and Cheryl N. Poth, **Qualitative Inquiry and Research Design: Choosing Among Five Approaches**, 4th ed. UK: SAGE Publications, Inc, 2018.

Likert, Rensis. “The Method of Constructing and Attitude Scale”. **Reading in Attitude Theory and Measurement**. Fishbein, Matin, Ed. New York: Wiley & Son, 1967.

Peter F. Drucker. **Management Revisited Edition**. New York: HarperCollins Publishers Inc., 2008.

(II) Article :

Fichtner, W., Tietze-Stöckinger I., Frank, M. & Rentz, O. “Barriers of inter-organisational environmental management: two case studies on industrial symbiosis”. **Progress In Industrial Ecology – an International Journal**. Vol.2 No.1 (2005) : 73-88.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง : การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและนำเสนอการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขอความกรุณาท่านได้ตอบแบบสอบถามให้ครบทุกตอน

แบบสอบถามในงานวิจัยนี้ แบ่งเป็น ๕ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ : แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ : แบบสอบถามเกี่ยวกับวงจรคุณภาพ

ตอนที่ ๓ : แบบสอบถามเกี่ยวกับหลักพละ ๔

ตอนที่ ๔ : แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ข้อมูลจากแบบสอบถามของท่าน ผู้ศึกษาวิจัยจะถือว่าเป็นความลับที่สุดและไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด ขอขอบคุณท่านที่ได้อนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง ขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

นางสาวปฐมา ภู่น้อย

นิสิตหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

๑. เพศ

() ชาย

() หญิง

() ทางเลือก

๒. อายุ

() ๑๘- ๒๕ ปี

() ๒๖ - ๔๐ ปี

() ๔๑ - ๕๕ ปี

() ๕๖ ปีขึ้นไป

๓. ระดับการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี

() ปริญญาตรี

() ปริญญาโท

() ปริญญาเอก

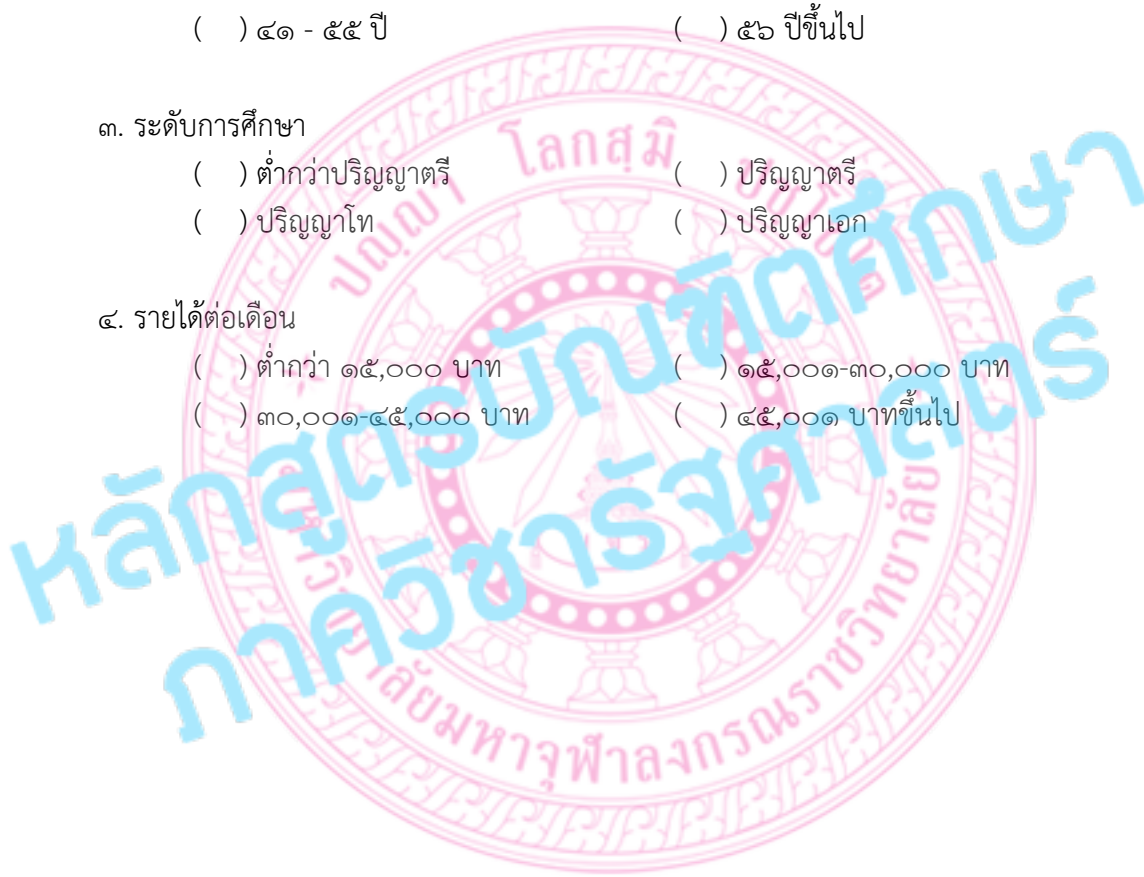
๔. รายได้ต่อเดือน

() ต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท

() ๑๕,๐๐๑-๓๐,๐๐๐ บาท

() ๓๐,๐๐๑-๔๕,๐๐๐ บาท

() ๔๕,๐๐๑ บาทขึ้นไป

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้โดยละเอียด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงความคิดเห็น หรือความรู้สึกของท่านซึ่งเป็นจริงมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	วงจรคุณภาพ	ระดับการปฏิบัติ				
		น้อยที่สุด (๑)	น้อย (๒)	ปานกลาง (๓)	มาก (๔)	มากที่สุด (๕)
๑. ด้านการวางแผน						
๑	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา มีการจัดประชุมสถาน ประกอบการเพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความ ต้องการมาเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนา แนวทางการดำเนินงาน					
๒	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา มีการเปิดโอกาสให้สถาน ประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงาน โครงการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานที่ สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการใน การพัฒนาในการวางแผนพัฒนาแนวทางการ ดำเนินงาน					
๓	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา มีการจัดทำปฏิทินการ ปฏิบัติงานตามแผนงานของกิจการและ กำหนด บทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานในการดำเนินงาน เป็น ลายลักษณ์อักษรชัดเจน					
๒. ด้านการบริหาร						
๔	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา จัดสัมมนาแลกเปลี่ยน ความรู้ในการดำเนินงานระหว่างสถาน ประกอบการ					
๕	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา มีการประสานงานเพื่อ ปรับปรุงฐานข้อมูลกับสถานประกอบการ					

ข้อ	วงจรรคุณภาพ	ระดับการปฏิบัติ				
		น้อย ที่สุด (๑)	น้อย (๒)	ปาน กลาง (๓)	มาก (๔)	มาก ที่สุด (๕)
๖	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา มีเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำ ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงาน					
๓. ด้านการตรวจสอบ						
๗	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา มีการดำเนินการตรวจสอบ การใช้พลังงานของสถานประกอบการ					
๘	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา มีการดำเนินการตรวจสอบ ด้านความคุ้มค่าในการผลิต (ลดของเสีย) ของ สถานประกอบการ					
๙	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา มีการดำเนินการตรวจสอบ ของด้านสิ่งแวดล้อมของสถานประกอบการ					
๔. ด้านการประเมินผล						
๑๐	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา มีการประเมินผลตัวชี้วัดตาม มาตรฐานการเป็นโรงงานอุตสาหกรรม					
๑๑	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา มีการประเมินผลผลการ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง					
๑๒	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา มีให้คำแนะนำในการ ปรับปรุงและประเมินผล					

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามเกี่ยวกับหลักพละ ๔

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้โดยละเอียด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงความคิดเห็นหรือความรู้สึกของท่านซึ่งเป็นจริงมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	หลักพละ ๔	ระดับการปฏิบัติ				
		น้อยที่สุด (๑)	น้อย (๒)	ปานกลาง (๓)	มาก (๔)	มากที่สุด (๕)
๑. ด้านปัญญาพละ พลังปัญญา						
๑	สถานประกอบการมีการส่งเสริมให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้และให้ความสำคัญในการดำเนินงาน					
๒	สถานประกอบการมีการฝึกอบรมบุคลากรมาเป็นอย่างดี เพื่อดำเนินงานได้อย่างเต็มที่					
๓	สถานประกอบการมีการอำนวยความสะดวก และการติดตามประเมินผลการดำเนินงานอยู่เสมอ					
๒. ด้านวิริยะพละ พลังความเพียร						
๔	บุคลากรของสถานประกอบการมีความขยันหมั่นเพียร มีความขยันขันแข็งทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างดี					
๕	บุคลากรของสถานประกอบการมีความซื่อสัตย์สุจริต มีความอดทน อดกลั้นต่อสิ่งชั่วร้าย					
๖	บุคลากรของสถานประกอบการกล้าตัดสินใจ และพร้อมเผชิญหน้ากับผลที่จะตามมา และไม่ย่อถอยต่อปัญหา อุปสรรคใดๆ					
๓. ด้านอนวัชชพละ พลังความซื่อตรง						
๗	บุคลากรของสถานประกอบการมีการปฏิบัติอย่างซื่อตรงด้วยการประพฤติทางกายทั้งการไม่เบียดเบียนผู้อื่น ไม่ทุจริตผิดทำนองคลองธรรม					
๘	บุคลากรของสถานประกอบการมีการปฏิบัติอย่างซื่อตรงด้วยการพูดจาดีไพเราะ ไม่นินทา หรือใส่ร้ายผู้อื่นทั้งต่อหน้าและลับหลัง					
๙	บุคลากรของสถานประกอบการยึดหลักคำมั่นสัญญาแบบแผนกฎหมายที่ถูกต้องดีงามและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในการทำงาน					

ข้อ	หลักผล ๔	ระดับการปฏิบัติ				
		น้อยที่สุด (๑)	น้อย (๒)	ปานกลาง (๓)	มาก (๔)	มากที่สุด (๕)
๔. ด้านสังคมพละ พลังเกื้อกูล						
๑๐	สถานประกอบการมีการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการปฏิบัติงานของบุคลากร					
๑๑	สถานประกอบการมีการให้คำแนะนำบอกวิธีการปฏิบัติงานให้ได้ผลของบุคลากร					
๑๒	สถานประกอบการมีการให้อภัยเมื่อเกิดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงานหรือการล่วงเกินซึ่งกันและกันของบุคลากร					

ตอนที่ ๔ แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรม
เชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้โดยละเอียด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงความคิดเห็น
หรือความรู้สึกของท่านซึ่งเป็นจริงมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	ระดับการปฏิบัติ				
		น้อยที่สุด (๑)	น้อย (๒)	ปานกลาง (๓)	มาก (๔)	มากที่สุด (๕)
๑. มิติกายภาพ						
๑	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการปรับปรุงและจัดทำผังเมืองที่สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่					
๒	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีผังเมืองรวมที่สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและการจัดการสิ่งแวดล้อม					
๓	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และภาคอุตสาหกรรม มีการพัฒนาพื้นที่และสิ่งปลูกสร้างที่ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ					
๒. มิติเศรษฐกิจ						
๔	การพัฒนาอุตสาหกรรม มีการเกื้อกูลการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ร่วมกัน เพื่อเพิ่มรายได้กับชุมชน					

ข้อ	การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	ระดับการปฏิบัติ				
		น้อยที่สุด (๑)	น้อย (๒)	ปานกลาง (๓)	มาก (๔)	มากที่สุด (๕)
๕	การพัฒนาอุตสาหกรรมได้สร้างการเชื่อมโยงระหว่างผลผลิตทางการเกษตร ประมง ท่องเที่ยว ที่พักอาศัย และอุตสาหกรรม					
๖	จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและภาคอุตสาหกรรมมีการจัด สาธารณูปโภคอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับ การใช้ประโยชน์ของทุกภาคส่วน					
๓. มิติสิ่งแวดล้อม						
๗	จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและสถานประกอบการมีการยกระดับ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของภาคอุตสาหกรรมเป็นที่ยอมรับของประชาชน					
๘	จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและสถานประกอบการมีการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อลดปัญหาที่จะส่งผลกระทบต่อชุมชน					
๙	จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและสถานประกอบการดำเนินการ จัดการคุณภาพของสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่อุตสาหกรรมเป็นไปทางที่ดีขึ้น					
๔. มิติสังคม						
๑๐	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและภาคอุตสาหกรรมเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ					
๑๑	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและภาคอุตสาหกรรมดำเนินการลดความเหลื่อมล้ำโดยการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน ให้เติบโตไปพร้อมกับภาคอุตสาหกรรม					
๑๒	การพัฒนาอุตสาหกรรมส่งผลให้ประชาชนท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น					

ข้อ	การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	ระดับการปฏิบัติ				
		น้อยที่สุด (๑)	น้อย (๒)	ปานกลาง (๓)	มาก (๔)	มากที่สุด (๕)
๕. มิติบริหารจัดการ						
๑๓	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและภาคอุตสาหกรรมได้สร้างความเข้าใจและความรู้ให้กับชุมชนในพื้นที่ในเรื่องของการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ					
๑๔	ประชาชนสามารถตรวจสอบความโปร่งใส การเปิดเผยข้อมูลและการรับผิดชอบต่อชุมชนในการดำเนินโครงการได้					
๑๕	ประชาชนได้รับรายงานการแจ้งข่าวสารการดำเนินงานของภาคอุตสาหกรรมที่รวดเร็วและเหมาะสม					

"ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี"

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่
เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

คำชี้แจง : แบบสัมภาษณ์ชุดนี้จัดทำขึ้นภายใต้กรอบแนวคิดในการวิจัย และมีบางคำถามที่ไม่ตรงกับ
ความรู้ ความสามารถของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังนั้นถ้าข้อคำถามใดไม่ตรงกับท่านหรือไม่สามารถให้
คำตอบได้ กรุณาข้ามไปตอบข้อถัดไปได้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

วัน/เดือน/ปี ที่ให้สัมภาษณ์.....เวลา.....น.

ชื่อ.....นามสกุล.....

อายุ..... ปี ตำแหน่ง.....

ตอนที่ ๒ คำถามสัมภาษณ์เกี่ยวกับวงจรคุณภาพ

๑) ท่านคิดว่าสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา “ด้านการวางแผน” เพื่อ
การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ได้ดำเนินการแล้วอย่างไร

.....

.....

.....

๒) ท่านคิดว่าสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา “ด้านการบริหาร” เพื่อ
การบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ได้ดำเนินการแล้วอย่างไร

.....

.....

.....

๓) ท่านคิดว่าสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา “ด้านการตรวจสอบ” เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ได้ดำเนินการแล้วอย่างไร

.....

.....

.....

.....

๔) ท่านคิดว่าสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา “ด้านการประเมินผล” เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ได้ดำเนินการแล้วอย่างไร

.....

.....

.....

ตอนที่ ๓ คำถามสัมภาษณ์เกี่ยวกับหลักผล ๔

๑) ท่านคิดว่าสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยานำหลักผล ๔ “ด้านปัญญาพละ พลังปัญญา” มาปฏิบัติอย่างไร เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

.....

.....

.....

.....

๒) ท่านคิดว่าสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยานำหลักผล ๔ “ด้านวิริยะพละ พลังความเพียร” มาปฏิบัติอย่างไร เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรม เชิงนิเวศ

.....

.....

.....

.....

๓) ท่านคิดว่าสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยานำหลักผล ๔ “ด้านอนวัชพละ พลังความซื่อตรง” มาปฏิบัติอย่างไร เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

.....

.....

.....

.....

๔) ท่านคิดว่าสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นำหลักพละ ๔ “ด้านสังคหพละ พลึงเกื้อกูล” มาปฏิบัติอย่างไร เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

.....

.....

.....

ตอนที่ ๔ คำถามสัมภาษณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑) ท่านคิดว่าสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการปฏิบัติอย่างไรเกี่ยวกับ “มิติกายภาพ” เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเกิดประสิทธิภาพ

.....

.....

.....

๒) ท่านคิดว่าสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการปฏิบัติอย่างไรเกี่ยวกับ “มิติเศรษฐกิจ” เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเกิดประสิทธิภาพ

.....

.....

.....

๓) ท่านคิดว่าสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการปฏิบัติอย่างไรเกี่ยวกับ “มิติสิ่งแวดล้อม” เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเกิดประสิทธิภาพ

.....

.....

.....

๔) ท่านคิดว่าสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการปฏิบัติอย่างไรเกี่ยวกับ “มิติสังคม” เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่มืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเกิดประสิทธิภาพ

.....

.....

.....

๕) ท่านคิดว่าสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีการปฏิบัติอย่างไรเกี่ยวกับ “**มิติบริหารจัดการ**” เพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเกิดประสิทธิภาพ

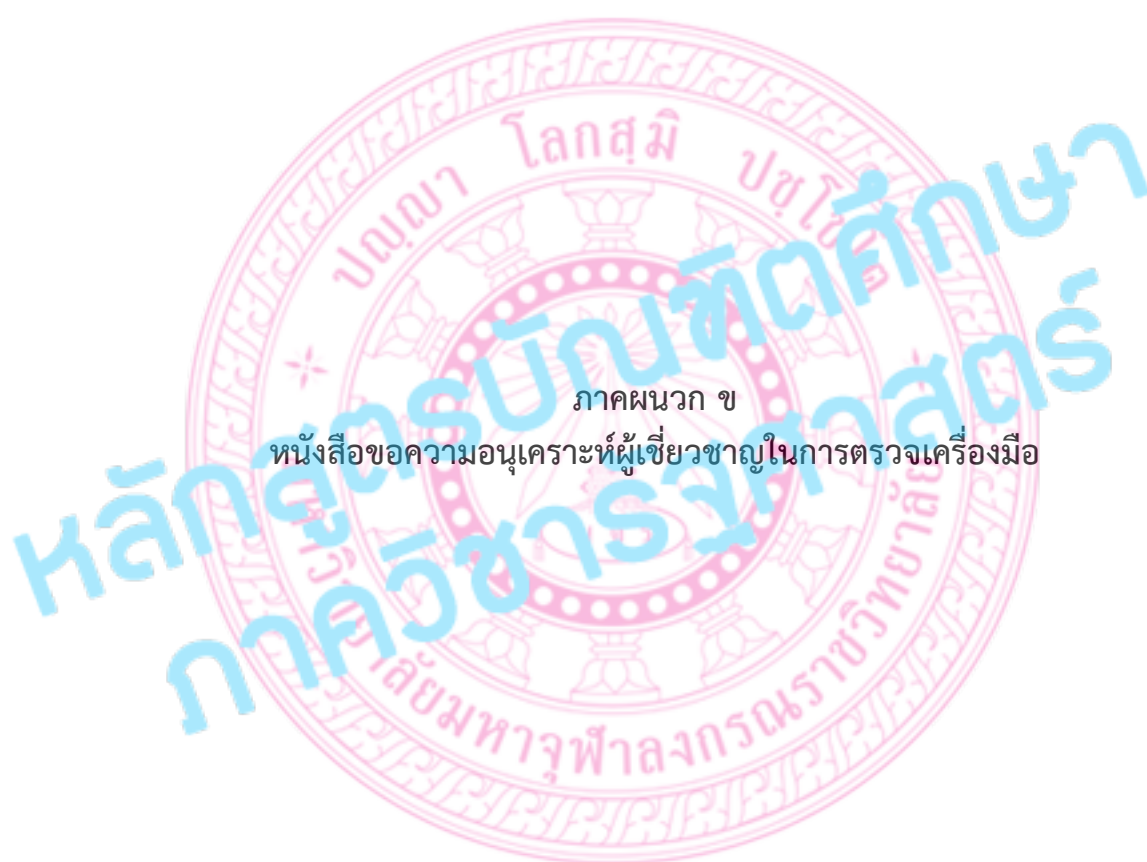
.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย

 บันทึกข้อความ	
ส่วนงาน หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์	โทร/แฟกซ์ ๐๙๕-๒๕๘-๐๐๐ ต่อ ๘๒๐๓
ที่ ฮา ๘๐๐๕.๒/ว ๓๗๒	วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๓
เรื่อง ขาดความสมบูรณ์ของใบสมัครยื่นขอเข้าเรียนทำวิทยานิพนธ์	
เรียน รองศาสตราจารย์ สมภูมิ ไชยมานะ อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา	
เนื่องด้วย นายสารวิบูลา นามสกุล ภูมิไชย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๒๖๐๑๑๐๔๒๒๖ มีสิทธิทำวิทยานิพนธ์ สาขาวิชารัฐศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการในเชิงคุณธรรมจริยธรรมของสำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าว ในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์บัณฑิต ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงได้ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบใบสมัครยื่นขอเข้าเรียนทำวิทยานิพนธ์ ดังที่ได้แนบมาพร้อมแล้วนี้ หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ขอเรียนขอความกรุณาช่วยพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับความถูกต้องของเอกสารที่แนบมา หากมีข้อสงสัยหรือข้อผิดพลาดประการใด ขอเรียนขอความกรุณาแจ้งให้ทราบโดยด่วน รองศาสตราจารย์ สมภูมิ ไชยมานะ ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์บัณฑิต ผู้ประสานงาน นายสารวิบูลา ภูมิไชย โทร ๐๙๐-๘๖๖๖๖๕๕	

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
(Try Out)

ที่ ฮว ๘๐๐๕.๒/๒๘๖

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาคารพระราชมณเฑียร (นคร เขมปาลี) ห้อง ๓๐๔ ชั้น ๓
เลขที่ ๗๔ หมู่ ๓ ตำบลลำไทร อำเภอน้อย
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๓๓๓๓๖ โทร.๐๓๕ - ๒๕๔ - ๐๖๓

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม
เรียน ผู้จัดการโรงงาน บริษัท สานวรีซอร์สเซส จำกัด (มหาชน)
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวปัทมา นามสกุล ภูน้อย รหัสประจำตัวนิสิต ๖๖๐๑๐๕๒๖๖ นิสิตหลักสูตร
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการ
โรงงานอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” เพื่อเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากบุคลากรภายในหน่วยงานของท่าน
จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อ
ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามในการวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตร
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หวังเป็น
อย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ
โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)
ผู้อำนวยการหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน: นางสาวปัทมา ภูน้อย
โทรศัพท์: ๐๙๒-๔๔๖-๐๒๕๔

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)

ตาราง ๕๕

(รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ คุ้ม
ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมและพัฒนา
คุณภาพชีวิตและสุขภาพ
๒๕๖๓-๒๕๖๔)

ผลการวัดความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ
เรื่อง การบูรณาการทุกกระทรวงเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานเพื่อส่งเสริมสุขภาพและนิเวศ
ของอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ผู้วิจัย นางสาววิไลนา ตู้เย็น
ณ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	30	100.0
Excluded ^a	0	.0
Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.979	39

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
วางแผนข้อ1	146.50	495.500	.827	.978
วางแผนข้อ2	146.50	499.293	.761	.978
วางแผนข้อ3	146.53	496.326	.737	.978
บริหารข้อ1	146.70	505.528	.825	.978
บริหารข้อ2	146.53	493.085	.787	.978
บริหารข้อ3	146.57	491.909	.807	.978
ตรวจสอบข้อ1	146.70	498.424	.666	.978
ตรวจสอบข้อ2	146.27	476.961	.586	.979
ตรวจสอบข้อ3	146.53	500.395	.619	.979
การประเมินข้อ1	146.57	497.013	.667	.978
การประเมินข้อ2	146.53	495.430	.687	.978
การประเมินข้อ3	146.63	501.413	.633	.978
นิเทศข้อข้อ1	146.67	503.540	.649	.978
นิเทศข้อข้อ2	146.57	499.289	.639	.978
นิเทศข้อข้อ3	146.60	502.662	.651	.978
วิเทศข้อข้อ1	146.50	500.259	.600	.979
วิเทศข้อข้อ2	146.50	500.879	.708	.978
วิเทศข้อข้อ3	146.47	494.602	.775	.978
อนุรักษ์ข้อข้อ1	146.43	497.082	.823	.978
อนุรักษ์ข้อข้อ2	146.57	492.599	.718	.978
อนุรักษ์ข้อข้อ3	146.33	498.851	.648	.978
สังคมข้อข้อ1	146.33	497.678	.723	.978
สังคมข้อข้อ2	146.43	494.944	.834	.978
สังคมข้อข้อ3	146.53	495.637	.861	.978

กายภาพข้อ1	146.40	491.628	.855	.978
กายภาพข้อ2	146.57	502.047	.561	.979
กายภาพข้อ3	146.53	496.809	.684	.978
เศรษฐกิจข้อ1	146.53	500.740	.694	.978
เศรษฐกิจข้อ2	146.67	505.609	.467	.979
เศรษฐกิจข้อ3	146.60	496.938	.660	.978
สิ่งแวดล้อมข้อ1	146.47	489.499	.875	.978
สิ่งแวดล้อมข้อ2	146.47	496.120	.731	.978
สิ่งแวดล้อมข้อ3	146.50	493.845	.826	.978
สังคมข้อ1	146.37	490.240	.870	.978
สังคมข้อ2	146.57	498.185	.760	.978
สังคมข้อ3	146.50	492.534	.817	.978
การบริหารข้อ1	146.47	492.947	.873	.978
การบริหารข้อ2	146.40	488.524	.896	.978
การบริหารข้อ3	146.40	487.697	.919	.977

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
150.37	522.930	22.868	39

ผู้ประสานงาน: นางสาวปัทมา ภูน้อย
โทรศัพท์: ๐๙๒-๖๖๖๖๖๖๖๖

โทรติดต่. ๐๙๖-๔๔๖-๗๖๔๔

ที่ ยธ ๘๐๐๕๒/๐๖๗

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะสังคม
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาคารพระธาตุนิคมิตี (นคร เขมราดี)
เลขที่ ๙๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอวิเศษ
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๓๐ โทร. ๐-๕๙๙๓๔-๔

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอดำเนินการเพื่อขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
เรียน ผู้จัดการเรียน บริษัท ยักษ์โมเดิร์น (ประเทศไทย) จำกัด
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบเสนอขอรับใบอนุญาต จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวปิยมา นามสกุล สุทธิชัย รหัสประจำตัวนิคมิตี ๒๖๐๑๑๐๕๒๒๖ มีสิทธิหลักสูตร
ปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะสังคม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ได้ผ่านการศึกษาระดับปริญญาตรี "การบูรณาการหลักสูตรธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงาน
สู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา" เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาด้านหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษาระดับปริญญาตรีเกี่ยวกับเรื่องนี้มีผลเป็นความจำเป็นต่อรับข้อมูลจากบุคลากรในหน่วยงานของท่าน
เพื่อการวิจัยหรือความรู้อย่างอื่นที่ไม่ใช่การนำข้อมูลไปใช้เพื่อการค้าในการให้บริการหรือการวิจัย
ซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หรือเป็นอย่างไรก็ได้ให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และ
ขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)
ผู้อำนวยการหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต
สาขาวิชารัฐศาสตร์

ผู้ประสานงาน นางสาวปิยมา สุทธิชัย
โทรศัพท์ ๐๙๐-๖๔๖๖๖๖๕๔

ที่ ยธ ๘๐๐๕๒/๐๖๗

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะสังคม
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาคารพระธาตุนิคมิตี (นคร เขมราดี)
เลขที่ ๙๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอวิเศษ
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๓๐ โทร. ๐-๕๙๙๓๔-๔

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอดำเนินการเพื่อขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
เรียน กรรมการผู้จัดการ บริษัท เทอร์มิโนเซอร์ จำกัด
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบเสนอขอรับใบอนุญาต จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวปิยมา นามสกุล สุทธิชัย รหัสประจำตัวนิคมิตี ๒๖๐๑๑๐๕๒๒๖ มีสิทธิหลักสูตร
ปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะสังคม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ได้ผ่านการศึกษาระดับปริญญาตรี "การบูรณาการหลักสูตรธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงาน
สู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา" เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาด้านหลักสูตรดังกล่าว

การศึกษาระดับปริญญาตรีเกี่ยวกับเรื่องนี้มีผลเป็นความจำเป็นต่อรับข้อมูลจากบุคลากรในหน่วยงานของท่าน
เพื่อการวิจัยหรือความรู้อย่างอื่นที่ไม่ใช่การนำข้อมูลไปใช้เพื่อการค้าในการให้บริการหรือการวิจัย
ซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หรือเป็นอย่างไรก็ได้ให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และ
ขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)
ผู้อำนวยการหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต
สาขาวิชารัฐศาสตร์

ผู้ประสานงาน นางสาวปิยมา สุทธิชัย
โทรศัพท์ ๐๙๐-๖๔๖๖๖๖๕๔

ที่ ขว ๘๐๐๕๒/ว ๐๖๖

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาคารพระราชวังมณี (นคร เสงขลา)
เลขที่ ๙๔ หมู่ ๑ ตำบลลำไย อำเภอวิเชียร
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๙๑๐๐ โทร. ๐-๑๘๑

๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตระงับให้สิทธิกับข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน นายกองตรีการุณวิกรม อำนวยคองสมณ
ถึงที่ส่งมาด้วย แบบเสนอขอใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวปัทมา นามสกุล ผู้วิจัย รหัสประจำตัวนิสิต ๒๖๐๑๐๘๐๔๒๖๖ นิสิตหลักสูตร
ปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ได้ทำการศึกษารายชื่อเรื่อง "การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการการดำเนินงาน
สู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา" เพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาค้นคว้าวิทยานิพนธ์

การศึกษารายชื่อเรื่องมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากบุคลากรในหน่วยงานของท่าน
เพื่อการวิจัยให้สอดคล้องกับความต้องการในการศึกษาค้นคว้าวิทยานิพนธ์
จึงจะเป็นประโยชน์ต่อการต่อไป หลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หรือเป็นอย่างอื่นว่าจัดเก็บข้อมูลความลับจากท่านด้วยดี และ
ขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อเพื่อกิจการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญรัตน์ สุนพงษ์)
ผู้อำนวยการหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน: นางสาวปัทมา ผู้วิจัย
โทรศัพท์: ๐๙๐-๙๖๖-๐๒๕๕๕

ที่ ขว ๘๐๐๕๒/๐๖๗

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาคารพระราชวังมณี (นคร เสงขลา)
เลขที่ ๙๔ หมู่ ๑ ตำบลลำไย อำเภอวิเชียร
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๙๑๐๐ โทร. ๐-๑๘๑

๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตระงับให้สิทธิกับข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน อุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ถึงที่ส่งมาด้วย แบบเสนอขอใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวปัทมา นามสกุล ผู้วิจัย รหัสประจำตัวนิสิต ๒๖๐๑๐๘๐๔๒๖๖ นิสิตหลักสูตร
ปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ได้ทำการศึกษารายชื่อเรื่อง "การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการการดำเนินงาน
สู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา" เพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาค้นคว้าวิทยานิพนธ์

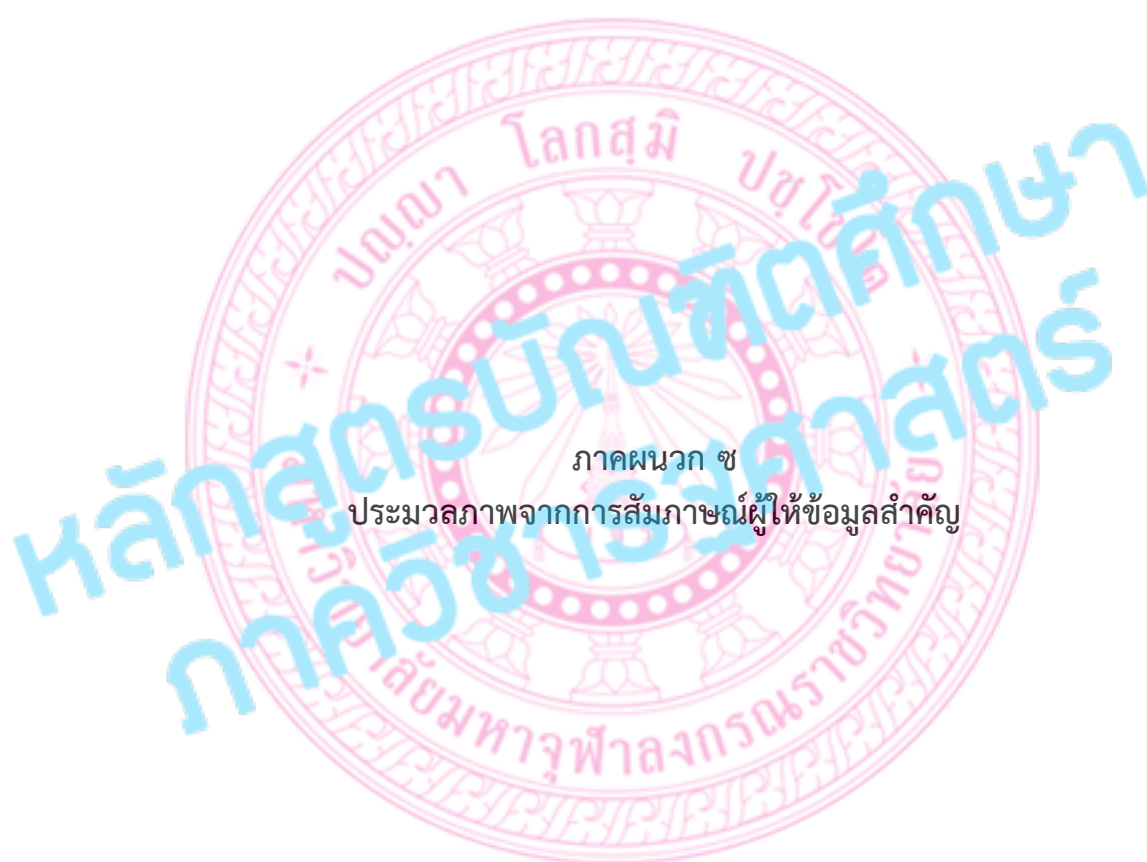
การศึกษารายชื่อเรื่องมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากบุคลากรในหน่วยงานของท่าน
เพื่อการวิจัยให้สอดคล้องกับความต้องการในการศึกษาค้นคว้าวิทยานิพนธ์
จึงจะเป็นประโยชน์ต่อการต่อไป หลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หรือเป็นอย่างอื่นว่าจัดเก็บข้อมูลความลับจากท่านด้วยดี และ
ขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อเพื่อกิจการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญรัตน์ สุนพงษ์)
ผู้อำนวยการหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ผู้ประสานงาน: นางสาวปัทมา ผู้วิจัย
โทรศัพท์: ๐๙๐-๙๖๖-๐๒๕๕๕

ภาคผนวก ซ

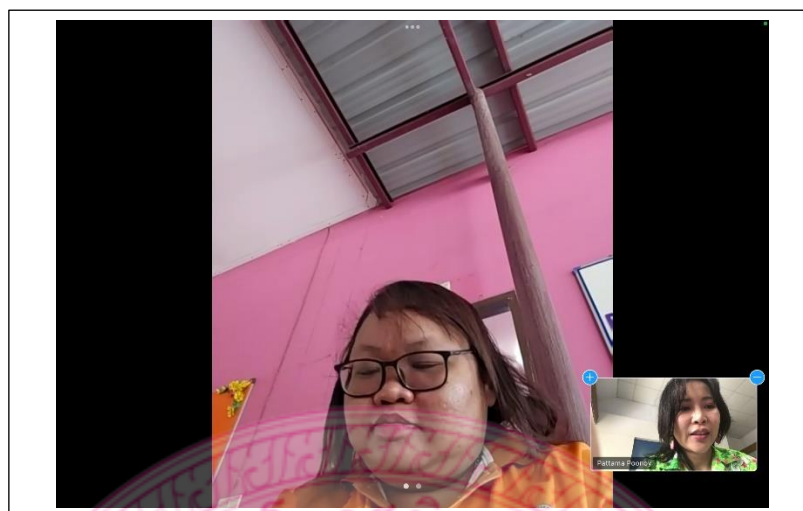
ประมวลภาพจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

นายธนกร ชีตากรวณิช
ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
สัมภาษณ์เมื่อ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘

นางวันชนก โรจน์พงศ์เกษม
นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
สัมภาษณ์เมื่อ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘

นางสาวกรรณิการ์ บุลศาสตร์
 นิติกรปฏิบัติการ
 สัมภาษณ์เมื่อ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘

พระปลัดวรวัฒน์ วรพตโน, ดร.
 อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์
 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 สัมภาษณ์เมื่อ วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๘

นายโยธิน สุขเสวตร์
ตัวแทน บริษัท ยูนิค ไมนิ่ง จำกัด
สัมภาษณ์เมื่อ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘

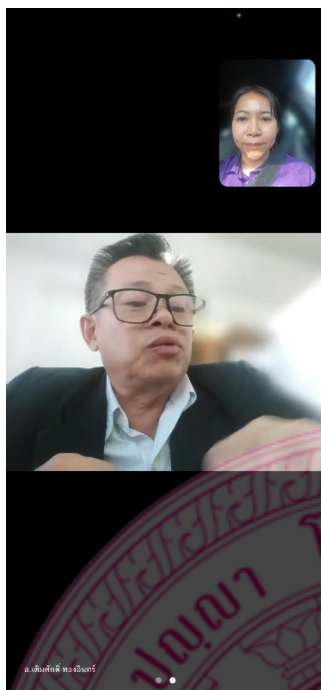
นายเอกพล สุภาพรเหมินทร์
ตัวแทน บริษัท ลานนารีซอร์สเซส จำกัด
สัมภาษณ์เมื่อ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘

นายชัยชนะ สุดสมัย
ตัวแทนชุมชน
สัมภาษณ์เมื่อ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘

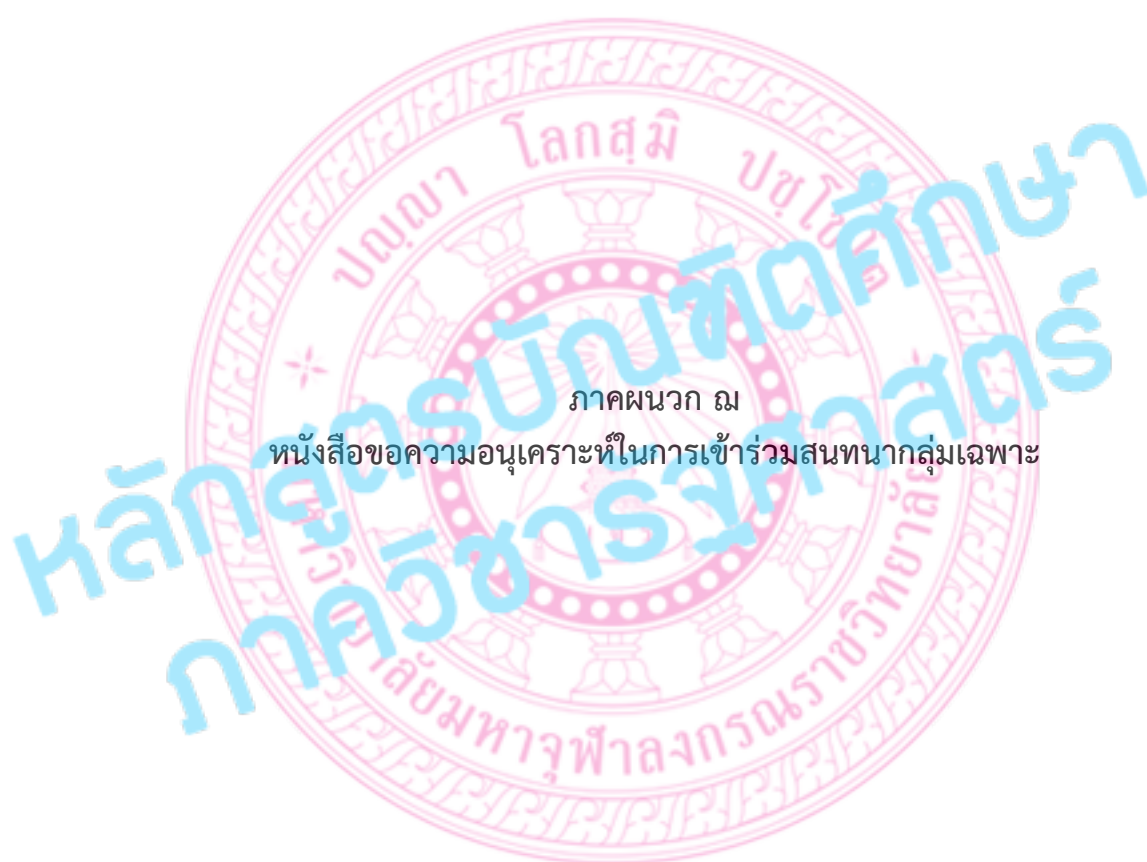
นายสอด อ่อนหวาน
กำนันตำบลคลองสะแก
สัมภาษณ์เมื่อ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘

รศ.ดร.เต็มศักดิ์ ทองอินทร์
อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
สัมภาษณ์เมื่อ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๘

ผศ.ดร.สมบัติ นามบุรี
อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
ภาควิชารัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
สัมภาษณ์เมื่อ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๘.

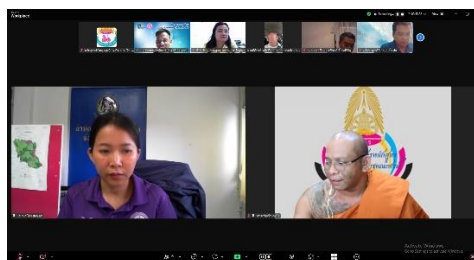
ภาคผนวก ณ
หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเข้าร่วมสนทนากลุ่มเฉพาะ

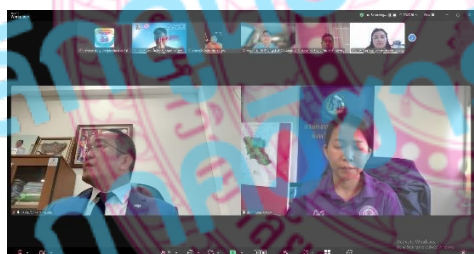
ภาคผนวก ญ
ประมวลภาพจากการสนทนากลุ่มเฉพาะ

รศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม
รองอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไป
และผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
สนทนากลุ่มเฉพาะ
(Focus Group Discussion)
วันพฤหัสบดี ที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘
ผ่านระบบ ZOOM Cloud Meeting

พระครูชินวีร์บัณฑิต, ผศ.ดร.
หัวหน้าภาควิชานิติศาสตร์
สนทนากลุ่มเฉพาะ
(Focus Group Discussion)
วันพฤหัสบดี ที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘
ผ่านระบบ ZOOM Cloud Meeting

รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
(Focus Group Discussion)
วันพฤหัสบดี ที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘
ผ่านระบบ ZOOM Cloud Meeting

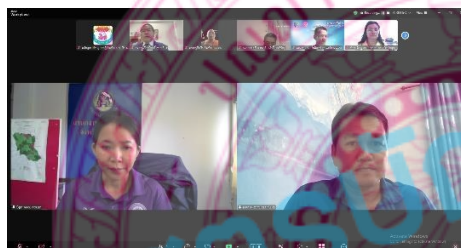
รศ.ดร.อภิญา ฉัตรช่อฟ้า
ผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สนทนากลุ่มเฉพาะ
(Focus Group Discussion)
วันพฤหัสบดี ที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘
ผ่านระบบ ZOOM Cloud Meeting

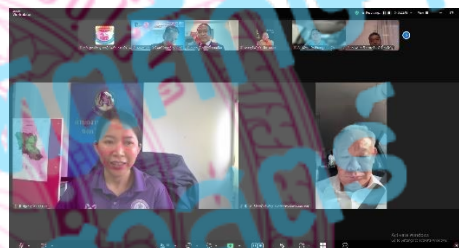
ผศ.ดร.พงษ์พัฒน์ จิตตานุรักษ์
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ
สนทนากลุ่มเฉพาะ
(Focus Group Discussion)
วันพฤหัสบดี ที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘
ผ่านระบบ ZOOM Cloud Meeting

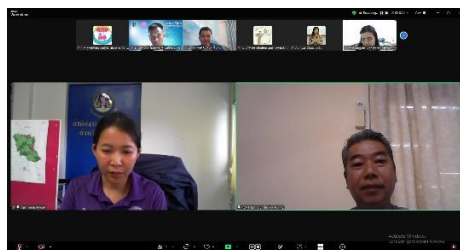
ผศ.ดร.เอนก ไยอินทร์
อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์
สนทนากลุ่มเฉพาะ
(Focus Group Discussion)
วันพฤหัสบดี ที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘
ผ่านระบบ ZOOM Cloud Meeting

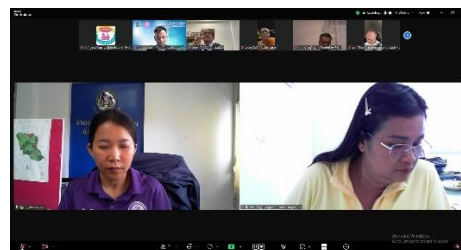
นายอดิศร จตุรพินัย
อุตสาหกรรมจังหวัดสุโขทัย
(Focus Group Discussion)
วันพฤหัสบดี ที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘
ผ่านระบบ ZOOM Cloud Meeting

นายกิตติพงษ์ ชลธิธิกุล
อุตสาหกรรมจังหวัดหนองคาย
(Focus Group Discussion)
วันพฤหัสบดี ที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘
ผ่านระบบ ZOOM Cloud Meeting

นายเกรียงศักดิ์ คชหรัญ
วิศวกรชำนาญการพิเศษ (หัวหน้ากลุ่มโรงงาน
อุตสาหกรรม) สำนักงาน
อุตสาหกรรมจังหวัดราชบุรี
สนทนากลุ่มเฉพาะ
(Focus Group Discussion)
วันพฤหัสบดี ที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘
ผ่านระบบ ZOOM Cloud Meeting

นางสาวภัทรานิษฐ์ ถิ่นคำ
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
พิเศษ (หัวหน้ากลุ่มนโยบายและแผน)
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดมุกดาหาร
สนทนากลุ่มเฉพาะ
(Focus Group Discussion)
วันพฤหัสบดี ที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘
ผ่านระบบ ZOOM Cloud Meeting

ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มเฉพาะ
วันพฤหัสบดี ที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘
ผ่านระบบ ZOOM Cloud Meeting

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวปฐมา ภู่น้อย
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๑
การศึกษา	- วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ - การจัดการภาครัฐและเอกชนมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
การทำงาน	- วิศวกรปฏิบัติการ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนนทบุรี - วิศวกรปฏิบัติการ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร - วิศวกรชำนาญการ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี - ปัจจุบัน วิศวกรชำนาญการ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ผลงานวิชาการ	บทความวิชาการ ปฐมา ภู่น้อย, “การปรับปรุงแบบการเข้าถึงพุทธศาสนา: ความท้าทายของพุทธศาสนาในยุคดิจิทัล”, วารสารบัณฑิตศึกษาวิชาการ, ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๓ (กรกฎาคม - กันยายน ๒๕๖๖) : ๑-๑๒. ธนภัทร บัวพนัส, ปฐมา ภู่น้อย, “นโยบายการบริหารทรัพยากรมนุษย์ตามหลักวิถีพุทธ”, วารสารบัณฑิตศึกษาวิชาการ, ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-มีนาคม ๒๕๖๘) : ๑๑-๒๐. ปฐมา ภู่น้อย, “การท่องเที่ยวในวัด: สมดุลระหว่างศรัทธาและเศรษฐกิจ”, วารสารบัณฑิตศึกษาวิชาการ, ปีที่ ฉบับที่ (-) : . บทความวิจัย ปฐมา ภู่น้อย และคณะ, “การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อการบริหารจัดการสถานประกอบการโรงงานสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา”, วารสารบัณฑิตศึกษาวิชาการ, ปีที่ ฉบับที่ (-) : .
ที่อยู่ปัจจุบัน	๒๐๗ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลพระกลางทุ่ง อำเภอรามัญ จังหวัดนครพนม